

# ÚTERÝ, 20. KVĚTNA 2008

**PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO**

*Místopředseda*

## 1. Zahájení zasedání

*(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)*

## 2. Předložení dokumentů: viz zápis

## 3. Následný postup na základě usnesení Parlamentu: viz zápis

## 4. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

## 5. Hlavní směry politiky zaměstnanosti členských států (rozprava)

**Předsedající.** – Dalším bodem je zpráva paní Van Lanckerové jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci o hlavních směrech politiky zaměstnanosti členských států (KOM(2007)0803 ČÁST V – C6-0031/2008 – 2007/0300(CNS)).

**Vladimír Špidla, člen Komise.** – (CS) Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, ze strategické zprávy Komise z prosince loňského roku vyplynulo velmi kladné poselství, které během svého jarního zasedání v březnu 2008 podpořila Evropská rada. Výsledky Lisabonské strategie v její obnovené podobě z roku 2005 jsou viditelné již nyní, na konci prvního tříletého cyklu. Hospodářský růst i růst zaměstnanosti jsou působivé. Rada věcí naznačuje, že strukturální reformy začínají přinášet výsledky.

Všechny členské státy provádějí od roku 2005 reformy, některé z nich si však počínají lépe. V posledním roce zaznamenáváme projevy jisté únavy z reforem. Evropa se však nesmí zastavit a zpomalit tempo. Je zapotřebí naopak pokračovat v provádění reforem, případně ještě s větším důrazem.

To je v pozadí návrhu Komise, který se týká zachování integrovaných hlavních směrů – včetně hlavních směrů politiky zaměstnanosti – ve stávající podobě až do roku 2010. Komise je pevně přesvědčena, že tyto hlavní směry poskytují řádný rámec pro současné úkoly evropského trhu práce a že plní svou úlohu. To bylo potvrzeno na jarním zasedání Evropské rady, která zvolila obecný přístup založený na stabilitě. Členské státy musí dostat možnost dokončit reformy, které zahájily, a měl by zároveň být také vytvořen časový prostor, aby se výsledky těchto reforem projevíly.

Komise také shledala, že je zapotřebí navrhnout změny s důrazem na některé významné úkoly, jež se budou řešit v nedaleké budoucnosti. Mezi ně patří změny klimatu, energetika, sociální rozměr a flexikurita. Komise si rovněž přála zdůraznit nutnost většího zapojení a důraznější realizace. Výsledkem bylo začlenění dojednaných cílů a referenčních úrovní do znění hlavních směrů.

**Anne Van Lancker, zpravodajka.** – (NL) V prvé řadě mi dovolu, abych poděkovala svým kolegům poslancům, s nimiž jsem spolupracovala při přípravě této zprávy, za jejich vynikající spolupráci. Myslím si sice, že podrobnosti zprávy byly snad až příliš změněny množstvím pozměňovacích návrhů, poselství zprávy však přesto musí být jasné: tento Evropský parlament nepřijme pro evropskou strategii zaměstnanosti přístup „možnosti zachování dosavadní situace“.

Je pravda, že v členských státech je potřeba ještě vykonat mnoho práce k tomu, aby byly hlavní směry uvedeny do praxe, ale pravdou je i to, že tyto hlavní směry je nutno upravit, aby bylo možno odstranit některé nedostatky. Dovolte mi poukázat na tři základní otázky. Zaprvé, strategie zaměstnanosti musí dostat mnohem silnější sociální rozměr. Ve společnosti je dosud příliš mnoho skupin, které nesdílejí prospěch z růstu a zaměstnanosti. Zdravotně postižené osoby, migranti, pracovníci s nízkou kvalifikací a nekvalifikovaní pracovníci jsou dosud až příliš často ponecháváni svému osudu; naším cílem však musí být to, aby byl každý člověk členem společnosti a aby se uplatnil na trhu práce. Proto musí strategie zaměstnanosti podporovat také aktivní sociální začlenění s cílem bojovat proti chudobě a proti sociálnímu vyloučení, a to tak, že

zabezpečí důstojný příjem a kvalitní služby spolu s aktivní politikou pomoci při hledání zaměstnání a odbornou přípravou.

Zadruhé, kvalita zaměstnání. Je jasné, že bylo vytvořeno více pracovních míst, ale to ještě neznamená, že jsou to lepší pracovní místa. Příliš mnoho lidí má proti své vůli zkušenosti s pochybnými smlouvami, zaměstnáním na dobu určitou, nedobrovolnou prací na vedlejší úvazek a pracovními místy, která jim zaručují pouze nedostatečný příjem. Proto je potřeba klást větší důraz na kvalitu pracovních míst, na možnost pokročit směrem k pracovním místům na dobu neurčitou se spolehlivým příjmem. Je potřeba výrazně zvýšit úsilí zaměřené na poskytování odborné přípravy. Především je potřeba, aby měli všichni pracovníci bez ohledu na druh jejich pracovních vztahů zaručena sociální práva. Flexibilita není to jediné, co je na trhu práce potřeba, pracovníci potřebují rovněž více jistoty.

Zatřetí je to hledisko rovnosti pohlaví. Ženy dosáhly na trhu práce obrovského pokroku, jsou však dosud velmi vzdáleny tomu, aby měly na trhu práce stejné příležitosti. Rozdíl ve mzdách je dosud nepřijatelně veliký. Ženy nemají rovný přístup k odborné přípravě, nemají ani rovné příležitosti při zakládání vlastní firmy. Pro ženy, které se rozhodly pro přestávku ve své profesionální kariéře, je stále náročnější vrátit se zpět do práce. Ve většině případů jsou to výhradně ženy, kdo se musí vyrovnat s překonáváním obtíží spojených s úsilím sladit profesní a rodinný život; často se to později negativně projeví i na výšce jejich příjmu po odchodu do důchodu. Proto musí strategie zaměstnanosti věnovat zvláštní pozornost hledisku rovnosti žen a mužů, aby bylo možno odstranit všechny nerovnosti mezi nimi.

A konečně mi, vážený pane komisaři, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji uvést, že o úspěchu, nebo neúspěchu strategie zaměstnanosti jako metody rozhodne v konečném důsledku závazek členských států a Evropské unie uplatňovat spolehlivé sociálně-právní předpisy. Proto doufám, že všechny členské státy Evropské unie důsledně provádějí evropské právní předpisy a budou je i důsledně uplatňovat. Vážený pane komisaři, doufám také, že nám Komise brzy, již za několik měsíců nebo dokonce týdnů, představí ambiciózní sociální program.

Doufám, že naše poselství bude vyslechnuto na červnovém zasedání Rady a že jej vyslechne pan komisař i celá Komise. Mimochodem, pane předsedající, je politováníhodné, že zde dnes není přítomen ani jeden zástupce předsednictví Rady, protože naše poselství je určeno zejména červnovému zasedání Rady, které musí přijmout konečné rozhodnutí o strategii zaměstnanosti. Doufám, že se do té doby někomu podaří odevzdat Radě toto poselství Evropského parlamentu.

**Elisabeth Morin, jménem skupiny PPE-DE. – (FR)** Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, vážená paní zpravodajko. V prvé řadě bych chtěla vyjádřit poděkování zpravodajce paní Anne Van Lanckerové a členům skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů za vysokou úroveň konzultací, na nichž jsme se podíleli při přípravě tohoto textu, který shrnuje naše společná přesvědčení a navrhuje způsob, jakým bychom rádi změnil hlavní směry pro zaměstnanost.

Od nynějška bychom při prosazování růstu zaměstnanosti v Evropě měli v souladu s Lisabonskou strategií brát v úvahu tři klíčové změny, k nimž v poslední době dochází. První změnu představuje globalizace hospodářství, která nutí Evropu k tomu, aby byla ráznější z hospodářského hlediska a také z hlediska rozvoje zaměstnanosti. Druhým faktorem je flexikurita, která je nevyhnutelná pro rozvoj našich obchodních společností, a tedy i pro rozvoj zaměstnanosti. Poslední klíčovou změnou je samozřejmě budování sociální Evropy.

Aby bylo možno těchto cílů dosáhnout, zavedli jsme do této aktualizace hlavních směrů pro zaměstnanost tři zvláštní hlavní náměty.

Na jedné straně je velmi potřebné bojovat proti tomu, aby lidé opouštěli vzdělávací systémy, aniž by získali vzdělání. Opustit vzdělávací systém bez získání vzdělání znamená, že daný člověk není připraven na začlenění do zaměstnání, a proto nemá zdroje potřebné pro sociální začlenění. Tato oblast je naší prvořadou povinností, na níž musíme skutečně usilovně pracovat.

Druhá oblast, na niž se musíme podrobně zaměřit, je zachování a rozvoj celoživotního vzdělávání, které představuje jediný způsob, jak zaručit dlouhodobou zaměstnanost a mobilitu zaměstnanců.

Třetí oblast se týká potvrzování získaných zkušeností. Tento přístup skutečně umožní zaměstnancům rozvíjet jejich profesionální dráhu a zároveň umožňuje obchodním společnostem účinně se přizpůsobovat novým požadavkům.

Ve všech těchto oblastech jsme dospěli k dohodě, a proto děkuji členům skupiny PPE-DE za jejich podporu při dnešním hlasování.

**Jan Andersson, jménem skupiny PSE.** – (SV) Vážený pane předsedající, když paní Van Lanckerová začala pracovat na odpovědi Evropského parlamentu, měla v úmyslu zaměřit se na několik významných bodů, protože jsme věděli, že Komise i Rada navrhnou, aby nedošlo k žádným změnám hlavních směrů. Naší taktikou bylo zaměřit se na několik bodů, přičemž jsme doufali, že náš názor aspoň zčásti vyslechnou.

To se ale nestalo. Přestože je základní přístup stejný, počet pozměňovacích návrhů je velice vysoký. Myslím si, že by bylo lepší, kdybychom se zaměřili na to, co uvedla paní Van Lanckerová, a sice na to, že jsme měli jasně začlenit sociální rozměr, politiku pro všechny, kdo se nacházejí mimo trh práce a nepodílejí se na prosperitě. Přestože je trend vývoje zaměstnanosti příznivý, vidíme, že velmi mnoho nových pracovních míst je nejistých a že výdělek nestačí na živobytí. Zaměstnanie neposkytuje jistotu. Vzhledem k tomu, že o flexibilitě diskutujeme již několik let, měly by se tyto diskuse v hlavních směrech odrazit jasněji. To se vztahuje i na otázky rovnosti pohlaví.

Skutečnost, že zde dnes není Rada zastoupena, znamená, že nevyslechne názor Parlamentu. Myslím si, že je to politováníhodné. Rada se tedy zachová tak, jak se původně rozhodla. Myslím si, že my, poslanci Evropského parlamentu, se při příštím tříletém hodnocení musíme vážně zamyslet nad změnou naší taktiky a způsobem naší práce, aby Parlament mohl skutečně ovlivňovat budoucí znění hlavních směrů.

**Ona Juknevičienė, jménem skupiny ALDE.** – (LT) Blahopřeji zpravodajce paní Van Lanckerové k přípravě této významné zprávy. Chtěla bych také poděkovat paní zpravodajce za její pomoc, spolupráci a porozumění při přijímání pozměňovacích návrhů. Myslím si, že tento dokument je správně vyvážen. Doufám, že v zítřejším hlasování jej podpoří většina poslanců.

Dovolte mi upozornit vás na skutečnost, že oznámení Komise Radě obsahuje návrh, který velmi vítáme a který podporuje rozvoj trhu a zvýšení zaměstnanosti.

Jde o svobodu znalostí, která se připojí ke čtyřem základním svobodám – volnému pohybu zboží, služeb, osob a kapitálu. Tato pátá svoboda by měla napomoci urychlení přeměny Evropské unie v moderní, tvořivé, znalostní hospodářství, což následně posílí znalostní trojúhelník, který tvoří vědecký výzkum, vzdělání a inovace v Evropské unii.

Iniciativa, kterou navrhuje Komise, je nepochybně velmi správná. Nikdo však nepochybuje o tom, že původní čtyři svobody plní při zvyšování zaměstnanosti velmi významnou úlohu.

I přesto se stává, že některé členské státy nedodrží politiku Evropské unie, nebo dokonce porušují právní předpisy. Tím, že prosazují ochrannou politiku a brání volnému pohybu kapitálu a osob, ohrožují nejen rozvoj své vlastní země, ale i rozvoj celé Evropské unie.

Podle mého názoru volný pohyb služeb nezaručí svobodu rozvoje malých a středních podniků. Nezapomínejme na to, co řekl Winston Churchill – zničme-li volný trh, vytvoříme černý trh.

Komise a členské státy by si měly uvědomit, že společně uskutečníme mnohem více, než kdybychom se měli vydat každý svou vlastní cestou.

**Elisabeth Schroedter, jménem skupiny Verts/ALE.** – (DE) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, my, členové skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance, srdečně vítáme zprávu paní Van Lanckerové, protože by bylo osudné, kdyby Rada oznámila podstatné reformy hlavních směrů politiky zaměstnanosti na rok 2008 a potom uvedla, že ve skutečnosti žádnou reformu nechceme!

Vážený pane komisaři, máte úplnou pravdu, když říkáte, že se zdá, že v Komisi a zejména v Radě jsou znatelné projevy určité únavy plynoucí z reforem. Zpráva paní Van Lanckerové však jasně stanoví správné priority. Obzvláště bych ráda zdůraznila stanovení nových priorit v oblasti sociálního začlenění. Je mimořádně důležité, abychom vyslali z tohoto místa poselství, že nemůžeme zapomenout na lidi, kteří jsou sociálně vyloučeni, a že nám na nich záleží.

Zadruhé, my, členové skupiny zelených, máme velký podíl na tom, že zpráva obsahuje v celém svém rozsahu významný rozměr uplatňování hlediska rovnosti pohlaví a že rodinná politika není předkládána jako politika uplatňování hlediska rovnosti pohlaví. Uplatňování tohoto hlediska je širším pojmem a týká se žen, nikoliv mužů a žen, jak je tomu v případě rodinné politiky.

My, členové skupiny zelených, budeme však i nadále pozorně sledovat oblast flexikurity, dokud nebude zaručena sociální ochrana. Dovolte mi, abych znovu zdůraznil, že potřebujeme reformu, nikoliv patovou situaci.

**Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN.** – (PL) Vážený pane předsedající, společná politika zaměstnanosti pro členské státy podstupuje zkoušku. Stále častěji vytváří programy růstu zaměstnanosti pro různé věkové skupiny, přičemž zohledňuje jak jejich osobní potřeby a potenciál, tak i problémy, které by jim mohly hrozit při hledání zaměstnání. Podle Lisabonské strategie je cílem těchto programů především snaha investovat do lidí, do jejich vzdělání a do úsilí vytvořit jim lepší příležitosti na trhu práce. Nárůst zaměstnanosti o 3,6 milionu osob v roce 2007 a očekávaný nárůst zaměstnanosti o 4,5 milionu osob v letech 2008 až 2009, to vše představuje viditelné výsledky této politiky.

Znamená to, že v budoucnosti by základ opatření v této oblasti měly tvořit tyto prvky: podpora takového přístupu k práci, který odpovídá životnímu cyklu člověka; zájem o mladé lidi, kteří neukončili vzdělání; přizpůsobení pracovních podmínek rodinným potřebám, zejména rodičovským povinnostem; odstranění diskriminace na pracovišti, zejména pokud jde o přístup k odborné přípravě a k dalším formám zdokonalování schopností; a postupné omezování zaměstnanecké činnosti starších osob.

**Jiří Maštálka, jménem skupiny GUE/NGL.** – (CS) Kolegyně a kolegové, i já se připojuji k těm, kteří chtějí poděkovat zpravodajce za odvedenou práci, za zprávu, která zdůrazňuje jeden z pilířů Evropského společenství, a to je evropský sociální model. Oceňuji, že ve zprávě jsou zdůrazňovány takové otázky, jako je zlepšení sociální integrace, boj proti chudobě a důraz na sociální inkluzi v politikách zaměstnanosti. Je příznivé, že zpravodajka právem zdůrazňuje i nezbytnou podporu rovnosti pohlaví v zaměstnání. Přes tyto pozitivní body z pohledu naší politické skupiny návrh zprávy zdůrazňuje více princip flexibility nežli skutečné zabezpečení dobrých pracovních příležitostí a skutečného práva na dobrou práci. Chápu zpravodajku, že mezi těmito dvěma termíny lze jen těžko hledat kompromis.

Je mi líto, že z mnoha návrhů, které předložila naše politická skupina, byl na výboru přijat pouze jediný a za těchto okolností musím konstatovat, že přes všechny přijaté kompromisy nebudeme moci závěrečnou zprávu podpořit. Přesto mi dovolte říci, že mi bylo ctí se zpravodajkou spolupracovat. Koneckonců budoucnost, osud realizace pojetí zdůrazňujícího flexibilitu, nová sociální zkušenost a občané Evropské unie nám ukáží, kdo z nás je blíže pravdě v hledání a realizaci projektu sociální Evropy.

**Kathy Sinnott, jménem skupiny IND/DEM.** – Vážený pane předsedající, závěrem této strategické zprávy o Lisabonské strategii pro růst a zaměstnanost je, že tato strategie funguje. Zpravodajka však upozorňuje na skutečnost, že strategie zaměstnanosti nepřináší výsledky pro všechny občany. Šest milionů mladých lidí v Evropské unii odchází ze škol předčasně a 16 % z celkového počtu obyvatel Evropské unie je postiženo nebo ohroženo chudobou. Tato skutečnost představuje hlavní výzvu, ale bohužel jsme dosud nevyužili možnosti zařadit do seznamu ohrožených osob opatrovníky.

Opatrovníci představují největší pracovní sílu v Evropě. Nejsou to lidé bez práce, naopak, tyto lidé vykonávají těžší práci než mnozí jiní, kteří jsou součástí pracovní síly. Když jsem ve výboru poukázala na problematiku opatrovníků, bylo mi řečeno, že opatrovníci, tedy lidé, kteří pečují o naše starší osoby, o osoby se zdravotním postižením a o děti, jsou osoby, které přerušily svou profesní kariéru. Označovat opatrovnictví jako přestávku v profesní kariéře znamená, že nemáme dostatek informací o tom, co opatrovníci dělají a jaké hodnoty svou prací vytvářejí.

Vážený pane komisaři, prosím vás, abyste se na opatrovníky zaměřil a podporoval je. Opatrovníci představují klíčový prvek při řízení našeho stárnoucího evropského obyvatelstva z hlediska naplňování potřeb našich starších občanů a při stabilizaci porodnosti. Opatrovníci by se tedy měli stát prioritou. Doufám, že i v tomto Parlamentu se budeme problematikou opatrovnictví zvláště zabývat.

**Andreas Mölzer (NI).** – (DE) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, sice nás těší, že během posledních dvou let bylo vytvořeno 6,5 milionu nových pracovních míst, avšak neměli bychom zamřít ani skutečnost, že pracovní právní vztahy čtyř z desíti zaměstnanců jsou nejisté. V mnohých zemích se posiluje úloha agentur dočasného zaměstnávání, které se stávají největšími zaměstnavateli. Rostoucí globalizace a přemísťování výroby do zemí s levnější pracovní silou způsobují hromadná propouštění. Dočasná pracovní místa mohou tento proces vyvážit jen částečně.

V tomto okamžiku musí 78 milionů Evropanů žít na hranici chudoby, protože mají pouze dočasná zaměstnání, jednoeurová pracovní místa a drobné práce. Nelze však uživit rodinu ze mzdy za podřadnou práci. Dokonce ani kvalitní vzdělání, které bylo kdysi zárukou dobrého zaměstnání, není v současnosti příliš

nápomocné. Například v Německu klesly za poslední tři roky hrubé mzdy o téměř 5 %, zatímco životní náklady od zavedení eura výrazně stouply. I když nás může těšit čistý nárůst zaměstnanosti, vzhledem k uvedené skutečnosti si myslím, že pro každého jednotlivce z oněch milionů nezaměstnaných a pro všechny, kdo musí navzdory čestné práci žít v chudobě, je to výsměch.

**Thomas Mann (PPE-DE).** – (DE) Vážený pane předsedající, v důsledku globalizace se naše životní a pracovní podmínky mění tak rychle, že mnozí občané ztrácejí přehled. Mají pocit nejistoty, jsou zavaleni problémy. Je potřeba, aby právě tito lidé jasně vnímali hlavní směry Lisabonské strategie pro hospodářský růst a zaměstnanost, aby chápali, že jde o konkurenceschopná pracovní místa, o rovné příležitosti a o sociální soudržnost.

Lidé dosud nedostatečně chápou pojem flexikurity. Nejen zaměstnanci se musí ve svém vlastním zájmu stát pružnějšími, aby zlepšili svou naději na získání zaměstnání, ale větší pružnost musí prokázat i obchodní společnosti, například prostřednictvím vypracovávání nových marketingových strategií, prostřednictvím vývoje inovativních výrobků nebo zaplňováním mezer na trhu. Zaměstnanci zároveň potřebují účinný systém sociálního zabezpečení, aby bylo možné zajistit jejich integraci a zabránit jejich vyloučení. Za svou práci by měli být v závislosti na daném odvětví a regionu přiměřeně odměňováni, a to nikoliv na základě vládních zásahů, ale na základě dohod uzavřených mezi sociálními partnery.

Cílem evropské politiky zaměstnanosti je zabezpečit práci pro větší počet osob a vytvořit kvalitnější pracovní místa. Zároveň je nutno investovat do vzdělávání a odborné přípravy, aby bylo možno zabezpečit skutečné posílení koncepce celoživotního vzdělávání, přičemž je potřeba, aby se tato koncepce vztahovala i na osoby, které nedosahují očekávaných výsledků. Je potřeba jasně poukázat na skutečnost, že Evropský sociální fond, Evropský fond regionálního rozvoje i nový Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci musí přinášet přímý prospěch osobám postiženým nebo ohroženým nezaměstnaností. Měly by být lépe připraveny na změnu a být schopny vstoupit do nových pracovních oblastí.

Úspěšnost se bude měřit také tím, zda se nám podaří udržet starší zaměstnance déle v pracovním procesu, místo toho, že skončí v předčasném důchodu. Jsou vysoce motivováni, schopni pracovat pod tlakem a mají veliké zkušenosti. Osvědčené postupy by měly dokládat, jak mohou mladí a starší spolupracovat prostřednictvím týmové práce a jak prospěšné to může pro obě strany být.

Hlavní směry politiky zaměstnanosti, které jsou v této vynikající zprávě obsaženy, budou přijaty především v případě, že budeme důsledně dodržovat zásadu subsidiarity. Paní Van Lanckerová má pravdu, členské státy musí dokázat, že se na tomto procesu podílejí. Pak důvěra v náš sociální tržní model vzroste.

**Rovana Plumb (PSE).** – (RO) Dovolte mi poblahopřát naší kolegyni, paní Van Lanckerové, k její práci. Chtěla bych také poukázat na význam této zprávy. Zvláštní pozornost je potřeba věnovat skutečnosti, že v současnosti je 78 milionů občanů Evropské unie postiženo či ohroženo chudobou, a že 6 milionů mladých lidí předčasně opouští školy. My, evropští socialisté, chceme zabezpečit, aby měli všichni občané stejné příležitosti k důstojnému životu, k posílení sociální soudržnosti. Realizace těchto hlavních směrů přispěje ke zvýšení počtu bezpečnějších a lépe placených pracovních míst, zaručí se přiměřená sociální ochrana prostřednictvím přístupu ke kvalitním sociálním službám, podpoří se aktivní sociální začlenění všech občanů Evropské unie s cílem bojovat proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

V tomto kontextu bych chtěla zdůraznit, že bychom měli poskytnout pomoc osobám se zdravotním postižením a starším osobám, abychom zlepšili jejich přístup na trh práce. Měli bychom také odstranit všechny formy diskriminace mezi ženami a muži z hlediska výše mezd. Jsem přesvědčena o tom, že tato zpráva představuje důležitý nástroj k dosažení cílů obnovené Lisabonské strategie a že přispěje k posílení sociálního rozměru Lisabonské smlouvy, která byla ratifikována i v Rumunsku. Svým hlasováním tuto zprávu podpořím.

**Siiri Oviir (ALDE).** – (ET) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, o hlavních směrech pro hospodářský růst a zaměstnanost na období příštích tří let se bude diskutovat na jarním evropském summitu. Lisabonská agenda začíná přinášet plody, což nás těší, přestože jsme se v rámci její činnosti pravděpodobně nedostatečně zaměřili na sociální začlenění. Lisabonská agenda vytvořila nová pracovní místa, byť jejich kvalita není vždy nejvyšší. Nestáčí stanovit si odvážné cíle, je potřeba zaměřit se na vzdělávání, je potřeba přizpůsobit vzdělávací systémy a zvýšit jejich výkonnost, je potřeba zabezpečit, aby odrážely potřeby hospodářství a společnosti založených na vědomostech.

Je velmi důležité podporovat přístup k práci vstřícný k rodině. V souladu s lisabonskou agendou je potřeba posílit sociální opatření. Pozornost by se neměla soustřeďovat jen na pružnost pracovněprávních vztahů,

ale i na chráněnou pružnost. Pouze rovnováha mezi flexibilitou a ochranou může zlepšit zaměstnanost a sociální ochranu. Musíme pracovat na tom, aby se nám podařilo zabezpečit, že pozitivní vývoj v hospodářské politice, sociální politice a politice zaměstnanosti se budou vzájemně doplňovat. Dovolte mi, abych také poblahopřála paní zpravodajce k vynikající práci, kterou při vypracovávání této zprávy odvedla.

**Gabriele Zimmer (GUE/NGL).** – (DE) Vážený pane předsedající, Komise poukazuje na skutečnost, že v důsledku politik zaměstnanosti, které byly dohodnuty s členskými státy, se během posledních dvou let vytvořilo 6,5 milionu pracovních míst. Zní to dobře, zejména těm, kdo chtějí Evropskou unii stále více přizpůsobit celosvětové konkurenci, avšak těm, kdo tato pracovní místa obsadili a ve většině případů z nich téměř nemohou vyžít, to už tak dobře nezní.

Zpráva o chudobě, která byla včera zveřejněna v Německu, také jasně dokazuje, že stále více zaměstnanců potřebuje k tomu, aby se udrželo nad hranicí chudoby, výhody poskytované nad rámec svého příjmu z vykonávání práce. Zpráva poukazuje také na to, že se stále více zvětšuje rozdíl mezi lidmi s vysokými příjmy a lidmi, kteří nemají téměř žádný příjem. Proto je naléhavě nutné, aby strategie zaměstnanosti Evropské unie bojovala mnohem silněji a účinněji proti sociálnímu vyloučení a chudobě, aby se vytvářela kvalitní pracovní místa, zvyšoval se příjem a aby se zabezpečila sociální ochrana zaměstnaných osob. Tato praktická opatření však z nějakého důvodu nepřicházejí.

Evropská unie by v konečném důsledku měla zaměřit svou pozornost na vytváření kvalitních pracovních míst, což je myšlenka, kterou ministři práce zemí Evropské unie podporovali již před rokem s cílem posunout se o krok kupředu. V tomto kontextu není vytváření flexikurity dostatečné.

**Derek Roland Clark (IND/DEM).** – Vážený pane předsedající, začíná-li Lisabonská strategie fungovat, proč tedy došlo v posledních letech k nárůstu práce na vedlejší úvazek ze 16,2 % na 18,1 %? Proč podíl osob, které nedobrovolně podepsaly smlouvu na dobu určitou a nemají tedy dlouhodobou jistotu, překročil 6,5 %?

Paní zpravodajka přiznává, že nezaměstnanost v Evropské unii dosáhla v roce 2005 úrovně 8,9 %. V letošním roce by měla míra nezaměstnanosti klesnout na 7,1 %, avšak podaří se to uskutečnit? Ve Spojeném království dosahuje míra nezaměstnanosti pouze přibližně 5,8 %. K boji proti nezaměstnanosti nepotřebujeme politiku. Potřebujeme povzbuzení, energetický impuls, tak jako při podání injekce. Když o tom již hovořím, vymyslel systém podkožního očkování nějaký parlament, výbor nebo komise? Ne. Někdo měl dobrý nápad a dobré nápady se vždy rychle šíří. Protože dobré nápady znamenají osvědčené postupy a osvědčené postupy jsou zde k tomu, abychom se o ně podělili. Podívejte se na vynikající údaje týkající se zaměstnanosti ve Spojeném království, o nichž jsem právě mluvil. Jsou lepší, protože součástí našich osvědčených postupů je i zachování našich výjimek vztahujících se ke zbytečné směrnici o pracovní době a na nepřijetí eura. Naopak, ze všech členských států právě Spojené království i nadále v největším rozsahu obchoduje v celosvětovém měřítku, se zeměmi, které leží mimo hranice Evropské unie. To je tedy můj impuls. Chopíte se jej?

**Jacek Protasiewicz (PPE-DE).** – (PL) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, úvodem bych se rád zmínil o skutečnosti, která mne velmi těší a uspokojuje. Obnovená Lisabonská strategie začíná přinášet výsledky a obzvláště potěšující je, že v Evropské unii stabilně roste počet zaměstnaných osob.

Musím však do určité míry nesouhlasit s názorem zpravodajky, paní Van Lanckerové, že kvalita nově vytvořených pracovních míst by mohla vyvolat znepokojení. Samozřejmě, měli bychom udělat vše, co je v našich silách, abychom zabezpečili, že pracovní místa nabízená v Evropské unii budou co nejkvalitnější, ale podle mého názoru je každá práce lepší než nezaměstnanost, která působí ponižujícím dojmem a vyvolává pocit, že daný jedinec nemá žádnou osobní hodnotu. Tak je tomu hlavně v případě mladých lidí, přičemž v této věkové kategorii je míra nezaměstnanosti i nadále vysoká, proto by se zabezpečení jejich budoucnosti mělo stát v příštích letech prioritním úkolem.

Jedním z účinných nástrojů pro zvýšení nabídky pracovních míst, který je obzvláště důležitý pro mladé Evropany, je koncepce spojení pružnosti a jistoty na trhu práce, jíž se říká „flexikurita“. Neexistuje jediný všeobecně platný model flexikurity, a proto by měly být při zavádění této koncepce do praxe zohledňovány zvláštní okolnosti a tradice, které jsou charakteristické pro jednotlivé členské státy. Ve skutečnosti jde o směr navrhovaný v pozměňovacích návrzích, které předložila má politická skupina. V této koncepci však existují dva prvky, které jsou nejen všeobecně platné, ale zároveň jsou podle mého názoru i klíčové.

Prvním prvkem je investování do vzdělání, a zejména do celoživotního vzdělávání, které zaměstnancům umožňuje přizpůsobit jejich schopnosti rychle se měnícím trendům v hospodářství a na trhu práce.

Druhým prvkem je odvážnější využívání „nestandardních“ forem zaměstnání, které zejména mladým lidem umožní připravit se na zahájení jejich pracovního života a získat praktické zručnosti a možnost pokrýt náklady na jejich odborné vzdělávání.

**Richard Falbr (PSE).** - (CS) V prvé řadě patří můj obdiv Anně Van Lancker za to, že se nezhroutila pod pozměňovacími návrhy a nedovolila rozmělnit zprávu, kterou vypracovala. Já bych byl asi ještě kritičtější, protože si myslím, že obnovená Lisabonská strategie přináší velmi málo. Jestliže nezaměstnanost výrazně neklesá, jestliže vytvářená pracovní místa nejsou kvalitní, jestliže ve státech Evropské unie strpíme to, aby lidé, kteří pracují, se ocitli pod hranicí bídy, pak tu něco není zřejmě v pořádku. Odpovědi na otázky, které nám kladou pracující a odborové organizace, jsme se nedočkali ani v zelené knize. A přitom by stačilo, kdybychom se podívali na příslušné úmluvy Mezinárodní organizace práce. Připomínám, že až na výjimky ratifikovaly ty nejvýznamnější z nich téměř všechny členské státy. Neklid, který mezi evropskými odboráři způsobila poslední rozhodnutí Evropského soudního dvora v případech Viking, Laval a Rüffert, je pochopitelný. Proto já bych doporučil méně lester a více respektu pro to, co se zejména ve vyspělých státech Evropské unie podařilo v uplynulých desetiletích dosáhnout.

**Nils Lundgren (IND/DEM).** - (SV) Vážený pane předsedající, tato zpráva je naplněna duchem hodnot, jimiž by se měl řídit volný trh práce. Je zde však jeden velký problém, není totiž správné vypracovávat takováto pravidla na úrovni Evropské unie. Stanou se totiž součástí společného regulačního systému, *acquis communautaire*, budou uchovány v Písmu svatém. V celé Evropě zanikne možnost realizovat příští reformy.

Pokud by v 70. letech minulého století Německo a Francie prosadily společnou politiku zaměstnanosti pro celé Společenství na základě politických koncepcí, které byly v té době směrdatné, hospodářství Evropy by dnes bylo v krizi.

Nyní je módním slovem flexikurita, ve zprávě se opakuje téměř neustále. Pokud bychom přijali společnou politiku zaměstnanosti, nikdy bychom se k tomu nedopracovali, protože Dánsko by nemohlo vytvořit tuto koncepci, která vypadá velice slibně. Zprávě by prospělo, kdyby se zúžila pouze na jednu větu: „Evropský parlament doporučuje členským státům, aby prozkoumaly dánský model flexikurity, aby zjistily, zda jej mohou nějakým způsobem využít ke svému prospěchu.“ Tečka.

**José Albino Silva Peneda (PPE-DE).** - (PT) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, statistiky týkající se trendů v oblasti zaměstnanosti jsou skutečně velmi příznivé, podobné hodnoty jsme zaznamenali naposledy v 80. letech minulého století. Přesto si musíme uvědomit, že ne ve všech evropských regionech se podařilo dosáhnout stejně povzbudivých výsledků, nejlepší nejsou ani zprávy týkající se kvality pracovních míst.

Uvědomuji si, že v oblasti sociální politiky vždy existuje sklon ke stanovování priorit, přičemž nás to svádí k tomu, abychom všechno považovali za prioritu. Ze zkušenosti však můžeme říci, že pokud je prioritou všechno, výsledek je takový, že ve skutečnosti není prioritou nic.

Proto mi dovolu, abych nás všechny vyzval k tomu, abychom se v této sociální oblasti, zejména v oblasti politiky zaměstnanosti, snažili stanovit úlohy, závazky a jasné a vyčíslitelné cíle.

Dovolte mi, abych do této diskuse přispěl svým názorem, že zcela jasně by měla být prioritou ta skutečnost, že někteří žáci předčasně končí školní docházku. Tento problém se v současnosti týká 15 % mladých lidí ve věku 18 až 24 let, tedy více než šesti milionů mladých lidí.

Problematika předčasného ukončení školní docházky je ještě vážnější z hlediska očekávaného demografického vývoje v Evropě, podle něž by do roku 2030 mělo v Evropě žít o 18 milionů dětí méně, přičemž by počet osob ve věku nad 65 let měl vzrůst o 52 %.

Považoval bych za nepřijatelné, kdyby tato cenná zmenšující se skupina mladých lidí, na nichž závisí systémy sociálního zabezpečení, nedostala kvalitní vzdělání, a pokud by nebyla v nejvyšší možné míře připravena na úspěšné zvládnání nových výzev na trhu práce. Všichni víme, že skupiny s nejnižším vzděláním jsou v rámci informační společnosti z hlediska nezaměstnanosti a sociálního vyloučení nejzranitelnější. Tyto skupiny jsou samozřejmě ohroženy sociálním vyloučením.

Stejně jako naše zpravodajka, paní Van Lanckerová, které blahopřeji, jsem i já pevně přesvědčen o tom, že sociální rozměr Lisabonské strategie je potřeba posílit především tím, že budeme klást větší důraz na otázku sociálního začlenění.

**Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE).** – (ES) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, myslím si, že největší předností práce, která byla v této oblasti vykonána, spočívají v základní shodě, pokud jde o diagnostiku situace a o „léčbu“, kterou je potřeba uplatnit na vnitrostátní úrovni, aby bylo možno dosáhnout cíle Lisabonské strategie v oblasti zaměstnanosti.

Je třeba, aby byla Evropská unie mimořádně hospodářsky silná, aby bylo možno dosahovat politického pokroku, aniž by se přitom musela Unie vzdát sociálního modelu, který má v genech. Nejlepší sociální politikou je umožnit lidem, aby se začlenili a rozvíjeli prostřednictvím práce.

Těchto osm hlavních směrů představuje plán reforem, které je potřeba do roku 2010 zavést. Z hlediska spuštění vnitrostátních programů reforem jsou více než dostačující.

Je zde však několik rozhodujících prvků, k nimž musíme zaujmout zvláštní přístup.

Zprv je potřeba dosáhnout takové úrovně mobility, která může otevřít možnosti zaměstnání, zejména pro mladé lidi. Aby to však bylo dosažitelné, je naprosto nevyhnutelné zajistit, aby fungoval účinný systém rovnocennosti odborných kvalifikací, nejen z hlediska titulů a diplomů, ale i z hlediska odborné přípravy zaměstnanců, kterou absolvují během své pracovní kariéry.

Zadruhé, je potřeba modernizovat platné normy v oblasti práce, aby bylo možné posunout se kupředu směrem k postupnému a pružnému odchodu do důchodu. Tímto způsobem bychom mohli zabránit poklesu příjmu ze zaměstnání a budoucím stavům chudoby.

Zatřetí, je potřeba zvýšit jazykové schopnosti obyvatelstva jako celku, protože globalizace, vážené dámy, vážení pánové, má svá pravidla. Kdo se jim dokáže přizpůsobit, vyhrává. Ostatní prohrávají.

Chceme-li dosáhnout vyšší produktivity, kvalitnějších pracovních míst a lepších dovedností, je potřeba, abychom se zaměřili na zavádění reforem vyplývajících z Lisabonské strategie.

Je pravda, že se podařilo dosáhnout určitých výsledků, avšak pokud zanedbáme nedokončené reformy, všechno se zhroutí.

Proto je nevyhnutelné, abychom prostřednictvím dialogu zaváděli takové iniciativy, jako například flexikuritu.

**Iles Braghetto (PPE-DE).** – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Lisabonské strategii se podařilo dosáhnout cíle zvýšení zaměstnanosti v Evropě, avšak ne každý z toho měl užitek. Situace mladých lidí, žen a okrajových sociálních skupin je i nadále obtížná. Nezlepšila se ani kvalita pracovních míst; počet pracovních smluv na dobu určitou vzrostl a zvýšení pružnosti nebylo provázeno zvýšením pracovní jistoty. Proto je potřeba posílit sociální rozměr Lisabonské strategie, přičemž je nutno podporovat celoživotní vzdělávání a uznávání dovedností.

Je potřeba vytvořit takové systémy sociálního zabezpečení, které budou poskytovat podporu příjmu a ulehčovat mobilitu v rámci trhu práce, zavádět „tlumiče otřesů“ a dosahovat cílů týkajících se sladění pracovního a rodinného života.

Návrh usnesení představuje krok tímto směrem, a proto jej podpoříme.

**Tadeusz Zwiefka (PPE-DE).** – (PL) Vážený pane předsedající, souhlasím s vyjádřením, že výsledkem obnovené Lisabonské strategie je zvýšení počtu pracovních míst, přestože jejich kvalita nemusí být nutně vyšší.

Při formulování každé strategie EU by měla být brána v úvahu potřeba bojovat proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Neztotožňuji se však s názorem, že přijetí společných sociálních norem na úrovni Evropské unie bude všelékem na všechny naše problémy. Sociální politika a politika zaměstnanosti spadají do pravomoci členských států. Všechna opatření, která Evropská unie v této oblasti přijme, musí být v souladu se zásadou subsidiarity. Vypracovávání a zavádění strategií založených na zvláštních modelech, například na flexikuritě, bude na vnitrostátní úrovni rozdílné.

Dovolte mi, abych zdůraznil nebezpečí, které vznikne, budeme-li uplatňovat jednorozměrný přístup k této problematice a zároveň upřednostňovat vytvoření platformy na úrovni Evropské unie s cílem podělit se o informace a o osvědčené postupy.



Podle mého názoru nebude žádná ze zvláštních strategií zaměřených na politiku zaměstnanosti zcela úspěšná, pokud v plné míře neodstraníme stávající překážky volnému pohybu pracovní síly, což představuje zaručený způsob, jak podnítit hospodářský růst a podpořit zaměstnanost.

**Renate Weber (ALDE).** – (RO) Blahopřeji paní Anne Van Lanckerové k této zprávě. Mne osobně znepokojuje kvalita pracovních míst. Na hranici chudoby se nachází 78 milionů lidí i proto, že mezi členskými státy existují rozdíly ve mzdách zaměstnanců. Víím, s jakými problémy vyplývajícími z diskriminace se musí vypořádat mnozí Rumuni, kteří legálně pracují v jiných členských státech Evropské unie, víím, že jsou nuceni přijímat práci, která nezohledňuje jejich vzdělání, a že mají nižší mzdy než jejich kolegové, občané daných členských států. Na úrovni Evropské unie bohužel neexistuje mechanismus pro posuzování kvality pracovních míst. Takový mechanismus je však potřebný. Jsem pevně přesvědčena o tom, že zásada správné mzdy je podnětem pro poskytování kvalitních služeb. Rozhodně nesouhlasím se současnými tendencemi nedostatečně finančně ohodnocovat zaměstnance. Volný pohyb pracovní síly by neměl být v Evropské unii nijak omezen.

**Miloslav Ransdorf (GUE/NGL).** – (CS) V podstatě jsou jenom dvě cesty, jak řešit problematiku nezaměstnanosti. Je to jednak tím, že lidé půjdou za prací a druhá možnost je, že práce půjde za lidmi. Ta druhá cesta se mi zdá být rozumnější, protože všechny prostředky, které byly využity u té první formy, sdílené nebo pružné úvazky, flexibilizace pracovní doby a podobně, to jsou všechno věci, které nevedly ke kýženému výsledku. Domnívám se, že ta druhá cesta je nadějnější a myslím si, pro ni má Evropská unie docela dobré předpoklady. A já si myslím, že jedním z nich je vytváření veřejnoprávního sektoru evropského, aby Evropská unie začala fungovat také jako subjekt, který vytváří pracovní příležitosti.

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE).** – (FR) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, v prvé řadě bych chtěl vyzdvihnout pozoruhodnou práci naší kolegyně, paní Morinové, která vyjadřovala stanoviska naší politické skupiny.

Přestože riskuji úplnou změnu tématu, rád bych se zeptal na úlohu sociálních partnerů, o nichž se tato zpráva nezmiňuje, přestože bychom to očekávali. Postupujeme podle článku 128, což znamená, že vypracujeme doporučení pro členské státy, avšak nejsem přesvědčen o tom, že nastal čas, abychom pokročili k ráznějším opatřením.

Vážený pane komisaři, jaký je váš názor na uplatnění článku 139 Smlouvy, který se týká právě takové možnosti, že sociální partneři vytvoří pracovní právní nařízení na úrovni Společenství? Je vůbec možné hovořit o politice zaměstnanosti, když neexistuje možnost koordinace prostřednictvím sociálního práva? Vážený pane komisaři, myslím si, že pokud jde o uplatnění článku 138, je na vás, abyste podpořil sociální partnery, které je potřeba zapojit do tvorby správných právních předpisů v sociální oblasti.

**Danutė Budreikaitė (ALDE).** – (LT) První fáze uskutečňování cílů obnovené Lisabonské strategie pro hospodářský růst a zaměstnanost již přinesla pozoruhodné výsledky: v roce 2007 se v Evropské unii vytvořilo 3,5 miliardy pracovních míst a míra nezaměstnanosti se v období let 2005–2007 snížila o 1,6 %.

To je však jen jedna strana mince. V současnosti žije v Evropské unii až 14 milionů pracujících v chudobě. Kromě toho došlo k výraznému nárůstu počtu osob, které jsou nuceny pracovat na dobu určitou nebo pouze na částečný úvazek. Mladí lidé v Evropské unii rovněž čelí velmi vážným problémům: přibližně 6 milionů mladých lidí předčasně ukončuje školní docházku a míra zaměstnanosti mladých lidí je v porovnání s všeobecnou mírou zaměstnanosti v Evropské unii sotva poloviční.

Dovolte mi zdůraznit, že rychlost a účinnost uskutečňování cílů Lisabonské strategie pro hospodářský růst a zaměstnanost se v různých členských státech velmi liší. Naléhavě žádám Komisi, aby zabezpečila důslednou realizaci evropské strategie zaměstnanosti a cílů celoživotního vzdělávání, které byly stanoveny v programu EU Mládež, v dohodě o rovnosti pohlaví EU a v akčním plánu pro oblast zdravotních postižení pro období 2006–2007.

**Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE).** – (EL) Vážený pane předsedající, dovolte mi upozornit na dvě služby, které je potřeba v celé Evropě posílit. První z nich je poradenství, poskytování informací a asistence mladým lidem a zaměstnancům všech věkových kategorií s cílem pomoci jim při hledání přiměřeného zaměstnání, vzdělání a celoživotního vzdělávání. Druhou službou, kterou je potřeba v celé Evropě posílit, aby bylo možno podpořit důstojné pracovní podmínky, je inspektorát práce. Inspektoráty práce budou moci řešit nevidovanou práci, která má velmi nepříznivý dopad na legální práci.

Zaměstnanost, podnikání a spolupráce se sociálními partnery představují zřejmě naši největší naději pro období do roku 2010.

**Czesław Adam Siekierski (PPE-DE).** – (PL) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, současná hospodářská situace v Evropské unii se zlepšuje. Jsme svědky nárůstu hrubého domácího produktu, vytvářejí se nová pracovní místa, míra zaměstnanosti roste a míra nezaměstnanosti klesá.

Abyste tento proces pokračoval, je potřeba posílit sociální začlenění, a to zaprvé pomocí především mladým lidem, těm, kteří právě vstupují na trh práce, najít si práci. Zadruhé, měli bychom pomoci lidem, kteří se nacházejí v nelehké hmotné situaci, aby si snadněji našli práci. A zatřetí, měli bychom dát šanci dlouhodobě nezaměstnaným.

Je potřeba, aby Evropská unie poskytla účinnější pomoc a přijala různější opatření právě v těchto třech oblastech. Je důležité přizpůsobit systém vzdělávání a odborné přípravy tak, aby splňoval požadavky Lisabonské strategie a zabezpečil hospodářský růst, v důsledku čehož pak vzniknou další pracovní místa.

**Paul Rübiger (PPE-DE).** – (DE) Vážený pane předsedající, myslím si, že z hlediska zaměstnanosti hrají významnou úlohu hlavně malé a střední podniky. Ostatně dvě třetiny našich zaměstnanců pracují v malých a středních podnicích, v nichž se vytváří 50 % našeho hrubého národního důchodu. Proto bychom se při přípravě našich strategií měli zaměřovat na podporu neustálého odborného vzdělávání v malých a středních podnicích a na vytváření nových příležitostí k odepisování vznikajících nákladů. Měli bychom se také soustředit na to, aby bylo možno zabezpečit pro naše zaměstnance vyšší čisté mzdy.

Především bychom měli rovněž vytvořit takovou infrastrukturu, která by našim zaměstnancům přinesla pracovní jistotu. Evropská unie by v tomto směru mohla poskytnout model založený na osvědčených postupech.

**Vladimír Špidla, člen Komise.** – (CS) Dámy a pánové, striktní parlamentní pravidla mi nedávají možnost podrobně se vyjádřit k vašim příspěvkům, ale přesto mi dovoluji, abych poděkoval za diskuzi, která byla hluboká a která zasahovala pracovní trh a evropskou strategii na pracovním trhu z mnoha hledisek. Chtěl bych se omezit jenom na několik základních bodů.

Zaprvé evropská strategie zaměstnanosti přinesla zřetelné výsledky. V současné době míra nezaměstnanosti a míra zaměstnanosti jsou nesrovnatelně na lepších údajích, než byly od 80. let, to je jednoznačný úspěch. Ve své debatě jste často vyjádřili obavu z kvality pracovních míst. Chci konstatovat, že Lisabonská strategie zaměstnanosti je koncipovaná do formulace více a lepší pracovní místa, více a kvalitní pracovní místa, tzn. kvalita pracovních míst je součástí této strategie. Jaký je výsledek? Mezi oněmi miliony nových pracovních míst více než polovina jsou pracovní místa na plný úvazek a z hlediska kvality práce lze těžko mít výhrady. V té druhé polovině je řada pracovních míst na částečný pracovní úvazek či na dobu časově omezenou.

Myslím si, že není hájitelná hypotéza, že každé pracovní místo na dobu určitou a každé pracovní místo na částečnou pracovní dobu je pracovní místo nekvalitní. Tato hypotéza není hájitelná a mezi těmito pracovními místy je celá řada pracovních míst kvalitních. Nepochybně ale část pracovních míst tuto kvalitu nemá a je to jedno z témat, kterým se musíme zabývat. Já sám osobně považuji za znepokojující a myslím si, že tomu musíme věnovat zásadnější pozornost, problém tzv. working poor, lidí, kteří zůstávají chudí, ačkoliv pracují. Podle údajů, které jsou k dispozici, je to přibližně 8 % pracujících, a to prostě není málo, to jsou miliony lidí a je to otázka, která vyvstává s velkou naléhavostí.

Další otázka, kterou jste otevřeli, je otázka vazby politiky zaměstnanosti na sociální inkluzi. Chci konstatovat, že linie č. 19 zdůrazňuje inkluzivní pracovní trh a zdůrazňuje přístup k lidem, kteří jsou na pracovním trhu znevýhodněni. Komise totiž navrhla ve strategii v zásadě neměnit tyto linie vzhledem k tomu, že se osvědčily a že se ukazovalo, že z hlediska governance, lepší aplikace rovnováhy mezi evropskou úrovní a členskými státy – a koneckonců většina členských států vyjádřila takovéto stanovisko – je lepší tyto směrnice nerozšiřovat. Na druhé straně je zřejmé, že to není nehybný text, že bude procházet vývojem a témata, která jste zmínili, jsou nepochybně témata, která budou vyžadovat v dalším vývoji odpovídající reakci.

Chtěl bych ještě odpovědět na jednu otázku, totiž aplikaci článku 139 Smlouvy. Paradoxně dnes bude podepsána kolektivní dohoda o maritimním sektoru a padlo již rozhodnutí tuto kolektivní dohodu pomocí článku 139 převést do evropské legislativy. Čili je to naprosto konkrétní krok, který signalizuje, že tento článek není zanedbáván. Mimochodem dohoda v maritimním sektoru je podle mého názoru opravdu významný pokrok, protože je to sektor neobyčejně složitý, neobyčejně mezinárodní a podařilo se tady sociálním partnerům postoupit velice daleko.

V debatě byla zdůrazňována samozřejmě otázka vzdělávání, výrazné nedokončování školní docházky, vzdělávání po celou dobu života. Ano, všechna tato témata jsou významná a budou do jisté míry součástí i

nové sociální agendy. Pokud jde o začleňování, chtěl bych upozornit na dokument Komise o aktivním začleňování, který je právě jedním z vyjádření strategie Komise v této oblasti. Chci zdůraznit, že jakkoliv pracovní trh je základem aktivního začleňování, přesto nezasahuje všechny oblasti, kde je nutné mít koherentní politiku začleňování. Protože nepochybně existuje řada lidí, kteří z přirozených důvodů jsou mimo pracovní trh, jako lidé, kteří jsou v důchodu, lidé, kteří jsou v různých zvláštních okolnostech, proto politika začleňování musí být širší než jenom pracovní trh, ale nepochybně ve strategii evropského pracovního trhu je třeba tento aspekt vzít v úvahu.

Dámy a pánové, znovu mi dovolu, abych poděkoval za diskuzi, která podle mého názoru zasáhla většinu důležitých témat, která se objevují na evropském pracovním trhu, a myslím si, že jsou značným příspěvkem k hledání lepší a účinnější rovnováhy mezi evropskou strategií a obsahem evropské strategie zaměstnanosti a aktivitou jednotlivých členských států. Jak už jsem řekl, v diskuzi padla celá řada opravdu zajímavých poznámek, ale bohužel parlamentní pravidla mi znemožňují se zabývat všemi, proto jsem se omezil jenom na některé z nich.

**Anne Van Lancker, zpravodajka.** – (NL) V první řadě bych chtěla kolegům poslancům velmi srdečně poděkovat za jejich příspěvky k této rozpravě. Myslím si, že je jasné, že mnozí z vás kladou důraz na rovné příležitosti, sociální začlenění a na kvalitu pracovních míst. Takový postoj považuji za velmi důležitý. Je mi líto, že někteří z vás byli zklamáni tím, že jsem do zprávy nezačlenila ještě více z vašich pozměňovacích návrhů, ale skutečně jsem chtěla zabránit tomu, aby se z této zprávy stal vánoční stromeček přetížený příliš velkým množstvím ozdob a pozlátka.

Dovolte mi, abych ještě zareagovala na vyjádření pana Anderssona, předsedy Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. Upřímně doufám, že předložení této zprávy nevyjde nazmar, protože i když článek 128 Smlouvy o ES přiznává tomuto Parlamentu právo na konzultace, v praxi hrozí, že dojde k oslabení tohoto práva. Vážený pane komisaři, uvědomuji si, že je důležité, aby Rada mohla přijmout rozhodnutí na začátku roku, aby se ve spolupráci se sociálními partnery mohly vypracovat vnitrostátní plány reforem. Pokud má být Parlament i nadále schopen plnit svou úlohu, považuji za nevyhnutelné, aby Evropská komise předložila návrhy ještě dříve, na začátku roku, aby mohly všechny tři orgány v plné míře vykonávat své úkoly v tomto procesu tak, jak to předpokládají i ustanovení Smlouvy.

Dovolte mi, abych kolegům poslancům ještě jednou poděkovala. Doufejme, že Rada bude i nadále pozorně sledovat situaci, aby se uměla správně rozhodnout.

**Předsedající.** – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

#### **Písemná prohlášení (článek 142)**

**Adam Bielan (UEN), písemně.** – (PL) Podle nejnovějších zpráv Evropské komise je 16 % občanů Evropské unie ohroženo chudobou, přičemž 8 % z tohoto počtu je ohroženo chudobou i navzdory tomu, že tyto osoby pracují na plný úvazek. Chudoba ohrožuje 13 % dospělých Poláků, včetně osob zaměstnaných na plný úvazek.

Vážené dámy, vážení pánové, Malopolsko, které zastupuji v Evropském parlamentu, má nejnižší míru nezaměstnanosti v Polsku, která je momentálně na úrovni 8 %. Ani to však nezaručuje zajištěnou životní úroveň, protože mimořádně rychle rostoucí ceny potravin a energií vytlačují mnoho rodin na pokraj chudoby. V sousedním Svatokřížském vojvodství, které v Evropském parlamentu rovněž zastupuji, je situace téměř dramatická, protože míra nezaměstnanosti v regionu je dvojnásobně vyšší než míra nezaměstnanosti v Malopolském vojvodství. I na příkladu těchto dvou vojvodství máme možnost vidět, že míra sociální nerovnosti roste. Jak paní Van Lanckerová ve své zprávě o hlavních směrech politik zaměstnanosti správně uvádí, v Evropské unii se musíme vyrovnat se situací, že více než 14 milionů zaměstnaných lidí žije v chudobě.

Tento počet by se mohl velmi rychle zvýšit, pokud neupravíme Lisabonskou strategii tak, aby v Evropské unii vytvářela více kvalitnějších pracovních míst. Tento problém se týká zejména nových členských států, kde jsou rozdíly v bohatství lidí větší než v ostatních členských státech.

**Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně.** – (PL) Klíčovými prvky Lisabonské smlouvy jsou hospodářský růst a zaměstnanost. Budování konkurenceschopné a inovativní Evropy závisí na změnách na trhu práce. Naše obchodní společnosti potřebují lidi, kteří jsou schopni reagovat na nové výzvy a na poptávku po změnách. Samozřejmě souhlasím s tím, že zaměstnání by mělo poskytovat stabilitu, jistotu a zabezpečení

do budoucnosti. Zároveň by měly být vztahy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem dostatečně pružné, aby mohli podnikatelé provádět změny, které jsou v důsledku situace na trhu potřebné.

Proto je velmi důležité, aby podnikatelé a zaměstnanci zdokonalili své schopnosti, rozšířili své dovednosti a vylepšili svou odbornost. Je to v zájmu podniků, které získají kvalifikované a vysoce motivované zaměstnance. Je to i v zájmu samotných zaměstnanců, kteří získávají díky dokonalejším schopnostem silnější postavení v práci a v případě nutných změn budou mít zaručeno, že díky svým lepším dovednostem nebudou mít problém zorientovat se na trhu práce.

A konečně bych ráda upozornila na prvek mobility na evropském trhu. Jak víme, v mnohých členských státech dosud platí omezení týkající se zaměstnávání občanů z nových členských států. Tato omezení jsou v platnosti i přesto, že zástupci podnikatelského sektoru upozorňují, že v mnohých odvětvích hospodářství je nedostatek pracovních sil.

Pokud se neodstraní omezení na evropském trhu práce, volný pohyb zaměstnanců a volný pohyb služeb v Evropě budou mít jen poloviční vliv na úspěšnost našich hospodářství.

**Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), písemně.** – (RO) Revidovaná Lisabonská strategie přináší příznivé výsledky. Přesto však bychom měli prozkoumat ty oblasti, v nichž je dosud potřeba zvýšit počet opatření přijatých na úrovni Společenství, aby bylo možno dosáhnout cíle v oblasti zaměstnanosti.

Hovořím hlavně o problémech, kterým musí čelit mladí lidé během vzdělávání a při vstupu na trh práce. Šest milionů mladých lidí v celé Evropské unii opouští vzdělávací systém před dovršením osmnáctého roku věku. Stejně závažná je i skutečnost, že z celkového počtu nezaměstnaných v Evropské unii tvoří více než 40 % mladí lidé. Kromě toho se většina mladých lidí, kterým se podaří vstoupit na trh práce, musí vypořádat s méně příznivými pracovními podmínkami, například s prací na částečný úvazek, s omezeným zaměstnáním nebo se zaměstnáním na základě smlouvy o provedení služeb.

Pomocí hlavních směrů politiky zaměstnanosti, které mají legislativní povahu, musíme přinášet více řešení, pokud jde o programy a finanční prostředky, které Evropská unie poskytuje na podporu opatření členských států v této oblasti.

**Magda Kósáné Kovács (PSE), písemně.** – (HU) Směrnice o zaměstnanosti poskytla členským státům rozšířené Evropské unie jak dlouhodobé hlavní směry, tak i cíle a nástroje ke zvýšení konkurenceschopnosti a zaměstnanosti v rámci druhého cyklu uplatňování Lisabonské strategie. Tehdy se jasně ukázalo, že hospodářství nemůže být konkurenceschopné a nemůže fungovat účinně ve světě, který musí žít v rámci hospodářské soutěže, a že se nemůže rozvíjet rychleji než ostatní, pokud se ztratí v sociální pustině, a pokud se o to snaží, zatímco jej obklopují lidé ohrožení sociálním vyloučením.

K důstojnému životu je potřeba mít důstojnou práci, a aby bylo možno najít důstojnou práci, je potřeba, aby existovala potenciální pracovní síla, která je přiměřeně kvalifikovaná a schopná zdokonalovat si své dovednosti, pracovní síla, která je zdravá a chráněná proti diskriminaci.

V roce 2006 bylo s ohledem na uznané potřeby nových členských států nutno uvedenou směrnicí revidovat. V rámci této revize se pozornost soustředila na osoby, které musí na trhu práce čelit zvláštním znevýhodněním, na beznadějnou situaci starších žen na trhu práce, na izolaci určitých jazyků a na otázky týkající se zaměstnávání Romů.

Během posledních dvou let vzrostl počet pracovních míst a stejně tak i míra zaměstnanosti. Dokonce i nestabilní ukazatele zaměstnanosti se uklidnily. Nárůst počtu tradičních pracovních míst, tj. smluvně chráněného zaměstnání na plný pracovní úvazek, byl poměrně slabý, zatímco nárůst počtu pracovních míst na částečný úvazek, sezonní práce a práce uskutečňované na základě dodavatelských smluv byl obrovský.

V této změněné situaci není možné pochybovat o tom, že čas dogmatických pracovněprávních předpisů skončil. Vnější i vnitřní hospodářský rozvoj vyžaduje pružná právní ustanovení, která zabrání relativismu v pracovním právu a zamezí znehodnocení sociálního partnerství a kolektivních smluv.

## **6. Pokrok dosažený v oblasti rovných příležitostí a nediskriminace v EU (rozprava)**

**Předsedající.** – Dalším bodem programu je zpráva (A6-0159/2008) paní Lynneové jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, týkající se pokroku dosaženého v oblasti rovných příležitostí a nediskriminace v EU.

**Elizabeth Lynne, zpravodajka.** – Vážený pane předsedající, chtěla bych poděkovat ostatním skupinám za jejich spolupráci, zejména některým stínovým zpravodajům. Jsem přesvědčena, že díky této spolupráci se nám podařilo vytvořit kvalitní zprávu.

Předmětem této zprávy je provádění a uplatňování současných směrnic, konkrétně směrnice, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, a směrnice, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ. Více jsem se zaměřila na směrnici o zaměstnání, protože rasovou otázku již velmi dobře zpracoval Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci ve zprávě, která byla předložena v loňském roce. Pokud jde o provádění a uplatňování těchto směrnic, situace v rámci Evropské unie je velmi různorodá, zejména v případě směrnice o zaměstnání, přestože problémy se týkají i směrnice, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ. Je také možno konstatovat, že občané jsou nedostatečně informováni o možných nápravných opatřeních v případě, že se setkají s projevy diskriminace.

Komise, členské státy, odbory a také vládní i nevládní subjekty musí dělat vše pro to, aby zvýšily povědomí o právech vyplývajících z těchto směrnic. Členské státy musí poskytnout přiměřené zdroje nezávislým orgánům zaměřeným na podporu rovnosti, přičemž je potřeba, aby členské státy zabezpečily, že rozsah působnosti těchto orgánů se bude vztahovat na všechny formy diskriminace.

Až příliš často je věcí samotných obětí diskriminace, aby jí čelily, aniž by měly k dispozici podporu ve formě obhajoby nebo prostředky k zahájení soudního řízení. To se musí změnit. Členské státy by měly zajistit, aby byly oběti diskriminace automaticky zabezpečeny a aby jim byla poskytnuta pomoc při soudním řízení. I když vítám statistické údaje o diskriminaci, které již Komise získala, jsem přesvědčena, že potřebujeme více takových údajů a rovněž společný právní předpis týkající se shromažďování údajů.

Vítám také to, že se Komise zajímá o všechny formy diskriminace, a to je také jeden z důvodů, proč ve své zprávě vyzývám k přijetí komplexních antidiskriminačních právních předpisů. Musíme opustit přístup založený na postupném zavádění opatření. Pokud jde o diskriminaci, není možno, aby byla jedna forma diskriminace důležitější než druhá, nesmí zde tedy existovat hierarchie. Nová směrnice se musí vztahovat na diskriminaci a na přístup ke zboží a službám ve všech oblastech, které nejsou zahrnuty v článku 13 Smlouvy o ES. Měla by se tedy vztahovat na boj proti diskriminaci na základě zdravotního postižení, věku, náboženství nebo přesvědčení a na základě sexuální orientace. Rasová otázka a otázka rovnosti pohlaví jsou již zahrnuty, stejně jako otázka týkající se zaměstnání.

Je mi líto, že Komise od této problematiky do určité míry ustupuje, přestože se pan komisař Špidla zavázal, že se těmto tématům bude věnovat, a přestože se Komise ve svém pracovním plánu na rok 2008 zavázala, že vypracuje horizontální směrnici, za což chci panu komisaři Špidlovi vyslovit mimořádnou pochvalu. Prosim Komisi, aby nám sdělila, v jaké fázi se nachází vypracování hodnocení vlivu, na co se tato hodnocení vztahují a kdy budou zveřejněna. Jestli tomu dobře rozumím, Komise v současnosti prohlašuje, že je možné, že předloží pouze právní předpisy týkající se diskriminace na základě zdravotního postižení a nic více. To by bylo nepřijatelné, a proto jsme předložili náš pozměňovací návrh.

Již dlouhá léta vedu kampaň za přijetí právních předpisů podle článku 13 Smlouvy o ES, které by se týkaly boje proti diskriminaci na základě zdravotního postižení a na základě věku, avšak nyní jsem přesvědčena, že nesmíme vynechat nikoho. Lidská práva a boj proti diskriminaci tvoří základ Evropské unie, každý občan EU musí mít právo na rovné zacházení.

Naléhavě vás žádám, abyste hlasovali pro mou zprávu, a co je ještě důležitější, abyste hlasovali pro komplexní směrnici o zákazu diskriminace, abychom tak představitelům Komise, kteří zaujímají nesouhlasný postoj, i členským státům vyslali jasný signál, že alespoň my, zástupci Evropského parlamentu, jsme odhodláni ukončit diskriminaci jednou provždy a že jsme rovněž odhodláni odsoudit absurdní myšlenku, že je možno tolerovat diskriminaci v jakékoliv oblasti naší společnosti.

(potlesk)

**PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO**

*Místopředseda*

**Vladimír Špidla, člen Komise.** – (CS) Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, nejprve bych rád poděkoval paní Lynne za její zevrubnou a relevantní zprávu, s jejímž obsahem Komise zcela souhlasí.

Komise jednoznačně podporuje požadavky na úplnou transpozici směrnic 2000/43/ES a 2000/78/ES. Jak víte, Komise zahájila s některými členskými státy řadu řízení pro porušení práva a nebude se zdráhat využít svých pravomocí k zajištění toho, aby právo Evropského společenství bylo v budoucnosti důsledně dodržováno. Tam, kde doposud uplatňováno není, aby došlo k rychlému a důslednému zlepšení.

Komise rovněž souhlasí s tím, že je třeba zlepšit monitorování provádění obou směrnic. Proto Komise v současné době pracuje na vytvoření programů, které by diskriminaci zjišťovaly přesněji. To, na čem skutečně záleží, jsou reálné dopady na jednotlivé lidi, nikoliv jenom abstraktní představa o tom, jak možná věci fungují.

Zpráva rovněž náležitě podtrhuje zásadní roli institucí na podporu rovného zacházení, ty hrají klíčovou úlohu v monitorování, poskytování podpory obětem a zlepšování povědomí o právech. Chtěl bych zdůraznit nezastupitelný význam nevládního sektoru v této oblasti. Komise je pro rozšíření úlohy institucí a úlohy nevládního sektoru tak, aby se zabývala rovněž diskriminací z jiných důvodů, než je jenom etnický původ a pohlaví.

Jak bylo oznámeno v pracovním programu Komise pro rok 2008, mám v úmyslu předložit návrh vycházející z článku 13 Smlouvy o ES, který by rozšířil současnou ochranu proti diskriminaci i mimo trh práce. To bude součástí širšího programu pro oblast příležitostí, přístupu a solidarity, který má být přijat na konci června.

Potřeba dalších antidiskriminačních zákonů na úrovni EU je nyní předmětem živých politických diskusí. Řekněme to zcela jasně. Tato diskuse není vedena o tom, zda bojovat proti diskriminaci, ale o tom, jak to udělat co nejúčinněji. Vzhledem k politické citlivosti této otázky a k málo vstřícnému postoji některých členských států je třeba velmi pečlivě připravit půdu.

Na semináři věnovaném přípravě obnovené sociální agendy, který se konal 29. dubna, jsme se shodli na tom, že musíme prohloubit naše analýzy, než rozhodneme o nejlepším dalším postupu. Ať už se Komise v nadcházejících týdnech rozhodne jakkoliv, bude to rozhodnutí založené na důsledné analýze. Bude brát v úvahu všechny formy diskriminace ve všech jejích aspektech a zohlední zásadu subsidiarity a proporcionality. A co je nejdůležitější, bude mít takovou podobu, která přinese opravdový užitek těm, kteří to potřebují.

Nakonec bych se rád zmínil o tom, že Komise hodlá předložit sdělení o krocích navazujících na Evropský rok rovných příležitostí, ve kterém stanoví konkrétní opatření pro zlepšení ochrany proti diskriminaci v Evropské unii.

Spolu s tímto sdělením vyjde i zpráva Komise o tom, jak politiky EU přispívají ke zlepšení postavení Romů.

**Tatjana Ždanoka**, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci*. – Vážený pane předsedající, v první řadě bych chtěla jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci i jménem mé politické skupiny poděkovat zpravodajce, paní Lynneové, z Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, za výbornou práci, kterou odvedla, a za tuto velmi kvalitní zprávu.

Diskriminace zůstává bohužel jedním z nejpálčivějších a nejrozšířenějších problémů v oblasti lidských práv v Evropské unii. Co se týká antidiskriminačních směrnic, které jsou již platné, chci zdůraznit, že obsahují jen minimální požadavky. Je ostudné, že značné množství členských států neprovedlo a neuplatnilo ani tyto minimální požadavky. Myslíme si, že Evropská komise by měla vůči těmto členským státům aktivněji využívat řízení o porušení předpisů.

Každý jednotlivec v Evropské unii si musí být jist tím, že nesmí být vystaven diskriminaci a že má k dispozici účinné právní nástroje k boji proti diskriminaci. Členské státy a Komise by měly aktivně podporovat i zvyšování informovanosti a realizaci školení v oblasti boje proti diskriminaci.

Jak jsme dnes již měli možnost slyšet, je zde také další problém, který mne znepokojuje ještě více. Je velmi potřebné vytvořit komplexní právní rámec pro boj proti diskriminaci. Pokud jsem dobře pochopila vyjádření pana komisaře, nemůžeme si být jisti tím, zda pracovní plán Komise na rok 2008 dokáže vytvoření takového komplexního právního rámce zabezpečit. Přesto jsme tento pracovní plán velice uvítali, neboť obsahuje závazek vypracovat návrh směrnice uplatňující zásadu rovného zacházení mimo oblasti zaměstnání ze všech důvodů, v jejichž důsledku může docházet k diskriminaci.

Bylo by pro mne skutečně šokující, kdyby Komise nezahrnula do rámce ochrany všechny důvody, v jejichž důsledku může docházet k diskriminaci, a kdyby některé z nich vynechala. Znamenalo by to totiž, že se dokážeme snadno vzdát svých hodnot a že ihned po skončení Evropského roku rovných příležitostí máme pocit, že nám nic nebrání v nerovném zacházení s Evropany. To nesmíme připustit.

**Edít Bauer**, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Děkuji vám, pane předsedající. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, snaha čelit diskriminaci představuje jednu ze základních lidských hodnot, v tom se všichni shodneme. Evropská lidová strana považuje antidiskriminační politiku za mimořádně důležitou. Jsme přesvědčeni o tom, že členské státy mají nespornou a neodvratnou odpovědnost zabezpečit, aby ani jeden občan Evropské unie nebyl vystaven diskriminaci.

Naše politická skupina si rovněž uvědomuje, že všechny problémy nejsou bohužel řešitelné pomocí právních předpisů. Na to, abychom mohli diskriminaci postupně vymýtit, potřebujeme přiměřenou politickou kulturu a toleranci v každodenním životě, na pracovišti, ve veřejném životě, při komunikaci z vnitrostátní úrovně na úroveň místní. Je rovněž potřeba, aby celá společnost táhla za jeden provaz.

Z praktických zkušeností vyplývá, že uplatňování evropských směrnic v oblasti diskriminace není jednoduchým úkolem. Polovina členských států nedokázala přiměřeně provést směrnice do svých vnitrostátních právních předpisů, nebo je patřičně neuplatňuje. Skutečnost je taková, že v evropských právních předpisech existuje velký rozdíl mezi článkem 13 Smlouvy o ES a existujícími směrnicemi. Znamená to, že všem „chráněným“ skupinám, tj. skupinám, na něž se vztahují ustanovení článku 13, nezaručují evropské právní předpisy rovná práva, pokud jde o přístup ke zboží a službám.

Evropská lidová strana je však přesvědčena o tom, že uvedený rozdíl nelze překlenout přijetím komplexní směrnice. Zavést takovou směrnici by bylo náročné a navíc by byla neúčinná. Naopak, máme pocit, že je potřeba neprodleně přijmout evropskou směrnici, která by bez uplatňování hierarchického přístupu pomohla odstranit diskriminaci 84 milionů zdravotně postižených osob žijících v Evropě, aby měli tito lidé v celé Evropské unii rovná práva.

Vzhledem k tomu, že průměrná délka života obyvatelstva se zvyšuje, a také k tomu, že výsledkem chronických onemocnění souvisejících s vysokým věkem je často trvalé poškození zdraví daného člověka, je pravděpodobné, že počet zdravotně postižených osob bude v budoucnosti narůstat. Jsme přesvědčeni, že tento přístup poskytne účinnější, praktičtější pomoc lidem, kteří žijí se zdravotním postižením. Naše skupina by proto podpořila iniciativu Evropské komise zaměřenou na tuto problematiku. Děkuji vám.

**Magda Kósáné Kovács**, jménem skupiny PSE. – (HU) Děkuji vám, pane předsedající. Vynikající zpráva, kterou předkládá paní Lynneová, je založena na odpovědnosti, která vychází ze skutečnosti, že v naší společnosti se vyskytuje negativní diskriminace. Nejen že tento jev z naší dokonalé Evropy nevymizel, ale podle studie Eurobarometr se výskyt diskriminace dokonce zvyšuje. Občané Evropy to cítí. Chtěla bych také říci, že rozšíření Evropské unie vedlo k nárůstu hrozby v podobě nových forem diskriminace, například vůči vícenásobně znevýhodněným osobám. V současnosti je stále násilnější také diskriminace Romů.

Většina ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci hlasovala pro přijetí horizontální směrnice. Všichni si vzpomínáme na známky nedůvěry, které se v Parlamentu objevily ve vztahu k nově vytvořené Komisi, na nedůvěru, která se, v důsledku nezastíraných postojů jednoho ze jmenovaných členů k otázce diskriminace, změnila v názor většiny. Komise tehdy slíbila, že na základě pravomoci, která jí byla uložena článkem 13 Smlouvy o ES, začne jednat, přičemž zavede právní předpisy zaměřené na boj proti všem formám diskriminace a ustanoví právní základ k řešení případů porušení těchto předpisů.

Komise musí urychleně posoudit, do jaké míry členské státy provedly stávající právní předpisy Evropské unie. V případě, že k provedení stávajících směrnic nedošlo, je potřeba, aby Komise zahájila jednání o porušení předpisů. Z pohledu Socialistické skupiny v Evropském parlamentu je nepřijatelné, aby byla stanovena nějaká forma hierarchie, ať již ve Smlouvě o ES nebo v zákazech diskriminace, které mají být uvedeny ve změnách a doplňcích k lisabonské smlouvě. Nejsme připraveni odpovědět na otázku, kdo trpí nejvíce, zda jsou to osoby se zdravotním postižením, homosexuálové, nebo lidé ve vyšším věku.

Podle našeho názoru představuje návrh uvedený ve zprávě paní Lynneové možné zákonné řešení, jinými slovy, očekáváme, že Komise předloží všeobecnou horizontální směrnici, i když to samozřejmě neznamená, že nebude potřeba vypracovat zvláštní ustanovení pro různá odvětví a ostatní případy, naopak, uvedená ustanovení bude nutno vytvořit.

Jsem přesvědčena o tom, že takový přístup je v souladu rovněž s názory evropských občanů, kteří jsou obětmi diskriminace, nebo se jimi mohou stát. Velice vám děkuji.

**Bernard Lehideux**, jménem skupiny ALDE. – (FR) Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Vážená paní Lynneová, vaše práce a zánícení při přípravě této klíčové dokumentace byly pozoruhodné. V rámci Výboru

pro zaměstnanost a sociální věci jsem byl jedním z prvních členů naší skupiny, kteří měli možnost toto vaše oduševnění zažít, srdečně vám děkuji.

Ochranné právní předpisy fungují pouze za předpokladu, že jsou účinně uplatňovány. Proto, vážená paní Lynneová, chápu vaše znepokojení vyplývající ze skutečnosti, že v některých členských státech dochází k nedostatečnému vykonávání směrnic týkajících se zákazu diskriminace. Takový stav je nepřijatelný, a proto by měla Komise přijmout v této věci důrazná, dobře promyšlená opatření. V této oblasti nelze tolerovat žádnou shovívavost.

Ochranné právní předpisy mají cenu pouze v případě, že je mohou skutečně používat ti, jimž jsou určeny. Proto jsem stejně jako vy přesvědčen o tom, že musíme zajistit, aby měly oběti diskriminace přístup k informacím a k prostředkům na svou obranu. Za to jsou odpovědný členské státy a ani v této oblasti bychom nedbalost neměli připustit.

Vaše zpráva však představuje klíčový krok zejména proto, že prosazuje myšlenku, že v otázce diskriminace je potřeba zvolit komplexní přístup. Bezvýhradně podporuji váš požadavek, aby byla vypracována komplexní směrnice pro boj proti všem formám diskriminace. Stejně jako vy jsem i já přesvědčen, že je potřeba zvolit jednotný přístup zohledňující všechny důvody, na základě nichž dochází k diskriminaci. Článek 13 Smlouvy o ES nelze vykládat jako výzvu k nečinnosti nebo k nekoordinovanému jednání, naopak, článek 13 nás vyzývá k tomu, abychom jednali.

Vážený pane komisaři, dámy a pánové, zanechte svých obav a teoretických diskusí. Zdravý rozum nám říká, že vypracování komplexní směrnice je prostě nevyhnutelné. Tento názor zastává převážná většina z nás, a proto vás, vážený pane komisaři, žádáme, abyste náš názor vyslechl.

**Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE.** – Vážený pane předsedající, i my vítáme zprávu paní Lynneové a v plné míře podporujeme závazek vytvořit komplexní směrnici. Vnímáme jej jako součást kulturního posunu, o němž hovořila paní Bauerová. Zřetelně však vidíme, že se z toho Komise snaží vyvléci, a proto ji naléhavě žádáme, aby byla skutečně statečná a aby tuto vůdčí úlohu opravdu převzala.

Myslíme si, že je důležité přijmout komplexní právní předpisy. Jejich prostřednictvím by bylo například možné odstranit některé právní mezery zneužívané rasisty a xenofobními lidmi, kteří se snaží využít náboženské diskriminace k zastření svých rasistických postojů.

Je důležité, abychom odstranili některé svévolně vzniklé hranice, týkající se například zdravotních prohlídek a zdravotní péče, které jsou stanoveny na základě věku, nikoliv na základě skutečného stavu.

Mohu paní zpravodajku zcela podpořit v jejím úsilí o proaktivní přístup, pokud jde o seznamování lidí s jejich právy a o zabezpečování jejich přístupu k těmto právům. Tohoto cíle lze dosáhnout prostřednictvím účinné právní pomoci a prostřednictvím silných nezávislých orgánů.

Proto tuto zprávu vítáme a podporujeme ji v její současné podobě.

**Jan Tadeusz Masiel, jménem skupiny UEN.** – (PL) Vážený pane předsedající, blahopřeji paní Lynneové k velmi praktické zprávě o této významné problematice. Trochu mne však zaskočil způsob vyjadřování, který je v této zprávě používán, protože mi připomíná totalitní způsob vyjadřování. Kdybych nevěděl, že paní zpravodajka je členkou skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, myslel bych si, že tuto zprávu připravil někdo z komunistického tábora. Podle mého názoru je velmi nebezpečné zacházet do podrobností, jako je tomu i v tomto případě, a vyjmenovávat, jaké druhy diskriminace by neměly být povoleny a jak bychom se měli chovat. Diskriminace by prostě existovat neměla. Lidstvo shrnulo všechny své příkazy a zákazy do Desatera Božích přikázání, která jsou stručná: nezabiješ, nesesmíš. Proto bychom měli prostě říci „nedopustíš se diskriminace“ a zbytek ponechat na citlivosti a pravomoci lidských skupin a členských států. Přesto považuji tuto zprávu za přijatelnou za předpokladu, že bude přijat pozměňovací návrh č. 7, který předkládá skupina Evropské lidové strany (křesťanských demokratů) a evropských demokratů.

**Bairbre de Brún, jménem skupiny GUE/NGL.** – Vážený pane předsedající, zpráva paní Lynneové poukazuje na to, že je potřeba vypracovat komplexní legislativní rámec, který bude předcházet diskriminaci mimo zaměstnání a který se bude vztahovat na širokou škálu oblastí.

Každého dne dochází v Evropské unii k diskriminaci milionů lidí, osob ve vyšším věku i dalších sociálních skupin, při jejich snaze o zajištění přístupu ke zdravotní péči, vzdělání a k dopravním službám, nebo když si chtějí uzavřít pojištění či žádají o poskytnutí úvěru.



Tytéž sociální skupiny měly před zavedením přísnějších právních předpisů na evropské úrovni problém se získáním zaměstnání. Účinné právní předpisy na úrovni Evropské unie však postoj zaměstnavatelů změnily. Právě evropská směrnice přinutila členské státy, aby se pokusily odstranit diskriminaci v oblasti zaměstnávání, přestože i v této oblasti je nutno vykonat ještě mnoho práce. Je potřeba, aby byly na evropské úrovni zavedeny komplexní právní předpisy s cílem posílit práva obyvatel v oblasti zboží a služeb.

Ráda bych pochválila paní zpravodajku za vypracování této zprávy. Dovolte mi, abych vás, vážení kolegové poslanci, požádala, abyste hlasovali proti pozměňovacím návrhům, které oslabují ochranu lidských práv.

**Philip Bushill-Matthews (PPE-DE).** – Vážený pane předsedající, již devět let jsem členem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci společně s mou váženou kolegyní, poslankyní ze Spojeného království za volební obvod West Midlands, paní Lynneovou, která je zpravodajkou pro tuto rozpravu.

Téměř bez výjimky jsme se vždy shodli ve všech otázkách, aniž bychom museli jednat o kompromisních pozměňovacích návrzích, protože naše názory byly velmi podobné.

Zdá se však, že výjimka potvrzuje pravidlo, a ke svému velikému překvapení musím konstatovat, že předložená zpráva představuje právě takovouto výjimku. Upřímně řečeno, považujeme za velmi smutné, že politická póza v tomto případě brání tomu, abychom se zaměřili na skutečné řešení problému.

Než se někteří představitelé levice uchýlí ke svým tradičním zkreslujícím vyjádřením, dovolte mi, abych přímo prohlásil, že my, představitelé politického pravého středu, odsuzujeme diskriminaci ve všech jejích formách. Všichni představitelé politického pravého středu hledají praktické způsoby, jak diskriminaci odstranit, proto bychom v zásadě podpořili zvláštní směrnici, jejímž cílem má být pomoc zdravotně postiženým osobám a o níž v současné době Komise uvažuje.

Chceme však jasně prohlásit, že „komplexní a obsírná“ směrnice Evropské unie proti diskriminaci, která v podstatě představuje otevřenou výzvu adresovanou Komisi, aby vypracovala další „univerzální“ právní předpisy EU v této velmi citlivé oblasti, bude málo účinná, pokud jde o řešení současných obtíží, a dokonce může být i kontraproduktivní. Předložili jsme vlastní pozměňovací návrhy, abychom tento bod zdůraznili.

Je sice pravda, že některé stránky diskriminace představují v současnosti stále problém, podle našeho názoru je však nesmyslné předpokládat, že obecnější právní předpisy Evropské unie přinesou nějaké řešení. Ukazuje se, že současné právní předpisy Evropské unie, týkající se diskriminace, je i nadále náročné zavést do praxe. V první řadě je potřeba lépe uplatňovat současné právní předpisy a lépe porozumět problémům vyplývajícím z jejich uplatňování, a až potom se můžeme rozhodnout pro vypracování dalších směrnic Evropské unie.

Jistá organizace ze Spojeného království to během minulého týdne popsala jasně a stručně: většinu projevů diskriminace se nepodaří vyřešit dalšími právními předpisy. Bylo by mnohem rozumnější věnovat se organizaci akcí, na nichž dochází ke spojení více kultur nebo více náboženských vyznání, protože na těchto akcích dochází ke změnám vnímání. S tím souhlasíme.

Chci poděkovat panu komisaři za jeho obsažná úvodní vyjádření. Dovolte mi říci, že se těším na řádnou odpověď Komise.

**Stephen Hughes (PSE).** – Vážený pane předsedající, myslím si, že kritika ze strany pana Philipa Bushill-Matthewse poukazuje na to, jak vynikající je ve skutečnosti zpráva paní Lynneové. Myslím si, že bychom jí měli blahopřát. Podařilo se jí poukázat na nízkou úroveň uplatňování a provádění dvou směrnic, které byly přijaty ještě v roce 2000 a které se týkají rizik a diskriminace v zaměstnání.

Tehdy jste však vy, vážený pane komisaři, společně s Výborem pro zaměstnanost a sociální věci uznal, že diskriminace nekončí při odchodu z kanceláře nebo továrny. V té době jsme přiznali, že je potřeba jednat v širším spektru a že je potřeba zavést horizontální směrnici pro boj proti všem formám diskriminace v celé společnosti. Vážený pane komisaři, veřejně jste prohlásil, že tuto myšlenku podporujete. Váš předseda, pan předseda Barroso, se veřejně zavázal k tomu, že takováto horizontální směrnice bude vypracována.

Znepokojila nás proto prohlášení, že se Komise rozhodla couvnout a že uvažuje o tom, že se možná zaměří pouze na zdravotní postižení. Podle mých informací Komise v současnosti uvažuje nad jednou z následujících tří možností: zaprvé, horizontální směrnice, která stále přichází v úvahu, zadruhé, zvláštní směrnice o zdravotním postižení, nebo zatřetí, směrnice o zdravotním postižení a o další jiné formě diskriminace.

Pokud jde o poslední, třetí možnost, zdá se mi zcela nelogická. Vážený pane komisaři, v současnosti potřebujeme silného obhájce uvedené horizontální směrnice, k jejímuž vypracování jste se zavázali. Jak

uvedla paní Elizabeth Lynneová, pokud jde o různé formy diskriminace, v Evropské unii nesmí být jedna forma upřednostňována před druhou, v této oblasti tedy nesmí existovat hierarchie. Všichni občané Evropské unie jsou si rovni a musí se k nim tak i přistupovat. Nesmíme tolerovat žádné projevy jakékoliv formy diskriminace vůči kterékoliv skupině našeho Společenství.

Slyšel jsem, jak již někdo z vás uvedl i na setkání, které se konalo v minulém týdnu v Bruselu, a i vy, pane komisaři, jste to dnes naznačil, a pan Philip Bushill-Matthews to vyslovil teprve před malou chvílí, a sice, že bychom neměli jednat proto, že proti několika členským státům bylo zahájeno řízení za nedodržení uvedených směrnic. Naše argumentace by se tímto směrem ubírat neměla. Nesmíme členským státům umožnit, aby nás donutily ubírat se rychlostí nejpomalejšího z nich z hlediska zavádění a následného prosazování směrnic. Vy, pane komisaři, máte právo iniciativy. Je potřeba, abyste toho práva využil. Musíme jednat důsledně. I vy musíte být důsledný, abyste dosáhl úplného dodržování právních předpisů v této oblasti a abyste zabránil členským státům ve spolčování, což by vedlo k tomu, že bychom se rozvíjeli rychlostí toho nejpomalejšího z nich.

Je také potřeba, abychom se jasně zaměřili na nápravné prostředky a na prosazování právních předpisů. Musíme zavést silné nápravné prostředky, abychom se ujistili, že členské státy budou v plné míře dodržovat uvedené směrnice, na nichž jsme se dohodli již v roce 2000. Zprávu paní Elizabeth Lynneové schvalují v plném rozsahu.

**Předsedající.** – Dovolte mi udělat krátkou přestávku, abych jménem nás všech zde v Parlamentu, přivítal různé skupiny návštěvníků, které jsou v galerii. A nyní již pokračujeme v rozpravě.

**Sophia in 't Veld Veld (ALDE).** – Vážený pane předsedající, v roce 2004 dal Evropský parlament Komisi zelenou pouze na základě slavnostního příslibu, že bude hájit základní práva. Pokud však jde o rovnost, zatím jsme se dočkali jen falešných slibů, což rozhodně nestačí. Je potřeba, abychom občanům Evropské unie dali k dispozici právní nástroje, jimiž budou moci bránit svá práva u soudu. Evropská komise se nyní zoufale snaží najít výmluvy, proč nezavést obecný zákaz diskriminace, například tvrdí, že je potřeba tuto oblast blíže prozkoumat, jako kdybychom všichni již nyní nevěděli, že k diskriminaci dochází všude kolem nás, nebo že v Radě v této otázce nepanuje shoda, přestože tento problém nikdy v minulosti neodradil Evropskou komisi od toho, aby se snažila prosadit své návrhy v jiných oblastech, například v oblasti energetické politiky. A nezapomínejme na to, že diskriminace je již na základě smluv zakázána, avšak pokud nebudeme přijímat zákony my, udělají to za nás soudy. Proto očekávám, že se Evropská komise ujme své odpovědnosti a postaví se za práva evropských občanů, protože nepodaří-li se zavést horizontální směrnici, ať je příčinou neúspěchu Rada a nikoliv Komise.

(potlesk)

**Elisabeth Schroedter (Verts/ALE).** – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, paní in 't Veldová to řekla jasně a mně zbývá pouze znovu zdůraznit to, že je potřeba přijmout rámcovou směrnici s cílem zabezpečit rovnou ochranu všech osob proti diskriminaci. Je nepřijatelné, aby například homosexuálové nebo lidé ve vyšším věku měli méně lidských práv než lidé pocházející z přistěhovaleckého prostředí. Je skutečně naléhavé, abychom tuto nerovnováhu odstranili.

Kromě toho mohu pouze připomenout to, že zavedení této směrnice nám přislíbil osobně pan předseda Barroso, když se snažil dosáhnout toho, aby Parlament jeho Komisi schválil. Jako Němka musím prohlásit, že považuji jednání německé vlády za cynické. V Německu existuje zákon, který přisuzuje stejnou ochranu všem hodnotám, ale naše vláda zde, na evropské úrovni, vede kampaň proti rámcové směrnici, přičemž k tomuto jednání nemá žádný přijatelný důvod. Podle mého názoru nejde o nic jiného než o populismus na úkor lidských práv.

**Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE).** – (NL) Vážený pane předsedající, boj proti diskriminaci, ať již na základě náboženství, pohlaví nebo zdravotního postižení, tvoří jeden z pilířů, o něž se opírá vědomí evropské sounáležitosti. Tato politika je zakotvena ve všech našich smlouvách a právních předpisech.

Pokud jde o boj proti přímé a nepřímé diskriminaci na základě pohlaví, tato politika se v Evropské unii ukázala jako maximálně úspěšná. Nyní je možno zhodnotit situaci i to, jak byla ovlivněna směrnicemi a smlouvami, a poté stanovit, že i přesto, že máme nejkompexnější legislativní proces na světě, politika nefunguje tak, jak by měla.

Potom si můžeme zvolit jednu ze dvou možností. Možnost, kterou si zvolila opozice, je zavést novou širokospektrální strategii a tímto způsobem vyřešit problémy. Myslím si, že takto to není možné. Důkazem

jsou právní předpisy z roku 2000, na jejichž základě byla proti desíti členským státům včetně Nizozemska zahájena řízení o porušení právních předpisů vzhledem k tomu, že v jejich právních předpisech o rovném zacházení nebylo dostatečně jasně stanoveno, jak určitá ustanovení fungují. Proto ani nové širokospektrální právní předpisy nebudou účinné, protože to opět budou jen slova, nikoliv činy.

Proto bychom se měli stále více zaměřovat na mentalitu, na akční programy a na odstraňování diskriminace, dokonce i té nepřímé. Musíme se postarat o to, aby se zlepšilo vykonávání právních předpisů, a pak budeme také muset najít řešení problémů, které lze jasně vymezit, tj. problémů týkajících se osob se zdravotním postižením.

V plné míře tedy souhlasím s vyjádřením paní Bauerové a mnohých dalších poslanců z naší skupiny a doufám, že se náš vynikající legislativní rámec nyní již skutečně zavede do praxe. Velice vám děkuji.

**Lissy Gröner (PSE).** – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych paní Lynneové poděkovat za zprávu, která přichází v pravý čas. Členům skupiny Evropské lidové strany (křesťanských demokratů) a Evropských demokratů bych chtěla říci, že otázka diskriminace žen z hlediska výše jejich mzdy tvoří součást Smlouvy již čtyřicet let, ale přitom se v podstatě nic nezměnilo. Pokud se vy, členové skupiny PPE-DE, chcete i nadále přidržovat svého rozhodnutí odmítnout horizontální směrnici, je mi naprosto jasné, že vaše hodnoty a zásady se týkají jen krásných slov a oslav v Evropské unii. Ve skutečnosti vám o rovné zacházení vůbec nejde! Tolerujete například i diskriminaci homosexuálů. Chcete, aby takto vypadala naše politická kultura. S tím tedy nesouhlasím!

Rovné příležitosti zahrnují veškerá kritéria článku 13 Smlouvy o ES, v konečném důsledku je nutno začlenit do nich i vícenásobnou diskriminaci. Antidiskriminační politika může být důvěryhodná jedině v případě, že sama není příčinou další diskriminace. V Evropské unii jsme svědky velkého množství řízení a opatření. Je to však pouze propaganda, která má za cíl zabránit zavedení určitých minimálních právních předpisů. Členské státy, které se v tomto procesu zastavily, si budou muset pospíšet. Řízení o porušení předpisů byla zahájena i proti mé vlasti, Německu.

Vyzývám Komisi, každého jednoho z jejích členů, aby jasně prohlásili, že podporují vytvoření jasné horizontální směrnice a že nesouhlasí s hierarchickým uspořádáním lidských práv v Evropské unii. Naši politiku EU musíme vykonávat v souladu se Smlouvou. Článek 13 je součástí této Smlouvy, a proto musí obsahovat všechny tyto oblasti tak, jak je to uvedeno ve zprávě paní Lynneové.

**Marco Cappato (ALDE).** – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji paní Lynneové za odvedenou práci. Parlament má v úmyslu znovu vyzvat Komisi k vypracování horizontální směrnice. Pane komisaři Špidlo, bude to již podeváté. Vzhledem k tomu, že Parlament již devětkrát požádal o tutéž věc, očekávali bychom, že vyjádření Komise budou v této jednací síni jasnější jednak proto, že jde o otázku, k jejíž realizaci se zavázal pan předseda Barroso, a jednak proto, že důvěrujeme procesu hodnocení vlivu, který právě probíhá.

Mám-li být upřímný, tato myšlenka postavit se proti horizontální směrnici, kterou zastávají někteří poslanci ze skupiny Evropské lidové strany (křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, je nepochopitelná. V minulosti byla levice oprávněně kritizována za to, že chtěla rozdělit společnost na korporace a korporativní zastoupení. Zdá se však, že vám v tomto případě jde o totéž: zdravotně postižené osoby ano, protože je to politicky korektnější, jiné formy diskriminace ne, v této oblasti raději ještě počkejme.

Paní Oomenová-Ruijtenová zde není, ale i levice někdy ráda říká, že ke změně postojů potřebujeme více než jen zákony. V tomto případě slyšíme takováto vyjádření od poslanců za skupinu PPE-DE. Mluvme o individuálních právech a o tom, jak bychom neměli proti sobě stavět jednu korporaci, jednu menšinu proti jiné, ale že je potřeba zajistit zákaz diskriminace pro všechny občany. Takovýto přístup je smysluplný, a o to vás žádáme. Upřímně řečeno, nepotřebujeme opatření, která budou nakloněna více jedné či druhé kategorii. Občané Evropské unie to nepotřebují.

**Anja Weisgerber (PPE-DE).** – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, všichni se shodneme v jedné věci: odmítáme všechny formy diskriminace. Chci, aby to bylo jasné již od počátku. Existují však různé přístupy k tomu, jak tohoto cíle dosáhnout. Podle mého názoru, v konečném důsledku nelze na evropské úrovni zajistit lepší ochranu proti diskriminaci než na úrovni vnitrostátní. I v této oblasti se od nás očekává, že budeme dodržovat zásadu subsidiarity. Antidiskriminační nařízení EU v současnosti upravují mnoho oblastí života. V posledních letech byly přijaty čtyři antidiskriminační směrnice: směrnice, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, směrnice, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, směrnice o rovném zacházení a směrnice o rovnosti pohlaví.

Proti členským státům probíhá v současnosti několik řízení o porušení předpisů v souvislosti s problémy plynoucími z provádění Smlouvy. Přesněji řečeno, právě probíhá řízení proti dvaceti zemím, což představuje tři čtvrtiny členských států Evropské unie. Zdá se, že v této oblasti panuje pozoruhodná právní nejistota. Nový širokospektrální a příliš zjednodušující přístup v podobě rámcové směrnice představuje nesprávnou odpověď na právní nejistotu, která zde existuje. Než Komise navrhne nové směrnice, je potřeba, aby byly prozkoumány současné problémy.

V opačném případě bude výsledkem zvýšení byrokracie, zvýší se náklady pro občany a právní předpisy budou méně srozumitelné, z čehož nebude mít prospěch nikdo, a především to nebude prospěšné boji proti diskriminaci. Proto jsem stejně jako má skupina proti těm článkům obsaženým ve zprávě paní Lynneové, které vyzývají k přijetí rámcové horizontální směrnice. Pokud však ostatní skupiny dokáží prosadit svůj názor a články vyzývající k přijetí rámcové směrnice zůstanou součástí textu uvedené zprávy, budu nucena hlasovat proti této zprávě, ne proto, že bych byla proti ochraně před diskriminací, ale proto, že podle mého názoru představuje rámcová směrnice na evropské úrovni krok nesprávným směrem. Pokud jde o oblast zdravotního postižení, Evropské společenství i všechny členské státy podepsaly Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením. V této oblasti musíme splnit své závazky, a také je splníme. Nikomu však nepomůžeme, když přijmeme další nejasnou a slabou rámcovou směrnici.

**Richard Howitt (PSE).** – Vážený pane předsedající, když jsem byl v roce 2000 spoluzpravodajem tohoto Parlamentu pro směrnici, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, portugalské předsednictví nám slíbilo, že v oblasti diskriminace nebude existovat žádná hierarchická posloupnost a že bude následovat přijetí dalších právních předpisů.

Dne 26. října 2004 slíbil pan předseda Barroso v tomto Parlamentu, že bude během funkčního období této Komise vypracována rámcová směrnice o, cituji, „všech formách diskriminace“. Tento slib byl potvrzen i v roční politické strategii na rok 2008. Nyní nastal čas tento slib splnit.

Řekl bych, že není možné vymlouvat se na to, že členské státy v některých případech záměrně postupují pomalu, pokud jde o zákaz diskriminace v zaměstnání, ale to je výmluva a Komise nesmí dovolit nejpomalejšímu členskému státu, aby určoval rychlost všem ostatním.

Před dvěma týdny jsem se v Německu sešel s paní ministryní Zypriesovou a ve Velké Británii s paní ministryní Follettovou. Byly ochotny si pohovořit. Dejte jim tedy téma pro tento rozhovor!

Jsem hrdý na to, že na podporu právních předpisů o zdravotním postižení jsme sebrali 1,3 milionu podpisů. Jakožto předseda podskupiny pro otázky zdravotně postižených osob tohoto Parlamentu však oficiálně prohlašuji, že podporuji horizontální směrnici. Nebudete rozdělovat a panovat.

Závěrem mi dovoluji říci, že není správné, když konzervativci prohlašují, že odsuzují diskriminaci, která vzniká v důsledku odlišného náboženského vyznání, věku nebo sexuální orientace, ale pak hlasují proti právním předpisům o těchto důvodech, přičemž upírají rovná práva Evropanům, homosexuálům, mladým i starým a náboženským menšinám. Business Europe by se měla stydět za to, že v rámci konzultací předložila Komisi text ze dne 12. října 2007, v němž píše, cituji: „Business Europe je přesvědčena, že neexistují žádné důkazy o výskytu diskriminace na základě některého z důvodů uvedených v článku 13“. Podle podnikatelského konzultačního panelu samotné Komise se až 89 % z 293 zkoumaných obchodních společností vyjádřilo příznivě k možnosti vytvoření právních předpisů Evropské unie, které by zabezpečovaly rovnou ochranu. Tyto obchodní společnosti takové právní předpisy chtějí, Parlament pro ně bude hlasovat, Evropa je potřebuje.

*(Potlesk poslanců politického středu a levicových stran)*

**Holger Krahmer (ALDE).** – (DE) Vážený pane předsedající, děkuji paní Lynneové za to, že věnovala svůj čas tématu boje proti diskriminaci a do určité míry ji plně podporuji. Avšak, milá paní Lynneová, paní Schroedterová, paní Grönerová a paní in 't Veldová, váš úmysl je dobrý, ale v konečném důsledku vám nijak nepomůže, že žádáte o přijetí další směrnice proti diskriminaci, která překročí rámec toho, co již v Evropě máme.

Jako homosexuál vám mohu zcela záměrně a otevřeně říci, že lidem, jež chcete chránit, nijak nepomůžete. V konečném důsledku vznikne dalekosáhlá antidiskriminační právní úprava namířená proti lidem, jež chcete chránit. Jak je to možné? Pokud rozšíříme boj proti diskriminaci i na přístup ke zboží a službám a na přenesení důkazního břemene, vytvoříme atmosféru skryté diskriminace. Pouze velmi málo zaměstnavatelů bude ochotno o diskriminaci otevřeně diskutovat. Uchazeče o zaměstnání, kteří představují možné riziko, například kvůli své průkazové fotografii, zaměstnavatelé v případě pochybností raději neosloví.

Uvedeným přístupem tedy těmto lidem v konečném důsledku nijak nepomůžeme. Namísto toho by nás měla znepokojovat skutečnost, že v antidiskriminační směrnici, která je v současné době platná, dochází ke změnám. Měli bychom podrobně sledovat, jak to dopadne. Pokud vytvoříme nepřehlednou spleť byrokracie, soudních řízení a právní nejistoty, občané Evropské unie budou v mnohem menší míře ochotni antidiskriminační nařízení přijímat.

**Carlo Fatuzzo (PPE-DE).** – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mám tolik času, doufám, že jej dokáži dobře využít, i když jsem zvyklý na to, že mohu hovořit jen jednu minutu. Slyšel jsem svého kolegu, pana Bushilla-Matthewse, jak řekl, že s paní Lynneovou vždy souhlasí, že však výjimka potvrzuje pravidlo a že v tomto případě je jeho stanovisko zcela odlišné.

Rád bych svému drahému příteli, panu Bushillovi-Matthewsovi, řekl, že názory nás dvou se také vždy shodují, ale v tomto případě, aniž bych chtěl zradit tu naši obvyklou shodu, která panuje při přijímání všech rozhodnutí, musím říci, že jde o výjimku, protože v plné míře podporuji návrh na vypracování horizontální směrnice, který paní Lynneová předložila Komisi. Jak bych mohl tento návrh nepodpořit, když jsem během posledních 40 let byl častým svědkem toho, jak byli občané Itálie, v níž žiji, diskriminováni v důsledku svého vysokého věku; starším lidem byla upírána jejich práva pouze proto, že mají vyšší věk?

Hovořím konkrétně o skutečnosti, že v Itálii existuje zákon, podle něž mají zdravotně postižené osoby v mladém věku právo na podporu, zatímco starší osoby se stejným zdravotním postižením na tuto podporu právo nemají. Nerozumím tomu, proč bychom měli dlouhá léta čekat, až získáme právní možnosti k tomu, jak již vysvětlila paní in't Veldová, abychom mohli využít soudů k prosazení dodržování práv, které článek 13 Amsterodamské smlouvy zaručuje všem občanům Evropské unie.

**Zita Gurmai (PSE).** – (HU) Vážené dámy, vážení pánové, evropská jednota není založena pouze na hospodářství, ale i na mnoha významných hodnotách. Mezi tyto hodnoty patří nedotknutelnost lidské důstojnosti, svoboda, zodpovědnost, solidarita, rozmanitost a dodržování zásady zákazu diskriminace. Patří mezi ně i tolerance a vzájemná úcta.

Vedle politických rozhodnutí je rovněž důležité, aby byly tyto zásady zakotveny v právních předpisech takovým způsobem, aby již nebylo možno dělat rozdíly na diskriminačním základě a abychom lidem zajistili komplexní ochranu. Projekt Evropy bude životaschopný jedině v případě, podaří-li se nám dosáhnout toho, že znevýhodněné skupiny dokážou uplatnit svá práva. Všestranné začleňování těchto skupin je v našem společném zájmu. Je potřebné, abychom přijali příslušná opatření, která nám pomohou toto začlenění uskutečnit.

Je proto v zájmu všech jednotlivých členských států, aby zabezpečily přesné, účinné a plné provedení ustanovení směrnic ES 2000/43 a 2000/78 a jejich přiměřené uplatňování v praxi tak, aby z provedení směrnic do vnitrostátního práva měly znevýhodněné skupiny skutečný prospěch.

Právní předpisy mají smysl pouze tehdy, pokud jsou uplatňovány v praxi. Obzvláště důležitým úkolem je tedy monitorování uplatňování právních předpisů, jemuž je potřeba věnovat mimořádnou pozornost jak na úrovni Společenství, tak i na úrovni členských států. Musíme vypracovat kontrolní mechanismy, které nám umožní vykonávat studie o hodnocení vlivu. Do tohoto procesu musíme zapojit nevládní organizace, které nám mohou poskytnout konkrétní zpětnou vazbu, a musíme s nimi vést sociální dialog. Jsem přesvědčena, že pan Barroso věřil tomu, co řekl v roce 2004, na začátku svého funkčního období. Ať to tedy platí i nadále.

**Marian Harkin (ALDE).** – Vážený pane předsedající, chtěla bych se vyjádřit ke dvěma otázkám týkajícím se této vynikající zprávy paní Lynneové. V plné míře podporuji výzvu adresovanou členským státům a dalším zúčastněným subjektům, aby sbíraly, shromažďovaly a zveřejňovaly komplexní, přesné, srovnatelné, spolehlivé a specifické statistiky týkající se diskriminace, a aby je zveřejňovaly takovým způsobem, aby je veřejnost dokázala bez problémů pochopit. Jsem přesvědčena, že takto si občané sami uvědomí, že změna je potřebná. V plné míře podporuji výzvu k vypracování komplexní, širokospektrální směrnice. Pokud se uplatní právní předpisy, Evropská unie může v této oblasti dosáhnout strategické změny.

Ostatně, pokud jde o Lisabonskou smlouvu, během minulého týdne mne velmi potěšila vyjádření slovinského předsednictví o pracovním plánu na rok 2008, týkající se jejich odpovědi na kampaň Milion podpisů za zdravotně postižené. Z těchto vyjádření vyplývá, že předsednictví, a snad i Komise, naslouchají občanům a berou v úvahu jejich obavy, což je velmi slibným signálem pro občanskou iniciativu obsaženou v Lisabonské smlouvě. Dovolte mi však, abych znovu oficiálně zopakovala, že komplexní směrnici podporuji. V oblasti diskriminace nesmí existovat žádná hierarchie.

**Pier Antonio Panzeri (PSE).** – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, podporuji práci, kterou paní Lynneová uskutečnila. Musím říci, že tato rozprava se z hlediska Evropy koná ve velice zajímavé době. Byl bych rád, kdybyste jak vy osobně, vážený pane komisaři, tak i zástupci Komise poznali všechny stránky této problematiky, neboť se zdá, že zatím takovéto poznatky nemáte.

Tato otázka se netýká jen pokroku dosaženého v oblasti rovných příležitostí a zákazu diskriminace z hlediska zaměstnání a pracovních podmínek, klíčovou otázkou je nutnost vypracování horizontální směrnice o rovném zacházení, která se bude vztahovat na všechny příčiny, v jejichž důsledku může vzniknout diskriminace. V Evropě vzniká atmosféra netolerantnosti a nepřátelství. V důsledku toho již vzniká etnická diskriminace, jen se podívejte na přistěhovalce a na Romy. Bůh nám pomáhej, budeme-li před těmito jevy zavírat oči.

Proto je naléhavě nutno vypracovat komplexní směrnici vztahující se na všechny formy diskriminace, aby bylo možno dokončit antidiskriminační balíček v souladu s článkem 13 Smlouvy o ES. Tímto způsobem se zlepšší i úroveň setkávání kultur v Evropě, které zvyšuje kvalitu kultury, je přesvědčivé a v současné době i nezbytné.

Proto vám, vážený pane komisaři, i celé Komisi říkám: projeďte o něco více politické odvahy, protože zatím jste v tomto směru naprosto selhali!

**Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE).** – (PL) Vážený pane předsedající, v procesu sociální integrace představuje zaměstnanost jeden z nejvýznamnějších faktorů. Přesto je míra nezaměstnanosti v mnoha skupinách i nadále nepřijatelně vysoká, což se týká zejména žen, osob se zdravotním postižením, národnostních menšin, migrantů, osob ve vyšším věku a mladých lidí vstupujících na trh práce.

Znepokojuje nás skutečnost, že v některých členských státech existují významné nedostatky z hlediska provádění a uplatňování směrnic 2000/43/ES a 2000/78/ES. Znepokojuje nás také to, že občanům Evropské unie nejsou v dostatečné míře poskytovány informace o možnosti provedení právních kroků v případě, že byli vystaveni diskriminaci. Je důležité, aby vlády členských států odstranily co nejdříve překážky, které vznikají v důsledku diskriminace při procesu přijímání nových zaměstnanců na trhu práce.

Veřejné orgány musí hrát při podpoře rovnosti a zákazu diskriminace klíčovou úlohu, protože podle článku 13 Smlouvy o ES by měly členské státy zabezpečit úplné, řádné a účinné provedení a přiměřené uplatňování uvedených směrnic, aby měl boj proti diskriminaci v Evropské unii povahu koordinovaných opatření, která jsou v souladu s konsolidovaným přístupem boje proti diskriminaci.

**Metin Kazak (ALDE).** – (BG) Vážený pane předsedající, vážení kolegové, přijímání a uplatňování komplexních antidiskriminačních právních předpisů v členských státech Evropské unie by bylo skutečným úspěchem, neboť na základě tohoto procesu je možné určit, jak citlivě společnost vnímá to, zda jsou dodržovány zásady rovného zacházení se všemi občany bez ohledu na jejich rasu, náboženské vyznání, pohlaví, věk, zdravotní či finanční stav.

Podporuji výzvu uvedenou ve zprávě paní Lynneové, která se týká přijetí komplexní směrnice bez hierarchie antidiskriminačních zásad. Měli bychom však vzít na vědomí to, že diskriminace jednotlivců, kteří jsou představiteli národnostních nebo náboženských menšin, představuje v Evropě stále nejčastější formu porušování jejich základního práva na rovné zacházení, jakého se dostává občanům, kteří patří do většinových skupin.

V určitých členských státech vzrůstá skrytá diskriminace národnostních a náboženských menšin v důsledku nenávislných projevů, islamofobie a jiných forem xenofobie, podněcovaných stereotypy, předsudky a frázemi. Evropský parlament by proto měl upoutat pozornost Komise a členských států...

(Předsedající přerušil pana Metina Kazaka)

**Hubert Pirker (PPE-DE).** – (DE) Vážený pane předsedající, všichni se rozhodně shodneme v tom, že v boji proti diskriminaci je potřeba přijmout všechna dostupná opatření. Proto také Evropský parlament opakovaně podpořil přijetí nové směrnice. Čtyři takovéto směrnice již existují a další je téměř hotová ve stadiu návrhu. Znamená to, že pokud jde o antidiskriminační opatření, zaměřujeme se na velmi široké spektrum.

Tato opatření budou nyní konečně uplatněna v praxi. Probíhá 28 řízení o porušení předpisů, což znamená, že členskými státy byl vyslán signál, aby konečně uplatnily opatření, o jejichž přijetí bylo rozhodnuto zde v Parlamentu. Jsem proti tomu, abychom udělali znovu nejdříve druhý krok a až potom první, to znamená, že bychom přijali novou směrnici s množstvím nových překážek, přičemž bude potřeba, aby vznikly nové

orgány k prosazování rovnosti. Znovu se tím tedy zvýší byrokracie. Skutečnost, že ze zákona bude vyplývat povinnost účasti nevládních organizací na procesu tvorby právních předpisů, např. při konzultacích, nepředstavuje žádný pokrok. Pokud chceme obhajovat zákaz diskriminace, musíme prosazovat, aby se v členských státech začalo konečně jednou provždy uplatňovat to, co je již dnes ustanoveno zákonem.

**Ewa Tomaszewska (UEN).** – (PL) Vážený pane předsedající, chtěla bych se vyjádřit k diskriminaci těhotných žen, která je nepříjemná hlavně s ohledem na demografický kolaps, který v Evropě zažíváme. Navzdory právním zákazům požadují zaměstnavatelé od mladých žen, které se ucházejí o pracovní místo, lékařské potvrzení, že nejsou těhotné. Pokud žena takové potvrzení zaměstnavateli nepředloží, pracovní místo nezíská. Je potřeba, aby se na tuto záležitost zaměřil inspektorát práce, přestože je to náročné. Terčem diskriminace jsou i rodiny s velkým počtem dětí. Průměrný příjem na osobu je v takových rodinách obvykle výrazně nižší než v rodinách svobodných matek. Na druhou stranu jsou u nich většinou nižší rodinné přídatky a sociální dávky a vyšší daně. Když se mluví o diskriminaci, tyto problémy se obvykle neberou v úvahu.

**Gabriela Crețu (PSE).** – (RO) Zatímco čekáme na horizontální směrnici, máme možnost vidět, že existují evropské a vnitrostátní právní předpisy proti diskriminaci, existuje mnoho politických závazků a existují i zvláštní institucionální mechanismy. Přestože to vypadá optimisticky, je míra provádění, uplatňování a účinnosti přijatých opatření v mnohých členských státech dosud velmi nízká. Chceme-li dosáhnout rovnosti mužů a žen, je nevyhnutelné, aby byla práce správně odměňována.

Proto navrhuje, aby dala Komise podnět k vypracování integrovaného plánu pozitivních opatření pro trh práce s cílem zabránit umělému rozdělení trhu práce na základě pohlaví a snížit strukturální rozdíly ve mzdách, které dosud existují mezi odvětvími, která jsou považována za „ženská“, a těmi, která jsou považována za „mužská“. V rámci tohoto plánu představuje zavedení hlediska rovnosti pohlaví do tvorby návrhů evropských, vnitrostátních a místních rozpočtů potřebný nástroj ke snižování strukturálních rozdílů a k uplatňování zásady rovné odměny za stejnou práci.

**Jim Allister (NI).** – Vážený pane předsedající, paní zpravodajka ve svém vystoupení uvedla, že každý občan EU musí mít právo na rovné zacházení. Bohužel se zdá, že ani sama paní zpravodajka tomu nevěří. Kdyby tomu totiž věřila, ve své zprávě by musela důrazně protestovat proti tomu, že Evropská unie prostřednictvím výjimky schvaluje diskriminaci na základě náboženských důvodů v mém volebním obvodu, v Severním Irsku. Konkrétně jde o diskriminaci protestantů, kteří by se v Severním Irsku chtěli stát policisty.

Ano, tato jednoznačná náboženská diskriminace má pozhlednutí Evropské unie. Když nyní poslouchám tato prázdna prohlášení proti diskriminaci, musím myslet na mnohé mladé protestantské voliče, kteří se chtěli stát policisty, dosáhli lepších výsledků než uchazeči římskokatolického vyznání, avšak byli svědky toho, že právě tito uchazeči dostali před nimi přednost, protože diskriminace vyplývá ze zákona, je ustanovena v právních předpisech. Dokud tedy nebude existovat horizontální směrnice proti diskriminaci...

*(Předsedající řečníka přerušil)*

**Siiri Oviir (ALDE).** – (ET) Vážený pane komisaři, vážený pane předsedající, dámy a pánové, rovnost před zákonem a ochrana před diskriminací je lidským právem každého jednotlivce, je to ustanoveno v ústavách našich členských států, v ústavách všech členských států. Přesto se diskriminace týká i našich občanů. Například rovnost práv obou pohlaví v zaměstnání upravuje právo Společenství, avšak na dodržování jeho ustanovení klademe menší důraz. Jak jinak je možno vysvětlit údaje ve výročních veřejných zprávách Eurostatu, které dokazují, že mezi mzdami mužů a mzdami žen existují velké rozdíly? Rozdíl v mé vlasti, v Estonsku, představuje 27 % v neprospěch žen. Tak tomu bylo před deseti lety a tak je tomu i dnes.

Zabezpečení ochrany tohoto práva je stejně důležité jako zabezpečení soudní regulace v této oblasti. Musíme tuto problematiku řešit a v případě potřeby, bude-li docházet k porušování předpisů, musíme podávat podněty k zahájení soudních řízení. Naši občané potřebují právní jistotu.

**Neena Gill (PSE).** – Vážený pane předsedající, blahopřeji paní Lynneové k této směrnici, neboť v Evropském roce mezikulturního dialogu, jehož cílem je podpořit vzájemné porozumění a oslavit rozmanitost Evropy, jsem šokována a zděšena vysokou mírou existující diskriminace, nejen pokud jde o rasovou otázku, ale i pokud jde o zdravotní postižení, pohlaví, sexuální orientaci a vysoký věk. Diskriminace nepředstavuje problém pouze na trhu práce, týká se i otázky bydlení, vzdělávání, veřejných a soukromých služeb a dokonce i náboženských otázek.

Obzvláště mne znepokojuje rozdíl v úrovni začleňování menšin v jednotlivých členských státech, na který poukazuje index migrační politiky. Znamená to, že se nám nepodařilo uplatnit a prosadit minimální standardy v oblasti zákazu diskriminace, které jsme se snažili zavést v celé Evropské unii. Vyzývám Komisi, aby se vypořádala s touto problematikou, nejen s členskými státy, ale i prostřednictvím ráznějších opatření v rámci orgánů EU.

Vzhledem k tomu, že se blíží volby do Evropského parlamentu, bych se závěrem ráda zeptala, jaký příklad dává tento Parlament zbytku Evropy v oblasti boje proti diskriminaci. Pouze 30 % poslanců Evropského parlamentu tvoří ženy a pouze 9 poslanců má jinou než bílou barvu pleti.

**Thomas Mann (PPE-DE).** – (DE) Vážený pane předsedající, co účinně působí proti diskriminaci a podporuje ochranu zdravotně postižených osob? Osvětové kampaně, informace, činnost, a nikoliv centralizace právních otázek prostřednictvím nových právních předpisů EU. Nebude snad komplexní horizontální směrnice strašákem, který je ve skutečnosti naprosto neškodný? Je důležité, aby byly uplatňovány čtyři směrnice, které již existují. Školení, která jsou vyžadována v rámci obecného zákona o rovnosti, stojí jen v Německu více než 1,7 miliard EUR ročně.

Zákon o občanských právech považuji za správný. Obsahuje nařízení pro obchodní společnosti, které mají 15 a více zaměstnanců, v důsledku čehož se ušetří značný objem administrativních a finančních nákladů, klauzule o ochraně malých a středních podniků je přiměřená. Paní Lynneová nedokázala bohužel rozptýlit naše pochybnosti, protože nevzala v úvahu naše pozměňovací návrhy, ale myslím si, že je důležité, aby bylo jasné, čeho se tyto naše pochybnosti týkají: nemůžeme hlasovat pro tuto zprávu, protože se v ní uvádí, že na podporu obětí diskriminace by měly být použity prostředky z veřejných zdrojů. Paní Lynneová nám měla v této otázce naslouchat, k tomu však bohužel nedošlo.

**Miloslav Ransdorf (GUE/NGL).** – (CS) Já bych chtěl upozornit na dvě oblasti. První oblast se týká dopravy, protože asi třetina obyvatel v Evropské unii má problémy s pohybem a myslím si, že aby měli lidé rovnou příležitost, pokud jde o přístup k informacím, práci a podobně, tak je potřeba udělat hodně pro to, aby byl zaveden víc bezbariérový standard v oblasti dopravy. Druhá oblast se týká mentálně postižených. Myslím si, že by bylo dobré udělat revizi bílé knihy o ochraně mentálního zdraví, protože velká část obyvatel Evropské unie trpí stresovými zátěžemi, které vlastně také znamenají znevýhodnění, pokud jde o adaptaci na trhu pracovních sil.

**Gay Mitchell (PPE-DE).** – Vážený pane předsedající, procesní námitka. Víím, že mi nebylo uděleno slovo, ale to, co uvedl pan Allister o diskriminaci protestantů v policejních složkách v Severním Irsku, není vůbec pravda. Policii tvoří z 90 % protestanti...

(Předsedající řečníka přerušil)

**Vladimír Špidla, člen Komise.** – (CS) Dámy a pánové, debata ukázala, jak významná je otázka boje proti diskriminaci. Chci konstatovat, že první linie, ve které byla prakticky naprostá shoda, je linie účinnějšího uplatňování zákona ve všech členských státech. Chci konstatovat, a z debaty to také vyplynulo, že Komise v tomto směru postupuje velmi důsledně a zahajuje případná infračerní řízení proti státům, které plně neimplementovaly. Chci ovšem konstatovat, že jenom jednoduchá statistika počtu nevypovídá o celkovém problému, protože do tohoto počtu se řadí infračerní procedury, které jsou velmi různého charakteru od technicko-organizačních až po např. rozsah ochrany. V každém případě ale mohu konstatovat, že všechny státy, se kterými jsme v debatě, jsou připraveny a jejich vůle plně implementovat antidiskriminační direktivy je nepochybná.

Druhá otázka je otázka dalšího pokroku v zákonech. Jasně jsem řekl, že Komise je v závěrečné fázi rozhodování o konečném postupu, tato fáze skončí do června tohoto roku a předložíme příslušné návrhy. Diskuze, která teď proběhla v Parlamentu, je nepochybně jedním z podstatných zdrojů.

Dovolte mi ještě, abych se dotkl dvou vystoupení, která vystoupila z obecné argumentace tím, že přinesla ne zcela obvyklý argument. Jedním z nich bylo třeba vyčíslení, že školení pro účely antidiskriminace stálo ve Spolkové republice Německo 1,7 miliardy eur. Nepopírám toto číslo. Myslím si, že by bylo docela zajímavé porovnat, jaké náklady na školení jsou např. v rámci daňových zákonů a zkonstatovali bychom, že při změně zákonů podobné přechodné náklady jsou obvyklé. Čili nemyslím si, že argumentace čistě finanční je v tomto směru silná.



Druhá otázka se týkala problematiky policie v Severním Irsku. Tady mohu jenom konstatovat, že podle informací, které mám k dispozici, irská policie zahájila pozitivní akci, aby zvládla problém, o kterém pan poslanec hovořil.

Dámy a pánové, vyměřený čas nám nedává možnost pokračovat v diskuzi, která by jistě byla ještě dále hluboká a velmi zajímavá, a proto mi dovolu konstatovat, že teď jsme ve významné fázi rozhodování a že vaše diskuze je součástí tohoto procesu.

### **PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROTHE**

*Místopředsedkyně*

**Elizabeth Lynne, zpravodajka.** – Vážená paní předsedající, dovolu mi, abych všem svým kolegům srdečně poděkovala za jejich připomínky. Jak se zdá, komplexní směrnice má podporu většiny tohoto Parlamentu, což mne velice těší. Doufám, že vaše hlasování tuto skutečnost potvrdí.

Dovolte mi také vzdát znovu hold panu komisaři Špidlovi, protože vím, že předložení komplexní směrnice a výzva k vypracování takovéto směrnice v rámci pracovního plánu vychází ve skutečnosti z jeho iniciativy. Je mi však líto, že jeho názor je zřejmě v rámci Komise menšinový. Zbývá nám jen doufat, že pokud odsouhlasíme výzvu k vypracování komplexní směrnice, posílíme tím jeho postavení při prosazování této otázky.

Požádala jsem pana komisaře Špidlu, aby byla zveřejněna hodnocení vlivu, neboť vím, že jsou již hotova. Mám trochu obavy, protože jsem slyšela zprávy, že byla vypracována různá hodnocení vlivu a že v současné době dochází k jejich mírné úpravě tak, aby jejich výsledky více vyhovovaly jednomu ze dvou názorů, které v Komisi v souvislosti s touto problematikou panují. Byla bych ráda, kdyby mi to někdo blíže vysvětlil, aby vyšlo najevo, zda jsou tyto dohady pravdivé.

Velmi mne těší, že i další poslanci podpořili uvedenou výzvu k vypracování komplexní směrnice, která je součástí pracovního plánu. Jsem přesvědčena o tom, že zvláštní otázky týkající se všech oblastí (zdravotního postižení, věku, náboženského vyznání a sexuální orientace) lze pokrýt jedinou komplexní směrnicí. Vzděláváním pokroku nedosáhneme, to jsme již zkusili. Proto bych chtěla poslancům, kteří hovořili o vzdělávání, říci, že tento přístup nefunguje.

Hovoříme také o přístupu ke zboží a službám, nikoliv o zaměstnání. Víam, že všechna německá zastoupení s tím mají problémy, protože německá vláda uplatnila při provádění směrnice o zaměstnání doplňkové vnitrostátní požadavky (tzv. pozlacoování). Nechme to tedy být. Jednotlivé členské státy mají různé problémy související se zdravotním postižením, věkem, sexuální orientací, náboženským přesvědčením nebo vírou. Některé členské státy zavádějí opatření v některých z těchto oblastí, jiné se zaměřují na jiné oblasti, a proto je důležité, abychom postupovali správně a abychom měli k dispozici komplexní směrnici, která se bude vztahovat na všechny.

**Předsedající.** – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

### **Písemná prohlášení (článek 142)**

**Iles Braghetto (PPE-DE), písemně.** – (IT) Chtěl bych ocenit práci paní zpravodajky, neboť jde o problematiku, kterou považuji za mimořádně důležitou pro rozvoj spravedlivějších a účinnějších evropských antidiskriminačních politik.

Zásada zákazu diskriminace skutečně představuje jednu z klíčových hodnot, které vždy tvořily základ evropské integrace, proto je potřeba důsledně ji chránit, aby byli evropští občané, zejména ti, kteří patří do znevýhodněných kategorií, například osoby se zdravotním postižením, účinně chráněni proti všem formám diskriminace.

Zákaz diskriminace je klíčová zejména v zaměstnání, je však potřebná a vhodná ve všech odvětvích veřejného života, například ve vzdělávání nebo sociálních službách, protože může do velké míry pomoci sociálnímu začlenění a rozvoji potenciálu všech evropských občanů.

Závěrem bych rád vyjádřil svou podporu rychlému přijetí komplexní a účinné rámcové směrnice o zákazu diskriminace, která členským státům umožní spojit v této oblasti síly a přijmout soudržné a účinné politiky

s cílem dosáhnout toho, aby se občané cítili skutečně chráněni jasnými a komplexními právními předpisy na evropské i vnitrostátní úrovni.

**Genowefa Grabowska (PSE), písemně.** – (PL) Jako členka Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci podporuji zprávu paní Lynneové v plném rozsahu. Nepochybuji o tom, že jak platné mezinárodní právní předpisy, tak i naše vlastní rozhodnutí na úrovni Evropské unie představují z formálního hlediska žádoucí a správná řešení. Mrzí mne tedy, že vstup těchto právních předpisů v platnost neustále naráží na mnoho překážek, dokonce i u nás v Evropě, která je považována za demokratičtější a méně diskriminační.

Překvapuje mne, že musíme vyzývat členské státy Evropské unie, aby v plné míře dodržovaly ustanovení směrnice 2000/78/ES a aby neustále a systematicky monitorovaly pokrok dosažený v oblasti odstraňování všech forem diskriminace z politického, sociálního a hospodářského života.

Tato otázka je obzvláště důležitá pro občany mé vlasti, Polska, kteří žijí a pracují v různých zemích Evropské unie a přitom využívají výhod společného trhu a volného pohybu osob. Je mi velmi líto, že musím prohlásit, že existuje stále více důkazů toho, že jsou mí spoluobčané diskriminováni na základě své státní příslušnosti. Podobné znepokojivé informace stále častěji dostáváme z Německa, Velké Británie a Irska. Bylo by paradoxem, kdyby se Evropský parlament vehementně a účinně zapojoval do boje proti projevům diskriminace ve světě, aniž by byl schopen zabezpečit dodržování lidských práv doma, tj. v členských státech Evropské unie. Všichni občané Evropské unie si rozhodně zaslouží rovné zacházení bez diskriminace!

**Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně.** – (FI) Předmětem této rozpravy jsou rovné příležitosti a zákaz diskriminace v Evropské unii.

Rovné příležitosti a zákaz diskriminace v práci představují základní zásady zaměstnávání. Členské státy by neměly mít žádný problém s jejich dodržováním. Podle zprávy paní Lynneové se však směrnice neuplatňují ani účinně ani správně.

Jde o vážný problém, protože, jak se uvádí ve zprávě paní Lynneové, boj proti diskriminaci a lidská práva představují v souladu s článkem 13 Smlouvy o ES v Evropské unii prioritu.

V případě, jež bychom mohli označit za modelový, neměla žena ve Finsku nárok na dávky podpory v nezaměstnanosti poté, co ukončila péči o svého postiženého syna. Není správné, že péče poskytovaná v domácnosti není dostatečně oceňována a že předpisy takovou formu diskriminace umožňují. Vzhledem k uvedeným skutečnostem podporuji bod č. 36 zprávy paní Lynneové, v němž je uvedeno, že věcná působnost zásad rovnosti a zákazu diskriminace by měla být široká a měla by se vztahovat i na sociální zabezpečení.

Schvaluji i návrh paní Lynneové, v němž vyzývá Evropský parlament, aby doporučil členským státům vyčlenit větší objem zdrojů a posílit orgány, které pracují na propagaci těchto zásad. Podporuji i její výzvu k posílení postavení nevládních organizací, aby i ony mohly účinně a efektivně řešit problémy v členských státech.

**Katalin Lévai (PSE), písemně.** – (HU) Je rozhodně přiměřené, že rozprava o zprávě paní Lynneové o rovných příležitostech je jedním z bodů dnešního programu. Teprve nedávno, 17. května, jsme vyjádřili naši solidaritu s transsexuály, bisexuály a homosexuály.

Ve významných dnech a při významných příležitostech bývá zvykem, že se lidé ohlížejí do minulosti. Bohužel, jak jasně vyplývá z této zprávy, v oblasti rovných příležitostí máme před sebou ještě hodně práce. Nezaměstnanost žen, migrantů, osob se zdravotním postižením, národnostních menšin a osob s velmi zvláštními, ale neuznanými schopnostmi je dosud nepřijatelně vysoká. V oblasti zaměstnanosti tedy doporučuji zavést evropský systém monitorování rovných příležitostí, který by mohl poskytovat podporu ve formě daňových úlev a/nebo příležitostí v oblasti vztahů s veřejností pro zaměstnavatele, kteří dají přednost úsilí o vytváření rovných příležitostí.

Vytvořila bych rovněž „černou listinu“ zaměstnavatelů, kteří požadavky vůbec nesplní. Takový přístup by byl pro obchodní společnosti motivující a zároveň by poskytl uchazečům o zaměstnání nové možnosti a jasné podmínky. Extremistická a populistická politika se ve střední a východní Evropě bohužel i nadále šíří, ale někdy je situace nepříznivá i v západní Evropě. Zvyšuje se negativní diskriminace Romů, extremistické skupiny ničí romská obydlí. Právě v této oblasti je nejlépe vidět, jak nezbytné je přijetí evropské strategie pro otázku Romů, kterou navrhuje socialisté, i to, že je potřeba rovněž přijmout naléhavá opatření na evropské úrovni. Právní předpisy v jednotlivých členských státech poskytují různé způsoby ochrany před diskriminací.

Jednotná metoda uplatňování právních předpisů často neexistuje, takže uplatňování předpisů bývá neuspokojivé. Úsilí o uplatňování právních předpisů musí být koordinované, přičemž je potřeba zohlednit

horizontální perspektivu Evropské unie, vnitrostátních a místních orgánů. Musíme zabezpečit také všeobecné dodržování těchto předpisů. Před přijetím právních předpisů je nutno provést hodnocení vlivu v sociální oblasti. Každý rok je třeba provádět hodnocení uplatňování právních předpisů členskými státy.

**Marianne Mikko (PSE), písemně.** – (ET) Zákaz diskriminace a lidská práva představují základní hodnoty Evropské unie. Tvoří základ, na němž se snažíme vybudovat společnou budoucnost, proto nelze v tomto směru připustit žádné kompromisy. Jasně je to uvedeno i v článku 13, který by měl být směrodatný ve všech otázkách týkajících se evropských občanů.

V takových oblastech, jako jsou například sociální zabezpečení, zboží a služby, zdravotní péče a vzdělávání, dnes chybí ochrana proti diskriminaci, která vzniká v důsledku věku, sexuální orientace, náboženského vyznání nebo zdravotního postižení. Bohužel neexistují právní předpisy Evropské unie, které by se vztahovaly na tyto oblasti. Pokud jsou pro nás zákaz diskriminace a lidská práva prvořadými záležitostmi, není možno pochybovat o tom, že je potřebné vytvořit jedinou horizontální směrnici, která odstraní hierarchické uspořádání práv a ukončí stav, v němž je v jedné oblasti diskriminace postavena mimo zákon, ale v jiné je povolena. Jednotná směrnice rovněž odstraní nynější stav, kdy jsou otázky rasy a zdravotního postižení chráněny v mnohem vyšší míře než ostatní oblasti uvedené v článku 13. V souvislosti s touto zprávou vyzývám Komisi, aby dodržela svůj slib a vypracovala návrh komplexní směrnice pro boj proti diskriminaci v souladu s článkem 13 Smlouvy o ES.

Nebývalé množství evropských neziskových organizací vyjádřilo svou podporu horizontální směrnice, která tuto ochranu zabezpečí. Svou podporu vyjádřilo i několik zastřešujících sdružení, které v Bruselu pracují v různých oblastech, například Evropská lobby žen, AGE a několik dalších. Horizontální směrnice o zákazu diskriminace vztahující se na sociální zabezpečení, zboží a služby, zdravotní péči a vzdělávání představuje jediný způsob, jak podpořit ochranu lidských práv v Evropské unii. Ve všech oblastech existuje více než dost důkazů o výskytu diskriminace. Komise nesmí zavírat oči a nesmí znovu vytvářet hierarchické uspořádání práv v Evropské unii.

**Csaba Sándor Tabajdi (PSE), písemně.** – (HU) Jako předseda meziparlamentní skupiny pro národnostní menšiny vítám zprávu paní Lynneové, která vychází z toho, čeho se již v oblasti boje proti diskriminaci podařilo dosáhnout, a popisuje i to, co je v této oblasti ještě potřeba vykonat.

Obzvláště důležité jsou právní předpisy Společenství týkající se boje proti diskriminaci, neboť ochrana jednotlivců prostě nestačí. Lidé nejsou diskriminováni jako jednotlivci, ale jako členové určité skupiny, například protože jsou příslušníky určité národnostní menšiny, protože jsou staří, protože jsou ženského pohlaví, protože jsou zdravotně postiženi, protože mají menšinovou sexuální orientaci nebo protože jsou Romové. Jediným způsobem, jak účinně chránit jednotlivce, kteří patří do různých menšinových skupin, je chránit celou skupinu. Zpráva právem poukazuje na to, že dvě existující směrnice stanoví pouze minimální požadavky, proto je potřeba, abychom pokročili kupředu směrem k vytvoření politiky proti negativní diskriminaci na úrovni Společenství a směrem k horizontální směrnici o zákazu diskriminace. Stejně důležitá je ta část zprávy, která vyzývá Komisi, aby pracovala na vytvoření společného vymezení pojmu „pozitivní diskriminace“, které by bylo uplatňováno v celé Evropské unii. Zpráva upozorňuje také na to, že je potřeba zajistit zvláštní sociální ochranu menšinových komunit, zejména romské komunity. V této souvislosti bych vám chtěl připomenout článek 25 zprávy, kterou předložila paní Ždanokaová a která se tomuto tématu rovněž věnuje. Uvedený článek poukazuje na to, že je důležité, aby se tradiční národnostní menšiny podílely na procesu tvorby politiky.

V článku se uvádí, že národnostní menšiny potřebují normativní rámec, aby se mohly efektivně podílet na procesech rozhodování týkajících se jejich identity, a že musí být chráněny různými formami samosprávy a autonomie.

## 7. Integrovaná námořní politika pro Evropskou unii (rozprava)

**Předsedající.** – Dalším bodem zasedání je zpráva (A6-0163/2008) pana Piecyka jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o integrované námořní politice pro Evropskou unii (2008/2009(INI)).

**Willi Piecyk, zpravodaj.** – (DE) Vážená paní předsedající, jsem velice rád, že již po druhé předsedáte rozpravě o námořní politice. Rozpravě, která se zabývala tímto tématem, jste předsedala i v loňském roce.

Vážený pane komisaři, začněme dobrými zprávami. Dnes večer se bude v chrámu svatého Jakuba v Lübecku konat první akce organizovaná v rámci Evropského dne moří. V tomto chrámu se nachází mezinárodní

památník osobní námořní dopravy. V minulém roce jej slavnostně odhalil pan komisař Barrot. Dnes večer tam budou kapitáni diskutovat o svých životních a pracovních podmínkách. Pastoři spoléhají na to, že předsedové Parlamentu, Rady a Komise skutečně prohlásí dnes odpoledne 20. květen Evropským dnem moří. Máme tedy důvod k radosti, tato skutečnost by měla Evropu přimět také k tomu, aby svým mořím věnovala vyšší pozornost.

Ti, kdo se domnívají, že den moří je součástí námořní politiky, se však velice mýlí, protože takový den by neměl mít jen symbolický význam. Měl by být součástí politického rámce. Politiku je potřeba zavést v oblasti sociálních věcí, námořní bezpečnosti i v oblasti ochrany klimatu. Podívejme se například na životní a pracovní podmínky na palubách lodí. Skutečnost, že mnoho nařízení v oblasti sociální ochrany a ochrany v zaměstnání se na námořníky nevztahuje, je skutečně špatným anachronismem. Tuto situaci je nutno změnit a i Komise vidí, že změna je nevyhnutelná. Proto v této oblasti očekáváme iniciativy z její strany.

Mezinárodní organizace práce přijala v roce 2006 Úmluvu o práci na moři. Zatím ji však ratifikovaly jen tři země: Bahamy, Libérie a Marshallovy ostrovy. Kde jsou Evropané? Pokud chce Rada zlepšit navigační a námořní bezpečnost, musí prostě udělat jen jednu věc, a sice přijmout konečně soubor opatření pro bezpečnost námořní dopravy Erika III. Vyčkávací taktika, kterou Rada uplatňuje v otázce námořní bezpečnosti, je prostě příliš silná káva. Mezitím uběhlo 12 měsíců od prvního čtení v Parlamentu, ale nemáme dosud žádné jednotné stanovisko. Havárie tankerů Erika a Prestige by měly být dostatečnou výstrahou a napomenutím, abychom začali konečně jednat.

Soubor opatření o ochraně klimatu, který předložil pan předseda Komise Barroso, obsahuje ustanovení, podle nichž by snad bylo možno i zahrnout námořní dopravu do systému obchodování s povolenkami na emise. Takový postoj je příliš nezávazný, to jednoduše nestačí. Podle mého názoru je potřeba, aby námořní politika dosáhla v oblasti ochrany klimatu alespoň čtyř cílů. Je nutno docílit toho, aby byla námořní doprava zařazena do systému obchodování s povolenkami na emise, ne však někdy v budoucnu, ale teď hned. Je třeba radikálně snížit emise škodlivých látek – CO<sub>2</sub>, SO<sub>2</sub> a NO<sub>x</sub>; a využívat energii z obnovitelných zdrojů, například větrnou a sluneční energii. V přístavech musíme zakázat výrobu vlastní energie pomocí lodních motorů na úkor osob a přírody. Naopak, energii je nutno získávat ze souše, lodě je tedy třeba „zapojit do elektrické zásuvky“.

V Severním a Baltském moři se nachází velké množství staré munice pocházející z válečných konfliktů, a ta představuje obrovské nebezpečí. Proto je nutné vypracovat akční plán zaměřený na odhalování a odstraňování tohoto starého nebezpečného odpadu. V nedávných měsících jsme byli svědky toho, že u afrického pobřeží došlo k přepadení Evropanů a evropských lodí piráty. Proto je potřebné vytvořit jasné mezinárodní právní předpisy a podpůrný systém pro moře, která se nacházejí za hranicemi teritoriálních vod. Nestačí chránit jen pobřeží před mořem, musíme chránit také moře před pobřežím. Největší nebezpečí pro moře dosud představuje souš, až 80 % všech emisí škodlivých látek způsobuje zemědělství a průmysl. Chceme-li dosáhnout nápravy, je potřeba, aby byly i v této oblasti skutečně uplatňovány a prosazovány evropské právní předpisy.

Když dnešního odpoledne prohlásíme na základě hlasování 20. květen Evropským dnem moří, doufám, že si 20. květen příštího roku budeme moci říci, že se nám toho za ten rok podařilo mnoho dosáhnout.

Vidíte, bylo to přesné přistání.

(potlesk)

**Joe Borg, člen Komise.** – Vážená paní předsedající, myslím si, že je přiměřené, že se tato rozprava koná během oslavy prvního Evropského námořního dne. Byl to ostatně nápad poslankyně tohoto Parlamentu, paní Kratsaové-Tsagaropoulouové, která jako první navrhla tuto myšlenku panu předsedovi Barrosovi v souvislosti s přípravou zelené knihy Směrem k budoucí námořní politice Unie. Podařilo se to i díky Parlamentu, hlavně díky panu předsedovi Pötteringovi, který bude dnes večer hostitelem slavnostního podepsání společného třístranného prohlášení o ustanovení Evropského dne moří. Tato oslava poukazuje na to, jak daleko jsme pokročili nejen při tvorbě integrované námořní politiky, ale i při vytváření nové vize pro evropské oceány a moře. Tato oslava poukazuje i na to, jakým způsobem se jednotlivé evropské orgány podílely na fázích tohoto procesu. Při vytváření nové integrované námořní politiky hrál Parlament ve skutečnosti klíčovou úlohu, jednak tím, že se podílel na organizování mnoha odborných konferencí, na nichž probíhaly plodné rozhovory a zasvěcené diskuse, a jednak i tím, že vypracoval zprávy, které nás při naší práci usměrňují a které nám poskytují zvláštní směry při uplatňování námořní politiky.

Dovolte mi, abych srdečně poděkoval panu zpravodaji Willimu Piecykovi a vyjádřil mu svůj obdiv za to, že dokázal sladit horlivé zájmy různých výborů a že vypracoval tuto zajímavou zprávu. Chci poděkovat

i zpravodajům jednotlivých výborů a mnoha dalším váženým poslancům Parlamentu, kteří se během posledních dvou let zasloužili o to, že Parlament do velké míry přispěl k tvorbě této nově vznikající evropské politiky. Omlouvám se, že je nemohu všechny vyjmenovat, i když bych to udělal velmi rád.

Nyní mi již dovolu, abych se zaměřil na samotnou zprávu. Přestože tato zpráva neobsahuje žádné nové návrhy, zabývá se určitými požadavky, které Parlament vyslovil v červenci 2007 a které nám pomohly určit, kterým směrem se máme vydat. Tyto požadavky nám poslouží jako inspirace i nyní, kdy dále uplatňujeme námořní politiku.

Pokud jde o některé otázky týkající se jednotlivých odvětví, Komise vítá skutečnost, že Parlament klade i nadále důraz na environmentální rozměr námořní politiky, zejména na výzvy související se změnou klimatu. Komise vítá skutečnost, že v roce 2008 bude přijata strategie pro přizpůsobení se změně klimatu, která bude tyto obavy řešit.

Komisi těší také to, že Evropský parlament uznává význam námořní dopravy z hlediska evropského hospodářství. Vítáme i to, že Parlament podporuje oblast společné námořní dopravy, rozvoj mořských dálnic a dopravu na krátké vzdálenosti, tj. všechny projekty, které se Komise snaží prosadit.

Pokud jde o výzkum, Komise vítá skutečnost, že Parlament podporuje vypracování komplexní strategie v oblasti námořního výzkumu, která bude tvořit základ námořní politiky a která by měla být připravena k přijetí v polovině roku 2008.

Komise vítá příznivý postoj zprávy k potřebě zajištění udržitelnosti v oblasti rybolovu. Od přijetí modré knihy jsme v tomto směru přijali několik opatření, mezi něž patří například přijetí oznámení o přístupu orientovaném na ekosystémy z dubna 2008 a také dva návrhy týkající se praxe výmětů, které budou hotovy do konce letošního roku.

Kromě zvláštní zmínky týkající se otázky životního prostředí, námořní dopravy, výzkumu a inovací, sociálních aspektů, rybolovu a energetiky vítá Komise také skutečnost, že byla věnována zvláštní pozornost regionálnímu hledisku námořní politiky, a to prostřednictvím mimořádného námořního rozměru, jímž Evropská unie disponuje a do nějž patří ostrovy, nesmírně rozsáhlé pobřeží i nejbližší regiony Unie. Komise se zcela ztotožňuje s názorem, že námořní politika by měla zohledňovat různé zvláštní vlastnosti členských států a mořských regionů včetně pobřežních regionů, ostrovů a nejbližších regionů.

Vážené dámy, vážení pánové, v rámci vykonávání námořní politiky se dosud nacházíme v úvodní fázi tohoto procesu. Pokud nás však Parlament bude i nadále podporovat, budeme se snažit přijímat v rámci vykonávání této politiky rozsáhlejší opatření. Závěrem mi dovolu, abych znovu blahopřál Evropskému parlamentu a příslušným zpravodajům k výborně vykonané práci. Jsme rádi, že budeme v příštích měsících pokračovat v dialogu, jehož cílem je zavést v Evropské unii integrovanou námořní politiku. Spolehneme se na vaši podporu při úsilí zapojit do oslav Evropského dne moří 2009 zejména evropské námořní regiony.

**Sérgio Marques**, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (PT) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, blahopřejeme Evropské komisi k jejímu sdělení o integrované námořní politice Evropské unie a k návrhu akčního plánu, jímž se stanoví první kroky k uplatňování této politiky.

Mezi zelenou knihou a současnou modrou knihou bylo učiněno několik kroků zpět, zejména pokud jde o plánování námořního využití, ochrany pobřeží, evropské vlajky a evropského zástupce v Mezinárodní námořní organizaci, ale pokroku jsme bezpochyby dosáhli, zejména v sociálním měřítku, v oblasti investic, inovací, námořních seskupení a v oblasti námořní dopravy. Celkový výsledek je však příznivý.

Nyní musíme uvést do praxe účinnou integrovanou námořní politiku, která zajistí koordinaci jednotlivých odvětvových politik a díky níž bude možno dosáhnout očekávaného synergického účinku a vytvořit skutečnou přidanou hodnotu. Zároveň je potřeba dodržovat zásadu subsidiarity. Pouze tímto způsobem se tato politika může stát významným nástrojem, jímž bude možno čelit výzvám udržitelného rozvoje, konkurenceschopnosti a hospodářské a sociální soudržnosti v Evropě.

Výbor pro regionální rozvoj především doufá, že integrovaná námořní politika bude mít velmi příznivý vliv na rozvoj a ochranu pobřežních regionů, ostrovů a nejbližších regionů Evropské unie.

**Pedro Guerreiro**, *navrhovatel stanoviska Výboru pro rybolov* – (PT) Budu velmi stručný, chtěl bych však poukázat na to, jaký význam je nutno přikládat návrhům Výboru pro rybolov, začleněným do této zprávy. Tyto návrhy zdůrazňují skutečnost, že hlavním cílem integrované námořní politiky Evropské unie v oblasti rybolovu by mělo být úsilí o podporu modernizace tohoto průmyslového odvětví a jeho trvale udržitelného rozvoje,

úsilí o zajištění jeho sociálně-ekonomické životaschopnosti a udržitelnosti zdrojů a o zajištění potravinové soběstačnosti, bezpečnosti potravin a dostatečné nabídky ryb pro potřeby veřejnosti, úsilí o udržení pracovních míst a o zlepšení pracovních podmínek rybářů. Návrhy poukazují také na to, že vytváření většího počtu kvalitnějších pracovních míst pro námořníky, zejména v odvětví rybolovu, závisí na tom, zda budeme schopni zaručit lidem pracujícím v tomto průmyslovém odvětví spravedlivý a přiměřený příjem. Musíme vytvořit rovněž mechanismus k odškodnění rybářů poškozených v důsledku plánů obnovy zásob. V jednotlivých členských státech je potřeba zvýšit podporu vědeckého výzkumu v oblasti rybolovu, zejména prostřednictvím sedmého rámcového programu. Musíme zavést rovněž podporu Společenství, pokud jde o přiměřené prostředky pomoci a záchrany pro posádky.

**Georg Jarzembowski**, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, má skupina by chtěla v prvé řadě poděkovat zpravodaji, panu Piecykovi. Již více než rok je iniciátorem diskusí a nastínil rovněž hlavní výzvy, s nimiž se musíme vypořádat. Vážený pane Piecyku, srdečně vám děkujeme.

I my tuto zprávu jednomyslně podporujeme. Je nám však líto, vážený pane komisaři, že akční plán obsahuje příliš malé množství praktických opatření. Pan Piecyk již poukázal na to, že celý soubor problémů v oblasti životního prostředí zůstává nevyřešen. Ve zprávě chybějí praktická opatření a není jasné, jakým způsobem přispívají zúčastněné strany, například vlastníci lodí, k boji proti změně klimatu, a jak mohou čelit celosvětové konkurenci. Týká se to různých opatření od snížení emisí oxidů síry a dusíku na moři až po opatření vztahující se na přístavy, například využívání energie ze souše.

Mám-li být zcela upřímný, jsem trochu zklamán. Říká-li Komise, že návrhy týkající se této problematiky předloží na podzim, znamená to, že je nebudeme moci vykonat v tomto funkčním období Evropského parlamentu. Jak se říká v Hamburku, možná se vám podaří přidat o trochu více másla k rybě a začnete se touto otázkou zabývat intenzivněji.

Druhý bod, k němuž bych se rád vyjádřil, se týká otázky námořního monitorování. Jsem přesvědčen, že prostě nestačí jen zlepšit koordinaci vnitrostátních pobřežních hlídek. Je nutno nejen posílit agenturu Frontex, která se zabývá nelegálním přistěhovalectvím, ale rovněž je potřeba vytvořit evropskou pobřežní stráž. Jednou z otázek, na něž se již několik let soustředíme, je snaha dosáhnout toho, aby byly všechny činnosti centralizovány v členských státech, ať již jde o činnosti týkající se rybolovu, celní nebo policejní práce, a aby se pro jejich vykonávání zavedla výkonná evropská pobřežní stráž. Vážený pane komisaři, zajímalo by mne, zda Komise předloží návrh týkající se pobřežní stráže v tomto funkčním období Evropského parlamentu či nikoliv.

Závěrem ještě jeden, poslední bod, který je nový a týká se pozměňovacích návrhů ohledně pirátů. Musíme zabezpečit lepší ochranu našich rybářských a obchodních lodních flotil v mezinárodních vodách, proto je nutno přijmout opatření na evropské i celosvětové úrovni. Volnost na moři by neměla znamenat volnost pro piráty.

**Silvia-Adriana Țicău**, jménem skupiny PSE. – (RO) Blahopřeji našemu kolegovi panu Piecykovi, jehož si velice vážím. Jsem ráda, že o této zprávě diskutujeme právě dnes, kdy bude podepsáno třístranné prohlášení o ustanovení Evropského dne moří, který se bude každoročně slavit dne 20. května.

Integrovaná námořní politika Evropské unie by měla zajistit vytvoření synergie mezi jednotlivými hospodářsky obzvlášť významnými odvětvími, mezi něž patří například průmysl stavby lodí, námořní a říční doprava, přístavní činnost, rybolov, energetika, cestovní ruch, ochrana životního prostředí a ochrana mořského dědictví. Od 1. ledna 2007 sousedí Evropská unie s Černým mořem. Unie by měla podporovat svou společnou námořní politiku i v tomto regionu. Pokud jde o projekty TEN-T, existují koordinátoři pro vnitrozemskou vodní dopravu a pro dopravu v námořních koridorech. Rozšíření sítě TEN-T se vztahuje na námořní koridory. Výzva k předkládání projektů, kterou zveřejnila Komise v oblasti evropských námořních koridorů, se však bohužel na černomořský region nevztahuje. Žádám Komisi, aby vypracovala studie a projekty pro černomořský region, který se musí stát strategickým regionem sítě TEN. Dále Komisi žádám, aby připravila návrh plánu konkrétních opatření zaměřených na ochranu oblastí delt a ústí řek, přičemž mluvím především o deltě řeky Dunaj.

**Paweł Bartłomiej Piskorski**, jménem skupiny ALDE. – (PL) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, i já bych rád panu Piecykovi blahopřál k jeho vynikající zprávě. Je důležité, že tato rozprava se koná právě v tuto symbolickou chvíli, dovoluji mi však, abych zdůraznil zejména praktické stránky této zprávy. Skutečně je velikým anachronismem, že oproti ostatním evropským politikám, které jsou v rámci našeho Společenství

uplatňovány, byla námořní problematika vždy odkládána stranou, i to, že není upravena žádnou politikou na úrovni celého Společenství.

Dovolte mi zdůraznit, že nejde o individuální oblast. Jak je uvedeno ve zprávě, jde o oblast s velmi rozsáhlými rozměry. Jedním z těchto rozměrů je rozměr hospodářský – mnoho lidí si prací na moři vydělává na živobytí. Dalším, velmi silným rozměrem je rozměr sociální. Právě tento rozměr musíme brát v úvahu, hovoříme-li o restrukturalizaci tohoto průmyslového odvětví a o tom, co bude s lidmi, kteří si prací na moři vydělávají na živobytí. Naše diskuse má také velmi významný environmentální rozměr, který je v této zprávě obzvláště zdůrazněn, za což bych panu zpravodaji také rád poděkoval. Dalším velmi významným rozměrem je rozměr regionální; nesmíme zapomínat na to, že regiony, které žijí z moře a s mořem sousedí, představují značnou část našeho Společenství.

Rád bych poukázal také na skutečnost, která se objevila v této diskusi, a sice na to, že naši práci a diskusi považujeme za závazný podklad i za výzvu určenou Komisi. Naznačujeme určité odpovědi, klademe otázky a předkládáme své pochybnosti, přičemž naše očekávání vůči Komisi jsou skutečně obrovská. Doufáme, že odpovědi budou předloženy co nejdříve a že budou obsahovat konkrétní řešení.

Dovolte mi, abych rovněž zdůraznil, že tato otázka představuje pro velké množství zemí prioritu, jíž připisují stejný význam jako ostatním evropským politikám, například zemědělské politice.

**Margrete Auken**, jménem skupiny *Verts/ALE*. – (DA) Vážená paní předsedající, snaha odvrátit průmysl stavby lodí od zastaralého názoru, že moře smyje všechny stopy, byla dosud neúspěšná. Ne, moře má stejně dobrou paměť jako půda a vzduch, rostliny, zvířata a lidské tělo. Průmysl stavby lodí i nadále značně přispívá ke znečišťování moří. Představte si, co by se stalo, kdyby se nám podařilo přesvědčit země se silným námořním průmyslem, aby využívaly Mezinárodní námořní organizaci jako aktivního aktéra boje za záchranu celosvětového životního prostředí. V současnosti ji totiž využívají k zabrzdění správných iniciativ, tak jak je tomu i v tomto případě. Zpráva pana Piecyka znamenitě navazuje na minulé úspěchy, jichž jsme v Parlamentu dosáhli, přesto doufám, že se nám podaří ji ještě více posílit tím, že získáme podporu pro náš pozměňovací návrh týkající se zahrnutí lodní dopravy do systému obchodování s povolenkami na emise oxidu uhličitého. Letecký průmysl je již do tohoto průmyslu zahrnut. Jedinou logickou a obhajitelnou možností je to, aby přispívala i lodní doprava. Proto vás, vážené dámy, vážení pánové, vyzývám, abyste podpořili pozměňovací návrh č. 1, jímž bychom rádi do zprávy zapracovali ustanovení o systému obchodování s povolenkami na emise v námořním průmyslu.

**Seán Ó Neachtain**, jménem skupiny *UEN*. – Vážená paní předsedající, v první řadě bych chtěl blahopřát panu Willimu Piecykovi k jeho zprávě. Pocházím z ostrova, proto velmi dobře vím, že námořní výzkum a pokrok jsou velice důležité.

Myslím si, že tato zpráva nám bude při dosahování těchto cílů velmi prospěšná. Se společnou námořní politikou nejsme v Irsku příliš spokojeni, avšak ve hře je toho více. Před nějakou dobou jsme spolu s představiteli Výboru pro rybolov navštívili můj kraj a měli jsme možnost spatřit vynikající práci, kterou odvádí Námořní institut v obci Oranmore v okrese Galway. Společně s dalšími instituty, podobnými jako uvedený Námořní institut, budeme moci podpořit nezbytný výzkum v celé Evropě, aby mohla modrá revoluce, o níž tolik hovoříme, přinést ovoce a pomoci nám v našem plánu.

**Pedro Guerreiro**, jménem skupiny *GUE/NGL*. – (PT) Chci pouze stručně poukázat na to, že každá iniciativa týkající se námořní politiky musí respektovat svrchovanost členských států, pokud jde o jejich teritoriální vody a výhradní hospodářské oblasti.

Rád bych zdůraznil, že článek č. 5 ústavy Portugalské republiky stanoví, že stát nesmí převést na jiné subjekty žádnou část portugalského území ani svrchovaná práva, jimiž na těchto územích disponuje, což se vztahuje i na příslušné mořské dno. Kromě toho je nevyhnutelné zlepšit pracovní podmínky námořníků, zaručit udržení pracovních míst, zabezpečit dodržování zásady rovné odměny za stejnou práci, zkrátit pracovní dobu a zajistit, že nebude uplatňován požadavek široké kvalifikace. Je potřeba odmítnout jakýkoli další pokus o liberalizaci přístavních služeb na úrovni Evropské unie, zejména pokud jde o lodní dopravu v rámci Společenství. „Dobrá finanční základna“ námořní politiky by neměla být budována na úkor Evropského rybářského fondu ani na úkor společné rybářské politiky, ale měla by být založena na zásadě, že nové priority budou vyžadovat nové finanční zdroje.

**Fernand Le Rachinel** (NI). – (FR) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, je potřeba poblahopřát panu Piecykovi k jeho vynikající zprávě o integrované námořní politice a také mému kolegovi panu Jarzembowskiemu k jeho trefným připomínkám.

Vážená paní předsedající, největší předností této zprávy je, že jsou v ní zapracovány různé aspekty této politiky – environmentální, hospodářské, sociální i bezpečnostní. Hovořím zejména o problémech souvisejících s nelegálním přistěhovalectvím, terorismem a pašováním, které se vyskytují podél celého evropského pobřeží, jehož délka je 320 tisíc kilometrů. Pobřežní členské státy musí zintenzivnit kontrolu a dohled nad svými mořemi. Je naprosto nevyhnutelné, aby začaly co nejdříve spolupracovat se zeměmi, z nichž tato nelegální činnost pochází.

Je pravda, že vědecké objevy, výrazný technologický pokrok, globalizace, změna klimatu a znečištění mořského prostředí mění do značné míry vztah Evropy k oceánům a mořím, což přináší různé problémy i výzvy.

Jsem však zklamán tím, že navrhovaný text se nezabývá podrobněji politikou přístavů a politikou rybolovu. Jak víme, jde o dvě mimořádně citlivé oblasti. Francouzští profesionální rybáři blokují přístavy v Atlantickém oceánu, v kanálu La Manche a ve Středozemním moři, čímž samozřejmě reagují na náhlý vzrůst cen ropy a na politiku kvót, kterou zavedl Brusel.

Toto odvětví se nachází ve strukturální i hospodářské krizi. Vedoucí představitelé rybářských obchodních společností již nejsou ochotni investovat do nových lodí, proto jsou rybářské flotily stále zastaralejší. Průměrný věk francouzské rybářské lodi je 25 let. Stále méně osob se rozhoduje pro práci v rybolovu, protože toto povolání s sebou nese mnohá omezení.

Vážená paní předsedající, integrovaná námořní politika musí tato odvětvová omezení a tyto problémy zohledňovat. Je potřeba rychle zvrátit popsany trend, který vede k pomalému a bolestivému zániku odvětví rybolovu.

**Luís Queiró (PPE-DE).** – (PT) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pane Piecyku, každý člověk, který nyní prochází kolem budovy Berlaymont, může vidět obrovský panel s nápisem „Oceán příležitostí“, který se vztahuje na Evropský den moří (který slavíme právě dnes) a na evropskou námořní politiku.

Evropská komise má naprostou pravdu, když tvrdí (a i já jsem o tom přesvědčen), že prostředky, které jsme odhodlání do moře investovat, by nám mohly poskytnout vynikající příležitost, jak tento obrovský zdroj zodpovědně využívat způsobem, který by byl výhodný také z hlediska konkurenceschopnosti.

Svět je však zaplaven nevyužitými příležitostmi a dobrými nápady, které ztroskotaly. Osud evropské námořní politiky však musí být jiný. Jak již správně zdůraznil pan Jarzembowski, nemůže, nebo, lépe řečeno, nesmí nám chybět ochota ani schopnost tuto politiku prosadit.

Nesmíme vynakládat energii plynoucí z naší víry v potenciál této iniciativy na polovičatá opatření a na bezvýznamné řečnění o myšlenkách, které znějí štedře, ale ve skutečnosti jsou mnohem méně ambiciózní, než bychom si přáli.

Naše cesta k úspěchu povede skrz rozhodné investování do modrých technologií a skrz poskytování podpory sítí námořních seskupení s cílem vypracovat osvědčené postupy a rozvíjet nejpokrokovější technologie. Bude potřeba také maximálně využít moře v boji proti změně klimatu a použít jej jakožto obnovitelný zdroj energie. Kromě toho bude potřeba podporovat námořní dopravu a pobřežní cestovní ruch, uznat význam mořských regionů, zejména těch nejvzdálenějších, z hlediska bezpečnosti i z hlediska ochrany proti nelegálnímu přistěhovalectví, nelegálnímu obchodování, pašování a také z hlediska ochrany proti teroristickým hrozbám. Samozřejmě bude nutno rovněž mít k dispozici strategickou a integrovanou vizi a dokázat zajistit pro tyto politiky udržitelné financování.

Proto žádám přímo Komisi a kolegy poslance, aby dali jasně najevo, že prokázaná ambice musí být přinejmenším ambicí zaměřenou na vybudování dalšího evropského středu zájmu na základě integrované námořní politiky.

Tato voda, vážený pane komisaři, pod tímto mostem již nikdy znovu nepoteče. Jsem jen zvědav, zda se Evropská komise a tento Parlament dokáží vypořádat se svou vlastní výzvou.

**Robert Navarro (PSE).** – (FR) Vážená paní předsedající, jedním z cílů prvního Evropského námořního dne, který dnes slavíme, je zlepšit image námořnického povolání obnovením jeho budoucích vyhlídek. Kromě toho, že je v těchto povoláních potřeba zlepšit pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání a nově vymezit kariérní plány, je také nutno splnit několik strukturálních podmínek.



Zoufalí rybáři dnes v celé Francii blokují přístavy, neboť již nevěří ve svou budoucnost. Kromě omezení vztahujících se na rybolov, zaměřených na ochranu zásob ryb (tuto zásadu nezpochybňuji, ale myslím si, že není spravedlivá), se objevuje další omezení v podobě rostoucích cen paliv, a tak rybářům hrozí bankrot.

V Francii již tato situace představuje problém a je velmi pravděpodobné, že v blízké budoucnosti se rozšíří i do dalších částí Evropy. Evropská unie může a musí v této oblasti zakročit, je potřeba podpořit restrukturalizaci a podnítit zavádění lodí, které jsou z hlediska spotřeby paliva čistší a účinnější. Je naléhavě nutné pomoci obchodním společnostem, které se v důsledku této hospodářské krize ocitly v problémech, aby se udržely nad vodou. Tento poslední bod zdůrazňuji, protože nesmíme připustit, aby si občané v myslích spojovali tento první Evropský námořní den se zánikem celého tohoto odvětví.

**Anne E. Jensen (ALDE).** – (DA) Vážená paní předsedající, zpráva pana Piecyka zdůrazňuje, že pokud jde o námořní politiku, musíme přistoupit k přijímání konkrétnějších opatření. S tím rozhodně souhlasím. V žádné oblasti není aktivní námořní politika tak potřebná jako v regionu Baltského moře. Je to nejvíce znečištěná mořská oblast v Evropské unii, kde rozsáhlé znečištění pochází ze souše i z lodí. Kromě toho se v této oblasti nachází i odhozená munice pocházející z minulých válečných konfliktů. V Baltském regionu je nutno zabezpečit čistší životní prostředí. Byli bychom také rádi, kdyby v této oblasti došlo k silnému hospodářskému rozvoji a kdyby se pobřežní lodní doprava dostala více do popředí, což by mělo za následek odlehčení silniční dopravy. Proto musíme nalézt řešení, které by nám pomohlo omezit emise z lodí, přičemž je nutno, aby toto řešení zároveň nezpomalovalo rozvoj pobřežní lodní dopravy. Jsem přesvědčena, že pokroku lze dosáhnout prostřednictvím metodického uplatňování svobody výběru prostředků k dosahování politických cílů v oblasti emisí současně s finančními nástroji. Doufám, že Komise posílí ve své strategii pro oblast Baltského moře práci zaměřenou na zlepšení životního prostředí a že se poučí z pilotních projektů, které Parlament zařadil do svého letošního rozpočtu.

**Ian Hudghton (Verts/ALE).** – Vážená paní předsedající, v tomto Parlamentu zastupují Skotsko, které v námořní oblasti zaujímá přední místo v Evropě. Délka pobřeží v Evropské unii představuje 68 tisíc kilometrů, z čehož na skotské pobřeží připadá přibližně 11 tisíc kilometrů. Z hlediska námořních zájmů má tedy Skotsko v Evropě ústřední postavení. Díky námořní strategii a politice můžeme mnoho získat, ale můžeme k ní i mnohým přispět.

Máme vody bohaté na nerostné suroviny, energii a biologické zdroje. Máme rovněž ideální polohu jako námořní křižovatka, jak evropská, tak i světová. Země se silným postavením v námořní oblasti mají vlastní priority z hlediska strategie a politiky pro zdroj, jímž je jejich moře. Každá politika Evropské unie by měla pomáhat těmto zemím dosáhnout cílů, jež si stanovily, EU může například financovat výzkum, přispívat k vytváření nových tras pro přepravu zboží a cestujících, podporovat energetická propojení, zlepšovat bezpečnost na lodích a zvyšovat energetickou účinnost.

Dovolte mi, abych citoval z článku 34 zprávy pana Piecyka, v níž se uvádí: „bylo by potřebné vypracovat integrovanou námořní politiku EU, aby došlo k odstranění nedostatků ve společné politice v oblasti rybolovu, jakým je například nadměrná centralizace“. Jinými slovy, je potřeba zajistit vytvoření přidané hodnoty, nikoliv převzít celou oblast a použít to jako výmluvu pro rozšíření pravomocí.

**Athanasios Pafilis (GUE/NGL).** – (EL) Vážená paní předsedající, cílem sdělení Komise o integrované námořní politice pro Evropskou unii je zabezpečit ziskovost vlastníkům lodí a monopolním skupinám působícím v tomto odvětví.

Co lze říci o návrhu, který se týká integrované námořní politiky?

Zprvce, podporují se nové výsady a změny v rámci Společenství a v mezinárodním legislativním obchodním rámci. Kromě jiného tak nevhodným způsobem vznikají sociální problémy týkající se pracujících v průmyslu stavby lodí a občanů obývajících ostrovní regiony.

Zadruhé, námořní politika se spojuje s otázkami dopravy a s příbuznými odvětvími.

Zatřetí, do oblasti odborného výcviku a pracovně-právních vztahů se zavádějí dalekosáhlé změny s cílem nahradit současné pracovníky levnější pracovní silou. Pracovní zatížení se zvyšuje a zvyšuje se i ohrožení lidských životů a životního prostředí.

Začtvrté, dochází k odprodejům přístavů monopolním podnikatelským skupinám.

Zapáté, represivní mechanismy jsou pod záminkou boje proti terorismu posilovány.

Zašesté, zvýhodněné vlajky jsou symbolem konkurenceschopnosti a protipracovní námořní politiky Evropské unie. Není náhoda, že 68 % z celkové flotily v řeckém vlastnictví a 85 % německých lodí se plaví pod cizí vlajkou, i když mají ve skutečnosti sídlo v zemích Evropské unie.

**Ashley Mote (NI).** – Vážená paní předsedající, v mém volebním obvodu, v jihovýchodní Anglii, se nachází více než polovina pobřeží Anglického kanálu, jak se tento pás vody po dlouhá století jmenoval.

V nejnovějších mapách regionu Arc Manche je však název Lamanšského průlivu změněn na Velké severní moře a název Bristolského průlivu na Keltské moře. Kdo nese odpovědnost za to, že se v těchto mapách najednou změnil námořní míle v kilometry?

Možná si myslíte, že jde jen o maličkosti, ale v regionu, z něhož pocházím, to za maličkosti rozhodně nepovažujeme. Komise vůbec nepochopila, jaký dosah bude mít takovýto bezdůvodný a absurdní nesmysl na náš ostrovní národ. Takovéto kroky vedou k tomu, že se rychle blíží den, kdy Spojené království vystoupí z Evropské unie a vezme si s sebou i svůj členský poplatek ve výši 1,5 milionu GBP za hodinu.

**Struan Stevenson (PPE-DE).** – Vážená paní předsedající, máme již Evropský námořní den, máme integrovanou námořní politiku a máme Generální ředitelství pro námořní záležitosti a rybolov (GR MARE). Dosáhli jsme skutečně pozoruhodného pokroku; myslím si, že bychom měli jménem tohoto Parlamentu poděkovat panu komisaři, ale i panu Willimu Piecykovi, za jejich usilovnou práci a za jejich úsilí, jímž k dosažení tohoto cíle přispěli.

Námořní zájmy Evropy mají dopad na životy a zaměstnání milionů našich občanů. 90 % z našeho zahraničního obchodu a 40 % z našeho vnitřního obchodu prochází našimi evropskými přístavy. Je pravděpodobné, že v důsledku globalizace bude tento objem ještě narůstat. Sečteme-li údaje týkající se všech našich pobřežních a nejbližších regionů, zjistíme, že délka našeho pobřeží je 320 tisíc kilometrů a že v uvedených regionech žije třetina z celkového počtu obyvatel Evropské unie. Průmyslová odvětví a služby související s námořní oblastí a ostatní činnosti vykonávané v těchto regionech představují 40 % našeho hrubého domácího produktu. Na naše mořské zdroje však nespolehnáme pouze v oblasti obchodu, naše moře jsou i zdrojem potravy, energie, nerostných surovin, a jsou i místem odpočinku.

Další významnou funkcí moře je jeho regulační působení na podnebí. Měli jsme již možnost vidět, jaký vliv má změna klimatu na zásoby ryb. V době, kdy se poptávka po zdravých mořských bílkovinách zvyšuje, zásoby ryb se zmenšují. V současnosti je více než 50 % ryb, které spotřebujeme, dováženo ze zemí mimo Evropskou unii. Kritici se stále snaží svalit vinu za nadměrné využívání našich mořských zdrojů na rybáře, avšak na tomto procesu se podílelo i globální oteplování, znečištění životního prostředí a mnoho dalších faktorů.

Pokud chceme v plné míře využít potenciál námořních zájmů Evropy a pokud chceme naplnit představu čistých, zdravých, bezpečných a produktivních moří a oceánů s vysokou biologickou rozmanitostí, musíme uplatňovat plán řízení, který se bude zaměřovat na trvalou udržitelnost ve všech oblastech. Toho lze docílit tak, že přeneseme více odpovědnosti za řízení na naše regionální poradní rady.

**Emanuel Jardim Fernandes (PSE).** – (PT) V první řadě bych rád poblahopřál panu komisaři a Komisi k předloženému návrhu a k přijaté metodice. Dovolte mi blahopřát také panu Piecykovi k vynikající práci a otevřenosti při přípravě této skvělé zprávy.

Pocházím ze starého námořnického národa, jsem Portugalec z Madeiry, která je ostrovním regionem a jedním z nejbližších regionů, a proto tuto zprávu zásadně podporuji, protože v účinném uplatňování námořní politiky zaručuje kromě jiných základních aspektů i přiměřené uznání nejbližších regionů vzhledem k jejich poloze a k jejich rozsáhlým zkušenostem, a to včetně oblastí inovací, výzkumu, životního prostředí atd.

Zadruhé, v zájmu zlepšení řízení a trvale udržitelného využívání mořských zdrojů a v zájmu boje proti změně klimatu je nutno rozšířit pobřežní oblasti, podporovat takovou účinnou přístavní politiku a také druhy námořní dopravy, které jsou šetrné k životnímu prostředí, dále je potřeba podporovat mořský výzkum, posilovat sociální práva v souladu s dohodnutými mezinárodními požadavky, zabezpečovat celoživotní vzdělávání a podporovat cestovní ruch, který v rámci této námořní politiky představuje jednu z hlavních činností.

**Bogusław Liberadzki (PSE).** – (PL) Vážená paní předsedající, chci projevit uznání práci pana Piecyka. Vážený pane Piecyku, zvykli jsme si, že od vás můžeme očekávat velmi kvalitní zprávy, a ani tato zpráva není výjimkou. Srdečně vám děkuji!

Mým volebním obvodem je Štětín, který leží v Západopomořanském vojvodství. V tomto městě se nachází přístav, loděnice, námořní správa, jsou zde i vlastníci lodí a rybáři. V první řadě vítám prohlášení, jímž se ustanovuje Evropský námořní den. Zadruhé, zásluhou této zprávy budou zaměstnanci loděnic v Štětíně a v Gdyni, stejně jako pracovníci na Maltě a v dalších členských zemích, vkládat velké naděje do nové námořní politiky. Průmysl stavby lodí je globálním průmyslem, proto je nutné, aby měly naše loděnice podmínky srovnatelné s podmínkami v zemích, v nichž působí naši konkurenti.

Proto je v této oblasti potřebné, a nyní se obracím na vás, vážený pane komisaři, zavést uvážlivou politiku a zabývat se evropskými loděnicemi.

**Rosa Miguélez Ramos (PSE).** – (ES) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jakožto evropská občanka z Galicie, mořského regionu *par excellence*, jsem velmi hrdá na vynikající práci, kterou odvedl zpravodaj, můj přítel pan Willi Piecyk. Spolu s ostatními politickými skupinami jsem mu vděčna za to, že podpořil můj pozměňovací návrh týkající se nárůstu námořního pirátství, který se bohužel stal znovu tématem zpráv, neboť došlo nedávno ke dvěma únosům.

Považuji za správné vyjádřit naše obavy v usnesení, neboť jde o závažný mezinárodní bezpečnostní problém, který je potřeba řešit.

Za posledních deset let došlo při tomto druhu útoku k únosu 3 200 námořníků, 500 námořníků bylo zraněno a 160 usmrceno.

To, co požadujeme, je velice jednoduché. Chceme vytvořit mechanismus, který umožní bojovým lodím z kterékoliv země Společenství poskytnout v mezinárodních vodách pomoc lodím ze Společenství bez ohledu na to, zda jde o rybářské nebo obchodní lodě. Dále požadujeme, aby Evropa podpořila v OSN iniciativu zaměřenou na rozšíření námořních právních předpisů.

Vážené dámy, vážení pánové, přeji vám příjemné prožití Evropského námořního dne!

**Jamila Madeira (PSE).** – (PT) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, na základě zelené knihy z roku 2006 byla do akčního plánu, o němž se uvažuje ve vynikající zprávě pana Piecyka, přidána mnohá opatření, která mají být přijata v kontextu evropské integrované námořní politiky.

Musíme tedy pracovat na celkové vizi, nejen pokud jde o moře jako taková, ale i pokud jde o budování pevných vztahů s pobřežními oblastmi a o všechny další otázky, které s tím souvisí, například zaměstnanost, otázky životního prostředí, regionální rozvoj, hospodářský rozvoj, investování do mořského výzkumu a špičkových pracovišť. Jde tedy o celou řadu odvětvových politik, které nám v budoucnosti umožní, budeme-li je řešit společně, dosáhnout větší soudržnosti a úspěchu v politikách, které zavádíme do praxe. Proto bude rovněž možno docílit vyšší sociální, hospodářské a environmentální udržitelnosti, což je naprosto klíčové.

Z téhož důvodu je ve zprávě zdůrazněno, že je potřeba, aby výzkum a inovace hrály rozhodující úlohu při zvyšování potenciálu regionálního rozvoje s cílem podpořit všechny činnosti, jichž se tato problematika týká a na které má prostřednictvím námořní politiky přímý či nepřímý vliv.

Alternativy námořní dopravy a výzva spojená s využitím energie mořských vln představují některé z příslibů, na nichž se již pracuje. Rozhodně s nimi budou spojena velká očekávání. Pokud jde o příští hospodářská řešení, ta jsou samozřejmě udržitelná a zaslouží si podporu.

**Paulo Casaca (PSE).** – (PT) Vážená paní předsedající, i já bych se rád přidal ke svým kolegům, kteří již právem blahopřáli našemu zpravodaji, panu Piecykovi, a kteří chválili práci, kterou Evropská komise v této oblasti již vykonala.

Od doby, kdy současná Komise vyslovila příslib, který lze označit za jeden z jejich vůbec nejdůležitějších politických příslibů, uplynuly čtyři roky. Musím zdůraznit, že zanedlouho budou přijata velmi významná opatření, a k tomu musíme Komisi blahopřát.

Chci však poukázat na otázku přístupu k námořní politice, orientovaného na ekosystémy. Takový přístup je podle mého názoru nevyhnutelný a protože jsem si všiml, že nejnovější oznámení Komise bylo v otázce plného uplatnění tohoto přístupu poměrně zdrženlivé vzhledem k problémům, které by to mohlo způsobit jednotlivým evropským mořím, rád bych zdůraznil, že nejvzdálenější regiony je nutno vnímat z hlediska jejich vlastních zvláštních charakteristických vlastností. V souvislosti s plně integrovaným přístupem zde tedy neexistují žádné problémy, proto vyzývám Komisi, aby se tímto úkolem zabývala co nejdříve.

**Czesław Adam Siekierski (PPE-DE).** – (PL) Námořní doprava, přístavy a loděnice představují odvětví, která jsou v současnosti značně v pozadí, přestože jejich potenciál růstu je pozoruhodný. Pro zabezpečení rozvoje konkurenceschopné a bezpečné námořní dopravy, přístavů a příbuzných odvětví je potřeba vypracovat přiměřenou koncepci, nezbytnou k zajištění vysoké úrovně námořní bezpečnosti.

Námořní dálková doprava je energeticky mnohem účinnější než silniční dálková doprava. Dejme tedy loděnicím příležitost k rozvoji, včetně loděnic v Gdyni, Gdaňsku a ve Štětíně. Pamatujme na to, že 90 % zahraničního obchodu Evropské unie a téměř 40 % vnitřního obchodu v rámci EU prochází přístavy.

Evropa byla spojena s mořem již od počátku své existence. Muselo tomu tak být, neboť délka našeho pobřeží představuje 70 tisíc kilometrů, což je trojnásobek délky pobřeží Afriky. Dlouhá léta se moře staralo o živobytí našich předků a bylo pro ně zdrojem značného příjmu. Stejně je tomu i v současnosti. Jedině integrovaný a koordinovaný přístup a přiměřená opatření nám umožní využít potenciálu, který v sobě moře ukrývá.

**Ioan Mircea Pașcu (PSE).** – Vážená paní předsedající, ve svém vystoupení bych rád poukázal na dva aspekty, jež považuji za velice důležité. Prvním z nich je řeka Dunaj, která propojuje oba konce světadílu a spojuje Severní moře s Černým mořem. Potenciál této řeky není ani zdaleka využit, což je způsobeno částečně tím, že situace v bývalé Jugoslávii, která se nachází uprostřed tohoto toku, blokovala každou iniciativu v této oblasti. Vzhledem k tomu, že konečné řešení je již velice blízko, by však bylo obtížné zdůvodnit, proč ještě neexistuje komplexní iniciativa zaměřená na přebudování Dunaje na hlavní plavební cestu našeho světadílu, což by přineslo další hospodářský rozvoj pobřežních oblastí podél celého toku této řeky.

Druhý aspekt je hlavně politický. O námořní přístup do Evropské unie se dělíme se zeměmi, které nejsou členskými státy EU. Proto je potřebné zabezpečit, aby byly nástroje sousedské politiky Evropské unie nastaveny tak, aby dále šířily záměry ambiciózního cíle integrované komplexní námořní strategie.

**Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE).** – (BG) Námořní prostor je rozhodně oblastí, v níž jsou nejvíce uplatňovány skutečně integrované politiky. Moře poskytují prostředí pro mnohosměrnou komunikaci mezi zeměmi, lidmi, činnostmi a politikami. V Bulharsku říkávame, že moře spojuje všechny vzdálené věci. Chci zdůraznit, že na Černé moře, které tvoří východní hranici Evropské unie, a na černomořský region by se mělo vztahovat rovné zacházení v rámci všech ostatních námořních politik.

Současný vývoj přináší pobřežním zemím mnoho závažných výzev, a nejen jim. Na jedné straně je potřeba chránit životní prostředí, vodu, pobřežní oblasti, biologickou rozmanitost i pracovní příležitosti a na druhé straně je výzvou využití mořských zdrojů v zájmu rozvoje společnosti a lidí. Tuto politiku tvoří mnoho mimořádně důležitých prvků. Dovolte mi upozornit vás na skutečnost, že je potřeba vykonávat přísný dohled nad námořní dopravou a nad všemi energetickými projekty, které jsou spojeny s plavbou po mořích. Kromě toho je rovněž nutno zajistit udržitelnost a obnovitelné mořské zdroje.

**Catherine Stihler (PSE).** – Vážená paní předsedající, těší mne, že dnes vidíme, jak důležitý je společný přístup k námořní politice. Pokud chceme ochránit společný zdroj, naše moře a oceány, musíme se nevyhnutelně zaměřit na vazby mezi lodní dopravou, změnou klimatu a bojem proti znečišťování životního prostředí.

Doufám však, že v příštím roce dokážeme z Evropského námořního dne, který je ustanoven na 20. května, vytěžit více. Myslím si, že vzhledem k tomu, že v roce 2009 se budou konat volby do Evropského parlamentu, každý kandidát by mohl tohoto termínu využít ke zdůraznění významu našich moří a oceánů a pobřežních společenství.

**Joe Borg, člen Komise.** – Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, zanícená diskuse a široká škála zajímavých otázek, na něž jste upozornili, jasně poukazují na závazek tohoto Parlamentu posunout program integrované námořní politiky Evropské unie kupředu.

Mohu vás ujistit, že Komise tento závazek v plné míře respektuje. Mnozí řečníci poukázali na skutečnost, že jsme ve svých návrzích nezašli dostatečně daleko a že jsme nejen mohli, ale i měli být ambicióznější. Tyto vaše připomínky považuji za známku toho, že jste skutečně přesvědčeni, že bude tato politika úspěšná a že přinese výraznou pozitivní změnu milionům občanů Evropské unie i subjektům, jejichž působení je spjato s oceány.

Dovolte mi, abych znovu zopakoval, že se nyní nacházíme teprve na začátku celého procesu a že se v této fázi zaměřujeme především na zajištění toho, abychom měli z krátkodobého hlediska k dispozici potřebné nástroje a abychom mohli rozvíjet a řídit tento proces správným směrem. To tedy tvoří podstatu akčního plánu, který přijala Komise v říjnu loňského roku.

Pokud jde o otázku financování, souhlasím s panem Queiróem, že financování je klíčové a že bude mít dopad na úspěšnost této politiky. Dosud se nám podařilo získat finanční zdroje z úspor, které byly vytvořeny v jiných politických oblastech, například v oblasti rybolovu. Využití těchto zdrojů nebude na úkor programů v oblasti rybolovu, ale na úkor úspor a nevyužitých finančních prostředků. Otázka budoucího financování integrované námořní politiky bude v rámci jednání a z hlediska budoucích finančních výhledů klíčová.

Nyní mi dovolu, abych upozornil na několik zvláštních bodů, na něž jste v rámci svých vystoupení poukázali a na které bych rád okamžitě reagoval. Chci vás však ujistit, že se budeme s plnou vážností zabývat všemi otázkami, o nichž jste v rámci této rozpravy hovořili.

Pokud jde o emise z lodí, rád bych připomněl velmi významnou dohodu o SO<sub>x</sub> a o NO<sub>x</sub>, jíž se právě podařilo dosáhnout v rámci Mezinárodní námořní organizace. Bylo by dobré, kdybychom se nyní více zaměřili na CO<sub>2</sub>. V první řadě bychom tak měli učinit v rámci Mezinárodní námořní organizace, ale pokud se to nezdaří, budeme muset jednat samostatně.

Pokud jde o otázku, kterou předložil pan Jarzembowski a která se týká evropské pobřežní stráže, pana Jarzembowského jsem vyslechl obzvláště pozorně, ale chci zdůraznit, že se jedná o velice choulostivou problematiku. Předpokládám však, že bude vyvinut koordinovaný mechanismus vnitrostátních pobřežních stráží nebo systémů dohledu.

Pokud jde o nárůst cen paliv, dovolu mi, abych znovu zopakoval, že k němu rozhodně nedochází v důsledku opatření přijatých Bruslem, jde o mezinárodní problém, novou skutečnost, s níž se musíme vypořádat. Děláme vše, co je v našich silách, abychom našli přiměřená řešení, jimiž bychom dokázali podpořit odvětvovou strukturu a která by nám pomohla situaci vyřešit. V této oblasti se nám právě podařilo dosáhnout dohody s Francií a jsem si jist tím, že podrobnosti této dohody budou v nejbližších dnech zveřejněny.

Pokud jde o pirátství, Komise je samozřejmě velmi znepokojena tím, že k těmto událostem dochází stále častěji. Myslíme si, že je potřebné i možné, aby se členské státy Evropské unie navzájem podporovaly a pomáhaly si s cílem čelit této hrozbě. V souvislosti s tím očekáváme, že Rada a samotné členské státy předloží návrhy dalších směrů v této oblasti.

Souhlasím i s těmi řečníky, kteří vyzývali k tomu, abychom se zaměřili více na regiony. V tomto směru budeme dále pracovat. Náš projekt zaměřený na dohled nad západním Středomořím je založen právě na takovémto regionálním přístupu. Doufáme, že tento projekt bude moci sloužit jako příklad, který bude možno rozšířit i do dalších regionů. Ve skutečnosti se budeme zabývat i námořní politikou pro Baltské a Černé moře, na něž dnes ráno upozornilo několik řečníků, právě tak, jako jsme se začali zabývat Středomořním mořem.

Nemám dost času na to, abych popsal opatření, která jsme v oblasti rybolovu již přijali nebo která plánujeme v nejbližší době přijmout, například IEU, strukturální metody rybolovu, přístup orientovaný na ekosystémy, praxe výmětů, strategie pro přístavy, námořní doprava, námořní a mořský výzkum, mořské prostředí, energetika, řízení, dohled či sociální vyloučení námořníků. Všemi těmito tématy se zabýváme. Mohu vás však ujistit, že závazek Komise prosadit tuto novou politiku zejména ve spolupráci s Parlamentem a s členskými státy a zúčastněnými stranami je zaručen.

**Willi Piecyk, zpravodaj.** – (DE) Vážená paní předsedající, takový je tedy náš problém. Doufám, že alespoň pan komisař mi bude rozumět.

V první řadě bych rád poděkoval všem, kdo vystoupili v rámci rozpravy. Jsem přesvědčen, že integrovaná námořní politika v podobě, v jaké ji předložila Komise, od loděnic přes lodě, přístavy a výzkum v oblasti rybolovu až po cestovní ruch, může Evropanům přinést obrovskou příležitost, rozhodnou-li se jí využít. Vážený pane komisaři, měl jste možnost slyšet, že Komise má plnou podporu Parlamentu, aby postupovala o něco rázněji a energičtěji. Víím, že máte potíže s Radou, ale to by vám nemělo bránit v tom, abyste své myšlenky důsledně zaváděl do praxe a podporoval je.

Oslovil jste Mezinárodní námořní organizaci. Je samozřejmě správné, že se Mezinárodní námořní organizace usnesla na určitém řešení v oblasti ochrany klimatu a snížení emisí, ale velmi dobře víte, jak náročný je proces podepisování usnesení této organizace v členských státech.

Pan Jarzembowski hovořil o pobřežní stráž. Pokud se nám podaří v první řadě přesvědčit naši vládu, že je potřebné zřídit pobřežní stráž, doufám, že se nám to podaří uskutečnit. Mimochodem, Komise musí v tomto směru vykonat ještě jeden úkol, konkrétně je nutno vypracovat o této problematice přiměřenou studii.

Závěrem mi dovoluji říci, že o moři toho víme příliš málo. Proto je potřebné, aby Evropané investovali do této oblasti mnoho finančních prostředků a aby se plně věnovali výzkumu, což jim umožní získat o moři více vědomostí. Pokud tyto vědomosti zavedeme do praxe ve spojení s Evropským námořním dnem, podaří se nám dosáhnout dobrého výsledku. Jak uvedla paní Stihlerová, doufáme, že se nám v příštím roce podaří zaznamenat určitý pokrok.

(potlesk)

**Předsedající.** – Rozprava je ukončena.

Nyní přistoupíme k hlasování.

#### **Písemná prohlášení (článek 142)**

**John Attard-Montalto (PSE), písemně.** – (MT) Zcela souhlasím s vyjádřením, že evropské oceány a moře by měly být „nejčistší na světě, s ... nejvýnosnějším hospodářstvím, nejlepším výzkumem a nejlepšími technologiemi, nejmodernější a nejčistší lodní dopravou ... a nejnovativnějšími nápady“. Musíme si však přiznat, že pokud těchto cílů chceme dosáhnout, je potřeba, aby Komise předložila akční plán integrované námořní politiky v mnohem ambicióznější podobě.

Na druhou stranu je jasné, že tento akční plán obsahuje „příliš málo praktických opatření“ a že si musíme přiznat, že evropská námořní politika není připravena na důsledky změny klimatu, zejména pokud jde o zvýšení hladiny moře a zvýšené riziko zaplavení přístavů a pobřežních regionů.

Členské státy musí udělat vše pro to, aby evropská námořní politika výrazně přispěla ke snížení emisí skleníkových plynů. Kromě toho je potřebné poukázat na skutečnost, že znečištění moří pocházející ze souše tvoří značný podíl na celkovém znečištění moří. Z toho vyplývá, že v této oblasti je potřeba požádat Komisi, aby předložila akční plán na snížení znečištění moří ze souše. Pokud jde o členské státy, vyzýváme je, aby rychle jednaly a provedly právní předpisy v této oblasti do svého vnitrostátního práva.

**Rumiana Jeleva (PPE-DE), písemně.** – V Evropě musíme udělat maximum pro to, abychom zavedli účinnou námořní politiku, která bude věnovat dostatečnou pozornost námořním otázkám a bude je chránit.

Zpráva se zaměřuje na oblasti, v nichž se podařilo dosáhnout úspěchu, ale poukazuje i na nedostatky.

Domnívám se, že klíčovými oblastmi, na které se musíme zaměřit, chceme-li dosáhnout pokroku, jsou koordinovanější spolupráce a posílení regionálních orgánů a pobřežních společenství. Tyto místní subjekty je nutno začlenit do každé nové strategie, protože právě ony jsou odpovědné za samotnou realizaci všech těchto strategií.

Je potřeba zvýšit spolupráci mezi různými pobřežními subjekty s cílem zlepšit environmentální ochranu místních ekosystémů.

Kromě toho je potřeba vypracovat jasné hlavní směry pro námořní dopravu na evropských a přilehlých mořích s cílem zabránit poškození životního prostředí v důsledku lodních nehod, jakou byla například srážka ropných tankerů v Černém moři, k níž došlo před několika měsíci. To znamená, že bude potřeba intenzivněji spolupracovat se třetími zeměmi působícími v oblasti námořní dopravy. Evropská unie by měla být připravena pomoci těmto zemím v případě potřeby při dodržování uvedených přísnějších hlavních směrů, které budou, jak doufám, brzy vypracovány. Z takového přístupu bychom měli prospěch všichni.

**Janusz Lewandowski (PPE-DE), písemně.** – (PL) Ne všechny členské státy Evropské unie mají přístup k moři, ale je obecně uznáváno, že využívání moří je důležité. Odhaduje se, že námořní průmysl, námořní služby a činnosti probíhající v pobřežních oblastech představují přibližně 40 % z celkového hrubého domácího produktu evropské sedmadvacítky. Proto očekáváme, že budou zavedena další praktická opatření vycházející ze zelené knihy Evropské komise, jimiž bude naplňována námořní politika Evropské unie.

Zaznamenáváme snahu o zlepšení využívání potenciálu pobřežní lodní dopravy, čímž by došlo k odlehčení dopravních tras na pevnině; má však bohužel k tomuto procesu přispívá jen zanedbatelně. Zdá se však, že hospodářské problémy se dostávají do pozadí a do popředí se dostávají priority zaměřené na životní prostředí a podnebí.

Tento trend je příznačný pro všechny politiky Evropské unie. Problém však spočívá v jejich sladění. Stále intenzivnější spor týkající se chráněných oblastí v Baltském moři je jen jedním z příkladů, které dokládají napětí mezi hospodářskými zájmy rybolovného průmyslu a aspekty ochrany přírodních zdrojů. Z hlediska

Polska, tj. z hlediska země, která je „na vzestupu“, je nutno nalézt rovnováhu mezi hospodářstvím a životním prostředím.

Spojení mezi touto zprávou a prvním Evropským námořním dnem je potěšující. Ještě důležitější však je vybavit společnou námořní politiku finančními a legislativními nástroji, abychom zaručili, že v konečném důsledku nezůstane jen u formálních oslav.

## **PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING**

*Předseda*

### **8. Hlasování**

**Předseda.** – Dalším bodem programu je hlasování.

*(Informace o výsledku a ostatních podrobnostech hlasování: viz zápis)*

**8.1. Srovnatelnost kvalifikací získaných odborným vzděláváním mezi členskými státy (A6-0132/2008, Jan Andersson) (hlasování)**

**8.2. Zjednodušení postupů vypracovávání seznamů a zveřejňování informací ve veterinární a zootechnické oblasti (A6-0160/2008, Neil Parish) (hlasování)**

**8.3. Navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu (kodifikované znění) (A6-0152/2008, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)**

**8.4. Vytvoření společného podniku Palivové články a vodík (A6-0145/2008, Pia Elda Locatelli) (hlasování)**

**8.5. Tabákový fond Společenství (A6-0164/2008, Sergio Berlato) (hlasování)**

**8.6. Hodnocení programu PEACE a strategií pro budoucnost (A6-0133/2008, Bairbre de Brún) (hlasování)**

**8.7. Statistiky v oblasti masa a chovu hospodářských zvířat (A6-0130/2008, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf) (hlasování)**

– Před začátkem hlasování:

**Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, zpravodaj.** – (DE)

Vážený pane předsedo, ve skutečnosti to byla zábava. Z hlediska obsahu je tato zpráva významná, ale o tom jsem nyní hovořit nechtěl.

O této zprávě jsme nediskutovali, protože bylo dohodnuto, že o ní řeknu několik slov. Zpráva se týká postupu spolurozhodování. S Radou jsme měli spor v souvislosti s komitologickým postupem. Pokud jde o postup spolurozhodování, bylo celkem přirozené, že jsme chtěli mít, v souladu s tím, k čemu jste dospěli v rámci jednání, kontrolu nad regulačním postupem. Chtěli jsme, aby mohl Parlament zasáhnout v případě, že dojde ke změně administrativních postupů. Rada nám to chtěla odepřít. Došlo k několika prudkým hádkám, ale nakonec jsme zvítězili. Pokud vstoupí v platnost mlouva, která byla předtím nazývána ústavou, bude se muset provést další revize komitologického postupu. Potom bude nutno zajistit, aby se opět nestalo to, co již Rada uskutečnila, a abychom v podstatě neztratili v této oblasti vliv.

Říkám to proto, aby se touto problematikou zabývaly i skupiny.

### **8.8. Hlavní směry politiky zaměstnanosti členských států (A6-0172/2008, Anne Van Lancker) (hlasování)**

### **8.9. Provizorní stav příjmů a výdajů Evropského parlamentu na rok 2009 (A6-0181/2008, Janusz Lewandowski) (hlasování)**

### **8.10. Obchod se surovinami a komoditami (A6-0134/2008, Jens Holm) (hlasování)**

### **8.11. Strategie pro nejvzdálenější regiony: výsledky a výhledy do budoucnosti (A6-0158/2008, Margie Sudre) (hlasování)**

### **8.12. Strategie spotřebitelské politiky EU 2007–2013 (A6-0155/2008, Lasse Lehtinen) (hlasování)**

– Před začátkem hlasování o pozměňovacím návrhu č. 3:

**Lasse Lehtinen, zpravodaj.** – Vážený pane předsedo, bylo mi řečeno, že pokud jde o pozměňovací návrh č. 3, nastal ve francouzském textu nějaký zmatek. Slova *as appropriate* nebyla do francouzštiny přeložena správně. Chtěl bych vás požádat, zda by to mohli později zkontrolovat odborníci.

**Předseda.** – Stane se, jak si přejete.

### **8.13. Pokrok dosažený v oblasti rovných příležitostí a nediskriminace v EU (A6-0159/2008, Elizabeth Lynne) (hlasování)**

– Před začátkem hlasování:

**Philip Bushill-Matthews, jménem skupiny PPE-DE.** – Vážený pane předsedo, naše skupina měla v úmyslu požádat o tři další hlasování podle jmen, avšak z nějakého důvodu nebyly tyto žádosti doručeny.

Proto bych vás chtěl, pane předsedo, požádat, zda byste mohl zařídit, aby došlo k provedení těchto hlasování. Již jsem se spojil se sekretariátem, abych se ujistil, že je v pořádku, že o to žádám dnes. Jde o tyto části textu: bod 2 pozměňovacího návrhu 4D, odstavec 6 původního textu a nakonec náš pozměňovací návrh 12 za odstavcem 36. Doufám, že uznáte, že jde o velmi náročný text, a byli bychom rádi, kdyby bylo oficiálně zaznamenáno nejen to, proti čemu jsme, ale i to, co podporujeme.

(Předseda potvrdil, že proti tomuto pozměňovacímu návrhu nejsou žádné námitky.)

– před začátkem hlasování o pozměňovacím návrhu č. 5:

**Sophia in 't Veld Veld (ALDE).** – Vážený pane předsedo, hovořili jsme o zemích, které přiměřeně neuplatnily nebo neprovedly antidiskriminační směrnici. Jedna země ji však zatím neuplatnila vůbec, a proto navrhuji následující ústní pozměňovací návrh: „Vyzývá vládu České republiky, aby účinně provedla směrnici o zaměstnání, a parlament České republiky, aby přehlasoval veto českého prezidenta.“

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat.)

– před začátkem hlasování o pozměňovacích návrzích č. 1, 16 a 17:

**Richard Howitt (PSE).** – Vážený pane předsedo, rád bych velmi stručně sdělil, že i když samozřejmě podporuji vaše rozhodnutí týkající se výkladu jednacího řádu, zdá se mi velmi zvláštní, že skupina PPE-DE chce zavést hlasování podle jmen na poslední chvíli, až po uplynutí konečné lhůty. Odůvodňují to tím, že chtějí pozitivně vysvětlit svůj postoj, ale svými pozměňovacími návrhy se snaží odstranit, zdůrazňují, odstranit určité odstavce z této zprávy. Myslím si, že ve skutečnosti se snaží zakrýt trhliny ve své skupině, a že jim vůbec nejde o to, aby přispěli k boji proti diskriminaci něčím pozitivním.

**Předseda.** – Vážený pane Howitte, pravděpodobně máte pravdu v tom, že uvedené hlasování bylo předloženo pozdě, ale ptal jsem se na váš názor a v tomto ohledu jste o slovo požádal příliš pozdě. Kdybyste o slovo požádal okamžitě, možná bychom hlasovali jinak.



## 8.14. Integrovaná námořní politika pro Evropskou unii (A6-0163/2008, Willi Piecyk) (hlasování)

### 9. Vysvětlení hlasování

*Ústní vysvětlení hlasování*

– Zpráva: Sergio Berlato (A6-0164/2008)

**Czesław Adam Siekierski (PPE-DE).** – (PL) Vážený pane předsedo, otázku výroby a spotřeby tabáku provází mnoho rozporů. Musíme si uvědomit, že pěstování tabáku v Evropské unii nemá ve skutečnosti vliv na úroveň spotřeby tabákových výrobků našimi občany. Pokud bychom v Evropě omezili nebo zakázali výrobu tabáku, nevedlo by to ke snížení počtu vykouřených cigaret. Lidé by kouřili tabák dovážený z jiných zemí. Plně podporuji vytvoření informačního programu pro veřejnost, zaměřeného na zvyšování informovanosti o rizicích, která kouření působí. Tento program by měli financovat výrobci cigaret a producenti tabáku.

**Zuzana Roithová (PPE-DE).** – (CS) Podporuji informační kampaně o škodlivosti tabáku a podporuji návrh Evropského parlamentu na víceletý plán s osmdesáti miliony eur, které na kampaně budou strhávány z podpor pro evropské pěstitele tabáku a nezatíží rozpočet Unie. Produkce surového tabáku je v Unii marginální, sotva asi 4 % světové produkce, avšak jsme hlavním světovým dovozcem surového tabáku a k pokrytí většiny své potřeby využíváme dodávek ze třetích zemí, kde v porovnání s evropským tabákem podléhá místní tabák méně přísným kontrolám. Musím se však ohradit vůči dotování produkce tabáku v Evropě. Jde jak o princip, tak o to, že veřejné prostředky určené na tuto oblast by se daly využít lépe a jinde.

**Katerína Batzeli (PSE).** – (EL) Vážený pane předsedo, naše skupina Panhelénskeho socialistického hnutí (PASOK) v Evropském parlamentu hlasovala pro zprávu pana Berlata. Jsme přesvědčeni o tom, že veřejnost by měla být i nadále informována o problematice tabáku a tabákových výrobků.

Podobná politika fondů financovaných z vlastních zdrojů a určených ke zvyšování informovanosti veřejnosti o otázkách zdraví by se měla vztahovat i na další výrobky, například na maso a tuhy.

Nevidíme kromě toho žádný důvod, proč by v regionech, v nichž došlo k drastickému snížení produkce tabáku, například v Řecku, nemohly dotace pokračovat ve své současné podobě až do roku 2013.

– Zpráva: Bairbre de Brún (A6-0133/2008)

**James Nicholson (PPE-DE).** – Vážený pane předsedo, dámy a pánové, v prvé řadě se vám musím omluvit za to, že jsem se jako stínový zpravodaj nemohl včera večer zúčastnit rozpravy, protože mé letadlo mělo zpoždění. Omlouvám se tedy.

Vážený pane předsedo, o mírovém procesu v Severním Irsku toho bylo již napsáno hodně, tento dokument je další nelegislativní zprávou. Otázka zní, zda byl tento proces vůbec k něčemu dobrý. Určitě ano. Díky němu se mnoho malých skupin v Severním Irsku, hlavně mnoho ženských skupin, dokázalo postavit na vlastní nohy a začalo se starat o své oblasti.

Byl tento proces spravedlivý z hlediska rozdělování? Odpověď zní: Ne, nebyl. První program, PEACE I, spravedlivý rozhodně nebyl. Program PEACE II byl již lepší, a proto se těším, že PEACE III bude ještě lepší. Unionistická společenství jsou omezována, není jim přidělován spravedlivý podíl. Je třeba věnovat větší pozornost tomu, aby stávající přeshraniční subjekty dodržovaly rovnováhu v regionu. Pokud tuto rovnováhu nedodržují, pak nemá smysl, aby vůbec existovaly. Jedním z očividných příkladů je organizace ICBAN. Tomuto přeshraničnímu subjektu by již podle mého názoru neměla být poskytnuta žádná finanční podpora, dokud svůj postoj nezmění.

Vážený pane předsedo, dovoluji mi vzdát hold mnoha lidem, kteří již od počátku programu PEACE dobrovolně věnovali svůj čas a pracovali pro zlepšení situace nás všech. Věřím, že Severní Irsko se bude rozvíjet a prosperovat. Lidé žijící v této oblasti si to v plné míře zaslouží. Varuji před silami zla, které v tomto regionu stále působí.

**– Zpráva: Anne Van Lancker (A6-0172/2008)**

**Hubert Pirker (PPE-DE).** – (DE) Vážený pane předsedo, pro tuto zprávu jsem hlasoval zejména ze dvou důvodů: zaprvé proto, že tato zpráva poměrně důrazně požaduje, aby členské státy konečně zavedly Lisabonskou strategii, a tedy i opatření týkající se politiky zaměstnanosti, a zadruhé proto, že požaduje, aby v členských státech konečně vznikla kvalitní a cenově dostupná zařízení pro péči o děti. To představuje velmi důležitý předpoklad pro možnost sladění rodinného života s prací. Je to zejména v zájmu svobodných matek, protože se tím vytvářejí pracovní příležitosti a podněcuje se boj proti chudobě. Jde tedy o pozitivní strategii, které jsou potřebné, aby bylo možné zavést příslušná opatření politiky zaměstnanosti do praxe.

**Czesław Adam Siekierski (PPE-DE).** – (PL) Vážený pane předsedo, zaměstnanost je ukazatelem našeho rozvoje. Přesto si však musíme všimnout i určitých nedostatků v oblasti sociální a územní soudržnosti. V Evropské unii, která je považována za oblast blahobytu, je dosud téměř 80 milionů občanů, tedy 16 % z celkového počtu obyvatel, postiženo nebo ohroženo chudobou. Kvalita mnohých pracovních míst je nízká, chybí podpora mladých lidí při hledání zaměstnání i podpora pro zkušené zaměstnance, zaměřená na prodloužení jejich pracovního života. Pokud jde o hledání zaměstnání, neexistuje ani pomoc pro zdravotně postižené osoby. Musíme mít na paměti to, že právě regiony, které z hlediska rozvoje nejvíce zaostávají, musí čelit největším problémům. Mezi tyto problémy patří například vysoká nezaměstnanost, nízká míra zaměstnanosti starších lidí a zdravotně postižených osob, vysoký podíl dlouhodobě nezaměstnaných osob (déle než jeden rok), skutečnost, že postavení žen na trhu práce je méně výhodné než postavení mužů a podobně.

V Polsku existuje takováto situace v regionech tzv. východní zdi. Je na místě ocenit postoj České republiky, která se rozhodla, že snížení překážek volného pohybu pracovníků bude jednou z priorit jejího nadcházejícího předsednictví.

**Frank Vanhecke (NI).** – (NL) Zpráva paní Van Lanckerové vypadá jako nějaký katalog dobrých předsevzetí a přání. O zlepšení přístupu na trh práce a lepších platech pro ženy, přistěhovalce a zdravotně postižené osoby se vždy mluví jedním dechem, ale ve skutečnosti se jedná o tři velmi rozdílné skupiny. Skutečnost, že se průměrný věk odchodu do důchodu zvýší v Evropské unii do roku 2010 o pět let, dokonalá zařízení pro péči o děti, téměř žádní nezaměstnaní absolventi škol, zaměstnání pro lidi, kteří jsou již čtyři roky nezaměstnaní atd.

To vše zní dobře a příjemně, ale dnes nejsou Vánoce. Toto je Parlament, a ne vánoční průvod. Paní Van Lanckerová by se podle toho měla chovat. Oba žijeme v zemi, v níž bohužel 10 milionů lidí z obou částí naší vlasti důrazně žádá, aby byl v každé části země přijat zásadně rozdílný postoj k otázce zaměstnanosti. Jednotnost na evropské úrovni již není potřebná, naopak, je potřeba, aby měly členské státy a regiony možnost rychle a účinně přijmout zvláštní opatření, která jsou nevyhnutelná na místní úrovni. Děkuji vám.

**– Zpráva: Janusz Lewandowski (A6-0181/2008)**

**Frank Vanhecke (NI).** – (NL) Předmětná zpráva je první, která se zaměřuje na odhad příjmů a výdajů Parlamentu. Ve skutečnosti je tato zpráva dokladem samolibosti tohoto orgánu, přestože by tomu v této úvodní zprávě mělo být přesně naopak.

Každý ví, že v rámci tohoto orgánu dochází k plýtvání penězi. Skutečnost, že Evropský parlament pracuje na dvou místech, stojí obrovské množství peněz a přitom nepřináší žádnou přidanou hodnotu. Každoročně v tomto orgánu dochází k ohromnému nárůstu provozních nákladů, který se tentokrát skrývá pod maskou zvýšení nákladů v důsledku Lisabonské smlouvy, ta však, pokud se nemýlím, nebyla ještě ani přijata.

Potom je zde samozřejmě nový status poslanců Evropského parlamentu, výmysl eurofanatiků, jehož účelem je ještě důsledněji rozbít spojení mezi poslanci Parlamentu a lidmi, které zastupují. Všechna tato opatření budou rovněž vyžadovat vydání obrovského množství peněz, je to tak? Všechny uvedené důvody i mnohé další mne vedou k tomu, abych z přesvědčení hlasoval proti této zprávě.

**– Zpráva: Margie Sudre (A6-0158/2008)**

**Madeleine Jouye de Grandmaison, jménem skupiny GUE/NGL.** – (FR) Vážený pane předsedo, co se týče zprávy paní Sudreové, s podporou mé skupiny jsem v rámci kompromisního řešení předložila několik pozměňovacích návrhů. Tyto pozměňovací návrhy byly částečně přijaty, za což bych ráda výboru poděkovala.

Pozměňovací návrhy se týkaly uznání přidané hodnoty nejvzdálenějších regionů v oblasti vesmíru, obnovitelné energie, energetické soběstačnosti a biologické rozmanitosti, významu veřejných služeb z hlediska rozvoje nejvzdálenějších regionů, uznání skutečnosti, že nejvzdálenější regiony jsou nedostatečně začleněny do

evropského výzkumného prostoru, uznání přínosu programu NET-BIOME a schopnosti nejbližších regionů přispět významnou měrou ke stanoveným mezinárodním prioritám.

Na druhou stranu jsem zklamána, že do této zprávy nebyla plně začleněna kapitola o sociálních a kulturních otázkách, která by byla zaměřena na komplexní rozvoj, a že zpráva neobsahuje ustanovení o podpoře a uznání regionálních jazyků nejbližších regionů, financování výzkumu otroctví a kolonialismu ani ochranu práv původních obyvatel Guayany.

Jsem rovněž zklamána, že zpráva neobsahuje žádný významný závazek týkající se posílení výzkumných možností tak, aby odpovídaly potenciálu nejbližších regionů v této oblasti.

Je mi líto, že nebyl podpořen můj návrh týkající se regulace poštovního a telekomunikačních poplatků mezi vnitrostátními územími a nejbližšími regiony.

V rámci svého posouzení bych ráda vyjádřila politování také nad tím, že byl zamítnut můj návrh na vykonání studie vlivu na životní prostředí a na sociální oblast související s možným zavedením společné organizace trhu s cukrem a banány.

Hlasovala jsem však pro tuto zprávu, která nepochybně poskytne nejbližším regionům cenné informace a výsledky.

#### - Zpráva: Lasse Lehtinen (A6-0155/2008)

**Zuzana Roithová (PPE-DE).** – (CS) Dovolte mi navázat na naši včerejší politicky vyhrčenou debatu. Nepodpořila jsem návrh socialistů ohledně kolektivních stížností, protože považuji za odpovědné počkat na výsledky dopadových studií, zejména pokud jde o úspěšnost kolektivních žalob ve srovnání s jejich nákladovostí zejména právě na spotřebitele. A proto se chci dnes ohradit proti nekorektním výstupům paní kolegyně Gebhardtové v naší včerejší debatě, která vytváří před voliči dojem, že zájmy spotřebitelů chrání jen socialisté proti lidovcům chránícím zájmy průmyslu. Je to účelová politická rétorika, demagogie, která nemá nic společného s realitou, a já se proti ní ohrazuji.

#### - Zpráva: Elizabeth Lynne (A6-0159/2008)

**Frank Vanhecke (NI).** – (NL) Velmi důrazně jsem hlasoval proti zprávě paní Lynneové, protože zachází podle mého názoru mnohem dále než obrovské množství jiných zpráv schválených tímto Parlamentem, přičemž již tyto zprávy byly samy o sobě značně problematické.

Parlament znovu otevírá dveře dokořán evropské antidiskriminační politice, která zahrnuje všechny otázky a vztahuje se na téměř všechny oblasti společnosti. Již jsem to v rámci tohoto orgánu v minulosti uvedl a zopakuji to i dnes: boj proti diskriminaci, je-li potřebný, spadá do výhradní pravomoci členských států. Evropa na sebe nesmí v tomto ohledu převzít úlohu policejního důstojníka ani úlohu ideologické policie.

Každý, kdo si zprávu paní Lynneové podrobněji prostuduje, dospěje určitě k závěru, že se skutečného boje proti diskriminaci dotýká pouze minimálně a že se mnohem více zaměřuje na ještě výraznější oslabení svobody projevu, přičemž se snaží dosáhnout zejména toho, aby se politická korektnost stala právní otázkou. S tím nelze souhlasit a proto jsem důrazně hlasoval proti této zprávě.

**Hubert Pirker (PPE-DE).** – (DE) Vážený pane předsedo, všichni se shodneme v tom, že v boji proti diskriminaci je potřeba přijmout všechna dostupná opatření. Proto jsme také naše přesvědčení vyjádřili ve čtyřech směrnicích. Pátá směrnice se připravuje a i pro ni je zabezpečena podpora.

Hlasoval jsem však proti této zprávě, protože si vybrala chybnou strategii. Neobhájuje totiž uplatňování již existujících právních předpisů, ale místo toho požaduje vypracování nové směrnice, s níž je spojeno vytvoření nových úřadů, zvýšení byrokracie a zavedení nových testovacích postupů. To znamená, že tato zpráva se zaměřuje na překážky, nikoliv na řešení. V konečném důsledku nevede tento postup k odstranění diskriminace.

Celá naše delegace prosazuje jiný přístup. Chtěli bychom, aby ti, kdo mají odpovědnost, požádali členské státy, aby konečně uplatnily všechny existující právní předpisy ve svém vnitrostátním právu. Nesouhlasíme s tím, abychom udělali nejprve druhý krok a až poté první, jak se navrhuje ve zprávě.

**Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN).** – (PL) Vážený pane předsedo, dodržování lidských práv je základním úkolem Evropského společenství. Bohužel si s tím Evropská unie nedokáže příliš dobře poradit. Na to, abychom dokázali situaci v této oblasti změnit, nestačí jen vést dvouhodinovou rozpravu. Ani opatření přijatá Evropskou komisí a ostatními odpovědnými agenturami nám nedávají velkou naději na to, že se

podarí tento stav zlepšit. Evropa a zbytek světa musí dosud zápasit s rasovou, sexuální, kulturní a národnostní diskriminací. Každoročně vzrůstá počet obětí obchodování s lidmi, včetně dětí, a důvody jsou různé: peníze, potěšení, transplantace orgánů. Zvyšuje se i počet násilných činů, oběti stále častěji mlčí, protože nevěří, že jim stát dokáže pomoci.

Mám dojem, že v Evropském parlamentu pracujeme hlavně pro blaho podniků, korporací a regionů a zapomínáme přitom na obyčejné lidi, pro něž je nejdůležitější jejich životní úroveň a také rovnost práv. Naše opatření nepřinášejí kýžené výsledky, slouží pouze k uspokojení našeho svědomí, k tomu, abychom měli pocit, že něco děláme. Je nejvyšší čas, abychom zavedli radikální změny.

Proto hlasuji proti této zprávě.

#### - Zpráva: Willi Piecyk (A6-0163/2008)

**Erik Meijer**, jménem skupiny GUE/NGL. – Vážený pane předsedo, v rámci Skupiny GUE/NGL do značné míry tolerujeme menšinová stanoviska. Někdy se objeví případy, když tyto menšinové názorové skupiny chtějí ukázat plenárnímu shromáždění tohoto Parlamentu, že jejich názor je odlišný od většinového názoru naší politické skupiny.

Bylo tomu tak i nedávno, když jsme hlasovali o mé zprávě zaměřené na vztahy mezi Makedonií a Evropskou unií. Řečnický čas vymezený pro naši skupinu jsme poskytli panu poslanci z Řecka, který prohlásil, že Evropská unie nesmí přijmout nové členy, a že pokud by se přece jen chtěla rozšířit o další země, bylo by lepší celou Unii zrušit. Tato jeho poznámka mohla vyvolat mylný dojem, že má skupina nepodporuje mé návrhy na urychlení jednání s touto kandidátskou zemí. Toto stanovisko však zastávali pouze poslanci za Komunistickou stranu Řecka, a nikoliv naše skupina jako celek, která podpořila mé návrhy, stejně jako převážná většina tohoto Parlamentu.

V poslední zprávě dnešního dopoledne jsme byli znovu svědky podobné situace. Ke zprávě pana Piecyka o integrované námořní politice vystoupili z naší skupiny dva poslanci, z Řecka pan poslanec Pafilis a z Portugalska pan poslanec Guerreiro. Pro strany, které zde zastupují, bylo velmi důležité, aby dostaly možnost vyjádřit se k této otázce. V rámci vnitrostátních diskusí využívají obě uvedené strany rády zprávu pana Piecyka jako symbol, jímž poukazují na všechny nedostatky existující v oblasti pracovních podmínek námořníků a přístavních dělníků, a také jako symbol všeho, co lze spojit se záměry NATO ohledně využití moře k vojenským účelům.

Většina naší skupiny, včetně zastoupení z Německa a Nizozemska, zastává názor, že zpráva pana Piecyka nemá s těmito otázkami nic společného. Dvakrát jsme podpořili zamítnutí směrnice o přístavech, ale obecně nejsme proti námořní politice. Podporujeme návrhy pana Piecyka, které se zaměřují na užitečné prvky, například na životní prostředí, ochranu pobřežních regionů, vzdělání a na kvalitu práce.

**Czesław Adam Siekierski (PPE-DE)**. – (PL) Vážený pane předsedo, pro tuto zprávu jsem hlasoval z několika důvodů. Zaprvé, jednou z hlavních výzev, s nimiž se Evropa musí vypořádat, je změna klimatu. Tato problematika přímo souvisí s mořskými oblastmi, hlavně s pobřežními regiony, které jsou stále více ohroženy stoupající vodní hladinou. Zadruhé, rozsáhlé využívání mořských zdrojů, zejména prostřednictvím nadměrného rybolovu, představuje spolu se změnou klimatu závažné ohrožení mořského prostředí. Vztahy mezi oceány a podnebím se zabývá značná část klimatické politiky Evropské unie. Zatřetí, téměř 80 % znečištění mořského prostředí pochází ze souše. Dalšími významnými hrozbami pro životní prostředí jsou například vraky lodí na mořském dně a zbytky vojenské munice a chemických zbraní. Začtvrté, intenzivní rybolov narušil rovnováhu ekosystému a narušuje i biologickou rozmanitost. Zapáté, oceány a moře hrají významnou úlohu v rámci evropské strategie pro energetickou bezpečnost. Na jedné straně jsou zdrojem ropy a zemního plynu a také zdrojem obnovitelné energie. Na druhé straně představují způsob a trasu dopravy energie, čímž zvyšují energetickou bezpečnost. Proto je potřeba vytvořit trvale udržitelnou politiku rozvoje moří a oceánů.

*Písemná vysvětlení hlasování*

#### - Zpráva: Jan Andersson (A6-0012/2008)

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE)**, písemně. – (FR) Hlasoval jsem ve zjednodušeném postupu pro zprávu svého švédského kolegy, pana poslance Jana Anderssona, která potvrzuje návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se ruší rozhodnutí Rady 85/368/EHS o srovnatelnosti kvalifikací získaných odborným vzděláváním mezi členskými státy Evropského společenství. Toto rozhodnutí vyzývalo členské státy a Komisi

ke spolupráci při přípravě popisů požadavků na pracovní činnosti pro konkrétní povolání na úrovni Společenství a k následnému uvedení kvalifikací získaných odborným vzděláváním, uznávaných v členských státech, do souladu s těmito dohodnutými popisy požadavků na pracovní činnosti.

Vzhledem k náročnosti uplatňování tohoto rozhodnutí v praxi představovalo zrušení tohoto rozhodnutí choulostivou záležitost. Evropský rámec kvalifikací (EQF) by se měl zaměřit na omezení uvedená v rozhodnutí, které má být zrušeno, a to tak, že zlepší transparentnost kvalifikací získaných odborným vzděláváním a že zavede decentralizovaný přístup ke spolupráci. Tento přístup by měl odrážet stále složitější povahu kvalifikací získaných odborným vzděláváním v Evropě. Přesto tento nešťastný problém svědčí o tom, že je potřeba objasnit a zjednodušit právní předpisy Společenství tak, aby jim mohli občané rozumět a aby je mohli používat v běžném životě.

**Adam Bielan (UEN), písemně.** – (PL) Nárůst zaměstnanosti v Evropské unii je přímo závislý na odborném vzdělávání a na vzájemném uznávání kvalifikací získaných odborným vzděláváním. Podpořil jsem zprávu pana Anderssona, neboť se domnívám, že členské státy Evropské unie by měly vytvořit společný model ověřování kvalifikací získaných odborným vzděláváním, bez ohledu na to, v které zemi byly tyto kvalifikace získány. Takový přístup povzbudí zaměstnance k tomu, aby dále zlepšovali své dovednosti, studenty povzbudí ke studiu, k získávání nových zkušeností a ke zlepšování znalostí cizích jazyků v různých koutech Evropy.

Jako zástupce Malopolského vojvodství, třetího největšího regionu v Polsku z hlediska počtu studentů, bych rád poukázal také na to, že je obzvláště důležité, aby byly mladým lidem uznávány vysokoškolské diplomy. Pro mladé lidi, kteří se snaží získat zkušenosti v cizině, jsou mimořádně důležité všechny možnosti akademických výměnných pobytů a možnost vzájemného porovnávání získaných kvalifikací.

**Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně.** – (PL) Jednou ze čtyř zásad, na nichž je založen společný trh Evropské unie, je zásada volného pohybu osob. Volný pohyb osob dává občanům Evropské unie možnost nalézt zaměstnání v jiném členském státě.

Vzhledem k rozdílným vzdělávacím systémům a odlišným nařízením týkajícím se kvalifikací získaných odborným vzděláváním je často obtížné získat takové pracovní místo, na jaké máme kvalifikaci. Proto je velmi důležité, aby bylo možno srovnávat kvalifikace, získané odborným vzděláváním, mezi jednotlivými členskými státy. Podle názoru Evropské komise i podle názoru pana zpravodaje se v rozhodnutí 85/368/EHS, kterým se tato problematika řídí, nepodařilo přiměřeně zajistit srovnatelnost kvalifikací získaných odborným vzděláváním ve prospěch pracovníků hledajících zaměstnání v jiném členském státě.

Uvedená skutečnost je důvodem, proč je potřeba nahradit uvedené rozhodnutí novým, účinnějším nástrojem, evropským rámcem kvalifikací získaných odborným vzděláváním, který zvyšuje transparentnost, podporuje přenos kvalifikací a ulehčuje přístup k výsledkům studia.

Těší mne, že si tento krok získal rozsáhlou podporu mnohých subjektů: sociálních partnerů, průmyslových a odvětvových organizací, vzdělávacích institucí a nevládních organizací. Tato rozsáhlá podpora zaručuje, že i změny zaváděné do praxe budou ve velké míře přijímány pozitivně.

Proto z uvedených důvodů podporuji zrušení uvedeného rozhodnutí. Myslím si, že evropský rámec kvalifikací získaných odborným vzděláváním, jakožto nástroj umožňující srovnávání těchto kvalifikací, poskytne lidem příležitost snadněji se pohybovat v rámci jednotlivých členských států. Umožní také to, aby byly naplněny cíle, jichž se nepodařilo dosáhnout prostřednictvím rozhodnutí 85/368/EHS, čímž se zajistí zvýšení mobility pracovníků na evropském trhu práce.

**Katalin Lévai (PSE), písemně.** – (HU) Hlasovala jsem pro zprávu pana Anderssona, protože jsem přesvědčena o tom, že je důležité zrušit všechny možné překážky, které stojí v cestě harmonizaci kvalifikací získaných odborným vzděláváním. Je důležité, aby bylo zrušeno rozhodnutí Rady 85/368/EHS vzhledem k tomu, že výsledkem jeho uplatňování nebylo dosažení srovnatelnosti kvalifikací získaných odborným vzděláváním.

Proto se uvedené rozhodnutí nahrazuje novějšími a účinnějšími nástroji na celoevropské úrovni, například evropským rámcem kvalifikací získaných odborným vzděláváním. Evropský rámec kvalifikací získaných odborným vzděláváním jakožto nástroj podpory celoživotního vzdělávání zahrnuje kvalifikace všech úrovní, od kvalifikací získaných během povinného vzdělávání nebo během vzdělávání dospělých až po kvalifikace získané v rámci vyššího vzdělávání a v rámci profesionálního a odborného vzdělávání a odborné přípravy. Proto je důležité, aby členské státy přisuzovaly vzdělávání co největší váhu, protože vzdělání je základem zaměstnanosti. Vzdělávání a získávání všeobecného vzdělání a kulturních poznatků hraje zásadní úlohu při

rozvoji tolerantní evropské společnosti. Nastupující generace se musí naučit nejen využívat energii a chránit životní prostředí, ale i přijímat rozmanitost a vážit si jí.

Vzdělání je klíčem i k mnoha dalším věcem. Menšinám, například Romům, umožňuje zachovat si kulturu a zajistit začlenění do společnosti. V menšinových komunitách je v současnosti stále více dobře vzdělaných mladých lidí, kteří jsou schopni bránit své zájmy před místními úřady a samosprávami.

K tomu, aby se tato situace stala běžnou normou, je potřeba zdokonalit výuku cizích jazyků, ve školách věnovat více pozornosti menšinovým kulturám a i samotné menšiny musí být ve vzdělávacím procesu aktivnější.

**Andreas Mölzer (NI), písemně.** – (DE) V praxi se nám ne vždy dařilo řešit všechny obtíže související se vzájemným uznáváním kvalifikací získaných odborným vzděláváním, což by nám pomohlo na jedné straně zachovat potřebnou kvalitu práce, aniž by na straně druhé vznikaly zbytečné překážky. V této souvislosti je pobuřující, že směrnice o službách poskytla zahraničním poskytovatelům služeb určitou volnost vzhledem k tomu, že neexistují možnosti vykonávání účinné kontroly ani jasné možnosti ukládání pokut. Naproti tomu domácí poskytovatelé služeb musí důsledně dodržovat všechny právní předpisy a normy.

Za několik let budou naše domácí podniky žádat revizi nařízení týkajících se zahraničních podniků, aby je nezničila nemilosrdná konkurence. Pokud jde o mzdy, pracovní podmínky a sociální zabezpečení, stále dochází k podporování konkurence, která uplatňuje levnější nabídku. Evropská unie by neměla podporovat ani úsilí spojené s tzv. modrou kartou. Máme dostatek kvalifikovaných pracovníků, problém je v tom, že jim musíme být ochotni nabídnout i důstojnou mzdu.

#### – Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A6-0152/2008)

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně.** – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu naší polské kolegyně, paní poslankyně Geringer de Oedenbergové, kterou byl v prvním čtení v rámci spolurozhodovacího postupu schválen návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o kodifikaci směrnice Rady 93/7/EHS ze dne 15. března 1993 o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu, která byla změněna směrnicemi 96/100/ES (Úř. věst. L 60, 1.3.1997) a 2001/38/ES (Úř. věst. L 187, 10.7.2001).

Jsem zklamán tím, že proces kodifikace trvá tak dlouho. Připomínám, že již 1. dubna 1987 se Komise rozhodla vydat pokyn všem svým oddělením, aby pokračovala v kodifikaci všech právních předpisů nejpozději po jejich desáté úpravě, přičemž poukázala na to, že tato podmínka je druhořadá a že by se oddělení Komise měla snažit kodifikovat texty, za něž odpovídají, v ještě kratší lhůtě. Úřadující předseda Evropské rady tyto požadavky potvrdil (v prosinci 1992 v Edinburghu).

Dne 20. prosince 1994 dospěly Evropský parlament, Rada a Komise k dohodě, že v tomto případě lze použít zrychleného postupu.

**Nicodim Bulzesc (PPE-DE), písemně.** – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu paní Geringer de Oedenbergové, protože souhlasím s tím, že kulturní statky, které byly neoprávněně vyvezeny z území členského státu, by měly být navráceny zpět zákonnému majiteli.

Tato zpráva podporuje myšlenku týkající se přijetí evropské směrnice, kterou se stanoví spolupráce mezi členskými státy zaměřená na navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území daného členského státu. Směrnice ustanoví zřízení ústředního orgánu v každém členském státě, který se bude zabývat výhradně touto problematikou a který bude spolupracovat s příslušnými orgány v ostatních členských státech a s Interpolem.

Tato směrnice by zároveň mohla zjednodušit správní postup, který v Evropské unii nyní existuje. Osobně se těším na uplatnění tohoto návrhu zákona v praxi.

**Ian Hughton (Verts/ALE), písemně.** – Schvaluji kodifikaci právních předpisů týkajících se kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu. Stávající právní předpisy byly mnohokrát upravovány. Je důležité, abychom měli k dispozici jasný právní rámec, který umožní členským státům zajistit navrácení zcizených kulturních statků.

Kromě toho se domnívám, že pokud existuje nesporná místní podpora, měly by být kulturní statky navráceny do místních komunit v rámci členských států. V tomto kontextu plně podporuji například navrácení šachových figurek nalezených na ostrově Lewis na území skotských Západních ostrovů a stejně tak i navrácení pokladu z ostrova sv. Niniana na Shetlandy.

**Luca Romagnoli (NI)**, *písemně*. – (IT) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, hlasuji pro zprávu paní Geringer de Oedenbergové o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu.

Považuji za velice důležité, aby mohly členské státy společně pracovat na řešení sporů mezi vnitrostátními vládami. Je velmi potřebné uznat význam ochrany kulturního bohatství na evropské úrovni. Kulturní bohatství a umělecká díla jsou dědictvím občanů členských států, kteří mají plné právo tyto předměty navštěvovat a obdivovat.

Ve skutečnosti se setkáváme se skandálními případy krádeží uměleckých děl, které jsou příčinou sporů trvajících již několik desetiletí. Zásah Společenství s cílem vyřešit tuto situaci považuji za nevyhnutelný.

**Toomas Savi (ALDE)**, *písemně*. – I když jsem hlasoval pro tuto zprávu, musím poukázat na skutečnost, že v článku 13 návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu je uvedeno, že tato směrnice bude uplatňována od 1. ledna 1993.

Dovolte mi, abych vám připomněl, že po nezákonném připojení Estonské republiky k Sovětskému svazu v roce 1940 bylo několik uměleckých děl přemístěno z Estonska do různých měst Sovětského svazu. Tato umělecká díla nebyla dodnes vrácena. Jedním z vyvezených děl byl i prezidentský řetěz. Doufám, že Komise na to nezapomněla a že brzy vypracuje návrh směrnice, který se bude vztahovat na předměty, které byly neoprávněně vyvezeny z území členských států před rokem 1993.

#### – Zpráva: Pia Elda Locatelli (A6-0145/2008)

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE)**, *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem v rámci poradního postupu pro zprávu své italské kolegyně, paní poslankyně Locatelliové, o návrhu nařízení Rady o založení společného podniku na palivové články a vodík. Snahu dostat Evropu do postavení světového lídra z hlediska využívání technologií palivových článků a vodíku lze označit za vynikající politiku.

Palivové články jsou velice tiché, vysoce účinné měniče energie, které výrazně snižují vznik emisí skleníkových plynů. Jsou velmi flexibilní, neboť mohou spotřebovávat vodík i jiná paliva, například zemní plyn, etanol nebo metanol.

Bylo nutné zřídit nástroj na úrovni Společenství s touto společnou technologickou iniciativou (STI), s cílem vytvořit partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti výzkumu v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj. Společné technologické iniciativy, které jsou výsledkem zejména práce evropských technologických platforem, odrážejí pevný závazek Evropské unie koordinovat výzkum s cílem posílit Evropský výzkumný prostor a dosáhnout evropských cílů v oblasti konkurenceschopnosti. Podporuji myšlenku poskytovat vyšší podporu malým a středním podnikům.

**Ilda Figueiredo (GUE/NGL)**, *písemně*. – (PT) Souhlasím s paní zpravodajkou v tom, že bychom měli uplatnit zvláštní program *Spolupráce*, který označuje palivové články a vodík za jednu ze šesti oblastí, v nichž by mohly mít společné technologické iniciativy mimořádný význam.

Tento návrh na založení společného podniku Palivové články a vodík je výsledkem práce Evropské technologické platformy pro vodík a palivové články. Jeho cílem je přispět k vykonávání akčního plánu pro environmentální technologie.

Palivové články jsou velmi tiché, vysoce účinné měniče energie, které jsou schopny zabezpečit značné celkové snížení obsahu skleníkových plynů a škodlivých látek, neboť mohou fungovat na vodík i jiná paliva, například zemní plyn, etanol a metanol. Zavedením vodíku jako flexibilního nosiče energie lze posílit energetickou bezpečnost a stabilizovat ceny energií, neboť vodík je možno vyrábět z různých primárních zdrojů energie. Díky tomu lze zvýšit rozmanitost způsobů dopravy, která je dnes do značné míry závislá na ropě.

Přestože byl pro účel výzkumu v oblasti palivových článků a vodíku vyčleněn velký objem finančních prostředků z veřejných zdrojů, je nepravděpodobné, že se tyto technologie podaří uvést na trh tak brzy, jak bychom chtěli.

**Teresa Riera Madurell (PSE)**, *písemně*. – (ES) Hlasování ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku mi zabránilo zúčastnit se této rozpravy. Proto bych ráda vysvětlila, proč jsem hlasovala pro předmětnou zprávu.

Tuto společnou technologickou iniciativu Parlament uvítal z těchto důvodů:

Zprvce, uvedená iniciativa má hodně společného s prioritami Evropské unie, s energetikou a s bojem proti změně klimatu.

Zadruhé, při tvorbě tohoto nařízení velmi pomohly zkušenosti získané během zpracovávání čtyř předchozích společných technologických iniciativ. Komise již věděla, které oblasti nás v souvislosti s novými nástroji znepokojují: financování, pravidla pro účast, transparentnost, otevřenost, podmínky pokračování atd.

Zatřetí, paní zpravodajka odvedla velmi dobrou práci. Návrh Komise dále vylepšují předložené pozměňovací návrhy týkající se těchto oblastí: snaha dostat Evropskou unii do popředí v oblasti technologie palivových článků a vodíkové technologie, zajištění prioritní podpory dlouhodobého výzkumu, podpora přizpůsobení pravidel pro používání a šíření pravidlům pro účast v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, posílení vědeckého výboru s úkolem určovat priority v oblasti vědy, požadavek, aby bylo z nařízení vypuštěno ustanovení, které požadovalo, aby byl koordinátor konsorcia členem průmyslového seskupení.

Společné technologické iniciativy budou dobrými nástroji ke zlepšení našich možností v oblasti výzkumu a vývoje, pokud budou ovšem uskutečněny v souladu s cíli, k nimž byly vytvořeny. Je naší povinností zajistit, aby tomu tak bylo.

#### – Zpráva: Sergio Berlato (A6-0164/2008)

**Alessandro Battilocchio (PSE)**, *písemně. – (IT)* Vítám zprávu pana Berlata o možnosti prodloužení financování Tabákového fondu Společenství až do roku 2012.

Evropská unie má pocit, že je potřeba toto důležité odvětví chránit, neboť úplné zrušení dotací by způsobilo obrovské škody ve výrobě a to by pak mělo nepříznivý dopad na zaměstnanost v příslušných regionech.

V některých oblastech představuje vývoz tabáku až 35 % ze zemědělského vývozu. Případný pokles výroby by měl závažné negativní dopady na hospodářskou a sociální oblast, a to zejména v období, kdy se místní hospodářství již ocitlo v obtížné situaci.

Je důležité zdůraznit, že finanční prostředky vyčleněné pro Tabákový fond Společenství budou využity k finančnímu pokrytí všech iniciativ a vzdělávacích a osvětových kampaní zaměřených na zvýšení povědomí o škodlivosti kouření.

Proto doufám, že mí kolegové podpoří návrh na rozšíření fondu pro účely kampaní zaměřených proti kouření, čímž ochrání i zájmy spotřebitelů.

**Bernadette Bourzai (PSE)**, *písemně. – (FR)* Tabákový fond Společenství, financovaný prostřednictvím přesunu určitého objemu podpory pro odvětví tabáku na období let 2006 a 2007, podporuje iniciativy zaměřené na zvyšování povědomí veřejnosti o neblahých následcích kouření.

Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova navrhl prodloužit financování až do konce finančního výhledu, přičemž došlo ke zvýšení procentuálního podílu na 6 %. Spotřeba tabáku v Evropě se nezměnila a postupný pokles evropské výroby byl nahrazen dovozem tabáku.

Při hodnocení stavu společné zemědělské politiky je potřeba řešit souběžnou otázku zachování společné organizace trhu s tabákem, která souvisí s odkladem reformy z roku 2004. Ta měla být uplatňována od roku 2010, neboť odstranění vazeb vyvolává téměř úplný zánik výroby, přičemž není k dispozici žádná trvale udržitelná alternativa, ani z hlediska hospodářství, ani z hlediska zaměstnanosti. To má pak velmi závažný dopad na příslušné venkovské oblasti, na oblast veřejného zdraví to však žádný dopad nemá.

Nemyslím si, že boj proti kouření a prodloužení přechodného období, které umožní evropským výrobcům nalézt alternativy, jimiž by mohli nahradit pěstování tabáku, se navzájem vylučují.

**Ilda Figueiredo (GUE/NGL)**, *písemně. – (PT)* Finanční prostředky z Tabákového fondu Společenství jsou určeny výhradně k podpoře iniciativ zaměřených na zvyšování povědomí o škodlivosti tabákových výrobků. Návrh předložený Evropskou komisí předpokládá, že bude částka odpovídající 5 % z poskytnuté podpory pro odvětví tabáku převedena na kalendářní roky 2008 a 2009. Pokud jde o Parlament, ten navrhl převod částky odpovídající 6 % z poskytnuté podpory pro odvětví tabáku na období 2009–2012, a to za předpokladu, že výrobci budou i nadále dostávat podporu.

Jak víme, Evropská komise bohužel přistoupila k oddělení podpory pro výrobu, což zásadně přispělo ke snížení výroby tabáku v Portugalsku, přestože se tabák stále dováží z producentů zemí. Komise nadále spojuje tento fond se systémem podpory producentů tabáku, přičemž argumentuje tím, že jde o jediný dostupný zdroj financování. V souladu s tímto odůvodněním a za předpokladu, že informační kampaně budou i nadále hodnotné, se pozměňující návrhy zdají oprávněné.



Zdá se také, že je vhodné podpořit nedávnou formální žádost téměř všech členských států pěstujících tabák, které Komisi požádaly, aby ke zvážení v rámci probíhajících jednání o hodnocení stavu společné zemědělské politiky předložila návrh nařízení, kterým by se prodloužilo fungování současného systému podpory pro výrobu tabáku až do roku 2013.

**Neena Gill (PSE), písemně.** – Hlasovala jsem proti této zprávě, neboť patřím do skupiny lidí, kteří již od počátku bojovali proti dotování výroby tabáku. Jsem tedy přesvědčena o tom, že odklad postupného odbourávání dotací určených pro výrobce tabáku z roku 2009 na rok 2012 by měl zničit následky.

Podporuji návrh Evropské komise, v němž se uvádí, že není důvodu k tomu, aby byly dotace pro výrobce tabáku i nadále propojeny s výrobou tabáku. Jsem přesvědčena o tom, že zpráva Parlamentu, která se snaží znovu zahájit diskusi o postupném odbourávání dotací do roku 2009, je naprosto nepřijatelná.

Nevidím žádný logický důvod k tomu, abychom nadále podporovali výrobu tabáku, zejména s ohledem na negativní důsledky kouření na lidské zdraví a na náklady na zdravotní péči.

**Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně.** – Hlasoval jsem proti zprávě pana Berlata o Tabákovém fondu Společenství. Evropská unie se ve spolupráci s některými členskými státy snaží snížit užívání tabáku prostřednictvím různých opatření, například zákazem reklamy na tabákové výrobky. Proto je od Evropské unie vysloveně pokrytecké, že chce pokračovat v poskytování finančních zdrojů evropským producentům tabáku.

**Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer, Esko Seppänen, Søren Bo Søndergaard a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně.** – Usnesení Evropského parlamentu o Tabákovém fondu Společenství navrhuje prodloužit poskytování zemědělských dotací na výrobu tabáku. Hlasujeme proti této zprávě, čímž bychom rádi vyjádřili svůj nesouhlas s celým systémem poskytování dotací na výrobu tabáku. To, že Evropská unie finančně podporuje pěstování tabáku, je nesmyslné, a využívání části těchto peněz k podpoře kampaní proti kouření je pokrytecké. Veškeré zemědělské dotace na výrobu tabáku by měly být okamžitě zrušeny. Kampaně proti kouření jsou užitečné, ale lze je snadno financovat z jiných zdrojů.

**David Martin (PSE), písemně.** – Zpráva Sergia Berlata o Tabákovém fondu Společenství se snaží znovu zahájit diskusi o prodloužení poskytování dotací na výrobu tabáku až do roku 2012. Ani z hlediska veřejného zdraví, ani z hospodářského hlediska neexistuje důvod k tomu, abychom zemědělcům poskytovali dotace na tabák, a proto není prostě potřeba poskytování těchto dotací prodloužovat.

Vzhledem k postoji Evropské unie k tabáku považuji návrhy obsažené ve zprávě nejen za pokrytecké, ale dokonce za nemorální. Proto jsem pro tuto zprávu nemohl hlasovat.

**Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně.** – (EL) Spolu s poslanci za Skupinu konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice jsem hlasoval pro zprávu pana Berlata. Zpráva zaručuje producentům tabáku dotace Společenství na další období a poskytuje jim ochranu proti diskriminaci v porovnání s producenty ostatních zemědělských plodin, na něž budou dotace poskytovány i nadále. Obzvlášť důležité je využít všech možností, které nám poskytují stávající zdroje. Musíme se snažit o to, aby se producenti tabáku nepřestali této činnosti věnovat. Musíme rovněž zastavit odchod obyvatel z venkovských oblastí během přechodného období týkajícího se této plodiny.

**Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně.** – (PL) Přestože bylo hlasování o zprávě pana Berlata pozitivní, neřeší problém kouření a výroby tabáku.

Mohli bychom říci, že jsme odložili rozhodnutí v této významné oblasti o několik let. Tento problém se následně vrátí a bude problémem tak dlouho, dokud budou lidé kouřit tabák. Tuto otázku bude nutno vyřešit, nikoliv však na úkor zemědělců, kteří se zavázali k výrobě tabáku a vynaložili potřebné investiční náklady.

Pěstování tabáku je zdrojem živobytí desítek tisíc rodin, které často nemají jinou možnost výdělků. Tak je tomu například v Polsku, v regionech s málo úrodnou půdou.

Proto je nutno, abychom dnes přijali strategická rozhodnutí, a to po zralé úvaze, nikoliv pod tlakem lobbystických skupin, které zastupují zprostředkovatele a obchodníky působící v mezinárodním systému.

**Luca Romagnoli (NI), písemně.** – (IT) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, chci poblahopřát panu Berlatovi a vyjádřit podporu jeho zprávě.

Zpráva je mimořádným způsobem vyvážená. Představuje vzácný a velmi pozitivní příklad propojení zemědělské a zdravotní politiky Evropské unie. S ohledem na to, že zpráva navrhuje zvýšit procentuální míru, která je odečítána z dotací poskytovaných producentům tabáku, a uvolnit dodatečné finanční prostředky ve výši více než 81 milionů EUR na kampaně proti kouření, daří se jí vyhovět v určitých citlivých oblastech oběma táborům.

Na druhé straně tato zpráva rozšiřuje částečně vázanou pomoc pro výrobce, čímž ovšem nevznikají žádné dodatečné náklady pro rozpočet Evropské unie, a producenti tabáku nejsou v porovnání s ostatními zemědělskými odvětvími diskriminováni. Zpráva tedy potvrzuje postoj, který Parlament zaujal v březnu 2004 ve Štrasburku.

**Brian Simpson (PSE), písemně.** – Zajisté víte o tom, že tento Parlament již po mnoho let velmi hlasitě hovoří o svém úsilí poukázat na nebezpečí spojená s kouřením tabáku.

Přesto po celou tuto dobu vynakládá Evropská unie miliony eur na poskytování dotací zemědělcům, kteří právě tuto plodinu pěstují.

Pokračovat v této politice by bylo vrcholně pokrytecké.

Zpráva vypracovaná Výborem pro zemědělství se snaží opětovně zahájit diskusi o prodloužení poskytování dotací na tabák až do roku 2012. Tato zpráva byla údajně vypracována jako odpověď na návrh Komise. Návrh Komise se však týká prodloužení financování z Tabákového fondu Společenství, jehož úkolem, jak víme, je upozorňovat na nebezpečí spojená s kouřením tabáku.

Výbor pro zemědělství se tedy pokusil o trik, na který by mohl být pyšný i ten nejslavnější kouzelník. Naštěstí jsme však tento trik odhalili a já doufám, že jsme rozpoznali, o co v této zprávě skutečně jde: jde o pokus prodloužit poskytování dotací producentům tabáku. Tuto snahu musí Parlament odmítnout, a to z morálních, hospodářských i zdravotních důvodů.

Stanovisko Komise je jasné. Není důvodu k tomu, aby byly dotace na tabák propojeny s jeho výrobou. Je nejvyšší čas, aby Parlament zaujal tentýž postoj a aby stanovisko Výboru pro zemědělství odmítl. Proto budu hlasovat proti.

**Catherine Stihler (PSE), písemně.** – Každoročně zemře v důsledku závislosti na tabáku více než půl milionu občanů Evropské unie. Do Tabákového fondu Společenství by neměl jít ani halěr z peněz daňových poplatníků EU. Tabákový fond Společenství by měl zaniknout.

#### **Zpráva: Bairbre de Brún (A6-0133/2008)**

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně.** – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastní iniciativy naší britské kolegyně, paní poslankyně de Brúnové, o hodnocení programu PEACE (zvláštní podpůrný program Evropské unie pro mír a usmíření v Severním Irsku a v pohraničních okresech Irska), která zdůrazňuje, že nevyhnutelnou součástí budování míru je posílení pravomocí na místní úrovni a že účast občanské společnosti v tomto procesu výraznou měrou zlepšuje tvorbu politiky a její uplatňování.

Podporuji myšlenku, že spolupráce mezi účastníky programů financovaných v rámci PEACE a v rámci Mezinárodního fondu pro Irsko (IFI) by neměla být po ukončení programů zastavena.

**Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně.** – Hlasoval jsem pro zprávu paní de Brúnové o hodnocení programu PEACE, v níž se zdůrazňuje zejména posílení pravomocí na místní úrovni v rámci procesu budování míru. Programy PEACE výrazně přispěly k mírovému procesu v Irsku. Je potřeba přivítat úsilí vedoucí k tomu, že se budeme v budoucnosti opírat o již realizované programy.

**Catherine Stihler (PSE), písemně.** – Těší mne, že mohu podpořit program PEACE. Doufám, že bude i nadále pomáhat komunitám na základní úrovni.

#### **– Zpráva: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0130/2008)**

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně.** – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu našeho německého kolegy, pana poslance Graefe zu Baringdorfa, která navrhuje upravit návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady týkajícího se statistiky v oblasti masa a chovu hospodářských zvířat, avšak způsobem, který by měl umožnit dosažení dohody v prvním čtení v rámci spolurozhodovacího postupu. Statistiky chovu hospodářských zvířat (dvakrát ročně pro prasata a hovězí dobytek a jednou ročně pro ovce a kozy), měsíční statistiky zabíjecích

zvířat (váha hlavy a jatečního těla prasat, hovězího dobytka, ovcí, koz a drůbeže) a prognózy produkce masa (maso z prasat, hovězího dobytka, ovcí a koz) jsou pro řízení trhů Evropské unie naprosto nezbytné, bylo ale potřeba naléhavě se zabývat platnými právními předpisy, které se staly příliš složitými. Myslím si, že by bylo vhodné přiřadit drůbeží maso ke statistikám produkce masa z prasat, hovězího dobytka, ovcí a koz.

**Constantin Dumitriu (PPE-DE), písemně.** – (RO) Zjednodušování postupů je hlavním cílem evropských orgánů, které si uvědomují, že přílišná regulace představuje zátěž jednak pro jejich fungování a jednak pro účinnost a konkurenceschopnost hospodářských subjektů. Pro zemědělce a zemědělské výrobce v Rumunsku představuje snížení byrokratické zátěže nevyhnutelnou podmínku toho, aby mohli v plné míře využívat výhod plynoucích z členství v Evropské unii.

Statistické zprávy by měly zohledňovat jednak Eurostat, ale ohled by na ně měly brát zejména vnitrostátní orgány a obchodní společnosti. Pokud jde o maso, statistické údaje nám umožňují přijímat v příhodné době opatření s cílem regulovat trh prostřednictvím vytvořených zásahových mechanismů.

Statistické zprávy by měly být jednotné, správné a dostupné v příhodné době, aby bylo možno zabránit velkým výkyvům na trhu Společenství, které by měly dopad na výrobce, spotřebitele nebo na obě tyto skupiny.

Přesně takové je poslání této zprávy, což vítám! Vnitrostátní orgány by měly zároveň důsledně (a v případě potřeby i důrazně) uplatňovat opatření, jimiž bude zaručeno, že respondenti budou přijímat vyplňování těchto statistik s plnou vážností.

Této otázce by měly věnovat stejnou pozornost osoby, které se zaměřují na sběr a zpracování statistických údajů, i hospodářské subjekty, které tyto údaje poskytují. Výsledkem této zprávy bude nejen důslednost, ale i jednotnost údajů, čehož dosáhneme uplatňováním společných norem v celé Evropské unii.

**David Martin (PSE), písemně.** – Vítám zprávu pana Graefe zu Baringdorfa o návrhu nařízení týkajícího se statistiky v oblasti masa a chovu hospodářských zvířat. Cílem tohoto nařízení je zjednodušit existující právní předpisy v této oblasti. Hlasoval jsem pro doporučení, která tato zpráva přináší.

#### **Zpráva: Anne Van Lancker (A6-0172/2008)**

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně.** – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu naší belgické kolegyně, paní poslankyně Van Lanckerové, vypracovanou v rámci poradního postupu a týkající se návrhu rozhodnutí Rady o hlavních směrech politiky zaměstnanosti členských států.

Skláním se před vynikající prací, kterou zejména v oblasti flexikurity odvedla má kolegyně a přítelkyně, paní Morinová, zpravodajka za naši politickou skupinu. Sice nyní trochu odbočím od tématu, protože základním cílem tohoto rozhodnutí Rady je jen poskytnout členským státům doporučení na základě článku 128 Smlouvy o založení Evropského společenství, ale přesto chci říci, že jsem zklamán tím, že se Komise nesnaží dostat do popředí sociální partnery a že nepotvrdila, že nastal čas k vytvoření evropských právních předpisů v oblasti zaměstnanosti, s podporou ze strany těchto sociálních partnerů, na základě postupu ustaveného v článku 139 Smlouvy o ES, přestože tato povinnost Komise vyplývá z článku 138 této Smlouvy.

Pokud nevytvoříme s pomocí sociálních partnerů evropské právní předpisy v oblasti pracovního práva, nemůžeme realizovat ambiciózní politiku zaměstnanosti.

**Alessandro Battilocchio (PSE), písemně.** – (IT) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, Lisabonská strategie představuje zejména po své revizi nejdůležitější strategický závazek Evropské unie, který je konečně prováděn i konkrétními výsledky z hlediska hospodářského růstu a zaměstnanosti.

V této souvislosti vyjádřila paní Van Lanckerová názor, že sice uznává, že strategie příznivě přispěla k tvorbě nových pracovních míst, ale že je nutno zlepšit jejich kvalitu a bezpečnost. Je skutečně potřebné uvést, že i přes stálý pokles počtu nezaměstnaných se zvyšuje počet zaměstnanců s pracovními smlouvami na dobu určitou, s čímž jsou spojeny jasné dopady a závěry. Statistické údaje poukazují na to, že je potřeba monitorovat jednotlivé členské státy, abychom mohli zaručit, že budou řešit otázky zaměstnanosti na základě stále rovnovážnějšího přístupu opírajícího se o flexikuritu. To znamená nejen tvorbu nových pracovních míst, ale obecně i lepší podmínky pro zaměstnance.

Jak ale zdůrazňuje paní zpravodajka, Lisabonská agenda musí více zohledňovat společné sociální cíle. Heslem naší strategie by mělo být sociální začlenění, nikoliv pouze růst a zaměstnanost.

**Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT)** Současná situace poukazuje na skutečnost, že deset let po přijetí prvních hlavních směrů politik zaměstnanosti členských států existuje stále méně pracovních míst, na nichž jsou dodržována všechna práva zaměstnanců. To již samo o sobě svědčí o tom, že cílem strategie není podporovat tvorbu pracovních míst, na nichž se dodržují všechna práva zaměstnanců. Na druhé straně, neustálé změny těchto hlavních směrů spolu se skutečností, že se v hospodářských hlavních směrech Evropské unie stále více prosazuje neoliberalismus, to vše přispělo k nárůstu pracovní nejistoty.

Přestože paní zpravodajka zahrnula do své zprávy několik zmírňujících vět pojednávajících o chudobě a sociálním začlenění, ve zprávě není ve skutečnosti uvedeno, že je potřeba odvrátit se od současných makroekonomických hlavních směrů a také od takových hlavních směrů v oblasti zaměstnanosti, které jsou plně v duchu neoliberalismu a v nichž bez omezení panuje konkurence a flexibilita. Takové návrhy nejsou ničím jiným než „kouřovou clonou“, protože nejsou s to řešit prvotní příčinu problémů.

Některé další návrhy mají dokonce sklon podporovat flexikuritu nebo spíše deregulaci trhu práce, neboť obhajují flexibilní a bezpečné smluvní podmínky sjednané na základě moderních předpisů v oblasti pracovního práva, kolektivních smluv a organizace práce. Přitom poukazují na to, že členské státy by měly uplatňovat své vlastní akční plány, založené na společných zásadách flexikurity, které přijala Rada.

Proto jsme hlasovali proti této zprávě.

**Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. –** Hlasoval jsem pro zprávu paní Van Lanckerové, která se zaměřuje na politiky zaměstnanosti členských států. Ve zprávě se právem zdůrazňuje, že je potřeba, aby členské státy uplatňovaly tyto hlavní směry takovým způsobem, který se snaží bojovat proti diskriminaci na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství nebo víry, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

Zpráva rovněž vyzývá členské státy, aby při uplatňování politiky zaměstnanosti zohledňovaly vnitrostátní tradice. Myslím si, že zohlednění různých evropských tradic by mělo být ústředním prvkem všech politik Evropské unie.

**Stanisław Jałowiecki (PPE-DE), písemně. – (PL)** Při hlasování o zprávě paní Van Lanckerové, týkající se hlavních směrů politik zaměstnanosti členských států, jsem se zdržel hlasování. Zpráva si bohužel v některých ohledech protiče. Na jedné straně obsahuje mnoho výrazů jako je „znalostní společnost“, „konkurenceschopnost“ a „technologické výzvy“, avšak na druhé straně se ve zprávě uvádí, že je nutno zajistit „jistotu v zaměstnání“, „stabilní zaměstnání“ a podobně. První skupina výrazů poukazuje na plánované záměry, druhá skupina však popisuje současnou situaci beze změn. Pokroku nelze dosáhnout bez narušení struktury zaměstnanosti. Nikdy v dějinách se to nepodařilo.

Místo abychom hovořili o jistotě v zaměstnání, čímž je myšleno zachování současného pracovního místa a druhu práce, měli bychom hovořit o něčem jiném, konkrétně o zajištění přístupu k práci, který existuje právě teď, v tomto okamžiku. O to bychom měli všichni společně usilovat.

**Carl Lang (NI), písemně. – (FR)** Situace v oblasti zaměstnanosti není v Evropské unii nejlepší. Průměrná míra nezaměstnanosti, která dosahuje 7,3 % (údaj z roku 2007, který nezohledňuje vládní programy zaměstnanosti), je vyšší než míra nezaměstnanosti v ostatních předních hospodářských blocích. V Severní Americe je míra nezaměstnanosti nižší než 5 %.

Předložené směrnice situaci nejen nezlepší, ale naopak ji výrazně zhorší. Lisabonská strategie, kterou paní zpravodajka vnímá příznivě, otevírá naše hospodářství nespravedlivé hospodářské soutěži, zejména ze strany komunistické Číny, která uplatňuje skutečný sociální dumping. Kromě toho je vzhledem ke skutečnosti, že zpráva požaduje snížení „rozdílů v zaměstnanosti mezi státními příslušníky třetích zemí a občany EU“, jasné, že tvoří součást politiky podporující přistěhovalectví, která je v našich zemích uplatňována již několik desetiletí. Jejím výsledkem je to, že se do Evropy přistěhovalo více než 1,5 milionu mimoevropských přistěhovalců a tak se naše země postupně mění v země třetího světa.

Základním opatřením, které je třeba přijmout za účelem zvýšení zaměstnanosti v Evropě, musí být obnovení zásady přednosti určitých národností, která představuje spravedlivou formu pozitivní diskriminace. Ta snižuje zátěž spojenou s přistěhovalectvím a tím současně dochází ke snižování daňového zatížení našich podniků a zaměstnanců. Dalším základním opatřením musí být uplatňování zásady přednosti Společenství s cílem chránit evropský trh.

**David Martin (PSE), písemně.** – Obdivuji úsilí paní zpravodajky o posílení sociálního rozměru Lisabonské strategie. Myslím si, že zavedení rovnovážného přístupu k „flexikuritě“ a zavedení ustanovení o aktivním začlenění posílí politiku zaměstnanosti v celé Evropě. Hlasoval jsem pro tuto zprávu.

**Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně.** – (PL) Zpráva o politikách zaměstnanosti členských států obsahuje mnoho protikladů.

Paní zpravodajka ve zprávě uvádí, že obnovená Lisabonská strategie přináší výsledky, které se v průběhu posledních let projevují kromě jiného i růstem HDP a poklesem nezaměstnanosti v Evropské unii. Zároveň tvrdí, že hlavní směry politik zaměstnanosti nevyžadují úplnou revizi, ale pouze pozměňovací návrhy k určitým konkrétním bodům.

Paní zpravodajka uvádí také, že v posledních letech se až 6 milionů mladých lidí ve věku od 18 do 24 let rozhodlo předčasně opustit školy a ukončit své vzdělávání, a že nezaměstnaní mladí lidé představují až 40 % z celkového počtu nezaměstnaných v Evropské unii, přičemž toto procento je u přistěhovalců dokonce dvojnásobně vyšší. Kromě toho žije až 78 milionů lidí v chudobě, což je dvakrát více, než je počet obyvatel Polska.

Paní zpravodajka se dále domnívá, že růstu počtu pracovních míst bylo dosaženo na úkor jejich kvality a že vyšší procento osob zaměstnaných na částečný pracovní úvazek a na dobu určitou je často výsledkem smluvních podmínek uzavřených pod nátlakem.

Realita hovoří sama za sebe, avšak my jí nejsme schopni naslouchat. Realita je taková, že nedochází k integraci společnosti, ale naopak k jejímu rozdělování. Chudoba není na ústupu, právě naopak, každý rok se stále více rozšiřuje. Diskriminace žen, starších osob a přistěhovalců na trhu práce se nezmírňuje a stereotypy v myšlení a v jednání se ani nadále nedaří odstranit.

**Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně.** – (SV) Přestože je obsah této zprávy spíše pozitivní, je pokrytecké hovořit o sociální odpovědnosti, místním hospodářství a rovnosti a zároveň se snažit zajistit, aby pravidla veřejných zakázek neumožňovala tyto záležitosti zohledňovat. Tuto skutečnost nemohu podpořit. Zpráva nabízí falešný obraz reality a z toho důvodu jsem se rozhodl zdržet se hlasování.

**Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně.** – (PL) Podporuji tuto zprávu i názor paní Van Lanckerové, že společným sociálním cílům členských států by měla být v lisabonské agendě věnována vyšší pozornost. Podporují také přeměnu současné Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost do podoby strategie, která by byla založena na růstu, zaměstnanosti a integraci. Domnívám se, že podpora sociálních standardů na úrovni Evropské unie je nesmírně důležitá. Existuje zde potřeba vytváření kvalitních pracovních míst a zároveň potřeba posílení hodnot evropského sociálního modelu.

Podle mého názoru je jedním z klíčových úkolů v rámci strategie trvale udržitelného růstu EU vytvoření integrující se společnosti, v níž bude kladen velký důraz na záměry a operační úsilí, zaměřující se na snížení počtu osob ohrožených chudobou a sociálním vyloučením, významné posílení úlohy žen, starších osob a přistěhovalců na trhu práce a podporu zaměstnávání mladých lidí.

#### – Zpráva: Janusz Lewandowski (A6-0181/2008)

**Richard James Ashworth (PPE-DE), písemně.** – Tato zpráva stanoví některé významné směry rozpočtového postupu pro rok 2009. Obecně vzato naprosto souhlasíme s rozhodnutím pana zpravodaje i nadále dodržovat dobrovolně zavedený 20% strop parlamentních výdajů.

Rok 2009 vnese do pracovních postupů Parlamentu mnohé změny. Z toho důvodu se domníváme, že chceme-li zachovat uvedenou výdajovou disciplínu, bude potřeba všechny navrhované výdaje velmi pozorně přezkoumat, aby bylo zajištěno, že přinesou daňovým poplatníkům za jejich peníze určitou protihodnotu. V této souvislosti bychom chtěli tomuto Parlamentu připomenout, že nejvyšších jednorázově ušetřených prostředků lze dosáhnout zrušením druhého sídla jednání Parlamentu. Rovněž plně podporujeme návrhy pana zpravodaje, týkající se vyčlenění potřebných prostředků k odstranění azbestu z parlamentní budovy ve Štrasburku.

Britští konzervativci očekávají, že pan zpravodaj ve vhodné době předloží další návrhy v tomto smyslu. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli, že se při konečném hlasování o této zprávě zdržíme hlasování.

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně.** Hlasoval jsem pro zprávu svého polského kolegy, pana Lewandowského, o provizorním stavu příjmů a výdajů Evropského parlamentu na rozpočtový rok 2009.

V tomto rozpočtu se musí zohlednit některé důležité výzvy, například vstup Lisabonské smlouvy v platnost v případě, že ji ratifikují všechny členské státy, dále skutečnost, že rok 2009 je rokem voleb do Evropského parlamentu, i to, že v letošním roce vstupují v platnost nová pravidla upravující postavení poslanců EP.

Přestože samozřejmě souhlasím s názorem, že musíme pozorně sledovat stav rozpočtových výdajů, domnívám se, že musíme být neústupní v otázce výdajů souvisejících s vícejazyčností (překlady a tlumočení), která je zásadní podmínkou úspěchu Evropské unie. Měli bychom rovněž vybudovat vhodné prostory, v nichž by mohli poslanci Evropského parlamentu přijímat návštěvy, neboť tyto návštěvy mívají značný význam a pomáhají našim občanům lépe poznat Evropskou unii.

A konečně bychom podle mého názoru měli zvýšit počet zaměstnanců, kteří pracují pro poslance a pro výbory Evropského parlamentu, s cílem zajistit jejich nezávislost a vysokou úroveň práce, například při jednáních s jinými evropskými orgány, lobbyistickými skupinami nebo vnitrostátními parlamenty.

**Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), písemně. – (PL)** Rok 2009 bude pro Evropský parlament rokem mnoha změn, které budou záviset především na vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, na volbách do Evropského parlamentu, na nových pravidlech upravujících postavení poslanců EP a na změně délky volebního období. Celková úroveň rozpočtu na rok 2009 se bude muset s těmito výzvami vypořádat a zároveň splnit požadavek tradičního dobrovolného stropu správních výdajů, který si Evropský parlament stanovil na úrovni 20 %.

Za pozornost stojí využívání pilotní metody v letošním pracovním postupu, zaměřené na vytvoření užší spolupráce mezi předsednictvím a Výborem pro rozpočet, a to ve všech bodech, které významným způsobem ovlivňují rozpočet. Cílem tohoto nového přístupu je zajistit co nejracionalnější využití dostupných prostředků a odhalit potenciální úspory.

Musím vyjádřit své uspokojení nad přiměřenými odhady výdajů na nové členské státy, obzvláště vzhledem ke skutečnosti, že výši těchto výdajů bude ještě možno v pozdější etapě upravit. Potěšující je rovněž to, že do odhadů rozpočtu na rok 2009 bylo započteno i 65 nově navržených položek, jejichž cílem je posílit legislativní činnost Parlamentu a rozšířit služby poskytované jeho poslancům, přičemž je navrhováno, aby bylo 15 % z těchto rozpočtových prostředků uloženo ve formě rezervy. Pozitivní je také oznámení, že priority související s překladatelskými službami a analytickými službami knihovny, které byly stanoveny v rozpočtu na rok 2008, budou prodlouženy i na příští rok. Úspěšné ukončení letošního rozpočtového postupu bude vyžadovat také uspořádání diskusí a přijetí konkrétních a bezodkladných rozhodnutí týkajících se politiky Parlamentu ohledně nemovitého majetku.

**Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT)** Předložením návrhu Komise na rozpočet Společenství na rok 2009 začal rozpočtový postup.

V předchozích rozpočtových postupech tvořil rozpočet Evropského parlamentu přibližně 20 % z celkových rozpočtových prostředků uvedených v kapitole 5 (správní výdaje) víceletého finančního rámce. Pan zpravodaj navrhuje, aby byla stejná úroveň zachována i v rozpočtu na rok 2009.

Toto rozhodnutí by však nemělo vyvolat zablokování nebo znemožnění přístupu k finančním prostředkům nezbytným k přiměřenému pokrytí potřeb vyplývajících z výše uvedeného zvýšení počtu zaměstnanců a ze zlepšení tlumočnických a překladatelských služeb, které je vedeno snahou respektovat zásadu rovnosti a právo používat všechny úřední jazyky jak v Evropském parlamentu, tak i při činnostech, které tento Parlament podporuje.

Kromě toho jde o opakující se problém: často se sice hovoří o potřebě zlepšení kvality takových služeb, jako je překládání a tlumočení, ale přitom nedochází k vyčlenění finančních prostředků určených ke zkvalitnění těchto služeb. Právě naopak, velmi často dochází k uplatňování pravidel, která byla vytvořena s cílem zabránit používání různých jazyků. Stačí se podívat na kritéria, která přijala Společná parlamentní shromáždění AKT-EU.

Na druhou stranu se zpráva ani slovem nezmiňuje o zaručení práv zaměstnanců, které je nezbytné s ohledem na to, že se v posledních letech zvýšilo množství práce, kterou Evropský parlament zadává subdodavatelům (outsourcing).

**Čătălin-Ioan Nechifor (PSE), písemně. – (RO)** Evropský parlament by si měl uvědomit význam zásady solidarity, podle níž by měly být z rozpočtu Evropské unie (i finančně) podporovány zaostalé nebo méně rozvinuté regiony. Bohužel přibližně rok po vstupu Rumunska do Evropské unie se regiony této země i nadále nacházejí v čele žebříčku regionů EU s nejnižší hodnotou hrubého domácího produktu na obyvatele.

Šest z osmi rumunských regionů patří mezi 15 nejméně rozvinutých regionů v Evropské unii, přičemž Severovýchodní rozvojový region, z něhož pocházím, je i nadále nejchudším regionem ze všech regionů evropské sedmadvacítky.

Současné tempo hospodářského růstu Rumunska nepostačuje k tomu, aby se nám podařilo během krátké doby překlenout propast a rozdíly, které mezi námi existují a které lze vidět na každém kroku. Nesmírně nízká úroveň využívání strukturálních fondů je nepochybně jedním z důvodů, které nás posouvají do čela seznamu nejchudších zemí Evropské unie. Z tohoto důvodu také zpolitizování ústředního správního aktu učinilo z Rumunska čistého příspěvatele do rozpočtu Evropské unie, do nějž v minulém roce přispělo částkou 1,1 miliardy EUR.

Jedinou útěchou, která nám ještě zůstala, je 16 milionů EUR, které budou naší zemi vráceny, neboť rok 2007 byl prvním rokem, v němž byl zaznamenán rozpočtový přebytek.

**Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně.** – (EL) Politici zástupci kapitalismu v Evropském parlamentu přispívají s velkým nadšením k hlavním směrům politik zaměstnanosti, které Evropská unie připravuje ve spolupráci s vládami levicového a pravicového středu. Ve svém úsilí dosáhnout cíle Lisabonské strategie, jímž je neomezený růst zisku plutokratů, v nich podporují to nejbarbarštější využívání pracující třídy.

V centru politiky Evropské unie a jejích jednotlivých vlád je notoricky známá flexikurita, pod níž je třeba si představit naprostý rozklad pracovních vztahů. Evropská unie používá nezaměstnanost jako prostředek k zastrašování pracujících. Rozhodla se skoncovat s kolektivními smlouvami a stabilním zaměstnáním na plný úvazek. Namísto toho zavádí individualizované zaměstnanecké smlouvy a zaměstnání na převážně částečný pracovní úvazek, která poskytují jen minimální pracovní, mzdová, sociální, pojistná nebo důchodová práva. Evropská unie má v úmyslu zasadit rozhodující úder státním systémům sociální ochrany, sociálního pojištění a důchodového zabezpečení ve všech členských státech. Ve středověkých podmínkách zaměstnávání, které Evropská unie připravuje, je „vzorový“ zaměstnanec definován v hlavních směrech politiky zaměstnanosti EU jako „praceschopná“ osoba pracující v podmínkách libovolné formy zaměstnání na částečný úvazek. Tato osoba nemá žádná práva a její odborná příprava, případně rekvalifikace, je zaměřena na jednoúčelové dovednosti, které odpovídají kapitalistickým potřebám dané doby. Tato osoba je při hledání zaměstnání až do dosažení pokročilého věku nebo dokonce až do smrti neustále v pohybu a vytváří nesmírná bohatství, která se stávají kořistí plutokratů.

#### – Zpráva: Jens Holm (A6-0134/2008)

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně.** – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastní iniciativy svého švédského krajana, pana poslance Holma, o obchodu se surovinami a komoditami. Souhlasím s myšlenkou, že je potřeba zajistit dodávky surovin do Evropské unie a přístup k surovinám na světových trzích, a zároveň poznamenávám, že Evropská unie nemá v současnosti soudržnou strategii, která by jejímu hospodářství umožnila čelit konkurenčním výzvám, které vznikly z důvodu rostoucí hospodářské soutěže v oblasti přístupu k surovinám.

Jsem zklamán tím, že se ve zprávě nehovoří o otázkách souvisejících s měnovými manipulacemi ve světě, které spolu se snižováním výměnných kurzů narušují spravedlivou hospodářskou soutěž. Mezi surovinami by si zvláštní pozornost zasloužila ropa, přičemž bych rád znovu připomenul svůj návrh na vytvoření evropského nástroje pro každoroční regulaci cen ropy, který určitě stojí alespoň za prozkoumáním. Cílem tohoto nástroje by nebyl boj proti tržním cenám, které musíme všichni přijímat, ale regulace jejich náhlého uplatňování na vnitřním trhu a zmírňování dopadu růstu cen ropy na nákladově-cenový řetězec v dotčených odvětvích (rybolov, doprava atd.).

**Bruno Gollnisch (NI), písemně.** – (FR) Zpráva pana Holma poměrně jasně pojmenovává problémy, jimž čelí současný svět v důsledku nebyvalého růstu cen surovin. Pro evropské země, které nemají své vlastní přírodní zdroje, znamená tato skutečnost konkurenční problémy, které s sebou přinášejí ohrožení pracovních míst a bezpečnosti dodávek, vyšší míru závislosti atd. V případě chudších zemí představuje tento vývoj ohrožení jejich rozvoje a vyvolává nepokoje v důsledku nedostatku potravin a podobně.

Přestože jsou ve zprávě uvedeny některé příčiny, především bezohledné chování některých rychle se rozvíjejících hospodářství, například Číny, a liberalizace obchodu se zemědělskými výrobky, jiné příčiny – například spekulace, evropská Malthusova zemědělská politika přicházející z Bruselu, samotná zásada globálního volného obchodu atd. – jsou uvedeny pouze okrajově, případně velmi povrchně.

Pokud jde o řešení, je zřejmé, že Parlament v zásadě důvěřuje regulačním schopnostem svobodného a konkurenčního trhu. Tento trh však v současnosti ukazuje své meze, a to velmi krutým způsobem. Energie, potraviny a suroviny nejsou pouze běžnými produkty. Závisí na nich lidské přežití. Nastal čas, aby Evropa a Brusel, místo toho, že se za každou cenu pokouší vytvořit globalistickou utopii, ať již lidskou nebo sociální, začaly ve svých mezinárodních obchodních vztazích bránit především své vlastní zájmy a zájmy svých členských států.

**Vasco Graça Moura (PPE-DE), písemně. – (PT)** Tato zpráva se zabývá aspekty překračujícími hranice tradičního obchodu se surovinami a komoditami. V nové mezinárodní situaci lze za suroviny pokládat různé výrobní faktory a složky včetně energie. Růst cen těchto produktů představuje závažnou výzvu pro evropský průmysl, který je musí dovážet z oblastí mimo Evropskou unii. Trhy reagují na stoupající poptávku tak, že stále více výrobců musí čelit přírodním a environmentálním podmínkám a reagovat na finanční spekulace. Skutečnost, že tato mezinárodní situace umožnila cenám vystoupit na takové úrovni, které jsou schopny vymazat hospodářský růst v Evropě, je znepokojující. Pokud již bude tento trend jednou pevně zaveden, závody o získání zdrojů způsobí vzrůst napětí a vznik nedostatků, které budou velmi pravděpodobně představovat výzvu pro mnohé generace manažerů a nepochybně ovlivní budoucí řízení moderního světa.

Prostřednictvím této zprávy vyzývá Evropský parlament Komisi, aby v rámci WTO otevřela otázku přístupu k trhům se surovinami. Cílem těchto kroků je dosažení reciprocity, přičemž jedním z vhodných způsobů, jak toho docílit, jsou také činnosti v rámci WTO. S ohledem na to, že je potřeba podpořit integraci, rozvoj a trvalou udržitelnost, by se jednání o těchto produktech neměla nikdy odehrávat na nižší než regionální úrovni. Chceme-li zabránit významnějším spekulacím a konfliktům, musíme zabezpečit, aby naši obchodní partneři, kteří tyto zdroje vlastní, dostali za své komodity spravedlivou cenu.

**Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT)** Máme odlišnou vizi pro oblast obchodu se surovinami, než je vize uvedená ve zprávě.

Nesouhlasíme s kritikou, podle níž politiky a opatření ze strany třetích zemí „*vytvářejí překážky svobodnému a spravedlivému přístupu k surovinám (...), které omezují přístup k surovinám a komoditám pro průmyslová odvětví EU (!)*“. Každá země má nezpochybnitelné právo rozhodovat o tom, jakým způsobem bude využívat svých surovin, případně jakým způsobem bude s těmito surovinami obchodovat. Záleží na lidech v každé zemi, jak rozhodnou o způsobu využití svých zdrojů a vytvořeného bohatství.

Ve zprávě není uvedeno, že skutečný problém je skryt v neoliberalním modelu Evropské unie. Tento model, který je prosycen neokoloniálními ambicemi, se snaží o návrat mnohých zemí k úloze výrobců surovin pro Evropskou unii. Využívá přitom technologií, nadvlády a kontroly nad tržními mechanismy, včetně finančních spekulací, k prosazování hospodářské závislosti a využívání ze strany nadnárodních společností.

To, co potřebujeme, je skutečná změna současného hospodářského a sociálního modelu, která by ukončila vztah mezi vládcem a ovládaným, obhajovala národní svrchovanost, rozvíjela hospodářský potenciál každé země spolu s komplementaritou a solidaritou v jejích vnějších vztazích a podporovala výrobu zaměřenou na uspokojení potřeb lidí a zachování naší planety.

**Jens Holm (GUE/NGL), písemně. – V této zprávě, která se zabývá obchodem se surovinami a komoditami, je uvedeno mnoho významných otázek týkajících se rozvoje. Zdůrazňuje se v ní problematický výskyt spekulací zaměřených na umělé zvyšování cen a prohlubování nestability na trzích, které je nutno regulovat.**

Zpráva vyzývá i ke zvýšení podpory diverzifikace v rozvojových zemích a zdůrazňuje, že je velmi důležité poskytnout těmto zemím politický prostor, který by v neposlední řadě umožnil rozvoj jejich zemědělského sektoru. Zároveň se v ní kritizuje růst spotřeby masa a vyzývá se k řešení tohoto problému. Nacházejí se v ní však i body, které jsou z našeho pohledu nesmírně problematické. Především se to týká opakovaného důrazu, který je kladen na mezinárodní konkurenceschopnost a na výzvy k zajištění levného přístupu k surovinám pro evropský průmysl.

Tento záměr nemůžeme podpořit a můžeme v této souvislosti pouze konstatovat, že se v něm opět projevila neoliberalní tvář Evropské unie. Obecně však, v porovnání s předchozími stanovisky Parlamentu k obchodní politice, představuje tato zpráva krok správným směrem.

**David Martin (PSE), písemně. – Vítám zprávu pana Jense Holma o obchodu se surovinami a komoditami. Svobodný a spravedlivý přístup k surovinám má pro hospodářství Evropské unie velký význam. Zároveň je však nutno zohlednit také případné dopady cenové nestability na trh se surovinami a komoditami pro rozvojové země. Hlasoval jsem pro tuto zprávu.**



**Luís Queiró (PPE-DE), písemně.** – Některé zprávy, přestože jsou samy o sobě pozitivní, v nás dokážou vyvolat obavy týkající se jejich dopadů. To se týká zčásti i případu rostoucích cen surovin.

Pozitivní zprávou je to, že na základě různých ukazatelů dosahuje stále větší část světové populace takové úrovně spotřeby, která pro ni byla v minulosti nedostupná. Problém však spočívá v některých dopadech, a to zejména v bezprostředních dopadech, které by mohl mít uvedený vzrůst spotřeby a tím i poptávky. Ekonomické zákony se uplatňují i na narušených trzích. Z toho důvodu je výsledkem rostoucí poptávky buď růst nabídky, nebo, tak jako v tomto případě, růst ceny. A právě to se také stalo.

Evropská unie by měla podporovat obecné otevření trhů, aby mohlo ještě více výrobců využívat výhod, které s sebou nese růst poptávky. Měla by podporovat i vzrůst obchodu. Zároveň však máme povinnost poskytovat přímou podporu těm, kdo byli těmito novými okolnostmi bezprostředně zasaženi – těm, kdo nedokážou čelit růstu cen zboží základní spotřeby. Narušení trhu jen zřídka přináší pozitivní účinky, a to především z dlouhodobého hlediska. Nic nám však nebrání v tom, abychom poskytovali finanční pomoc těm, kdo mají méně než my. Právě naopak.

**CSBart Staes (Verts/ALE), písemně.** – (NL) V obchodě se surovinami a komoditami se zjevně dějí negativní věci. Ceny surovin jsou v současnosti předmětem mnoha spekulací. Velmi drahé jsou například nerostné suroviny. Země bohaté na nerostné suroviny zůstávají však i navzdory svým přírodním zdrojům chudé, některé dokonce dále chudnou.

I v rozvojových zemích vládne nejistota v souvislosti s dodávkami potravin, a to i přesto, že samy vyrábějí velká množství potravin. Problém je v tom, že dochází k vývozu velkého množství těchto potravin za nepřiměřeně nízké ceny. Kromě toho nás změna klimatu nutí řídit tento energii pohlcující trh jiným způsobem: je potřeba zabránit těžbě surovin a dát přednost místní výrobě a spotřebě potravin před globálním obchodováním se zemědělskými výrobky. Ve stručnosti, způsob, jakým je v současnosti regulován obchod se surovinami a komoditami, má velmi negativní následky a vyžaduje mnohostranný přístup.

Zpráva o obchodu se surovinami a komoditami obsahovala původně také oprávněnou kritiku ultraliberální obchodní politiky, kterou Evropská unie prosazovala v závěru roku 2006. Mezitím se však tato politika zmírnila až na takovou úroveň, že ji nadále nemohu podporovat. Neobsahuje již například téměř žádné významné návrhy v oblasti politik. Ještě horší je však skutečnost, že zpráva označuje svobodný přístup k surovinám a komoditám za právo Evropské unie a jako ideální nástroj prosazuje dvoustrannou obchodní politiku.

– Zpráva: **Margie Sudre (A6-0158/2008)**

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně.** – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastní iniciativy mé francouzské kolegyně a přítelkyně, paní Sudreové, kterou vypracovala jako reakci na oznámení Komise o strategii pro nejbližší regiony. Podporuji myšlenku, že stále silnější trend k matematickému zdůvodňování přijatých opatření by se neměl stát záminkou ke zpochybnění části politiky Evropské unie na pomoc nejbližším regionům, zároveň by však neměl ani odrazovat subjekty stanovením požadavků, jejichž dodržení bude příliš náročné.

Zásahy ze strany Společenství by měly být katalyzátorem pro podnikatelského ducha, který změní nejbližší regiony ve špičkové oblasti plně ovládané odvětvími, která plně využijí svých výhod a svého know-how, například v oblasti nakládání s odpady, energie z obnovitelných zdrojů, biologické rozmanitosti, mobility studentů, výzkumu v oblasti změn klimatu nebo krizového řízení. Podporuji konečně i to, že přistěhovalecká politika by měla v budoucnu věnovat zvláštní pozornost postavení nejbližších regionů s ohledem na to, že všechny tyto regiony tvoří vnější hranice Evropské unie. Blahopřeji paní Sudreové k vynikající zprávě, která neústupně a s velkou dávkou odbornosti, rozhodnosti a empatie nahlas prosazuje zájmy nejbližších regionů.

**Emanuel Jardim Fernandes (PSE), písemně.** – (PT) Návrh usnesení, který je v této zprávě uveden, obsahuje doporučení pro hodnocení a budoucí perspektivu strategie pro nejbližší regiony. Doporučení se skládají zejména z těchto bodů:

- návrh, aby byly k měření stupně dosažené soudržnosti používány i jiné ukazatele než pouze HDP;
- celková lepší koordinace politiky soudržnosti s dalšími politikami Společenství s cílem dosáhnout větší úrovně synergie a lepšího přizpůsobení současných a budoucích evropských politik skutečné situaci v nejbližších regionech;

- uplatňování takových politik a opatření ve prospěch nejvzdálenějších regionů, které nemají sezónní povahu, přizpůsobují se rozdílným potřebám těchto regionů a dokážou nabídnout řešení přetrvávajících problémů, jimž jsou tyto regiony vystaveny;
- podpora zemědělství v nejvzdálenějších regionech ze strany Společenství a podpůrná opatření pro jejich odvětví rybolovu;
- odlišný přístup k odvětví dopravy, zejména pokud jde o zahrnutí civilního letectví do systému obchodování s povolenkami na emise;
- nutnost zahájení diskuse o příštím vývoji strategie pro nejvzdálenější regiony s ohledem na potřebu začlenit do ní uplatňování Lisabonské strategie;
- zvláštní pozornost je věnována postavení nejvzdálenějších regionů z pohledu budoucí společné přistěhovalecké politiky;
- umístění nejvzdálenějších regionů do čela priorit námořní politiky Evropské unie;
- zajištění budoucího financování strategie pro nejvzdálenější regiony ze zdrojů Společenství a kompenzace rozdílů vyplývajících z jejich nejvzdálenější polohy.

Tato zpráva si zaslouží mou podporu i podporu mé politické skupiny. Prosazoval jsem přijetí této zprávy a hlasoval jsem pro ni.

**Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT)** Je nám líto, že většina Parlamentu zamítla naše pozměňovací návrhy, jimiž jsme se pokoušeli zařadit do návrhu usnesení o budoucnosti politiky Evropské unie pro nejvzdálenější regiony (přijaté na dnešním plenárním zasedání) velmi cenné a významné návrhy v zájmu těchto regionů. Tyto pozměňovací návrhy schválil i Výbor pro rybolov.

Někteří z vás argumentují tím, že se jedná o usnesení o regionální politice a nikoliv o odvětví rybolovu. To je však omyl. Návrh usnesení představuje příspěvek Evropského parlamentu k budoucnosti politik Společenství pro nejvzdálenější regiony, přitom právě zde, v Parlamentu, bychom měli vysvětlit schválené návrhy, především ty, které byly přijaty ve Výboru pro rybolov EP. Právě tak tomu bylo i v případě usnesení Evropského parlamentu o námořní politice. Z toho důvodu jsme se snažili tyto návrhy znovu předložit a zároveň jednat v souladu s názorem, který prosazuje Portugalsko.

Na druhé straně litujeme, že byl zamítnut náš návrh, v němž bylo jasně vysvětleno, že podpůrné prostředky Společenství pro nejvzdálenější regiony by měly mít trvalou povahu. Paní zpravodajka uvádí, že naším cílem je zajistit, aby těchto opatření postupně nebylo vůbec zapotřebí. Jde však v zásadě o (pseudo) argument, který se pokouší zakrýt skutečnost, že problémy, jimž čelí nejvzdálenější regiony, mají trvalou povahu a je o nich nutno jednat v každém rozpočtu nebo rámci Společenství.

**Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR)** Francie je politikou Evropské unie pro nejvzdálenější regiony velmi znepokojena.

Je velmi důležité, aby politikové v Bruselu zohledňovali zvláštní vlastnosti těchto regionů v mnohem větším rozsahu a kvalitě, než je tomu nyní:

- prostřednictvím obchodní politiky, s ohledem na to, že výroba v nejvzdálenějších regionech musí konkurovat výrobě v sousedních zemích, které mohou využívat rozsáhlých zvýhodněných podmínek, které jim poskytuje Evropská unie;
- prostřednictvím přistěhovalecké politiky, s ohledem na to, že jsou tyto regiony obzvláště citlivé vůči přistěhovalectví a že v nich příliv nelegálních přistěhovalců vytváří hospodářské a sociální problémy, jejichž dopad vysoce překračuje místní možnosti řešení;
- prostřednictvím poskytování státní podpory a zejména ponecháním daňových výjimek, které mohou tyto regiony využívat a které jsou evropským právem zpravidla zpochybnovány.

Obzvláště mne znepokojuje právní nejistota, která existuje v souvislosti s ostrovem Saint-Barthélemy. Tento malý francouzský ostrov má od roku 2007 status územního orgánu. Při změně svého statusu si chtěl ponechat daňovou výjimku, která je klíčová pro jeho hospodářské přežití. Evropská unie však tuto oblast zjevně považuje za součást nejvzdálenějších regionů, jinými slovy za území Evropské unie, na němž je uplatňováno

právo Společenství. Bylo by nepřijatelné, aby tato nejistota ohrozila touhu po nezávislosti, kterou jednoznačně vyjádřilo až 95 % obyvatel tohoto ostrova.

**Ramona Nicole Mănescu (ALDE), písemně.** – (RO) Hlavním problémem sedmi nejbližších regionů je, že i když v nich žije 1 % obyvatelstva Evropské unie jako celku, musí čelit choulostivé hospodářské a sociální situaci, kterou dále zhoršuje jejich izolovaná poloha daleko od světadílu, složité povrchové, reliéfní a klimatické podmínky, stejně jako hospodářská závislost na omezeném množství výrobků.

Pokud si opatření, která uvádí Komise a která ve své zprávě podporuje i paní zpravodajka, stanovíme za své priority (jde například o zlepšení konkurenceschopnosti, zmírnění problémů souvisejících s obtížnou přístupností nejbližších regionů a jejich začleněním do regionálního geografického prostředí), můžeme tím přispět ke zlepšení sociálně-ekonomické situace těchto regionů, sjednotit jejich úroveň rozvoje s rozvojem dalších regionů Evropské unie a těžit z jejich zdrojů, které jsou vhodným doplňkem k požadavkům Společenství.

To je také jedním z důvodů, z nichž jsem hlasovala pro tuto zprávu, přičemž bych chtěla ještě zmínit nutnost věnování zvýšené pozornosti přístavům, s ohledem na to, že šest ze sedmi nejbližších regionů představují ostrovy. Modernizace infrastruktury v těchto přístavech může přispět k podpoře a rozvoji odvětví cestovního ruchu, sektoru výroby a místních trhů.

**Andreas Mölzer (NI), písemně.** – (DE) Podpora nejbližších regionů Evropské unie je v souladu s představou solidarity EU, jejímž cílem je zmírnit nevýhody vyplývající ze složité přístupnosti těchto regionů. V prvé řadě musíme zajistit, aby tyto regiony neztratily svou zemědělskou soběstačnost, což se týká i Evropské unie jakožto celku.

V této souvislosti musí být naší společnou snahou zachovat existenci malých rodinných zemědělských podniků (například rakouských zemědělců v horských oblastech, ale i každého dalšího jednotlivého tradičního zemědělského subjektu, ať již malého či středně velkého rozsahu, ekologického zaměření atd.), aby mohly i nadále vykonávat svou ekologicky prospěšnou práci, jejíž zásluhou neztratíme svou potravinovou nezávislost a nebudeme vydáni napospas obrovským zemědělským podnikům ani nebudeme muset být závislí na velkých zemědělských koncernech. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro zprávu paní Sudreové.

**Luís Queiró (PPE-DE), písemně.** – (PT) Nejbližší regiony mají určité zvláštní vlastnosti, které jsou zohledněny v opatřeních na podporu evropského růstu a rozvoje. Pro další rozvoj těchto regionů a pro získání větších výhod z této hraniční polohy ve vztahu k dalším světovým hospodářským blokům je však stále nutno udělat hodně práce.

Meziodvětvová a doplňková opatření na podporu nejbližších regionů pomohla zlepšit hospodářskou a sociální situaci v těchto regionech. Je však důležité, abychom i nadále pokračovali v práci zaměřené na zlepšení přístupnosti, posílení konkurenceschopnosti a zlepšení regionální integrace. V každém případě v těchto regionech stále existují problémy, které nejsou zohledněny, například ochrana tradičního zemědělství, zvýšená podpora rozvoje klíčových odvětví nebo zachování odlišných daňových systémů. Z tohoto důvodu by strategie, která zabezpečí trvale udržitelný růst nejbližších regionů z hlediska jejich atraktivity a spolupráce, měla být zaměřena na co nejlepší využití konkrétních výhod jednotlivých nejbližších regionů.

Stanovení nových priorit, jakými jsou změna klimatu, demografické změny, řízení přistěhovalectví, zemědělství a námořní politika, je dobrým opatřením, které je nutno doplnit potřebnou diverzifikací jednotlivých hospodářství nejbližších regionů, jejich zvláštními vlastnostmi, maximálním využíváním platných pravidel a používáním nevhodnějších nástrojů k vyřešení zvláštních problémů, kterým nejbližší regiony čelí.

– **Zpráva: Lasse Lehtinen A6-0155/2008)**

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně.** – (FR) Zdržel jsem se hlasování o zprávě z vlastní iniciativy mého finského kolegy a poslance, pana Lehtinena, která byla reakcí na oznámení Komise o strategii spotřebitelské politiky Společenství na období 2007–2013.

Samozřejmě souhlasím s tím, že 493 milionů evropských spotřebitelů by mělo být ústředním tématem tří hlavních výzev, jimž musí Evropská unie čelit – růstu, zaměstnanosti a potřebě vytvoření užších vazeb s občany. Souhlasím i s tím, že tito spotřebitelé představují hybnou sílu našeho hospodářství, s ohledem na skutečnost, že jejich spotřeba tvoří 58 % HDP Evropské unie.

V každém případě jsem však i nadále přesvědčen o tom, že i když jsme dosáhli vnitřního trhu prostřednictvím hospodářské soutěže, jinými slovy tím, že jsme věnovali zvláštní pozornost spotřebitelům, domnívám se, že bychom měli ve své reakci na současné globální výzvy postavit do středu našeho zájmu výrobce. Kromě toho mám vzhledem k neexistenci seriózní právní studie značné výhrady vůči unáhlenému způsobu, jakým se zpráva vyrovnává s problémem kolektivních kroků ze strany spotřebitelů proti výrobcům, a žádám Komisi, aby předložila komplexní řešení na evropské úrovni, které by umožnilo všem spotřebitelům přístup ke kolektivním mechanismům pro zajištění opravných prostředků k urovnávání přeshraničních sporů.

**Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT)** S cílem poskytnout spotřebitelům lepší ochranu pan Lehtinen ve své zprávě navrhuje, aby byly zlepšeny stávající právní předpisy v příslušných oblastech, aby došlo k jejich zjednodušení a k vyrovnání všech regionálních rozdílů. Evropská unie má povinnost vytvořit skutečnou nadnárodní hospodářskou politiku zaměřenou na ochranu práv spotřebitelů a záruky pro zdraví spotřebitelů.

Cílem uvedeného návrhu, který podporuji, je zavést harmonický právní rámec, který by zaručil pevný a integrovaný systém v oblasti bezpečnosti výrobků a vytvořil skutečnou spotřebitelskou důvěru ke zboží na evropském trhu, čímž by nastartoval rozsáhlý vzrůst spotřeby.

Pokud však chce Evropská unie dospět k účinné politice ochrany spotřebitelů, musí investovat velké množství energie do zlepšení dohledu nad trhem, v případě potřeby i prostřednictvím intenzivnější mezinárodní spolupráce, a do vzdělávacích a informačních kampaní určených pro spotřebitele. Dokud nebudou spotřebitelé přesvědčeni o tom, že výrobky na evropském trhu jsou naprosto bezpečné, nebude tento trh moci využít svého plného potenciálu.

To by umožnilo, aby se z Evropy stal skutečný konkurenceschopný trh, který by byl schopen chránit a uspokojovat potřeby svých spotřebitelů a podporovat je v tom, aby byli odváznější – aby se změnil ve skutečné subjekty trhu.

**Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL)** Podpořil jsem zprávu pana Lehtinena, neboť transparentnost předpisů na ochranu evropských spotřebitelů přináší prospěch samotným spotřebitelům, ale i vzájemně si konkurujícím výrobcům. Hospodářské změny v nových členských státech s sebou přinesly také zavedení nových zásad jednání pro subjekty trhu. V současnosti je rozsah zboží a služeb, které jsou spotřebitelům nabízeny, stále bohatší. V každém případě se však domnívám, že postavení spotřebitelů vůči velkým koncernům, obzvláště v nových členských státech, v nichž si ještě všichni dobře pamatujeme na začátky svobodného trhu, je i nadále poměrně slabé. Tato oblast vyžaduje větší transparentnost a zdokonalení příslušného právního rámce s cílem zaručit vhodnou ochranu práv spotřebitelů.

Velmi rád jsem podpořil i tu část zprávy, v níž se pan zpravodaj vyslovoval pro podporu malých a středních podniků v Evropské unii. V mém regionu, v Malopolsku, tvoří tyto podniky až 95 % z veškerých podniků, přičemž většina z nich existuje pouze krátkou dobu (30 % z nich působí na trhu méně než 5 let).

**Colm Burke a Malcolm Harbour (PPE-DE), písemně. –** Skupina EPP-ED důrazně podporuje komplexní akční program pro zvýšení informovanosti a posílení práv spotřebitelů na jednotném evropském trhu. Přejeme si, aby měli naši spotřebitelé maximální užitek z výběru, rozmanitosti a inovací nabízených na prosperujícím trhu, který tvoří téměř 500 milionů spotřebitelů – největším maloobchodním trhu na světě.

Přejeme si také, aby mohli spotřebitelé rychle a účinně uplatňovat své nároky na odškodnění v případě, že narazí na problémy. Podporujeme jednoduchý a účinný přístup ke spravedlnosti, především prostřednictvím využití mimosoudních prostředků, které by byly podporovány soudními nápravnými prostředky jakožto prostředky posledního stupně.

Dnes jsme se rozhodli zdržet se hlasování, neboť skupina PSE tuto velmi pozitivní zprávu zcela znehodnotila tím, že do ní vložila výzvu k naprosto neověřenému a pravděpodobně velmi nákladnému právnímu usnesení ohledně prosazování kolektivních práv na evropské úrovni. Komise již v současnosti provádí široké konzultace týkající se celé otázky prosazování práv spotřebitelů. Je ještě příliš brzy na to, abychom vyvozovali nějaké závěry o potřebných změnách. Mnohého lze dosáhnout i zlepšením stávajících nápravných prostředků a posílením spolupráce mezi členskými státy.

Skupina PSE poškozuje práva spotřebitelů tím, že se snaží odvrátit pozornost od potřeby rozhodnějších kroků na všech úrovních, zaměřených na lepší prosazování práv spotřebitelů, a zároveň ... (Vysvětlení hlasování bylo zkráceno v souladu s článkem 163).

**Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT)** Skutečná politika na ochranu spotřebitelů musí dodržovat určité zásady.

Zaprvé, musí existovat spravedlivá politika pro rozdělování a přerozdělování zisku, založená na důstojných mzdách a přiměřených výnosech pro výrobce, především malé a drobné zemědělce, výrobce a obchodníky, s cílem povzbudit trhy nacházející se v blízkosti oblastí produkce potravin, a podpořit bezpečnost potravin a soběstačnost.

Zadruhé, musí existovat účinná politika boje proti spekulacím v obchodu a financích; musí být zajištěna informovanost spotřebitelů a záruka transparentnosti.

Zpráva však těmto otázkám věnuje jen malou pozornost. Právě naopak, obhajuje stanoviska, která zajímá více prosazování zájmů hospodářských a finančních skupin a liberalizace služeb než práva spotřebitelů. Přestože zpráva v některých svých částech obsahuje pozitivní návrhy, tyto návrhy jsou součástí plně neoliberálního rámce, v němž jsou spotřebitelé nejslabším článkem řetězce celého procesu.

Ve zprávě je například zdůrazněno, že k podpoře hospodářské soutěže je obzvláště potřebná rozsáhlejší liberalizace trhu se službami, která by spotřebitelům zabezpečila nižší ceny služeb. Všichni však velmi dobře víme, že toto tvrzení si protirečí a slouží výhradně zájmům podniků. Vzhledem k těmto důvodům jsme nemohli zprávu podpořit.

**Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně.** – (PL) Spotřebitelé se nacházejí ve středu zájmu společného trhu, a proto by měli na tomto trhu požívat největších výhod. Podle mého názoru by však měla být zachována rovnováha mezi právními předpisy zaměřenými na důslednou ochranu spotřebitelů a podmínkami fungování podnikání.

Nikdo nepodceňuje práva spotřebitelů na prosazování jejich nároků. Myslím si však, že bychom měli spotřebitelům v první řadě poskytnout možnost, aby svá práva uplatnili rychle a účinně. Domnívám se, že při posuzování stížností spotřebitelů je nutno klást zvláštní důraz na mimosoudní prostředky. Ráda bych upozornila na to, že podle údajů Business Europe se až 90 % všech stížností týkajících se práv spotřebitelů podaří vyřešit mimosoudní cestou. Zanedbatelné není ani hledisko nákladů, s ohledem na skutečnost, že náklady na mimosoudní řízení jsou podstatně nižší než náklady na řízení, v nichž jsou angažovány soudy.

Domnívám se, že Parlamentem schválený pozměňovací návrh, který vyzývá k vytvoření evropského systému kolektivní nápravy, nezaručuje spotřebitelům účinnější ochranu. Touto otázkou by se měla zabývat Evropská komise a s přijetím rozhodnutí bychom měli počkat, než budou zveřejněny výsledky. Je možné, že tato oblast je již dostatečně regulována právními předpisy členských států. Kromě toho se obávám, že tento systém vytvoří podmínky pro postupy, které v konečném důsledku nepřinesou prospěch spotřebitelům, ale spíše právníkům, kteří budou těžit z růstu poplatků za vedení soudních řízení.

**Anna Hedh (PSE), písemně.** – (SV) Myslím si, že je správné, že Evropská unie přebírá za své spotřebitele odpovědnost, a proto jsem hlasovala pro tuto zprávu. Na druhé straně však nesouhlasím s myšlenkou harmonizace ochrany spotřebitelů v celé EU a s výzvou k přijetí eura, která byla adresována některým zemím.

**Jens Holm, Søren Bo Søndergaard a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně.** – Zpráva navrhuje, aby byl na úrovni Evropské unie zřízen úřad veřejného ochránce práv pro spotřebitele. Vůči tomuto návrhu jsme z několika důvodů skeptičtí: tato funkce bude zřejmě vyžadovat značné výdaje, které mohou ohrozit financování spotřebitelských organizací.

Vytvoření dalšího úřadu na evropské úrovni s sebou kromě toho nese riziko, že bude příliš vzdálen občanům. I přes tyto výhrady však zprávu podporujeme, protože se jejím prostřednictvím posiluje přístup spotřebitelů ke kolektivní nápravě, která je základní podmínkou důvěry spotřebitelů při uskutečňování bezpečných přeshraničních nákupů.

**Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně.** – Hlasoval jsem proti zprávě pana Lehtinena o strategii spotřebitelské politiky. Přestože bylo ve zprávě uvedeno mnoho návrhů, s nimiž jsem mohl souhlasit, zásadně odmítám výzvu k větší liberalizaci služeb. Je pravda, že některé služby by mohly mít užitek z liberalizovaného hospodářského prostředí, a že volný pohyb služeb tvoří jednu ze čtyř základních svobod Evropské unie.

Domnívám se však, že veřejné služby by měly být poskytovány s cílem přinést prospěch společenstvím a jednotlivcům, nikoliv s cílem dosáhnout soukromého zisku. Služby v takových oblastech, jako je zdravotnictví, školství a klíčové dopravní spoje, by měly i nadále zůstat ve veřejném vlastnictví, měly by být veřejnou odpovědností a odpovědností jednotlivých členských států.

**David Martin (PSE), písemně.** – Zpráva pana Lasseho Lehtinena o strategii spotřebitelské politiky Evropské unie na období 2007–2013 znovu připomíná nutnost posílení pravomoci spotřebitelů v EU a rozšíření

jejich blahobytu a ochrany v rámci celé Evropské unie. Mé hlasování odráží potřebu zlepšení ochrany spotřebitelů v celé Evropské unii.

**Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně.** – (PL) Strategie spotřebitelské politiky EU na období 2007–2013 představuje vhodný směr rozvoje spotřebitelské ochrany, je však nutno upozornit na to, že pro tyto účely obsahuje příliš málo opatření. Musíme vypracovat plán dalších konkrétních a soudržných kroků, které povedou k tomu, že se ochrana spotřebitelů stane součástí všech předpisů Evropské unie. Musíme zajistit, aby se z ochrany spotřebitelů nestala samostatná oblast evropské politiky, ale aby byla součástí každé evropské politiky, která vytváří evropský vnitřní trh.

Tento velmi významný evropský projekt vytvoření jednotného trhu se nám nepodaří úspěšně dokončit bez správných ochranných mechanismů. Musíme pamatovat i na to, že ochrana spotřebitelů v EU má také vnější rozměr – jedním z příkladů, který by nám to měl připomenout, je nedávný problém s dovozem čínských hraček. Naším cílem by mělo být dosažení naprosté důvěry spotřebitelů ke všem výrobkům nabízeným k prodeji v rámci vnitřního trhu.

V rámci tohoto vnitřního trhu by měl kromě toho fungovat také evropský systém pro uplatňování kolektivních nároků. Při vytváření tohoto systému musíme vycházet z amerického systému pro hromadné žaloby a rozpoznat všechny jeho nedostatky.

**Marianne Thyssen (PPE-DE), písemně.** – (NL) Vážený pane předsedo, zprávu pana Lehtinena v podstatě podporuji. V podobě, v jaké ji schválil Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, obsahuje všechny klíčové otázky, jimiž se musíme zabývat v odpovědi na oznámení Komise: uplatňování horizontálního přístupu, pozornost věnovaná smluvnímu právu, uznání úlohy spotřebitelských organizací, potřeba rovnováhy, zvláštní postavení malých a středních podniků, význam soft law a kvalitnější znalostní základny, stejně jako nutnost věnovat zvýšenou pozornost odvětví služeb. Za důležitou považujeme i část pojednávající o přístupu k nápravným prostředkům. Jde o rozměr, který souvisí s udržováním práva a pořádku. Smutné však je, že na plenárním zasedání byl přijat pozměňovací návrh k článku 40, jímž se podporuje hromadná žaloba, dříve než byla zveřejněna analýza založená na prozkoumání této problematiky, k jejímuž vypracování tato zpráva vyzývá. Hromadné žaloby zasahují do procesního práva velmi rušivě. Z tohoto důvodu je nepřijatelné, abychom k této otázce přistupovali ze zcela opačného konce. Také z tohoto důvodu jsem se zdržela hlasování.

#### – Zpráva: Elizabeth Lynne (A6-0159/2008)

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně.** – (FR) Zdržel jsem se hlasování o zprávě z vlastní iniciativy své britské kolegyně, paní poslankyně Lynneové, pojednávající o pokroku v oblasti rovných příležitostí a nediskriminace v Evropské unii od doby provedení směrnic z roku 2000.

Souhlasím se základními zásadami uvedenými ve zprávě, především v souvislosti s nediskriminací v oblastech, jako jsou vzdělávání, celoživotní vzdělávání, zaměstnanost, sociální ochrana, bytová politika a zdravotní péče, prezentace skupin představujících oběti diskriminace ve sdělovacích prostředcích a v reklamě, fyzický přístup zdravotně postižených osob k informacím, telekomunikace, elektronická komunikace, různé metody dopravy a veřejné prostory, sociální výhody a přístup k těmto výhodám, stejně jako zpřístupnění zboží a služeb veřejnosti atd.

Naproti tomu však nejsem přesvědčen o tom, že potřebujeme novou směrnici na základě článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství. Politická diskuse musí pokračovat. Musí i nadále pokračovat...

**Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), písemně.** – Konzervativní poslanci Evropského parlamentu odmítají diskriminaci ve všech jejích formách. S cílem potvrdit jednoznačně toto naše stanovisko jsme k této zprávě předložili své vlastní pozměňovací návrhy. Avšak, přestože některé stránky přetrvávající diskriminace mohou dosud představovat problém, návrhy, které tvrdí, že tento problém lze vyřešit přijetím většího množství právních předpisů EU, jsou naprosto mylné.

Spojené království má již celý soubor právních předpisů pro oblast diskriminace, které, jak se ukazuje, lze v praxi jen obtížně uplatnit. Než se znovu vydáme cestou vytváření dalších směrnic na úrovni EU, potřebujeme zajistit lepší uplatňování stávajících předpisů a lepší pochopení problémů při jejich uplatňování.

Tato zpráva – usnesení z vlastní iniciativy, které vyzývá k přijetí další „komplexní a obsáhlé“ směrnice EU proti diskriminaci – představuje v nejlepším případě politickou pózu a v nejhorším případě nepokrytou výzvu Komisi, aby v této velmi citlivé oblasti produkovala stále více a více univerzálních právních předpisů na úrovni Evropské unie.

Velmi výstižně to řekl jeden z členů obchodní komory Spojeného království: „Většinu diskriminace nelze vyřešit dodatečnými právními předpisy. Uděláme lépe, věnujeme-li svůj čas organizaci akcí zaměřených na propojení kultur a náboženství, s cílem dosáhnout u lidí změny pohledu“. S tímto názorem naprosto souhlasíme.

**Brian Crowley (UEN), písemně.** – Tato zpráva se pokouší překročit pravomoci, které Evropská unie získala od členských států v oblasti zákazu diskriminace. Ve smlouvách jsou jasně vymezeny oblasti, v nichž má Evropská unie pravomoc navrhnout právní předpisy, a také oblasti, které spadají do pravomoci členských států.

Tato zpráva, která je zprávou z vlastní iniciativy (což znamená, že ze strany Komise neexistuje žádný návrh právních předpisů), překračuje hranice toho, co umožňují současné smlouvy, a dokonce i hranice, které budou platné v případě ratifikace Lisabonské smlouvy. O veškerých antidiskriminačních opatřeních, které spadají do pravomoci Evropské unie, mají ve skutečnosti rozhodovat vlády našich členských států, přičemž každá vláda má právo veta. Tato rozhodnutí NESPADAJÍ do pravomoci Evropského parlamentu.

Na základě pravomoci, která vyplývá z platných smluv, se musí všechny členské státy dohodnout na právních předpisech v oblasti zákazu diskriminace. Irsko má pro tuto oblast skutečně velice obsáhlý soubor vnitrostátních právních předpisů, například zákon o rovném postavení, a dosahuje v této oblasti vynikajících výsledků.

Pochvalu si zaslouží zlepšení práv zdravotně postižených osob, zejména v oblasti omezeného přístupu ke zboží a službám. Tato zpráva však překračuje meze pravomocí Evropské unie a jako takovou ji zastoupení strany Fianna Fáil zamítlo.

**Edite Estrela (PSE), písemně.** – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Lynneové, týkající se pokroku v oblasti rovných příležitostí a nediskriminace v EU, neboť je nutno vyzvat Evropskou komisi, aby přísně kontrolovala provádění směrnic 2000/43/ES a 2000/78/ES o rovném zacházení s osobami a uplatňování vnitrostátních právních předpisů založených na těchto směrnících.

Chtěla bych zdůraznit, že ženy jsou zvláště zranitelné vůči projevům diskriminace v zaměstnání, především pokud jde o rozhodování související s mateřstvím.

Právo na ochranu proti jakékoliv formě diskriminace je základní a hlavní zásadou Evropské unie. Přesto nám však chybí účinné právní nástroje a jejich uplatňování. Existuje tedy nebezpečí, že se význam slova diskriminace zcela vytratí.

**Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně.** – (PT) Zpráva obsahuje několik pozitivních aspektů, konkrétně výzvu, aby Komise a členské státy odstranily veškerou diskriminaci založenou na pracovních smlouvách, a to zajištěním rovného zacházení se všemi zaměstnanci, ochranou zdraví a bezpečnosti při práci, ustanoveními o pracovní době a době odpočinku, zajištěním svobody sdružování a zastupování, ochranou proti neoprávněnému propouštění ze zaměstnání, kolektivním vyjednáváním a kolektivními kroky.

Ve zprávě se zároveň zdůrazňuje význam dostupnosti odborné přípravy, stejně jako dostupnost trvalé ochrany získaných práv formou pokrytí období vzdělávání a odborné přípravy, zlepšení možností poskytování péče, zachování základních sociálních práv, jako jsou důchodová práva, práva na odbornou přípravu a právo na pobírání dávek v nezaměstnanosti během změn v pracovním životě člověka, v období mezi pracovními smlouvami a v období přechodu od závislé činnosti k samostatně výdělečné činnosti.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem se skupina Evropské lidové strany (křesťanských demokratů) a Evropských demokratů pokoušela tuto zprávu změnit v některých aspektech, zejména pokud jde o obsah požadavku týkajícího se antidiskriminační směrnice. Tyto pozměňovací návrhy však byly neúspěšné, protože neprošly hlasováním.

Naše strana odmítá návrhy skupiny PPE-DE a podporuje paní zpravodajku, přestože s některými body zprávy nesouhlasíme.

**Bruno Gollnisch (NI), písemně.** – (FR) Zpráva paní Lynneové o boji proti diskriminaci v členských státech, zejména v oblasti zaměstnanosti, je zcela v souladu s texty, které Parlament v této záležitosti přijal. Za obecnými tvrzeními a několika zmínkami o ženách nebo o zdravotně postižených osobách však není vůbec obtížné rozpoznat cílovou skupinu, na niž se tato zpráva skutečně a až fanaticky zaměřuje: skupinu přistěhovalců.

S cílem vyhnout se této otázce zpráva záměrně míchá dohromady všechny oblasti: diskriminaci žen, mladých lidí, starších osob, osob s určitým etnickým původem atd., ale i určitých státních příslušníků. Pokud existuje nějaký druh diskriminace, který lze dokonale zdůvodnit z morálního, právního a politického hlediska, pak je to upřednostňování místního a evropského obyvatelstva v takových oblastech, jako je zaměstnání a sociální výhody. Vaše návrhy na „pozitivní kroky“ v této oblasti, které se neodvažujete pojmenovat pravými slovy, představují skutečnou diskriminaci v opačném směru. Prvními oběťmi této diskriminace se stanou, a již v současnosti stávají, samotní evropští občané ve svých vlastních zemích. Podle vás je však tato forma diskriminace naprosto v pořádku.

**Genowefa Grabowska (PSE), písemně.** – (PL) Jako členka Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci podporuji zprávu paní Lynneové v plném rozsahu. Nepochybuji o tom, že jak platné mezinárodní právní předpisy, tak i naše vlastní rozhodnutí na úrovni Evropské unie představují z formálního hlediska žádoucí a správná řešení. Mrzí mne tedy, že vstup těchto právních předpisů v platnost neustále naráží na mnoho překážek, dokonce i u nás v Evropě, která je považována za demokratičtější a méně diskriminační.

Překvapuje mne, že musíme vyzývat členské státy Evropské unie, aby v plné míře dodržovaly ustanovení směrnice 2000/78/ES a aby neustále a systematicky monitorovaly pokrok dosažený v oblasti odstraňování všech forem diskriminace z politického, sociálního a hospodářského života.

Tato otázka je obzvláště důležitá pro občany mé vlasti, Polska, kteří žijí a pracují v různých zemích Evropské unie a přitom využívají výhod společného trhu a volného pohybu osob. Je mi velmi líto, že musím prohlásit, že existuje stále více důkazů toho, že jsou mí spoluobčané diskriminováni na základě své státní příslušnosti. Podobné znepokojivé informace stále častěji dostáváme z Německa, Velké Británie a Irska. Bylo by paradoxem, kdyby se Evropský parlament vehementně a účinně zapojoval do boje proti projevům diskriminace ve světě, aniž by byl schopen zabezpečit dodržování lidských práv doma, t.j. v členských státech Evropské unie. Všichni občané Evropské unie si rozhodně zaslouží rovné zacházení bez diskriminace! pohybu, žijí a pracují v mnohých krajinách!

**Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně.** – (PL) V prvé řadě bych chtěla zdůraznit, že vedení diskuse a podnikání kroků v oblasti boje proti diskriminaci a na podporu rovných příležitostí je velmi důležité.

Jak ale uvedla i sama paní zpravodajka, některé členské státy dosud v plném rozsahu neuplatňují směrnici, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (2000/43/ES) ani směrnici, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (2000/78/ES). Vzhledem k problémům při uplatňování ustanovení těchto směrnic je nutno zaměřit se zejména na správné provedení a účinnější používání těchto směrnic.

Tuto situaci nezlepšíme tím, že pokryjeme větší množství osob přijetím dalších právních předpisů. Největší význam má v této souvislosti organizování vzdělávacích a informačních kampaní a opatření, především na úrovni členských států, zaměřených na dosažení vyšší informovanosti, která by byla tou správnou odpovědí na uvedené problémy. Problémy související s diskriminací a rovnými příležitostmi nejsou ve všech členských státech stejné.

Proto nesouhlasím s vytvářením stále většího počtu legislativních aktů, neboť jejich prostřednictvím nelze odstranit problémy, které v oblasti rovných příležitostí a diskriminace existují.

Zároveň zastávám názor, že diskriminace zdravotně postižených osob, jejichž specifická situace vyžaduje bezodkladné předložení komplexního návrhu s vykonáváním na úrovni členských států, vyžaduje samostatné posouzení. Doufám, že Evropská komise začne tuto iniciativu uskutečňovat již velmi brzy.

**David Martin (PSE), písemně.** – Vítám zprávu paní Elizabeth Lynneové s názvem Pokrok dosažený v oblasti rovných příležitostí a nediskriminace v EU. Domnívám se, že bychom neměli v Evropské unii podporovat hierarchii diskriminace.

Mí kolegové z konzervativní strany na to mají zjevně odlišný názor, proto je vyzývám, aby nám poskytli vysvětlení svého stanoviska, které já osobně považuji za naprosto neobhájitelné. Ve směrnici potřebujeme horizontální článek 13. Hlasoval jsem pro zprávu paní Lynneové.

**Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně.** – Členové zastoupení strany Fine Gael ve skupině PPE-DE, Mairead McGuinness, Avril Doyle, Gay Mitchell a Colm Burke se zdrželi hlasování při konečném hlasování o zprávě paní Lynneové, nazvané „Pokrok dosažený v oblasti rovných příležitostí a nediskriminace v EU“.



Zpráva kritizuje členské státy za „nedostatky v provádění a uplatňování“ směrnice 2000/78/ES a vyzývá k důslednějšímu monitorování uvedeného provádění a uplatňování v členských státech i k posílení právních předpisů EU v této oblasti.

Podporujeme výzvu k plnému provedení a uplatňování směrnice Evropské unie, zároveň však poukazujeme na to, že řízení o porušení předpisů, která jsou vedena proti některým členským státům, nebyla dosud ukončena.

Důrazně podporujeme opatření k odstranění diskriminace, včetně dodatečných opatření, avšak nemůžeme v tomto stadiu podpořit výzvu k přijetí dalších směrnic EU v této oblasti. Je velmi důležité, aby byly v plném rozsahu uplatňovány stávající směrnice Evropské unie, a než vůbec začneme uvažovat o nových opatřeních na úrovni EU, Komise by měla dohlédnout na uplatňování stávajících směrnic na úrovni členských států.

**Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO)** Hlasovala jsem pro tuto zprávu. Považuji ji za důležitou pro dosažení pokroku, především však pro budoucí opatření, která budou potřebná pro zajištění rovných příležitostí a pro boj proti diskriminaci. Ustanovení této zprávy představují jednu z nejpokrokovějších částí právních předpisů, která značně zlepšuje kvalitu života velké části evropských občanů.

Na základě údajů zveřejněných Komisí se až 51 % evropských občanů domnívá, že jejich země nevyvíjejí dostatečné úsilí k boji proti diskriminaci a k podpoře rovných příležitostí.

Až 77 % občanů si myslí, že ženy jsou nedostatečně zastoupeny v řídicích funkcích a 72 % z nich se domnívá, že obyvatelé ve věku nad 50 let jsou nedostatečně zastoupeni na pracovištích.

Úspěch této zprávy zaručují dvě věci: skutečnost, že obyvatelé významným způsobem podporují přijímání opatření k boji proti diskriminaci, která by zaručila rovné příležitosti pro všechny, a dále pevný politický závazek z naší strany, strany evropských sociálních demokratů, týkající se vybudování společnosti, z níž není nikdo vyloučen a v níž mají všichni občané stejné příležitosti. Blahopřeji paní Lynneové k této zprávě.

**Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT)** Aktivní a energická obrana nediskriminace by neměla být zaměňována s relativizací, v níž si je všechno rovno, všechno je rovnocenné a všechna rozhodnutí či podmínky mají v právním řádu rovnou hodnotu. Například podporu politik na ochranu větších rodin nelze v žádném případě pokládat za porušení zásady zákazu diskriminace. Právě tak, jako nelze považovat za formu diskriminace skutečnost, že se odmítne vytvoření právních rámců pro všechny možné vztahy mezi lidmi. To, co já osobně podporuji a o čem se domnívám, že je mou povinností podporovat, je především obhajoba širokého pojetí svobody jednotlivce, nikoliv kolektivistického státního vnímání svobody, v níž se za nediskriminaci považují pouze ty skutečnosti, které jsou podporovány státem. Společnost může mít a také má své preference, které si najdou své vyjádření ve veřejných politikách. Nesmí však vyžadovat, případně omezovat, chování, které není v rozporu se svobodou třetích stran.

**Lydia Schenardi (NI), písemně. – (FR)** V současnosti existuje v Evropské unii minimálně pět směrnic, které upravují oblast rovných příležitostí a nediskriminace. Zároveň probíhá až dvacet osm řízení ve věci podání žaloby za porušení předpisů proti členským státům, které tyto směrnice neprovedly. Tato situace je skutečně politováníhodná.

Přesto se táži: měli bychom systematicky prosazovat rovnost pohlaví pomocí síly a represe?

Nemyslím si to. Právě naopak. Přestaňme stigmatizovat tuto diskusi o diskriminaci tím, že budeme označovat menšinové skupiny a obyvatelstvo, především přistěhovalce, za „dobré“, a vyvolávat pocit viny u Evropanů, jako kdyby neustále uplatňovali diskriminaci.

Potřebujeme skoncovat s těmito levicovými prohlášeními, které diskriminovaným lidem v žádném ohledu nepomáhají, právě naopak, tito lidé jsou podobnými prohlášeními stigmatizováni.

Začněme klást větší důraz na osobní odpovědnost každého jednotlivce za odstranění všech forem diskriminace a také na to, aby zejména přistěhovalci cítili potřebu přizpůsobit se našim pravidlům, právním předpisům a hodnotám.

**Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL)** Příímá i nepřímá diskriminace na základě pohlaví, věku nebo zdravotního postižení je v Evropě dosud přítomna.

Internetový portál Pracuj.pl uskutečnil dotazníkový průzkum mezi zaměstnanci, lidmi hledajícími práci, zaměstnavateli, studenty a absolventy. Podle výsledků tohoto průzkumu jsou na trhu práce nejvíce diskriminovány osoby starší 50 let a zdravotně postižené osoby.

Nejčastějšími projevy diskriminace na trhu práce byly předsudky a stereotypy ze strany zaměstnavatelů při výběru uchazečů o zaměstnání – téměř 62 % respondentů považovalo právě tento typ diskriminace za hlavní problém. Dalšími v pořadí byly: nerovná dostupnost nabídek práce, případně nedostatek vhodných nabídek práce (56 %), neochota uzavřít pracovní smlouvu na dobu neurčitou (44 %) a podprůměrná výška mzdy v určitých průmyslových odvětvích (43 %).

Podle mého názoru má politika v oblasti nediskriminace, která je jednou ze základních zásad Evropské unie, ve výše uvedených oblastech velmi konkrétní úkoly.

– **Zpráva: Willi Piecyk (A6-0163/2008)**

**Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV)** Rozhodli jsme se hlasovat pro tuto zprávu z vlastní iniciativy, neboť obsahuje několik hodnotných argumentů souvisejících s vytvořením systému pro trvale udržitelné ekologické a úsporné řízení mořských prostředí Evropské unie.

Zároveň jsme se rozhodli podpořit i myšlenku Evropského námořního dne. Přestože existuje důvod ke skepsi v souvislosti s rozsáhlými kampaněmi, které Evropská unie zahájila, v tomto případě jsme se rozhodli tuto myšlenku podpořit. Situace v mořích vyžaduje totiž z pohledu ochrany životního prostředí bezodkladné přijetí nezbytných opatření.

Myslíme si však, že zpráva obsahuje i části, které lze vykládat jako příliš přátelsky nakloněné vůči obchodnímu rybnářství. Rybnářské flotily v Evropské unii se v současnosti vyznačují nadměrnými kapacitami, které je nutno snížit vzhledem ke klesajícím zásobám ryb. Pokud budeme chtít zaručit obchodním rybnářům pracovní místa v odvětví rybolovu, bude to krok nesprávným směrem. Jedním z mnoha opatření, které lze využít k pomoci pracujícím osobám a regionům závislým na rybolovu, jsou například projekty aktivní odborné přípravy.

**Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR)** Hlasoval jsem pro zprávu z vlastní iniciativy mého německého kolegy, pana poslance Piecyka, o integrované námořní politice Evropské unie, která byla vypracována jako odpověď na oznámení Komise, týkající se téhož tématu. Evropské námořní oblasti (dva oceány – Atlantický a Severní ledový – a čtyři moře – Baltské, Severní, Středozemní a Černé) a pobřeží (70 000 km) jsou nesmírně důležité pro blahobyt a prosperitu Evropy. Plní funkci obchodních tras, podílejí se na regulaci podnebí, představují zdroj obživy, energie a surovin a jsou také oblíbeným místem Evropanů pro účely bydlení a trávení volného času.

Rád bych ještě dodal, že jsou také zásobárnou vody, která bude v budoucnosti vzácnou komoditou. Vzhledem k probíhající globalizaci a rychlé změně klimatu existuje naléhavá potřeba podniknout určité kroky směrem k vytvoření integrované námořní politiky Evropské unie, která bude založena na myšlence, že všechny otázky, které se týkají evropských oceánů a moří, jsou navzájem propojeny. Velmi zajímavými oblastmi, které by bylo žádoucí v budoucnosti dále rozvíjet, jsou námořní dohled, který je nesmírně významný pro zajištění ochrany a bezpečnosti při využívání námořních prostor, a rozvoj námořních prostor, který je klíčovým nástrojem pro přijímání ekologicky udržitelných rozhodnutí a úplným a dostupným zdrojem údajů a informací.

**Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT)** Evropa musí, mimo jiné i s ohledem na svou strategickou polohu, dát svou námořní politiku mezinárodní příklad využívání hospodářského potenciálu ukrytého v oceánech a mořích, jako neocenitelného obnovitelného zdroje energie. Dalším krokem směřujícím k plně udržitelnému využívání mořských zdrojů by bylo i zřízení špičkových regionálních center a podpora vysokoškolských výzkumných středisek, které v pobřežních oblastech již existují. To vše by doplnil akční plán založený na inovacích, výzkumu a environmentální ochraně oceánů a moří.

Ve zprávě se rovněž uvádí, že akční plán musí na základě využití spravedlivého systému obchodování s povolenkami na emise, na základě posílení výzkumu v oblasti oceánů a moří, zaměřeného na získání obnovitelného zdroje energie, a na základě zavedení stejného systému zdaňování pro elektrickou energii a námořní paliva významně přispět ke snížení emisí skleníkových plynů. Tím bychom podpořili to, aby kotvíci lodě využívaly k dodávkám elektrické energie zdrojů umístěných na pevnině.

A konečně, návrh na zvýšení součinnosti evropských agentur odpovědných za námořní dohled by zabránil a předešel útokům na evropské lodě a zároveň podpořil boj proti nezákonným činnostem, například pašování zboží a obchodování s drogami a lidmi, čímž by rozhodující měrou přispěl ke zvýšení bezpečnosti mezinárodních vod.

**Adam Bielan (UEN), písemně.** – (PL) Při příležitosti diskuse o zprávě pana Piecyka o integrované námořní politice Evropské unie bych rád upozornil na uplatňování rámcové směrnice o vodě, která obsahuje návrhy opatření, zaměřené na identifikaci a likvidaci chemických zbraní, které zůstaly v Baltském a Severním moři po skončení druhé světové války. Mám tím na mysli plány týkající se ropovodu Nord Stream, jehož výstavbu mohou narušit nálezy zbraní z dob druhé světové války, nacházející se na dně Baltského moře. Na základě předběžných odhadů se může jednat až o přibližně 40 000 až 60 000 tun chemických zbraní, z nichž 12 000 až 13 000 tun představují jedovaté bojové látky. O poloze většiny těchto zbraní nemáme dokonce ani žádné podrobné informace, což znamená obrovskou hrozbu potenciální katastrofy. Kromě toho, v případě, že bude výstavba ropovodu schválena, je možné, že budou během stavebních prací použity chemikálie, které poškozují životní prostředí. To může vést k ekologické katastrofě s velmi vážnými následky. Znamená to bezprostřední ohrožení zdraví a životů lidí žijících na pobřeží Baltského moře. Ve zprávě je uváděno, že „budou evropské oceány a moře nejčistší na světě“. Proto vyzývám Evropskou unii, aby přijala konkrétní opatření v rámci integrované námořní politiky a aby vydala zákaz budování projektů, které ohrožují bezpečnost evropských občanů.

**Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (PSE), písemně.** – (DA) Lodní doprava musí být zahrnuta do systému obchodování s povolenkami na emise CO<sub>2</sub>.

Socialistická delegace pracuje na tom, aby byla lodní doprava zahrnuta do systému obchodování s povolenkami na emise CO<sub>2</sub>. Přestože je lodní doprava v porovnání s většinou ostatních způsobů přepravy zboží mimořádně ekologická, tento druh dopravy se velmi významnou měrou podílí na emisích CO<sub>2</sub>. Objem emisí CO<sub>2</sub> z lodní dopravy například výrazně převyšuje objem emisí CO<sub>2</sub> z letecké dopravy, která má být brzy rovněž zahrnuta do systému obchodování s povolenkami na emise.

Proto dnes delegace hlasovala pro bod zprávy o integrované námořní politice Evropské unie, v němž se jasně uvádí, že musíme zahrnout lodní dopravu do systému obchodování s povolenkami na emise CO<sub>2</sub>.

Vzhledem k tomu jsme se rozhodli vypustit pozměňovací návrh Skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance, který se zabýval stejnou otázkou. Z pozměňovacího návrhu Skupiny Zelených není jasné, zda má na mysli konkrétní model systému obchodování s povolenkami na emise. Pokud tomu tak je, nedostali jsme žádné vysvětlení ohledně toho, co by měl tento model konkrétně obsahovat. Z tohoto důvodu si v současnosti nepřejeme přijetí konkrétního modelu, který by v nejhorsím případě mohl značně zkomplikovat a oddálit přijetí dohody o zahrnutí lodní dopravy do systému obchodování s povolenkami na emise CO<sub>2</sub>.

**Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně.** – (SV) Zcela souhlasíme s některými názory uvedenými v této zprávě, které se týkají například naléhavé potřeby bojovat proti emisím síry a oxidu dusíku z lodí, nebo s těmi, které tvrdí, že společná politika rybolovu je příliš byrokratická a centralizovaná.

Většina předkládaných návrhů je však negativní. Nedovedeme si například příliš dobře představit, jakým přínosem by mohlo být prohlášení „Evropského námořního dne“ v Evropské unii. Pochybnosti máme také v souvislosti s financováním námořního výzkumu ze zdrojů Evropské unie a v souvislosti s plánem týkajícím se vyhledání a zmapování potopených lodí a podmořských archeologických nalezišť. Nelíbí se nám ani myšlenka, že by měly orgány EU řešit otázku námořního územního plánování.

Tato zpráva je jen dalším příkladem toho, jak se Evropský parlament snaží získat vliv ve stále větším počtu politických oblastí. Velmi podezřelá je i skutečnost, že ve zprávě chybí zmínka o dodržování zásady subsidiarity, o níž se sice velmi často hovoří, ale v praxi se jen málokdy skutečně uplatňuje. To je z našeho pohledu nepřijatelné. Proto jsme při konečném hlasování hlasovali proti této zprávě.

**Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně.** – (PT) Myslíme si, že námořní politika založená na spolupráci mezi členskými státy, která přináší přidanou hodnotu a podporuje politiky a opatření zaměřené na moře a představující předmět zájmu jednotlivých členských států, by mohla přinést pozitivní výsledky.

Evropský parlament však v oblasti integrované námořní politiky znovu zdůrazňuje některé záměry – i když je pravdou, že méně důrazně než v předchozí zprávě – s nimiž prostě nemůžeme souhlasit.

Kromě toho, že se tato zpráva nese v duchu federalistické a geostrategické vize pro využívání výhradních hospodářských oblastí každého členského státu, obhájuje se v ní i rychlé začlenění námořní dopravy do jednotného trhu v rámci Společenství, tedy její liberalizace. Zdůrazňují se v ní rovněž iniciativy zaměřené na zřízení evropské pobřežní stráže, což je oblast, která patří do výhradních pravomocí každého členského státu. Zpráva obhájuje začlenění lodní dopravy do systému obchodování s povolenkami na emise – což

znamená další vyjednávání – a paradoxně (nebo možná ani ne) se zasazuje za náležité zohlednění zařazení námořní politiky do rozpočtu Evropské unie (?) po roce 2013, tedy opět se staví na stranu centralizovaných politických a hospodářských orgánů EU a zároveň nenabízí v tomto směru žádnou protihodnotu (ani pro případ, že by byl tento návrh někdy v budoucnosti přijatelný).

Návrh usnesení Evropského parlamentu obsahuje samozřejmě i některé návrhy, s nimiž souhlasíme – některé z nich jsme dokonce sami předložili – jejich přínos však nepřeváží negativní obsah návrhu usnesení.

Hlasovali jsme tedy proti této zprávě.

**Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně.** – Hlasoval jsem pro zprávu pana Piecyka o námořní politice Evropské unie. Vítám zvláště tu část zprávy, která přiznává, že společná politika rybolovu byla obrovskou katastrofou a že se Evropská unie musí při vytváření integrované námořní politiky poučit ze svých vlastních chyb.

Moje vlast, Skotsko, se nachází v samotném středu námořních činností a mohla by tedy těžit z celoevropské politiky, která v sobě zahrnuje i rozmanité oblasti, jako například životní prostředí, doprava, cestovní ruch a zaměstnanost. Je však potřeba, aby byl brán ohled na různorodou povahu evropských námořních oblastí a aby nebyla přijímána rozhodnutí na univerzálním základě, který byl uplatňován v rámci neúspěšné evropské politiky rybolovu.

**Roselyne Lefrançois (PSE), písemně.** – (FR) Hlasovala jsem pro přijetí tohoto textu, neboť považuji za nesmírně důležité, aby měla Evropská unie co nejdříve k dispozici integrovanou námořní politiku.

Ve skutečnosti by Evropská unie získala velice mnoho, pokud by přijala soudržnou strategii pro vykonávání různých odvětvových politik, například určitých sociálních, průmyslových nebo environmentálních politik, které mají vliv na námořní oblast. Užitek by přinesla rovněž podpora vytvoření skutečného „systému vzájemné podpory“.

Vítám rovněž záměr týkající se posílení boje proti změně klimatu a znečišťování ovzduší prostřednictvím zřízení skutečných inovačních středisek, které budou zároveň zdrojem konkurenceschopnosti a sociálního blahobytu pobřežních regionů Unie.

A konečně podporuji i návrh zprávy týkající se bezpečnostní stránky námořní politiky, především pak myšlenku vypracování společných pravidel v této oblasti a stejných metod pro dohled v rámci námořního prostoru Společenství. Umožnilo by nám to bojovat proti námořnímu pirátství – jevu, jehož návrat jsme mohli zaznamenat v minulých letech – a chránit přírodní dědictví a archeologii těchto oblastí s cílem zabránit pohromám, které by mohly mít zničující účinek na rozvoj pobřeží Evropské unie.

**David Martin (PSE), písemně.** – Zpráva pana Williho Piecyka s názvem Integrovaná námořní politika Evropské unie odpovídá na výzvy, jimž nyní čelí evropský námořní průmysl. Doporučení obsažená v této zprávě účinně přispějí k celoevropskému rozhodovacímu procesu v této oblasti.

Otázky jako globalizace a změna klimatu a jejich účinky na naše oceány lze účinně řešit pouze prostřednictvím vytvoření integrované námořní politiky. Hlasoval jsem pro tuto zprávu.

**Luca Romagnoli (NI), písemně.** – (IT) Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych vyjádřit svou podporu zprávě pana Piecyka o integrované námořní politice Evropské unie.

Souhlasím s tvrzením, že integrovaná námořní politika je potřebná nejen proto, že naše oceány a moře představují jeden z nejdůležitějších hospodářských a obchodních zdrojů Evropské unie a proto je potřeba je chránit, ale i proto, že účinná a trvale udržitelná opatření, která by ve vzájemném souladu přijaly členské státy, by přispěla ke zlepšení řízení a rozvoje našich moří a oceánů. Podle mého názoru je jedním z klíčových bodů to, že námořní doprava by měla být regulována a zkvalitňována v souladu s cíli v oblasti boje proti změně klimatu, a že bychom měli věnovat pozornost mořským zdrojům jako možnému zdroji čisté a alternativní energie.

**Catherine Stihler (PSE), písemně.** – Naše moře jsou naším společným zdrojem. Potřebujeme koordinovaný přístup proti vyprazdňování a znečišťování našich moří. Tohoto přístupu lze dosáhnout jedině cestou spolupráce mezi členskými zeměmi EU, které mají na námořní politice zájem. Doufám, že v příštím roce se bude moci Evropského námořního dne zúčastnit více občanů EU. Tento den, 20. květen, připadá v příštím roce na období konání evropských voleb, a proto jej možná všichni kandidáti využijí k tomu, aby upozornili na otázku námořní politiky.

## 10. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:55 a pokračovalo v 15:00)

**PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

*Místopředseda*

## 11. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

## 12. Podvodné „katalogové firmy“ (např. „European City Guides“) (rozprava)

**Předsedající.** – Dalším bodem zasedání je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení, kterou položila Radě paní Arlene McCarthyová jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, ohledně podvodných katalogových firem (např. European City Guides) (O-0078/2007 - B6-0152/2008).

**Arlene McCarthy, autorka.** – Vážený pane předsedající, jasným záměrem této otázky k ústnímu zodpovězení je dosáhnout konkrétních kroků a nápravy pro tisíce malých podniků v rámci celé Evropské unie, které každodenně okrádají o miliony eur podvodné evropské „katalogové firmy“. Tento Parlament obdržel stovky peticí a také do kanceláří v našich volebních obvodech přišlo obrovské množství korespondence od podniků, které se staly obětmi těchto rozšířených podvodů vůči malým podnikům.

Musíme samozřejmě připustit, že na základě informací od zákonných vydavatelů seznamů a databází sdružených v Evropské asociaci vydavatelů seznamů a databází (EADP) existují tyto podvody již více než 40 let. Bez jakýchkoliv pochyb jde však o podvod, který si žádá celoevropskou odpověď. Jako příklad bych ráda uvedla holdingovou společnost Maiwolf, která je vlastníkem firmy European City Guide a dalších podobných firem, a jejíž struktura představuje komplexní síť evropských podvodných firem, které jsou zapsány a usazeny v několika členských státech Evropské unie i v zemích Evropského hospodářského prostoru (EHP), jako je Švýcarsko a Lichtenštejnsko, a v nich také působí. Navzdory právním opatřením a soudním pokutám, které byly na tyto firmy uvaleny v některých členských státech, tato společnost i nadále funguje, což je doslova výsměchem evropské spolupráce v oblasti prosazování práva. V Barceloně bylo zapotřebí celých sedm let soudních řízení, než se konečně podařilo činnost této společnosti ukončit. Okamžitě však začala znovu vykonávat svou obchodní činnost ve Valencii. Holdingová společnost Maiwolf je pouze špičkou ledovce v síti firem, které vykonávají podvodnou činnost nejen na úrovni Evropské unie, ale i na světové úrovni, přičemž se jim bohužel daří unikat spravedlnosti.

Podniky, které odpovídaly na otázky v dopisu od European City Guide, se domnívaly, že odpovídají na žádost o poskytnutí informací, případně na žádost o aktualizaci nebo opravu svých údajů. Byly ponechány v domněnce, že jde o bezplatnou službu. Náhle však dostaly políček v podobě faktury vystavené na několik tisíc eur, o níž byla (pokud vůbec) v původním dopisu uvedena pouze zmínka drobným písmem a ve velmi nesrozumitelné a zavádějící podobě. Stejná holdingová společnost Maiwolf je zároveň vlastníkem firem vymáhajících dluhy, které následně obtěžují, zastrahují a vydírají uvedené podniky, aby dlužnou částku zaplatily. Internetová stránka s názvem Zastavte European City Guide, která vede kampaň proti podvodům City Guide, se stala rovněž terčem výhrůžek a příslušný internetový provozovatel musel tyto stránky zrušit. Musím však zároveň dodat, že jsem velmi ráda tomu, že v současnosti již tyto stránky znovu fungují.

Některé činnosti těchto podvodných firem jsou zjevně v rozporu se směrnicí o klamavé reklamě z roku 1984. Potřebujeme kvalitnější a lépe koordinované prosazování práva, aby se nám podařilo zacelit právní mezery a nedostatky, jichž takovéto firmy zneužívají. Ráda bych předsednictvu oznámila, že můj výbor bude monitorovat uplatňování a provádění směrnice o klamavé reklamě a samozřejmě i nové směrnice o nekalých obchodních praktikách. Obzvláště nás zajímá příklad rakouského provedení směrnice o klamavé reklamě, podle níž nesmí být podnik vázán smlouvou, pokud se svým podpisem jasně a výslovně nezavázal k podmínkám a ustanovením této smlouvy. Doufám, že právě tento model bude předsednictvu sloužit jako příklad při diskusích s ostatními členskými státy.

Směrnice o nekalých obchodních praktikách malým podnikům nepomáhá, neboť se nevztahuje na transakce mezi podniky – dokonce ani v případě malých podniků. Členské státy musí pro účely prosazování práva lépe využívat přeshraničních sítí, aby jednou provždy ukončily existenci a působení těchto zlatokopeckých firem. Já i mí kolegové známe pocit frustrace mnoha malých podniků, které musí ne měsíce, ale celé roky snášet obtěžování a finanční ztráty.

Pokud si, tak jak tvrdíme, skutečně myslíme, že malé podniky představují páteř hospodářství Evropské unie, pak je čas postavit se na jejich obranu, obhajovat jejich práva a bránit je proti těmto podvodným praktikám. Vítám zájem a závazek paní komisařky Kunevové, týkající se monitorování těchto činností. Monitorování samo o sobě však žádané výsledky nepřinese a neudělá z těchto firem skutečný cíl. Domnívám se, že je nepřijatelné, aby se stížnosti ze strany podniků setkávaly s nečinností a nezájmem a aby tentýž obchodník, který stál za City Guide, získal povolení pokračovat ve svých podvodných praktikách, aniž by musel plně čelit účinkům evropského práva. Z toho důvodu dnes vyzývám členské státy, aby neprodleně přijaly potřebná opatření a aby si uvědomily závažnost a zničující následky situace, v níž tomuto podvodníkovi umožňují dále okrádat naše podniky. Vyzývám členské státy a předsednictví, aby se během této dnešní diskuse zavázaly k tomu, že v tomto směru uskuteční konkrétní kroky a nebudou o těchto problémech, o nichž víme již mnoho let, vést jen další diskuse.

Vyzývám tedy předsednictví, aby na tyto otázky odpovědělo a aby společně pracovalo na hledání řešení pro tyto podniky, které uvedenými podvody stále trpí.

**Janez Lenarčič, úřadující předseda Rady.** – (SL) Rád bych poděkoval paní McCarthyové za její otázku. Zároveň děkuji i Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. Ve své odpovědi na položenou otázku se pokusím dodržet rámec, který vymezila paní McCarthyová.

Pokud jde o první otázku, která se konkrétně týkala toho, jaká opatření podnikly členské státy k ukončení činnosti podvodných katalogových firem, musím vám oznámit, že Rada do dnešního dne neobdržela od členských států žádný návrh řešení. Podobně nebyla informována ani o krocích, které podnikly členské státy ve směru ukončení činnosti těchto firem, případně o záměrech jejich příslušných orgánů, pokud jde o výměnu údajů o těchto firmách.

Pokud jde o druhou otázku, která se týkala kroků podniknutých za účelem odstranění právních mezer při provádění směrnice o klamavé reklamě, za tuto směrnici a její uplatňování je podle ustanovení článku 211 Smlouvy o založení Evropského společenství odpovědná Evropská komise. Proto se domnívám, že by se měl Evropský parlament s touto otázkou obrátit na Evropskou komisi.

V souvislosti s těmito dvěma otázkami bych rád ještě dodal, že k dnešnímu dni nebyla Rada informována o žádných opatřeních, která členské státy přijaly s cílem informovat podnikatelské kruhy o rizicích, která podvodné katalogové firmy představují.

Pokud jde o otázku týkající se rozšíření působnosti směrnice o nekalých obchodních praktikách, v této věci mohou paní McCarthyové potvrdit, že tato směrnice se na případy popsané Výborem pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů nevztahuje. Jinými slovy, nepokrývá případy podvodných obchodních postupů, jimž jsou malé a střední podniky vystaveny.

Důvodem této skutečnosti je to, že rozsah uplatňování dotyčné směrnice je omezen na vztahy mezi podniky a spotřebiteli. Pokud jde o možné rozšíření působnosti této směrnice i na vzájemné vztahy mezi podniky, v této souvislosti mohu říci pouze to, že Rada přijme k této otázce stanovisko, jakmile obdrží příslušný legislativní návrh.

Chtěl bych vám však připomenout, že v Radě již proběhla diskuse o otázce, zda by měla uvedená směrnice pokrývat i obchodní postupy mezi podniky. Tato diskuse se uskutečnila v době přijímání uvedené směrnice. Zároveň vám připomínám, že rozšíření působnosti směrnice do podoby, v níž by pokrývala i nekalé obchodní praktiky, které nepoškozují spotřebitele, odmítla kromě Komise i většina členských států.

Bez ohledu na tuto skutečnost však musím zdůraznit, že naše podniky, včetně malých a středních podniků, mají proti těmto praktikám legislativní ochranu. Chrání je totiž směrnice o klamavé reklamě.

Chtěl bych svou odpověď ukončit tím, že bych rád jménem předsednictva vyjádřil výslovný souhlas s názorem výboru, že nekalé a podvodné obchodní praktiky jsou nepřijatelné v jakékoliv hospodářské oblasti. Zároveň jsem přesvědčen, že je nutno podniknout proti podobným praktikám konkrétní kroky.

Členské státy řeší problém nekalých obchodních postupů v souladu s ustanoveními jejich vnitrostátních právních předpisů. Příklad European City Guide, který jste ve své otázce uvedla, se dostal před soud minimálně v jednom členském státě.

Chtěl bych vám za vaši otázku znovu poděkovat. Nyní budu velmi pozorně naslouchat další diskusi.

**Simon Busuttil**, jménem skupiny PPE-DE. – (MT) Vážený pane předsedající, otevřete-li si uvedený katalog, naleznete v něm stovky stran s tisíci podniků (jde totiž o objemnou publikaci) – často malých podniků, které se v tomto katalogu ocitly na základě podvodu. Tyto podniky si své začlenění do tohoto katalogu nepřály, avšak došlo k tomu proti jejich vůli. Petiční výbor Evropského parlamentu obdržel přibližně 400 peticí od malých podniků, které se ocitly v podobné pasti. Domnívám se, že tato otázka má tři rozměry. Zaprvé, tyto malé podniky se staly oběťmi podvodu. Zadruhé, tato otázka obsahuje i přeshraniční a nadnárodní aspekt, a proto by se měla stát předmětem zájmu Evropy, Evropského parlamentu, Rady a Komise. A zatřetí, firmy jako European City Guides těží z legislativních mezer v platných právních předpisech.

Jaké kroky tedy Evropský parlament podniká v tomto směru, kromě kroků Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, o nichž hovořila paní McCarthyová? Petiční výbor vypracuje zprávu, která se bude touto otázkou zabývat. Budu zpravodajem této zprávy, která bude mít čtyři cíle. Zaprvé se zaměří na zvýšení informovanosti o tomto velmi vážném problému. Zadruhé vyzve Radu a zejména Komisi k tomu, aby v této věci podnikly konkrétní kroky, neboť pokud nemohou v současnosti podniknout nic, musí alespoň zajistit, aby zaujaly v budoucnosti postavení, v němž budou moci jednat. Zatřetí, musíme rovněž zjistit, zda existují určité legislativní nedostatky; tato oblast bude úkolem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. A konečně musí zpráva poskytnout užitečné informace obětem uvedených podvodů. Před přijetím této zprávy, k němuž by mělo dojít před koncem tohoto roku, uskuteční Petiční výbor konzultace a setkání s oběťmi těchto podvodů, se sociálními partnery a Komisí.

**Genowefa Grabowska**, jménem skupiny PSE. – (PL) Vážený pane předsedající, činnost firem, které vykonávají nečestné obchodní a marketingové praktiky, si nezaslouží nic jiného než naše odsouzení. Vůči těmto podvodným tržním činnostem musíme jednoznačně chránit práva našich spotřebitelů a podporovat je v boji proti firmám, které jsou v současné evropské realitě zřejmě zcela mimo dosah zákona. Tisíce společností v celé Evropě se stávají oběťmi podvodů souvisejících s údajnou bezplatnou reklamou v obchodních katalogích, za něž musí ve skutečnosti zaplatit částky ve výši několika set až několika tisíc eur. Vydavatelé těchto bezcenných – z obchodního i reklamního hlediska – katalogů se nezaměřují jen na určitá průmyslová odvětví, mezi něž patří například turistické agentury, majitelé hotelů a restaurací, lékaři a dokonce i vědecké instituce, ale bohužel oslovují i státní agentury a orgány. Proto se občané Evropské unie ptají, jak je možné, že původci těchto praktik, kteří byli dokonce odhaleni podle jmen a příjmení jako majitelé firem vydávajících tyto katalogy, mohli vydělat jmění díky těmto podvodným a nekalým praktikám, které zneužívají strachu malých evropských podnikatelů z vyděračských firem a ze soudů.

Žádám v této souvislosti slovinské předsednictví – přičemž k předsednictví se obracím více než ke Komisi – aby dalo podnět ke koordinování činností členských států, především v oblasti výměny informací a vzájemného varování proti tomuto typu podvodných praktik, s cílem posílat si vzájemně informace o majitelích a správních radách těchto společností, a aby rovněž navrhlo zavedení přísnějších trestních sankcí za tento typ činností. Pokud by současná situace pokračovala, znamenalo by to narušení důvěry podniků a občanů v Evropské unii ve společný trh, a zároveň odstranění rozdílů mezi čestnými podnikateli a činnostmi, které se svou povahou podobají praktikám mafie.

**Diana Wallis**, jménem skupiny ALDE – Vážený pane předsedající, ráda bych paní McCarthyové a Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů poděkovala za položení této otázky. Musím říci, že by mne ze strany Rady potěšila trochu pádnější odpověď.

Současná situace je naprosto nepřijatelná a já bych ráda v této souvislosti zahájila své vystoupení jedním přiznáním. Na začátku osmdesátých let minulého století jsem působila jako právnička ve Spojeném království, svou praxi jsem však společně s jedním právníkem založila v Německu. Začali jsme dostávat žaloby, že jsme svou praxi propagovali v European City Guide, a dokonce jsme se i jakožto právníci cítili ohroženi a zavražďováni. Pokud mají tedy i právníci z těchto lidí strach, jak se pak mají cítit obyčejné malé a střední podniky?

Zvláštěností této situace však je, že i když by právní předpisy EU měly být schopny poskytnout přiměřené řešení, zjevně se jim to nedaří ani 20 či 30 let poté, co se tyto praktiky poprvé objevily. Právě naopak, pokud si přečtete některé z výhrůžných dopisů těchto osob, naleznete v nich dokonce citace právních předpisů EU, jimiž své oběti ještě více zavražďují. A jak reaguje na tyto skutečnosti Rada? Obávám se, že odpověď „zkusíme se podívat na klamavou reklamu a budeme o ní přemýšlet“ nestačí. Po třiceti letech již skutečně potřebujeme něco jiného.

Co mají lidé v takové situaci dělat? Musíme zorganizovat důkladnou diskusi o tom, zda je nutno nově vymezit, koho a co rozumíme pod pojmem „spotřebitel“. Na tuto skutečnost jsme se snažili upozornit již během diskuse o smluvním právu. Pokud chceme tento problém vyřešit, musíme zajít dále a hlouběji.

Ostatně, jsou-li členské státy příliš nesmělé nebo zastrašené na to, aby se touto otázkou zabývaly, dovolte mi, abych předložila jiný návrh, který je v tomto případě možná poněkud sporný. Pokud nám Komise nabídne dostatečně silný systém kolektivní nápravy – nazvěme jej systémem pro hromadné žaloby – možná budou moci sami občané podnikat potřebné kroky v případě, že to za ně nikdo jiný neudělá. Tolik k mému návrhu.

**Mairead McGuinness (PPE-DE).** - Vážený pane předsedající, se čtyřletým zpožděním vedeme konečně diskusi o European City Guides. Jak již upozorňovali i jiní kolegové přede mnou, nedokázala bych ani unést tu hromadu stížností, kterou jsem v souvislosti s tímto problémem dostala. Evropa je kritizována za to, že nemá dostatečný kontakt se svými občany, a tady se nám nabízí vskutku ideální příležitost – a s tímto tvrzením se obracím na Radu – spojit se s lidmi, kteří mají skutečný problém a kteří se obracejí na své poslance v Evropském parlamentu se žádostí o pomoc.

Tento problém se netýká pouze podniků. Slyšela jsem například i o případech administrativních pracovníků ve školách, kteří uvedenou nabídku omylem vyplnili a podepsali a pak ze strachu zaplatili požadované částky. Tragickou věcí je v souvislosti s European City Guides to, že tento postup funguje proto, že se lidé cítí být ohroženi a mají strach. Bez ohledu na to, zda lidé zaplatí nebo ne, jejich zastrašování a zneužívání pokračuje. Jde ale o evropský problém, který vyžaduje evropské řešení. Domnívám se, že existuje malý důvod k oslavě s ohledem na to, že můj kolega, pan Simon Busuttil, připravuje v této věci zprávu a shromažďuje informace; myslím si ale, že Rada musí být v souvislosti s touto otázkou trochu aktivnější, a totéž platí i o Komisi.

Tato otázka je velmi konkrétní a souvisí s ní pět klíčových oblastí, které je nutno vyřešit. Podle mého názoru jde o problém obrovských rozměrů, které však musíme změřit. Výměna informací je vynikající myšlenkou, pokud však výsledným opatřením nebudou konkrétní kroky, mohla by vyvolat frustraci. Musíme zacelit existující právní mezery. V Irsku například těm, kdo se zapojili do European City Guide, citují evropské právo. Říkají jim, že se jejich případ dostane před soud v jiném členském státě a že budou pokutováni a potrestáni. Dostávají telefonáty, v nichž zaznívají mnohé výhrůžky proti jejich osobě a jejich spolupracovníkům. Tato situace je prostě nepřijatelná. Jednoznačně je nutno, abychom nově vymezili pojem „spotřebitel“, neboť, jak jsem již uvedla, tento problém se netýká pouze podniků. Chci však zdůraznit svůj předchozí bod. Máme jedinečnou příležitost dokázat lidem v celé Evropě, že aktivně jednáme ve věcech, které se jich přímo týkají. Chopme se dnes této příležitosti a nepromarněme ji jen slovy, po nichž nebudou následovat žádné skutky.

**Marian Harkin (ALDE).** - Vážený pane předsedající, velkou výhodou mnoha z těchto podvodných katalogových firem je skutečnost, že se nacházejí v jiném členském státě, takže pokud Evropská unie nějakým způsobem nezakročí, jejich postavení je v podstatě nedotknutelné. Tyto firmy zároveň vyvolávají v lidech strach. Mnozí z těchto lidí jsou malými podnikateli bez jakékoliv právní pomoci nebo možnosti poradenství a velká část z nich se po mnoha letech vydírání nakonec vzdá a požadovanou částku zaplatí.

Podobně, jako je tomu v případě mnoha mých předřečníků, i má kancelář je doslova zavalena stížnostmi, které obvykle zasílají živnostníci: instalatéri, dentisté, lékaři a lidé, kteří se stali obětí European City Guide. Tito lidé se cítí být v této věci osamoceni, mají pocit, že udělali nesprávné rozhodnutí, že se dali podvést, a v určitém smyslu za to dokonce obviňují sebe sama.

Zdá se mi neuvěřitelné, že většina členských států si nepřeje rozšířit působnost směrnice tak, aby upravovala také vztahy mezi podniky. Zajímalo by mne, zda je tomu tak proto, že oběťmi těchto podvodů jsou jen malé podniky a ne velké korporace. Domnívám se, že naši občané si zaslouží, aby Rada a Komise podnikly intenzivnější a kvalitnější kroky, než jaké podnikají nyní. Myslím si, že současná situace není dostatečně uspokojivá, a vyzývám Radu, aby začala okamžitě jednat.

**Malcolm Harbour (PPE-DE).** - Vážený pane předsedající, přejdu rovnou k věci. Chtěl bych následující věty adresovat slovinskému předsednictví, které podle mého názoru odvádí vynikající práci. Pane ministře Lenarčiči, dovolte mi uvést čtyři body, které byste mohl uvést na příštím zasedání Rady pro konkurenceschopnost.

Zprvém, měl byste vyzvat Komisi, aby mechanismus SOLVIT – který by se měl zabývat každou jednotlivou stížností související s vnitřním trhem, nejen stížnostmi zaměřenými přímo na trh – začlenila pevně do svého programu. Vyzvěte ji, aby šířila informace, které jsou nyní dostupné na nezávislých internetových stránkách,



a aby se tyto informace staly součástí její práce. Na těchto stránkách je uvedeno mnoho komplexních informací a měli bychom se stydět za to, že tuto iniciativu museli vyvinout dotčení lidé samostatně a bez naší pomoci. Tento krok by mohl být uskutečněn okamžitě a byl by to váš první úkol.

Vaším druhým úkolem by bylo zdůrazňovat všem vašim kolegům, že jejich informační služby určené podnikatelům (neboť každý z nich má k dispozici služby určené malým a středním podnikatelům) by měly zprostředkovávat dané informace podnikatelům v jejich mateřském jazyce, přičemž vám postačí skutečně jen velmi skromná část vašeho rozpočtu k tomu, abyste těmito podnikatelům vysvětlil, o co se vlastně jedná.

Zatřetí, poskytněte tyto informace také svým orgánům činným v trestním řízení. Zároveň sdělte Komisi a osobám odpovědným za spolupráci v oblasti ochrany spotřebitelů, aby zahrnuly tyto informace do svých programů. Nebude to vyžadovat velké úsilí, neboť tyto informace již existují. Proto nebude tento úkol příliš složitý. To byla tedy třetí věc, kterou byste měl udělat.

Začtvrté byste měl říci svým kolegům tuto větu: tyto praktiky jsou podle ustanovení směrnice o nekalých obchodních praktikách naprosto nezákonné, jsou-li uplatňovány vůči jednotlivým spotřebitelům. Každý ví, že tomu tak je. Dotčené podniky mají v tomto případě v podstatě postavení jednotlivých spotřebitelů. V rámci procesu uplatňování této směrnice v jednotlivých členských státech (musím přitom jen tak mimochodem poznamenat, že členské státy si za uplatňování této směrnice žádnou velkou pochvalu nezaslouží, dokonce i můj vlastní členský stát v této oblasti výrazně zaostává) byste mohl do tohoto procesu velmi snadno začlenit také ustanovení, podle něhož by proces uplatňování zahrnoval konkrétně i seznamy a databáze, stejně jako malé podniky. Toto opatření by nevyžadovalo žádné velké úsilí.

To jsou tedy čtyři návrhy konkrétních kroků. Proto se na vás nyní, pane ministře, obracím, abych vám řekl, že očekáváme, že se tyto kroky objeví v příštím programu zasedání Rady pro konkurenceschopnost. Jak můžeme žádat malé podniky, aby se podílely na vnitřním trhu, když jim nedokážeme poskytnout ani ty nejprostší záruky v tak jednoduché věci, jako je tato? Je to ze strany nás všech ostudné zanedbávání našich povinností v oblasti společného trhu.

**Richard Corbett (PSE).** - Vážený pane předsedající, European City Guide a podobné katalogy a seznamy představují ve své podstatě určitou skupinu podvodníků. Naše právní předpisy však nejsou dostatečně kvalitní na to, abychom se s těmito podvodníky dokázali vypořádat. Tato otázka měla být položena Komisi v souvislosti s předložením nového legislativního návrhu na zpřísnění příslušných právních předpisů, které by nám umožnilo tento problém vyřešit. Než se tak však stane, mé doporučení kterémukoliv z malých podniků, který musí čelit požadavkům ze strany European City Guide a podobných seznamů a katalogů, je velmi jednoduché: neplaťte a ignorujte tento tlak.

Byla založena organizace s názvem Zastavte European City Guide, která sdružuje oběti této firmy. Jejich internetové stránky však musely být zrušeny z důvodu tlaku a právních hrozeb namířených proti provozovateli těchto internetových stránek a usilujících o jejich zrušení. Proto poskytují této organizaci prostor na svých internetových stránkách, aby mohla i nadále šířit informace o tom, jakým způsobem se mohou podniky před těmito praktikami chránit. V této věci musíme podniknout razantní kroky a musíme je podniknout co nejdříve.

**Marcin Libicki (UEN).** – (PL) Vážený pane předsedající, dovoluji mi poblahopřát paní McCarthyové ke skvěle připravené otázce k ústnímu zodpovězení, týkající se nekalých praktik reklamních společností vycházejících z příkladu European City Guides. Petiční výbor, jemuž předsedám, pověřil pana Busittila vypracováním zprávy o této otázce. Obdrželi jsme obrovské množství peticí se stížnostmi na tyto konkrétní praktiky. Pan komisař uvedl, že Komise neobdržela žádné podobné stížnosti, které by ji vedly k tomu, aby dala v této věci podnět k šetření. Já to však vidím tak, že tato diskuse bude spolu s budoucí diskusí o zprávě pana Busittila dostatečným důvodem k tomu, aby Komise v této věci podnikla nezbytné kroky, vzhledem ke skutečnosti, že tyto praktiky jsou nesmírně nečestné a působí problémy malým podnikatelům a obyčejným lidem – jinými slovy lidem, kteří nemají za zády armádu právníků na svou obranu.

Vyzývám Komisi, aby v této věci podnikla potřebné kroky.

**Brian Crowley (UEN)** - Vážený pane předsedající, zabýval jsem se až 19 případy lidí, kteří byli v souvislosti s European City Guide podvodem připraveni o své peníze a kteří se stali oběťmi vymáhání dluhů. V 17 z těchto 19 případů šlo o malé podniky, zaměstnávající nejvíce tři osoby. A v šesti z těchto 17 případů šlo o lidi ve věku nad 60 let, kteří se strachem čekali, kdy na jejich dveře zaklepe listonoš s dopisem od právního zástupce uvedené firmy.

To, k čemu zde ve skutečnosti došlo, bylo překroucení zákona o prodeji zboží a poskytování služeb, případně směrnice o nekalých obchodních praktikách, o níž hovořil pan Harbour. To již samo o sobě představuje podvod, protože pokud se na něčem dohodnete, pak čekáte za své peníze určitou protihodnotu. Ve skutečnosti však došlo k záměrně nesprávnému popisu poskytované služby. Podobně jako někteří z mých předřečníků se i já domnívám, že nejhodnější by bylo řešit tuto záležitost na úrovni Komise. Bylo by však správné, aby s touto situací byla obeznámena také Rada pro konkurenceschopnost a každý ministr, který by byl zároveň zmocněn zavést právní předpisy na vnitrostátní úrovni. Tato opatření by mohla být zavedena dříve, než bude předložena revidovaná evropská směrnice týkající se této otázky.

**Arlene McCarthy (PSE).** - Vážený pane předsedající, ráda bych zopakovala slova svých předřečníků. V souvislosti s touto otázkou se už musíme přestat vyhýbat odpovědnosti. Musíme těmto firmám znemožnit, aby s námi dále hrály hru s názvem „chyť mne, když to dokážeš“. Právě tuto hru s námi totiž hrají. Pane ministře, neopustím toto plenární zasedání, dokud od vás nedostanu nějaké záruky týkající se podniknutí potřebných kroků.

Pan Harbour vám nabídl několik doporučení, já bych však byla ráda, kdybyste upozornil na určité konkrétní věci, o nichž jsem se zmínila i já ve svém úvodním projevu. Mám v úmyslu upozornit na schůzi pracovní skupiny Rady na rakouský model, který na základě směrnice o klamavé reklamě tyto praktiky již zakazuje. Všechny členské státy však neuplatňují tuto směrnici stejným způsobem. Mohl byste tedy požádat také další členské státy, aby následovaly příkladu rakouského modelu a zakázaly tyto praktiky zavedením pozměňovacích návrhů do svých vnitrostátních právních předpisů.

Chtěla bych rovněž požádat Radu, aby se dohodla na přeshraniční síti zaměřené na prosazování práv spotřebitelů. Žádám vás, abyste podal podnět k přijetí, prošetření a uskutečnění kroků týkajících se katalogových firem v rámci této přeshraniční sítě. Taková opatření by nám podle mého názoru umožnila podniknout určité kroky napříč hranicemi a zabránila by tak těmto lidem uniknout spravedlnosti. Myslím si, že každý z nás by dnes z této místnosti odcházel o něco šťastnější, kdybyste nám mohl přijetí těchto opatření potvrdit.

**Janez Lenarčič, úřadující předseda Rady.** – (SL) Vážený pane předsedající, děkuji vám srdečně za udělení slova. Rád bych zároveň poděkoval všem přítomným poslancům, kteří se této diskuse zúčastnili.

Dovolte mi, abych hned v úvodu objasnil jednu věc. Žádný z členů Rady ani předsednictví a žádný z členských států nepodporuje pokračování či existenci podvodných praktik na vnitřním trhu vytvořeném Evropskou unií. Právě naopak. To je také důvodem k tomu, proč je tato dnešní diskuse tak vítaná a proč ji zahajují já osobně jménem předsednictví.

Zadruhé vás mohu ujistit, že předsednictví zaznamenalo jednomyslné požadavky na posílení opatření a na uskutečnění okamžitých kroků. Můžete se spolehnout na to, že tyto požadavky odevzdáme i našim partnerům v Radě.

Zatřetí jsem nesmírně rád tomu, že se Petiční výbor rozhodl vypracovat v této věci zvláštní zprávu. Velice se na zprávu pana Busuttilla těšíme. Měla by být dalším popudem k přijetí vhodných opatření na evropské úrovni.

Rád bych však upozornil na jednu věc. Paní McCarthyová, uvedla jste příklad, který nám ukázalo Rakousko. Dobré příklady jsou jistě pro ostatní vhodnou motivací k tomu, aby je následovali. Doufám a věřím, že i tato diskuse přitom sehráje určitou pozitivní úlohu. Přesto však musím zdůraznit, že za provádění směrnic je odpovědná Komise.

Již zde dnes bylo řečeno, a uvedla jste to i vy ve své otázce, že se tento problém týká dvou směrnic. Směrnici o nekalých obchodních praktikách nelze pro tuto oblast uplatnit. Jedním z řešení by mohlo být, kdyby byl nově vymezen pojem „spotřebitel“, případně rozšířena působnost uvedené směrnice. Očekávám, že při přijímání rozhodnutí v této otázce budou na stole oba tyto návrhy.

Jsme si vědomi toho, že směrnice o nekalých obchodních praktikách je uplatňována teprve krátce. Je v platnosti teprve od prosince loňského roku, proto si myslím, že v dohledné době budeme muset zhodnotit její uplatňování.

Zadruhé bych rád znovu zdůraznil, že se na tuto oblast vztahuje směrnice o klamavé reklamě. Podvody tohoto druhu jednoznačně zahrnují i klamavou reklamu, což znamená, že již nyní jsou k dispozici určité prostředky právní nápravy.



kompromisní rozhodnutí, na jehož základě by se povolovaly tři kabotážní trasy v rámci sedmi dní po vyložení nákladu v hostitelském členském státě.

Značný počet členských států, které podporovala i Komise, však vyzývalo k povolení tranzitní kabotáže, s cílem vyhnout se prázdné silniční dopravě. Předsednictví se v současnosti pokouší najít kompromisní řešení v rámci Rady.

Zadruhé, pokud jde o usnesení o přístupu k povolání, potřebujeme dosáhnout kompromisu v otázce vnitrostátních elektronických registrů a registrů provozovatelů silniční dopravy. Ve skutečnosti bychom se už co nejdříve měli dohodnout na časovém harmonogramu pro zřízení tohoto registru.

Zatřetí, pokud jde o usnesení o mezinárodní autokarové a autobusové dopravě, diskuse musí pokračovat na úrovni pracovních skupin. Dohodli jsme se, že řešení dosažená ve výše uvedených dvou usneseních budou analogicky uplatňována i pro toto usnesení.

Sloviské předsednictví bude na zasedání Rady TTE, které se bude konat dne 13. června 2008, usilovat o dosažení politické dohody v těchto třech navrhovaných usneseních. Chtěl bych zdůraznit, že budeme usilovat, abychom co nejdříve zohlednili vaše pozměňovací návrhy, čímž bychom dosáhli výrazného sblížení našich vzájemných názorů na tyto otázky.

Sloviské předsednictví chce přispět ke konsolidaci a doplnění jednotného trhu. Jsem přesvědčen, že rychle se rozvíjející odvětví silniční dopravy představuje jeden ze základních pilířů jednotného trhu pro volný pohyb zboží a osobní dopravy a že právní režim Společenství musí projít modernizací, aby mohl dosáhnout vyšší účinnosti a většího stupně kontroly a aby zabezpečil čestnou hospodářskou soutěž.

Sloviské předsednictví bezvýhradně podporuje cíle vytyčené v návrzích těchto tří usnesení. Chtěl bych zdůraznit, že sloviské předsednictví si uvědomuje existující omezení na dopravním trhu Evropské unie. Chci tím říci, že svoji úlohu nevidíme jen v posílení pravidel a kontrolních mechanismů pro kabotáž, ale i v zavedení jednotných pravidel pro přístup k povolání.

Elektronické registry přispějí obzvláště významným způsobem k lepší účinnosti a transparentnosti v dopravním sektoru a zabezpečí významné snížení administrativního zatížení. Nakonec bych chtěl poděkovat i poslancům Evropského parlamentu, především zpravodajům, panu Groschovi a paní Ťičauové, za konstruktivní výměnu názorů.

Dovolte mi říci ještě jednou, že sloviské předsednictví udělá všechno, co bude v jeho silách, aby dosáhlo rovnováhy mezi různými zájmy a zabezpečilo, aby řešení, která přijme, přispěla k účinnějšímu a konkurenceschopnějšímu odvětví evropské silniční dopravy.

Na tomto místě bych chtěl poznamenat, že doufám a přeji si, abychom i nadále pokračovali v tomto dialogu a aby se Evropskému parlamentu podařilo v co nejkratším čase dosáhnout konsensu.

**Leonard Orban, člen Komise.** – (RO) Nařízení týkající se trhu mezinárodní silniční osobní a nákladní dopravy tvoří spolu s nařízením týkajícím se přístupu k povolání provozovatele silniční dopravy jeden balík. Tyto oblasti jsou totiž neoddělitelně propojeny. Jsem velmi rád, že dnes proběhne hlasování o těchto třech textech, protože nám to pomůže určit vaši pozici při prvním čtení. Chtěl bych poděkovat vašim zpravodajům, paní Ťičauové a panu Groschovi, za jejich práci. Zároveň bych chtěl poděkovat všem poslancům a poslankyním, kteří se na této práci podíleli. Rychlá dohoda je potřebná z následujících důvodů: je přáním Evropské rady, která se v tomto duchu vyjádřila na svém loňském březnovém zasedání; zmiňované odvětví, které zahrnuje více než 900 000 podniků, si přeje harmonizaci podmínek pro přístup k povolání s cílem dosažení spravedlivé hospodářské soutěže a jasných pravidel pro oblast kabotáže, která představuje sice omezený, ale též choulostivý problém.

Patnáct let od zavedení prvních předpisů pro oblast přístupu na trh silniční dopravy je tento trh i nadále roztržštěný. Existuje až 27 národních verzí pravidel pro kontrolu přístupu k povolání a definici bezúhonnosti, která je podmínkou pro získání povolení pro vstup na daný trh. Ještě jednou bych vám chtěl připomenout i různé interpretace pojmu dočasný v souvislosti s kabotáží. Vzhledem k této skutečnosti byla skutečně vhodná doba na iniciování pokroku v integraci vnitřního trhu v oblasti silniční dopravy. Dosažení rychlé dohody je možné. Domnívám se, že pozici Rady a pozici Evropského parlamentu je možné ještě více přiblížit ke společnému bodu. Domnívám se, že s pomocí sloviského a francouzského předsednictví dokážeme této dohody v dohledné době dosáhnout. Mohu vás ubezpečit o své podpoře, aspoň v zásadě, většiny pozměňovacích návrhů předložených Výborem pro dopravu a cestovní ruch. Vzhledem k tomu, že podrobné

stanovisko Komise týkající se každého pozměňovacího a doplňujícího návrhu už bylo odevzdáno příslušným parlamentním oddělením, svoje výhrady, případně postřehy zaměřím jen na několik otázek.

První z těchto otázek, která se týká kabotáže, se zdá být ústředním tématem tohoto balíku. Žádné řešení však nebude dobré, pokud nebude kontrolovatelné. Nejvyšší kvalitou návrhu Komise je právě přehlednost, jednoduchost a kontrolovatelnost zavedeného mechanismu: tři kabotážní přepravy v průběhu sedmi dní následujících po dodání zboží v rámci mezinárodní přepravy. Tento vztah k mezinárodní přepravě se ve všeobecnosti uznává, a právě proto chápu záměr pozměňovacího návrhu č. 17 ve zprávě pana Grosche, který se zabývá realizací kabotážní přepravy v tranzitní zemi při nejkratší cestě zpět. Navrhovaná formulace tohoto pozměňovacího návrhu ho však dělá těžko kontrolovatelným, a z toho důvodu ho nemohu podpořit. Na druhé straně se však domnívám, že s cílem vyhnout se jízdám prázdných vozidel bychom dokázali kontrolovat ustanovení, v němž by bylo uvedeno, že jedna ze tří kabotážních přeprav v průběhu sedmi dní se může realizovat v tranzitní zemi v rozpětí maximálně tří dní. Pozměňovací návrh tohoto charakteru bych určitě podpořil. Stejně je to i s pozměňovacími návrhy č. 18, 37, 40, 44 a 47, v nichž se uvádí, že omezení týkající se počtu a délky trvání kabotážních přeprav by se měla postupně odbourávat až do jejich úplného odstranění v roce 2014.

Musíme vzít v úvahu tržní podmínky v jednotlivých členských státech. Fiskální, sociální a platové podmínky jsou z důvodu nedostatečné harmonizace ještě stále velmi rozdílné a obávám se, že do roku 2014 se v této oblasti mnoho nezmění. Navrhovaný balík k této harmonizaci určitě přispěje, aspoň pokud jde o kontrolu přístupu k povolání, nedokáže však sám o sobě zaručit dostatečný stupeň harmonizace. Za těchto okolností by automatická liberalizace kabotáže způsobila namísto konsolidace spíš deformaci konkurenčních podmínek. Z tohoto důvodu je podle mě vhodnější spíš ustanovení o pozdější revizi těchto skutečností. Chtěl bych připomenout, že členským státům nebrání samozřejmě vůbec nic v tom, aby úplně otevřely svoje kabotážní trhy ještě před zmiňovanou revizí za předpokladu, že tak udělají bez jakékoli diskriminace vůči ostatním členským státům a v souladu s dohodami uzavřenými mezi národními vládami před vstupem do platnosti předpisů Společenství o přístupu na trh.

Pozměňovací návrh č. 21 ve své současné formulaci tyto skutečnosti neobsahuje a z toho důvodu ho Komise nemůže podpořit. Pokud jde o přístup k povolání, v této otázce je nesmírně důležitý aspekt bezúhonnosti a závažných porušení právních předpisů. Postup, v němž navrhuje ztrátu bezúhonnosti v případě závažného porušení právních předpisů, má podle mého názoru silný odrazující účinek, ale zároveň zůstává vhodným postupem. Zvláště vítám pozměňovací návrh č. 104 uvedený ve zprávě paní Ťičajuové, který poskytuje velmi přehledný seznam těchto porušení práva. Na základě uvedených skutečností můžeme podpořit návrh Parlamentu týkající se článku 6. Registr evropských společností sehrává při kontrole bezúhonnosti mimořádnou důležitost. V této souvislosti v zásadě podporujeme pozměňovací návrhy č. 70, 72 až 78 a 114, které umožňují rychlé a postupné zavedení vzájemně propojených vnitrostátních registrů.

Na závěr, návrh usnesení umožňuje malým podnikům využívat služby takzvaných externích správců. Jinými slovy, jde o správce, kteří nepracují přímo v těchto malých podnicích. Pozměňovací návrh č. 27 neznamená pro tuto možnost žádné omezení. Podle mého názoru by však tato možnost měla zůstat spíš výjimkou a nemělo by se z ní stát pravidlo. Z toho důvodu nemohu tento návrh podpořit. Na druhé straně mohu podpořit pozměňovací návrh č. 109, v němž se stanovuje rozumný limit 50 vozidel. Nakonec pokud jde o otázku dvanácti dní, připomínám bývalý pozměňovací návrh uvedený ve zprávě paní Ťičajuové, který se týkal opětovného zavedení takzvané dvanáctidenní výjimky pro autokary. Souhlasím s rozhodnutím plenárního zasedání hlasovat o zařazení tohoto pozměňovacího návrhu do zprávy pana Grosche pro oblast autobusů. K dnešnímu dni Komise ještě nezaujala vůči tomuto obsahu žádné stanovisko. V současnosti na této otázce pracují sociální partneři a my si musíme počkat na výsledek prvních výměn názorů, abychom se s přijímáním právních předpisů příliš neunáhli. Jakmile se podaří dosáhnout dohody mezi těmito partnery, bude potřeba opětovné podrobné přezkoumání této otázky, avšak bez toho, aby se tím zpomalil pokrok při hledání dohody v oblasti kabotáže a registrů.

**Silvia-Adriana Ťičaju,** zpravodajka. – (RO) Chtěla bych hned v úvodu poděkovat Komisi, Radě a spoluzpravodajům, především panu Groschovi, panu Sterckxovi, paní Lichtenbergerové a všem svým kolegům, s nimiž jsem při přípravě této zprávy spolupracovala. Návrh usnesení o přístupu k povolání provozovatele silniční dopravy má velký význam, protože se týká 4,5 milionu zaměstnanců v oblasti silniční dopravy a více než 900 000 evropských podniků. Snažili jsme se absolvovat co nejkomplexnější konzultace se subjekty působícími v tomto odvětví. Výbor TRAN k tomuto účelu zorganizoval v říjnu minulého roku veřejnou diskusi s cílem shromáždit co největší počet stanovisek k návrhu tohoto usnesení. Toto usnesení nahrazuje směrnici 96/26, kterou jednotlivé členské státy zaváděly rozdílným způsobem. Návrh usnesení stanovuje společná kritéria, na základě kterých má společnost přístup k povolání provozovatele silniční

dopravy, stálé sídlo, řízení z operačního centra a přístup k dostatečnému počtu parkovacích míst. Dále jsou stanovena kritéria k prokázání finanční situace, bezúhonnosti, úlohy dopravního manažera a požadavků, které by měl/a splňovat. V souvislosti s požadavky mám na mysli osvědčení o odborné způsobilosti a bezúhonnosti a povinnost členských států vytvářet vnitrostátní elektronické registry, které budou mezi sebou navzájem propojeny.

Výboru TRAN bylo předloženo 193 pozměňovacích návrhů, kterými se mění obsah návrhu Komise. Z tohoto důvodu se Parlament a výbor TRAN rozhodly pro text, který se zabývá jen závažnými a velmi závažnými porušeními práva, přičemž druhá zmiňovaná porušení jsou v příloze k usnesení velmi dobře definována. Pokud jde o závažné porušení, Komise vypracuje seznam těch, která mohou mít za následek ztrátu licence silničního dopravce v případě, že se budou opakovat. Tento seznam bude schválen v souladu s nařízeními pro postup přezkoumání. Pokud jde o vnitrostátní elektronické registry a jejich vzájemné propojení do 1. ledna 2012, tyto registry se začnou vytvářet z minimální společné struktury, kterou Komise představí do 1. ledna 2010. Elektronické registry budou obsahovat část s veřejnými a důvěrnými údaji. Část s veřejnými údaji bude obsahovat údaje o provozovatelích silniční dopravy a manažerech silniční dopravy. Část s důvěrnými údaji bude obsahovat údaje o porušeních, kterých se tyto subjekty dopustily, případně o uvalených sankcích, a přístup k ní budou mít jen příslušné orgány v souladu s ustanoveními o ochraně osobních údajů. Chtěla bych zdůraznit, že tyto důvěrné údaje je možné mít uložené v oddělených registrech.

Pokud jde o získání osvědčení odborné způsobilosti, výbor TRAN se rozhodl odstranit požadavek na fixní počet tréninkových hodin a nahradil ho povinností absolvovat písemnou zkoušku, po které bude následovat i ústní zkouška v závislosti na rozhodnutí každého členského státu. V dalším předloženém pozměňovacím návrhu se uvádí, že dopravní manažer by měl být sankcionován jen za skutečnosti, které mu mohou být přisouzeny. To znamená, že každé rozhodnutí o uvalení sankcí je možné zpochybnit, přičemž tyto sankce budou do elektronického registru zaznamenány až po vynesení konečného rozhodnutí v této věci.

Výbor TRAN považuje za dostatečné, aby společnost prokázala svoji finanční způsobilost na základě svých ročních výkazů, které prozkoumal auditor, případně jiná náležitě akreditovaná osoba, a na základě bankovní záruky nebo jiného finančního nástroje, například pojištění. Z toho důvodu byl odstraněn limit 80 % na okamžitě dostupné finanční prostředky a byl nahrazen minimální hodnotou pro kapitál a rezervy. Výbor TRAN také považuje za velmi důležité, aby se hodnota v eurech stanovovala každý rok, a ne každých pět let, jak je uvedeno v návrhu Komise. Navrhli jsme také odstranit z návrhu Komise článek 22, který přiděloval jednotlivým členským státům určitá prioritní práva odlišným způsobem. Zároveň jsme předložili pozměňovací návrh č. 52, který umožňuje osobám, jež prokážou, že minimálně 10 let před datem, v němž dané nařízení nabylo platnosti, vykonávaly nepřetržitě profesi silničního dopravce, aby jim byla udělena výjimka z povinnosti absolvovat zkoušku.

Navrhli jsme také, aby byl počet vozidel spravovaných externím manažerem omezen na 50 a počet podniků na 4. Pokud jde o interního dopravního manažera, socialistická skupina navrhla omezit počet vozidel přímo spravovaných dopravním manažerem na 250. Domníváme se, že toto opatření je potřebné, protože i dopravní manažer by měl mít slušné pracovní podmínky.

Výbor TRAN obdržel i dva pozměňovací návrhy, které se týkaly dvanáctidenní výjimky v souvislosti s bezpečnostní přestávkou řidičů autokarů v mezinárodní osobní dopravě. V této věci se očekává dohoda mezi zaměstnavateli a odbory a z toho důvodu budou tyto dva pozměňovací návrhy předloženy znovu ve zprávě pana Grosche.

**Mathieu Grosch, zpravodaj.** – (DE) Vážený pane předsedající, chtěl bych poděkovat paní zpravodajce, stínovým zpravodajům, Radě a Komisi za jejich účinnou spolupráci. Myslím si, že jsme společně usilovali o vytvoření kompletního balíku, v němž by byla mezi třemi zmiňovanými zprávami zachována určitá míra soudržnosti.

Na první pohled bych řekl, že Parlament do jisté míry udává směr. Možná jsme doufali, že se nám podařilo dosáhnout výsledku už v době neformálního dialogu. Teď však Parlament může ukazovat cestu. Jsem též přesvědčen, že Rada může velmi užitečně využít mnohá doporučení, která zazněla a ještě zaznějí v této diskusi. Jak už bylo řečeno, dopravní manažer sehrává při přístupu k pracovním místům důležitou úlohu. Domnívám se, že je důležité, abychom poznali, jakým způsobem budou v budoucnosti strukturovány podniky v mezinárodním odvětví, jakým je doprava, kdo je v těchto podnicích zodpovědný za finance a spolehlivost na jedné straně, ale zároveň, na straně druhé, i to, kdo nese zodpovědnost za důležitá nařízení v oblasti dopravy. Když chceme v budoucnosti pracovat na mezinárodní úrovni, je důležité, abychom věděli, jakým způsobem jsou naši partneři strukturováni a zda se na ně můžeme spolehnout.

Snažili jsme se tyto skutečnosti uspořádat z administrativního hlediska co nejjednodušeji a nejtransparentněji. Spoléháme se však ve značné míře i na spolupráci ze strany Rady, protože informační síť, kterou chceme vytvořit, musí být transparentní, účinná a zároveň rychle dostupná. Jakékoli zpoždění je podle našeho názoru zbytečné, protože díky současné úrovni informačních technologií je možné pokroku v této oblasti dosáhnout velmi rychle.

Požadavky na získání pracovních míst jsou též úplně srozumitelné. Nepřejeme si žádné zvláštní podmínky pro osoby, které už v této oblasti mají pracovní zkušenosti a dokázaly svoji spolehlivost. Chtěli bychom však, aby bylo možné tyto skutečnosti v pravidelných intervalech ověřovat. Pokud jde o přístup na trh, v autobusové dopravě je to o něco jednodušší. V této oblasti jsme zároveň usilovali o dosažení soudržnosti s dostupností pracovních míst.

V současnosti se v Parlamentu zaměřujeme především na oblast závažných přestupků. Budoucí výměna informací mezi jednotlivými zeměmi o méně závažných přestupcích skutečně nebyla naším prvořadým záměrem. Až poté, co budeme mít k dispozici kvalitní informace o závažných přestupcích, budeme skutečně o velký krok dál.

Podle našeho názoru by neměly být ohroženy existující smlouvy. Kromě toho se domníváme, že veřejnou městskou dopravu už v současnosti chrání její vlastní nařízení a je na jednotlivých členských státech, aby kontrolovaly, zda se v této oblasti objevují nějaké problémy.

Dvanáctidenní nařízení je samozřejmě také předmětem dnešní rozpravy. Jak bylo právě řečeno, Parlament už jednou požádal o přijetí takového nařízení, avšak po dobu britského předsednictví se tuto otázku nepodařilo uzavřít. Parlament se vždy jasně vyjadřoval k této otázce, protože nejsme orientováni jen tržně. Zvažovali jsme i bezpečnostní kritéria a chtěli bychom toto téma znovu otevřít. Doufám, že se tomuto Parlamentu podaří zvolit ten správný čas a správnou formu pro přijímání této otázky.

Nakonec je tu ještě otázka přístupu k silniční přepravě zboží. Známý koncept kabotáže má v této oblasti samozřejmě velký význam. Jednoduše řečeno, v konečném důsledku jde o snahu určitým způsobem regulovat směrnici o službách v odvětví dopravy. Jestliže pocházím ze třetí země, jakým způsobem mohu poskytovat služby v jiné zemi? Mohu je poskytovat donekonečna? Mohu je poskytovat na základě jakýchkoli podmínek? Toto je v konečném důsledku základní otázka. V tomto případě nejde o velké dopravní společnosti, ale o menší podniky. Na jedné straně se ve snaze vyhnout se prázdným jízdám pokoušíme zohlednit environmentální aspekt, na straně druhé – vzhledem k dobře známé skutečnosti, že sociální a daňové podmínky se v současnosti mezi jednotlivými zeměmi výrazně liší – bychom však tímto nařízením neměli podporovat ani přímý dumping v těchto dvou odvětvích.

Omezení kabotážní přepravy na tři přepravy týdně je, aspoň podle mého názoru, velmi jasný požadavek. Plní mnohem lepší úlohu než pojem „dočasný“, který by mohl v konečném důsledku znamenat, že 27 zemí by mělo v průběhu nejbližších několika roků 27 různých právních předpisů, což by tomuto odvětví určité neprospělo. Podle mne je toto nařízení přehledné. To, že by se mělo dokončit v průběhu určité rozumné doby, nepředstavuje podle našeho názoru – přičemž teď mluvím za sebe – žádný problém vzhledem k tomu, že se ruší rozdíly v oblasti daní a mezd.

Zároveň jsme se otázkou kabotáže zabývali i z trochu realističtějšího pohledu, což znamená, že se s ní dá začít už po prvním vyložení nákladu. Na rozdíl od Komise se však domnívám, že kabotáž musí být možné vykonávat na mezinárodní trase i při cestě zpět.

Z toho důvodu si také přejeme určitou soudržnost v otázce přístupu na trh, pokud jde o závažné přestupky a informace o nich. Stejným způsobem se rovněž snažíme zjednodušit administrativní postupy.

Nakonec bych chtěl ještě jednou oslovit samotné země. Při nařízeních, o kterých tu dnes diskutujeme a která dnes přijímáme – obzvlášť pokud jde o kabotáž – nemá velký význam zacházet do přílišných podrobností, když země samotné nedostanou dostatečné finanční prostředky k vykonávání korektní kontroly těchto kabotážních přeprav.

Nejde přitom o žádné obrovské množství práce. Podle našeho názoru si to na jedné straně vyžaduje postupnou harmonizaci správních dokladů a na straně druhé dopracovat se k bodu, v němž se budou kontrolovat 2 % celkových výdajů na kabotáž na evropské úrovni. V případě některých zemí to však bude znamenat 30–40 % práce v tomto odvětví.

Myslím si, že až v takovém případě budou všechny naše aktivity v tomto směru smysluplné. Zároveň tím získají smysl i určité detaily, které jsme vypustili.

**Georg Jarzembowski**, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych v první řadě poblahopřál jménem svojí skupiny oběma zpravodajům: paní Ťičaouové i mému kolegovi, panu Groschovi. Udělali skutečně kus dobré práce, pokusili se o sblížení rozdílných konfliktních stanovisek v rámci Výboru pro dopravu a cestovní ruch.

Naše skupina v zásadě podporuje Komisi navrhovaná nová nařízení pro podmínky, které je třeba dodržovat při výkonu povolání provozovatele silniční dopravy a pro přístup na trh autokarové a autobusové dopravy stejně jako na trh mezinárodní silniční přepravy zboží. V našich pozměňovacích a doplňujících návrzích však vyzýváme k dalšímu kroku ve směru harmonizace a liberalizace. Dovolte mi upozornit, že se stále ještě zaměřujeme na myšlenku evropského vnitřního trhu, který měl být původně vytvořen už v roce 1958. Rada v této věci dlouhou dobu váhala, Evropský soudní dvůr však v roce 1985 rozhodl, že evropský vnitřní trh musí být vytvořen i na trhu s dopravou, a proto musíme v tomto směru projevit trochu více odvahy.

Chtěl bych uvést krátkou poznámku k tématu licencí pro výkon povolání. Požadavek na Komisi, aby do roku 2010 vytvořila integrovaný registr, který bude obsahovat porušení právních předpisů v oblasti silniční dopravy, je velmi důležitý, protože členské státy musí být schopny přijímat rozhodnutí, například i odebrání licence, na základě jednotných kritérií. Musíme totiž brát v úvahu nejen udělování, ale i odebrání těchto licencí. Když chceme eliminovat černé ovce na trhu, musíme se dohodnout na jednotných kritériích v otázce odebrání licencí, a já pevně věřím, že Komise se v tomto směru odhodlá vybudovat zmiňovaný jednotný registr do roku 2010.

Pokud jde o přístup na trh autokarové a autobusové dopravy, domnívám se, že už konečně nastal čas postupně přeměnit vnitřní trh v realitu krok po kroku. Z toho důvodu doufám, že nás Komise podpoří v tom, aby už nebylo potřebné získat povolení od dalšího členského státu pro pravidelné přeshraniční služby, které nepřesahují vzdálenost 50 kilometrů od hranic. V tomto případě totiž nejde o nic jiného než o protekcionistické opatření.

Pokud jde o přístup na trh mezinárodního trhu silniční přepravy zboží, v tomto případě musíme kabotáž v určitém bodě zastavit. Na společném vnitřním trhu nemá kabotáž žádný smysl. Podstatou společného trhu je to, že každý podnik musí mít možnost poskytovat svoje služby ve všech zemích Společenství. Chtěl bych paní Lichtenbergerové říci, že pokud chceme z environmentálních důvodů zastavit nesmyslné zpáteční cesty, musíme najít rozumný způsob, kterým umožníme poskytovatelům silniční dopravy podnikat cesty v rámci jiných zemí. Nechodte za mnou s podmínkami! Hovoříme tu o odstranění kabotáže v roce 2014. Do té doby zbývá šest let. Když se nám v těchto šesti letech nepodaří do určité míry harmonizovat tyto podmínky, potom se nám nepodaří zharmonizovat už nikdy, a nařízení v oblasti kabotáže budete podporovat ještě v roce 3000. Podobné příběhy jsou mi dobře známy i z Hamburku, protože jsme si vždy mysleli, že naši sousedé mimo Hamburk budou vyplácet nesmírně nízké mzdy. Musíme se postarat o to, abychom vytvořili vnitřní trh.

Nejdůležitějším bodem mého příspěvku je otázka pravidla dvanácti dní. Tuto oblast potřebujeme velmi jasně vymezit. Pravidlo dvanácti dní potřebujeme zavést pro občasnou přeshraniční autokarovou dopravu. To, že provozovatelé silniční dopravy a odbory v současnosti prohlašují, že jsou těsně před uzavřením dohody, této věci vůbec nepomáhá. Potřebujeme přijmout zákonné rozhodnutí. Musíme vydláždít cestu pro revizi času jízdy a času odpočinku. Později budu velmi ochotný diskutovat s odbory a dopravci o podrobnostech. Vydávat právní předpisy pro oblast času jízdy a odpočinku je však úlohou Parlamentu. Předkládáme jasné návrhy, které mají podporu většiny ve výboru, a z toho důvodu bych vás chtěl požádat, abyste při zítřejším hlasování tyto návrhy též podpořili.

### **PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA**

*Místopředseda*

**Willi Piecyk**, jménem skupiny PSE. – (DE) Vážený pane předsedající! Milý pane Jarzembowski, důvodem, proč má Hamburk v současnosti černo-zelenou vládu, je možnost se něčemu přiučít v této oblasti na straně konzervativců. To je vynikající.

Chtěl bych hned v úvodu poblahopřát paní Ťičaouové, protože jde o její vůbec první zprávu. Odvedla skvělou práci, podobně jako pan Grosch, od kterého Parlament kvalitní zprávy už tradičně očekává. Trochu mě zaskočily otázky položené zvenku. Těmito třemi zprávami se nepokoušíme znovu promyslet silniční dopravu. Namísto toho se snažíme určit, jakým způsobem ji můžeme nejlépe organizovat a v konečném důsledku také zvýšit její bezpečnostní kritéria, protože existuje obrovské množství společností, které mají zájem využívat silniční dopravu. Nakonec nás také zajímá, jak je s tím vším propojena sociální ochrana.



Postupné uvolňování kabotáže by také nemělo způsobovat žádné problémy. Jak tu už bylo řečeno, cesty bez nákladu nikomu neprospívají. Jsou jednoduše nesmyslné. Na druhé straně však musíme zabezpečit, aby se nám situace nevymlkla úplně z rukou. Z toho důvodu by bylo vhodné, abychom se zítra dohodli, že roku 2012 vykonáme kontrolu stávající situace a jejího vývoje. Toto opatření by nám sloužilo jako pojistka v případě potřeby. V této souvislosti existuje i jeden pozměňovací návrh, který předložil pan Grosch a který podporujeme. Do roku 2014, kdy by se měla celá tato věc naplno spustit, by měla platit i takzvaná bezpečnostní doložka. V případě, že nastane vážné narušení trhu, může členský stát prohlásit: „Bereme za záchranou brzdu a jdeme za Komisí, protože tato situace si vyžaduje nápravu.“

Můj poslední bod se týká dvanáctidenního pravidla. Vždy jsem toto pravidlo podporoval, tehdy jsme ho podporovali všichni. Teď však nastala nová situace, v níž se podařilo dosáhnout dohody mezi odbory a dopravci. To by mohlo způsobit problémy v souvislosti s doplňujícími návrhy. Z toho důvodu jsme výrazně pro to, abychom zítra oddálili přijetí zprávy, která obsahuje část o autokarech, o jeden měsíc a zabývali se jí později, v červnu, kdy už bude úplně dokončena. Takový postup dává smysl a zároveň umožňuje, aby se na této otázce podílelo i samotné odvětví.

**Dirk Sterckx, jménem skupiny ALDE – (NL)** Dovoľte mi citovat z bílé knihy: „V současnosti už nákladní automobily nejsou nuceny k tomu, aby se z mezinárodních jízd vracely prázdné. Mohou dokonce naložit a přepravovat zásilku v členském státě jiném, než odkud pocházejí. Silniční kabotáž se stala realitou.“ Přesně to tvrdila Evropská komise v roce 2001.

Od té doby však několik členských států znovu zavedlo mnohá omezení, což znamená, že se situace oproti roku 2001 změnila, a my tu opět máme rozdrobený trh. A jak na tuto situaci reaguje Komise v současnosti? Chystá se tuto fragmentaci upravit do podoby pravidel, aby byla stejná pro všechny. Z toho důvodu jsem velmi zklamán z návrhu Komise, dokonce jsem to řekl i panu komisaři Barrotovi, protože tento návrh nás v porovnání se směrnicí z roku 1993 posouvá o krok nazpět. Naštěstí jsme s touto situací mohli něco udělat, i když to podle mého názoru zdaleka nestačí.

Co vlastně ve skutečnosti děláme? Utrácíme miliardy eur za systém Galileo, abychom zabezpečili dostatečné množství informací o dopravní situaci. To znamená, že dopravní společnost bude moci účinněji organizovat své aktivity v rámci evropského trhu. Zároveň jí však říkáme: ne, zastavte, zavalíme vás byrokracií. I když jste zaneprázdnění, musíte odevzdávat dokumenty. Musíte udělat mnoho dalších věcí, které způsobí, že budete fungovat méně efektivně. Možná dokonce budete muset přihlížet, jak se vaše nákladní automobily vrací prázdné. Přesně tak se Komise v současnosti chová, přičemž považují za obrovské zklamání, že se Komise vůbec odváží dát tyto skutečnosti na papír.

Z toho důvodu se domnívám, že sociální aspekt plní v tomto případě spíš funkci velmi vhodné výmluvy. Kdyby to nebyla pravda, proč by potom francouzské orgány oslovily belgické dopravní společnosti, aby zjistily, zda ve Francii neprovádějí žádnou kabotáž, případně zda ji neprovádějí příliš mnoho? Mzdy v Belgii jsou větší než mzdy ve Francii, ne naopak. Nejde tedy o žádnou sociální otázku, ale o ochranu vlastního trhu země.

Výsledkem těchto opatření budou proto větší environmentální škody, po kterých budou v průběhu několika týdnů ironicky následovat návrhy Komise pro ekologickou dopravu. Blahopřeji! Naštěstí jsme však spolu s panem zpravodajem dokázali v tomto směru hodně učinit. Doufám, že se námi navrhované změny podaří prosadit. Máme perspektivu otevřeného trhu do roku 2014, podle mého názoru to však nestačí. Byl bych raději, kdyby se nám tohoto cíle podařilo dosáhnout už v roce 2012. Myslím si také, že už nejsou potřeba žádné nové studie. Tentokrát se nám musí skutečně podařit úplné otevření trhu – přičemž v této souvislosti souhlasím s vaším pozměňovacím návrhem, pane Piecyku – abychom zabezpečili, že v případě narušení trhu budou podniknuta potřebná opatření. Tato opatření se však musí realizovat na *otevřeném* trhu, a ne vytvářením dalších tržních překážek, kterých už nyní existují stovky.

Pokud jde o zprávu paní Ťičákové, úplně souhlasím s přísným přístupem vůči lidem, kteří začínají v tomto odvětví podnikat. Mimochodem, moje požadavky byly v některých bodech dokonce ještě přísnější. Chtěl bych paní zpravodajce poděkovat, že se mnou byla ochotna diskutovat o této otázce. Pokud však chceme uplatňovat přísná pravidla vůči subjektům na trhu, musíme zároveň zabezpečit, aby byl tento trh skutečně otevřený.

**Eva Lichtenberger, jménem skupiny Verts/ALE – (DE)** Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, kabotáž se zdá být dobrým nápadem. Když zabráníme jízdám s prázdným nákladem, zároveň tím přispějeme ke snížení emisí. Dopravní odvětví má, koneckonců, také povinnost začít konečně snižovat objem svých emisí. Je skutečně politováníhodné, že v minulosti bylo toto nařízení často zneužíváno k ignorování sociálních

standardů a k uplatňování dumpingových cen s cílem získat větší tržní podíl. Pan zpravodaj si proto velkoryse zvolil přístup, který tyto skutečnosti bere v úvahu. Je nesmírně důležité, abychom monitorovali všechno, na čem se dohodneme, a v této souvislosti se obracím i na jednotlivé členské státy. V opačném případě totiž žádné z přijatých opatření nebude fungovat. Na této části balíku se tedy dokážeme shodnout.

Co se týče zprávy o autokarové dopravě, je to však trochu jiné. Někteří členové výboru pro dopravu a cestovní ruch totiž vyjádřili svůj úmysl opětovně do této zprávy zahrnout slavné dvanáctidenní pravidlo o časech jízdy a odpočinku. Zároveň nám velmi dobře organizovaná autobusová lobby celé měsíce poskytuje přehnané množství informací o této otázce s cílem dosáhnout opětovného zavedení tohoto pravidla. Jen velmi malé úsilí však bylo vyvinuto ke získání stanovisek zaměstnanců pracujících v tomto průmyslovém odvětví.

Z toho důvodu nemohu toto nařízení podpořit jen na základě pozměňovacích návrhů. Když se však podaří dosáhnout dohody mezi sociálními partnery, budu zároveň podporovat i přijetí tohoto nařízení. Sociálními partnery mám v tomto případě na mysli podniky, ale i další dotčené skupiny, protože se to týká i lidí, kteří nejsou členy žádné odborové organizace, vzhledem k faktu, že členství v odborových svazech je v tomto odvětví na velmi nízké úrovni. –Budeme si prostě muset počkat na to, jak se situace vyvine. Pokud uznáváme sociální partnerství, pak je tento postup skutečně korektní. Z toho důvodu žádám, abychom hlasování o této části odložili a pokusili se najít lepší a rozumnější řešení, které bychom následně nemuseli znovu projednávat a které by nás nedostalo do pozice, z níž už nebudeme moci nic víc dosáhnout.

**Erik Meijer**, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) Vážený pane předsedající, moje skupina se domnívá, že soustavná a zlepšená ochrana pracujících a spotřebitelů je důležitější než nepřetržitě zvyšování svobody podnikání v rámci evropského trhu. V oblasti přeshraniční autobusové a nákladní silniční dopravy na velké vzdálenosti má tato skutečnost dokonce o mnoho větší význam než v jakémkoli jiném průmyslovém odvětví.

Od dubna 2007 se v odvětví autokarové dopravy uplatňují nařízení, na jejichž základě musí autokary po dobu skupinového turistického zájezdu strávit mimo silniční dopravu minimálně každý šestý den. Cílem těchto nařízení je ochránit řidiče před únavou. I když úplně souhlasíme se zmiňovaným záměrem, uvědomujeme si, že metoda jeho provádění způsobuje nepřijemnosti nejen dopravcům a zákazníkům, ale i samotným řidičům. V minulosti jsem vyzýval ke zlepšení tohoto provádění prostřednictvím dohod s odborovým svazem Evropská federace pracovníků v dopravě. Je mnohem lepší, aby byl řidičům zabezpečen odpočinek doma, než aby museli odpočívat po cestě, a nepříjemně tím překvapit zákazníky. Dohoda o tomto bodu je pozitivní krok, odmítáme však jakékoli pokusy o jednostranné zrušení zmiňované ochrany.

V odvětví silniční nákladní dopravy vládne rozhořčení, protože každá země má odlišná pravidla týkající se toho, zda je nebo není možné převážet náklad na cestě zpět ze zahraničí. V důsledku toho se nákladní automobily často vracejí prázdné. Přesto je však pro Evropu ještě stále příliš brzy, aby přijala systém, který v současnosti celkem dobře funguje mezi Holandskem, Belgií a Lucemburskem. Podobný systém je totiž možné zavést jen mezi zeměmi s podobnou úrovní příjmu a podobnými sociálními podmínkami. Nemáme žádné výhrady vůči přeshraničním řešením, když tato řešení dokážou zabezpečit všem řidičům přijatelné mzdy, uspokojivé kilometrovné a přiměřená bezpečnostní opatření. Na druhé straně však máme výhrady vůči tomu, aby se ve zmiňovaném systému zneužívaly velké rozdíly ve mzdách mezi jednotlivými členskými státy EU s cílem snížit náklady na pracovní sílu. To by znamenalo, že každý, kdo dostává slušný příjem, by přišel o svoji práci, a ti lidé, kteří by ještě chtěli pracovat v tomto odvětví, by to dělali na základě podmínek zaměstnání, které v současnosti platí například v Polsku nebo Rumunsku.

Z toho důvodu předložila moje skupina ke zprávě o silniční nákladní dopravě pozměňovací návrhy č. 45 a 46 s cílem podmínit otevření trhu pro kabotáž dosažením stejných pracovních podmínek a jejich posouzením v roce 2012.

**Johannes Blokland**, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Chtěl bych poděkovat panu Groschovi a paní Ťičaúové za jejich práci a zároveň bych chtěl uvést tři připomínky.

Moje první připomínka se týká pozměňovacího návrhu o seznamu přestupků v návrhu paní Ťičaúové, na jehož základě je možné odebrat licenci provozovateli silniční dopravy. Tento seznam přestupků je klíčovým prvkem celého balíku a představuje potenciální omezení vnitřního trhu. Vzhledem k tomu by bylo lepší, kdyby se místo komitologického postupu používal pro doplnění seznamu přestupků raději postup spolurozhodování. Z toho důvodu jsem předložil pozměňovací návrh, v kterém se navrhuje tato změna. Doufám, že ho všichni podpoříte.

Zadruhé bych chtěl zdůraznit význam důkladné kontroly tohoto seznamu přestupků. Cílem návrhů, o kterých tu dnes odpoledne diskutujeme, je zlepšení vnitřního trhu. To však znamená, že je důležité vytvořit skutečně

stejně podmínky v rámci celého trhu. Členské státy budou muset prosazovat pravidla uvedená v tomto nařízení stejným způsobem. Z toho důvodu žádám Evropskou komisi, aby důkladně monitorovala správné uplatňování tohoto nařízení ze strany členských států.

Třetím bodem mého příspěvku je, že skutečně existují členské státy, které se snaží omezit kabotáž na minimum. Toto chování je v úplném rozporu se zásadami vnitřního trhu a kromě toho nepřímo způsobuje znečišťování životního prostředí. Z toho důvodu určitě podpořím pozměňovací, který se zaměřuje na odstranění omezení v oblasti kabotáže s účinností od roku 2012.

**Luca Romagnoli (NI).** – (IT) Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení panové, návrhy pana Grosche jsou zaměřeny na jednotné přísné uplatňování nařízení pro oblast silniční dopravy, které podporuji. Souhlasím s tím, že než začnou být tyto aktivity vykonávány, je potřebné stanovit kritéria, která se musí dodržovat, a souhlasím s tím, že je potřebné zvýšit kontrolu ze strany příslušných orgánů prostřednictvím jednotného systému uznávání dokumentů a systému sankcí. Zároveň souhlasím i s návrhem, že je potřebné žádat povolení od zemí, na jejichž území jsou tyto služby vykonávány.

K vynikající práci svých kolegů poslanců bych chtěl dodat pouze tolik, že zkrátit čas pro mezinárodní kabotáž bude podle mne možné jedině tehdy, když se nám podaří dosáhnout skutečně objektivního a rovnocenného přístupu při vytváření pravidel, který zabezpečí, že se vyhneme všem případům dumpingu, jenž velmi často zvýhodňuje jen některé dopravce na úkor ostatních. Podle mého názoru je lhůta stanovená na rok 2014 příhodná a dokonce by mohla být i prodloužena.

**Timothy Kirkhope (PPE-DE).** - Vážený pane předsedající, člověk očekává jednu zprávu o autobusech a nákladních automobilech a objeví se hned tři najednou. Otázkou je: ubírají se všechny správným směrem? Pokud jde o kabotáž, v tomto Parlamentu jsem jedním z největších zastánců liberalizace a otázky kabotáže všeobecně. Zároveň si chci být absolutně jist, že máme vytvořeny stejné podmínky k jejímu vykonávání. Ve Spojeném království máme odlišné normy pro bezpečnost vozidel a bezpečnost silničního provozu. Máme také geografickou izolaci, zvláštní daňový systém, který se odlišuje od většiny ostatních, a obavy v souvislosti se zaměstnaností – všechny tyto otázky je také třeba vzít v úvahu.

Z toho důvodu, i když teď vítám tento návrh Komise a myslím si, že je vcelku přehledný, se domnívám, že musíme být velmi opatrní při otvírání trhu navrhovaným způsobem.

Celkový dopad kabotáže je tak trochu dvojnásobný, neboť vím, že mnozí provozovatelé nákladní silniční dopravy, lidé, kteří se angažují v daném odvětví, jsou velmi znepokojeni. Z toho důvodu se domnívám, že v souvislosti s touto otázkou musíme postupovat citlivě a vyváženě, přičemž bych určitě přivítal revizi tohoto návrhu v průběhu prvních čtyř let jeho vykonávání, která by obsahovala i úplné stanovisko příslušného odvětví.

To je podle mne jediný způsob, jakým můžeme zaručit stejné podmínky a pozitivní účinek úplné liberalizace.

Chtěl bych učinit ještě jednu poznámku, která se týká další z těchto tří zpráv. Znepokojuje mě například to, že se rozsah regulace v Evropě začíná dotýkat i přepravy starších lidí dobrovolníky.

Uplatňování právních předpisů vůči těmto skupinám je bezpochyby zbytečné a neprospěšné. Evropské právo by se mělo vždy zaměřovat na podporu mobility a přístupu. Myslím si, že v tomto případě si v krásných oblastech Británie, jakou je například můj volební obvod Yorkshire, nepřejeme žádné překážky, které by nám bránily v potěšení z našich regionů. Tento balík nařízení pro silniční dopravu spolu s nařízeními o době jízdy a odpočinku by neměl způsobit, aby se z veřejné dopravy ve venkovských oblastech stala věc minulosti.

**Inés Ayala Sender (PSE).** - (ES) Vážený pane předsedající, chtěla bych obzvlášť poděkovat svým kolegům, paní Ľicákové a panu Groschovi, za jejich trpělivost při sblížení stanovisek všech stínových zpravodajů k návrhům, které měly velkou podporu a zároveň byly kontroverzní.

Pravda je taková, že Parlament využil příležitosti vypracovat přepracované znění textů o silniční dopravě, kterými se pokusil zlepšit právní předpisy v této oblasti a vykročit směrem k liberalizaci trhu s kabotáží – v zásadě v zájmu komodality (kombinované dopravy), na níž pracujeme i v jiných oblastech – s cílem podpořit svobodu pohybu a samozřejmě zabránit prázdným jízdám.

K dosažení tohoto cíle jsme navrhli zavést ustanovení, které zabezpečí, že liberalizace trhu nezpůsobí jeho narušení.

Chtěla bych zdůraznit, že hlavním důvodem pro tento krok by měl být sociální dumping. K tomuto účelu jsme také stanovili termín úplné liberalizace trhu s kabotáží na rok 2014.

Je třeba říci, že toto znění bude do určité míry spolehlivější, protože jsme se v něm zaměřili na závažné porušení práva, které je možné monitorovat.

Odmítáme samozřejmě návrh specifické a privilegované dvoustranné kabotáže mezi sousedními zeměmi, protože, přesně jak řekl jeden z mých kolegů poslanců, se tím způsobuje ještě větší fragmentace trhu.

Pokud jde o znění týkající se autobusů, chtěli bychom vás informovat, že socialistická skupina bude žádat – anebo bych mohla spíš říci, že už žádala – o odložení hlasování o tomto legislativním textu. Jsme totiž toho názoru, že pokud se podaří dosáhnout dohody mezi zaměstnavateli a zástupci zaměstnanců a odborovými svazy o revizi takzvaného dvanáctidenního pravidla (přičemž máme informace, že se na této dohodě pracuje), pak je potřeba akceptovat – i přesto, že někteří poslanci v tomto Parlamentu na to mají opačný názor – že to do určité míry znamená, že se k dané revizi přistupuje zadními vrátky. Tento přístup však nebyl dostatečně a uspokojivě vysvětlen ani objasněn a z toho důvodu je potřeba tato záruka mezi zaměstnavateli a odborovými svazy.

V opačném případě veřejnost nepochopí, proč budeme zítra hlasovat o znění, které už bude ve stejné době nepoužitelné, a to z toho důvodu, že bude existovat dohoda mimo Parlament.

**Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE).** – (NL) Diskuse o kabotáži už mnoho let způsobují vystupňované a napjaté emoce. Existující nařízení se označují jako příliš nejasná z důvodu použití slova „dočasný“, které slouží mnohým členským státům jako výmluva, aby i nadále nezákonně ochraňovaly svůj vlastní trh.

S cílem jednou provždy vyjasnit tuto záležitost představila Komise v minulém roce další nové nařízení, od kterého jsem, podobně jako to před chvílí poznamenal i pan Sterckx, hodně očekávala. Komise však nečekaně navrhla zavést přísnější kontroly v oblasti příležitostí pro kabotáž. Na základě současného návrhu Komise by provozovatelé silniční dopravy museli namísto větší svobody čelit spíš dalším omezením. Je to skutečně pozoruhodné vzhledem k faktu, že existující nařízení byla od svého přijetí v roce 1993 vnímána – i ze strany Evropské komise – jako krok směrem k úplné liberalizaci.

Je jasné, že potřebujeme evropský přístup. Toto odvětví by se už ani jeden den nemělo podřizovat rozličným národním výmyslům, jejichž cílem je omezit kabotážní příležitosti na nejvyšší možnou míru. Samotný návrh Komise však není dostatečně – a když mám být upřímná, tak musím říci, že vůbec – v souladu se zásadami a záměry vnitřního trhu ani Lisabonské strategie. Argumenty hovořící pro tento návrh, které nám ve svém projevu nabídl pan komisař – například bezpečnost silničního provozu, ochrana životního prostředí a snížení administrativního zatížení –, nemají v této souvislosti žádný význam.

Volný trh je jednoduše základním předpokladem pro dosažení nejvyšší možné účinnosti v plánování. Každé omezení vede v konečném důsledku ke zvýšení přepravy, bez ohledu na to, zda se to týká kabotáže, jako v tomto případě, nebo například absolutně absurdní směsi zákazů pro oblast řízení vozidel. Z toho důvodu je skupina Aliance liberálů a demokratů za Evropu, přesně jak to před chvílí velmi jasně řekl i pan Sterckx, rozhodnuta udělat všechno pro dosažení úplného volného trhu, podle možností už od 1. ledna 2012. Členské státy musí mít zároveň absolutní volnost dohodnout se na vykonávání neomezené kabotáže už před tímto termínem, jak to budou považovat za potřebné. Kromě toho musí být absolutně jasné, že povolení, která byla udělena ještě před začátkem platnosti zamýšleného nařízení, zůstanou platná i nadále.

Nesouhlasíme s postupem v podobě „vypracujeme další studii a potom se uvidí“. Jmenování výborů a studie č. 250 nepřinesou v podstatě žádné výsledky kromě zmatku, dalších nákladů a dalších negativních důsledků, které všichni velmi dobře známe. Volný trh by byl prospěšný nejen pro dané odvětví, ale i pro spotřebitele, a proto je tohoto cíle třeba dosáhnout v co nejkratším čase.

Na závěr bych chtěla říci ještě jednu věc: v tomto Parlamentu existuje celkem oprávněně výrazná většina, která podporuje vynechání odkazů o „opakovaných menších porušeních“. Ve zmiňovaném nařízení pro tyto odkazy není místo.

**Jaromír Kohlíček (GUE/NGL).** – (CS) Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, trojice nařízení, o které zde diskutujeme, úzce souvisí s volným pohybem zboží, služeb a osob. Když v roce 1957 byly vytyčeny čtyři svobody, tak se zřejmě netušilo, jaká budou přechodná ustanovení pro nové země Evropské unie. Samozřejmě v této práci narážíme na omezení daná přístupovými smlouvami deseti nových členských zemí. Tyto země i po otevření schengenské hranice mají v dané oblasti přechodná ustanovení v přepravě

osob a zboží, které lze shrnout takto: zákaz či omezení kabotáže. Zvláště při diskuzi o snížení emisí a efektivitě nákladní přepravy nám zní některé požadavky předkládaných nařízení trochu futuristicky.

Vzpomínám si, že v lidově-demokratických zemích fungovala výtěžovací střediska a byla postihována přeprava prázdných kamionů. Myslím si, že v nějaké formě budeme nuceni se k podobnému nařízení se vrátit. V zásadě je správné, že ve společném prostoru se snažíme vedle společných dokladů typu CMR harmonizovat použití stávajících pravidel. Pokud bude zjednodušen přístup na trh, uvolněná částečně kabotáž a sjednoceny základní podmínky práce v odvětví, jak pro výkon povolání, tak pro přístup jednotlivých států k výkonu nařízení EU, setká se tento soubor s živým souhlasem podnikatelů i pracovníků odvětví. Na základě výše uvedených poznámek proto s uvedenými návrhy frakce GUE/NGL souhlasím.

**Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE).** – (DE) Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, pokud se naše návrhy na nahrazení a zjednodušení existujících směrnic nesetkávají s kritikou ze strany zástupců řidičů na dlouhé vzdálenosti, přepravců ani strážců veřejné politiky, potom jsme na dobré cestě. Pro mne je to dobrá cesta, protože přispívá k některým základním požadavkům: za prvé ke zvýšení bezpečnosti v silniční dopravě, protože kontrola a výměna údajů získaných tímto způsobem je důležitější než nové právní předpisy, ale také proto, že přístup k vykonávání profese dopravce a udělování licencí podléhá jednotným kvalitativním kritériím.

Za druhé přispívá k odstranění rušivých vlivů v hospodářské soutěži, protože umožňuje zastavit aktivity vykonávané černými ovci v dopravním odvětví a umožňuje bojovat s diskriminací a posílit status tohoto povolání. Za třetí, omezením jízd s prázdným nákladem přispívá k ochraně životního prostředí a energetických zdrojů. Za čtvrté zvyšuje atraktivnost autokarové turistiky, protože znovu zavádí garanci dvanáctidenních zájezdů. Za páté přispívá ke snižování byrokratického zatížení, protože zavádí propojení vnitrostátních elektronických registrů a zároveň ulehčuje přístup k těmto registrům a vytváří zjednodušené šablony pro udělování licencí v rámci Společenství; plánuje se i udělování osvědčení řidiče. Za šesté přispívá k nastartování modernizace v odvětví.

Domnívám se, že pro budoucí kabotážní přepravy je nesmírně důležitá právní jistota, a to i přesto, že se tyto přepravy v současnosti podílejí na celkovém dopravním trhu jen 2–3 %. Každé sjednocené nařízení v rámci Evropy je lepší než současná komplikovaná dohoda. Z ekologického hlediska bychom měli kabotážní přepravu liberalizovat okamžitě, ale ze sociálního a hospodářského hlediska se zdá být rozumnější ji nyní omezit. Naším cílem však musí být úplné zrušení všech omezení v oblasti kabotážní přepravy vykonávané evropskými přepravními společnostmi za předpokladu, že splní nové podmínky pro udělování licencí. Očekávám konkrétní kroky směřující k dosažení tohoto cíle do roku 2014. Kromě toho bychom neměli brzdit dvoustranné dohody, které přispívají k rychlejší liberalizaci trhu.

**Saïd El Khadraoui (PSE).** – (NL) V první řadě bych chtěl poděkovat zpravodajům za jejich práci. Jde o důležitý balík opatření, která mají velký a velmi konkrétní dopad na mnoho lidí v Evropě.

Nejvíce vystupují do popředí samozřejmě všechny otázky související s kabotáží. S cílem nastavit laťku stejně vysoko pro všechny bylo – a také nadále zůstává – v této souvislosti potřeba objasnit několik otázek. Způsob, jakým se dosud interpretovala pravidla pro oblast kabotáže, se mezi jednotlivými členskými státy až příliš odlišoval. Tato situace si vyžaduje zavést určitá pravidla. Kromě toho, jen aby bylo úplně jasno, více kabotáže může znamenat i efektivnější silniční dopravu, což je prospěšné pro hospodářství, ale i pro životní prostředí, a proto je třeba ji podporovat. Zároveň však musí být jasné, že tato podpora nesmí zapříčinit sociální dumping, a z toho důvodu se musí postupné otevírání trhu nést ruku v ruce se zřízením sociálních pravidel hry, která budou stejná pro všechny. Je potřebné co nejvíce urovnat rozdíly v daňových a pracovních podmínkách. Tím chci samozřejmě říci, že nejlepším řešením je upravit nejhorší podmínky na úroveň standardu lepších podmínek.

Kompromisní dohoda o otevření trhu v roce 2014 se mi proto zdá být opodstatněná za předpokladu, že budou přijaty pozměňovací a doplňující návrhy č. 47 a 48, pokud Komise přisoudí potřebnou vážnost studií o rozdílech v sociálních a pracovních podmínkách naplánované na rok 2012, a především když budou členské státy ještě stále disponovat určitým typem nouzového postupu, který by mohly uplatnit v případě vážného narušení jejich vnitrostátního trhu s dopravou. V období, které ještě zůstává do liberalizace trhu, však potřebujeme jasně definovat, které aktivity jsou a nejsou povolené, a potřebná je samozřejmě i vhodná kontrola.

Pokud jde o čas jízdy a odpočinku řidičů autokarů, zdá se mi být logické – a nejen mně, ale zmiňovali to tu i další poslanci a poslankyně – odložit v tomto případě hlasování, abychom mohli do našich právních předpisů úplně zakomponovat i kompromisní dohodu, které se podařilo dosáhnout minulý pátek mezi

zaměstnavateli a zaměstnanci. Tento kompromis je momentálně v jednání, zatím však ještě nebyl proveden do právního jazyka. Výsledek zmiňovaných rozhovorů dokazuje, že sociální dialog může fungovat i na evropské úrovni. Vzhledem ke specifické vlastnosti autokarového sektoru se podařilo dosáhnout dobré rovnováhy.

**Paweł Bartłomiej Piskorski (ALDE).** – (PL) Vážený pane předsedající, v tak krátkém projevu se člověk může zaměřit skutečně jen na základní body týkající se zmiňovaných dokumentů. Stojí za to si připomenout, že naším cílem je volný trh, jehož součástí je i volný trh v odvětví silniční dopravy. Z tohoto pohledu představují tyto dokumenty ve skutečnosti určitý typ směrnice o službách, která se však zaměřuje na jeden konkrétní trh.

Druhý bod, který v této souvislosti stojí za to vzít v úvahu, je, že všechna omezení a nepřímé postupy, které uplatňujeme – například řešení týkající se přechodných období, kabotáže a roku 2014 – představují jen částečná řešení, která by nás neměla odklonit od našeho hlavního záměru, jímž je maximální otevření trhu.

Nakonec je třeba zdůraznit, že bychom při určitých zvláštních omezeních uplatňovaných na konkrétním trhu, například omezeních pro oblast pracovního času nebo řešeních souvisejících se životním prostředím a bezpečností na cestách – i když mají samozřejmě velký význam – neměli zapomínat, kde leží hranice bezpečnosti a sociálních výhod.

**Jacky Hénin (GUE/NGL).** – (FR) Vážený pane předsedající, bez toho, abychom se zabývali problémem nebezpečných materiálů, není možné seriózně diskutovat o otázce silniční přepravy zboží. V textech, které nám tu dnes byly předloženy, podobně jako v jiných evropských právních předpisech, se tento problém buď podceňuje, nebo se zmiňuje jen okrajově. Jestli však existuje oblast, v níž potřebujeme zvýšenou aktivitu ze strany Evropy a přísnější nařízení Společenství, potom je to právě oblast nebezpečných materiálů.

Vzhledem k tomu, že mnoho podniků posílá své nebezpečné látky na cesty s cílem zabránit situaci, v níž by tyto podniky byly klasifikovány jako oblast Seveso, množství nebezpečných materiálů obíhajících v rámci Unie neustále roste. To znamená, že se zároveň zvyšuje i riziko závažné katastrofy.

Oblast silniční přepravy nebezpečných materiálů trpí obrovským nedostatkem odborné přípravy a také výrazným nedostatkem potřebného vybavení parkovacích ploch, které by mohly bezpečně přijmout vozidla převážející nebezpečné materiály v souladu s nařízeními Společenství.

Nesmírně se podceňuje riziko smíšených nákladů. Zboží, které je samo o sobě neškodné, se může stát nebezpečné, když se nachází ve stejný čas na jedné parkovací ploše. V současnosti si lidé toto nebezpečí prostě vůbec neuvědomují.

Jsem zastáncem zřízení evropské agentury pro bezpečnost silniční přepravy nebezpečných materiálů s cílem podpořit skutečně komplexní bezpečnostní politiku na úrovni Evropské unie.

**Philip Bradbourn (PPE-DE).** - Vážený pane předsedající, hned v úvodu bych chtěl říci, že se chci zabývat konkrétně zprávou paní Ťičákové. I když je tento návrh do značné míry bezproblémový, chtěl bych uvést pár poznámek k otázce sankcí.

Je důležité si uvědomit, že potřebujeme společné sankce, zároveň však potřebujeme vyřešit i otázku jejich společné vymahatelnosti. I když jsem proti další byrokracii, potřebujeme zavést systém, který by umožňoval jednodušší stíhání řidičů a jejich společností v případě, že způsobí nehodu v jiných členských státech. V současnosti se tyto společnosti a jejich řidiči, například ve Spojeném království, úspěšně vyhýbají stíhání za přestupky, kterých se dopustili, protože byrokratické postupy potřebné k tomu, aby byli tito pachatelé postaveni před soud, jsou v současnosti příliš složité. Tato situace je obzvláště alarmující, když zvažíme, že na základě informací, které mám k dispozici, se za posledních pět let v některých částech mého volebního obvodu zvýšil počet dopravních nehod způsobených řidiči z jiného členského státu až o 75 %.

Pravidelně dostávám stížnosti od lidí, kteří byli těžce zraněni vozidly využívanými ke komerčním účelům a jejich řidiči, přičemž je frustrující, že naše současné služby v oblasti prosazování policejních pravomocí jsou buď neschopné, nebo neochotné vést tyto řidiče ke zodpovědnosti. Z toho důvodu se těším na další vývoj v této oblasti, který by měl vést ke zjednodušení postupů potřebných k postavení těchto nezodpovědných jedinců před spravedlnost.

**Bogusław Liberadzki (PSE).** – (PL) Vážený pane předsedající, tuto diskusi vedeme v dost specifické době – přišli jsme totiž o výborného komisaře pro dopravu, pana Jacquesa Barrota, a očekáváme jmenování

nového komisaře. V souvislosti s tím by mě velmi zajímalo, zda určený kandidát na post komisaře poslouchá tuto dnešní diskusi, protože je to jednoznačně potřeba.

Diskutujeme tu totiž o odvětví silniční přepravy zboží – odvětví, kterému se za posledních pět let podařilo zvýšit objem hospodářské výměny mezi členskými státy Evropské unie o 40 %. Hovoříme tu o odvětví, které *de facto* udržuje Evropu v pohybu. Podle mého názoru potřebujeme v tomto odvětví co nejvíce svobody, i v oblasti kabotáže. Zároveň však potřebujeme být maximálně neústupní, obzvláště při boji s praktikami, mezi něž patří například i praktiky podvodných provozovatelů autokarů, kteří, upřímně řečeno, vážně narušují trh. Sankce v podobě odebrání licence se v případě těchto provozovatelů nedají vůbec uplatnit, protože tito provozovatelé žádnou licenci nemají a nikdy ani neměli.

V celém odvětví však vidím několik významných hrozeb: ceny paliv a jejich nárůst, způsob, jakým jsou internalizovány vnější náklady dopravy, způsob naplňování pracovní doby, a kromě toho mám pocit, že klesá ziskovost provozovatelů silniční dopravy. Z těchto důvodů bych chtěl vyjádřit svoji zvláštní podporu zprávě pana Piecyka, abychom mohli diskutovat o otázce autobusové a autokarové dopravy a v červnu o ní hlasovat.

Podporuji stanovisko pana Sterckxe o potřebě nové studie o důsledcích otevření trhu. Tato studie by však měla být zároveň propojena s hodnocením hospodářského blahobytu v odvětví silniční nákladní dopravy.

**Luis de Grandes Pascual (PPE-DE).** – (ES) Vážený pane předsedající, chtěl bych nejprve pohovořit o zprávě paní Ťicáúové. Tento návrh je klíčem k modernizaci povolání provozovatele silniční dopravy, protože zavádí jednotné uplatňování společných pravidel pro přístup k tomuto povolání ve všech členských státech.

V této souvislosti chválím a srdečně vítám návrh Komise. Chtěl bych však zopakovat otázku, kterou jsem položil v průběhu diskuse o této zprávě ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch. Tato otázka se týká pojmu „bezúhonnost“, který jsem navrhl a který jsem později v zájmu dosažení konsensu zase stáhl a navrhl nahradit pojmem „etické normy“. V žádném případě se tento požadavek nesnažím zpochybnit, právě naopak, souhlasím, že je potřebné vyžadovat, aby dopravní manažeři neměli ve svém trestním rejstříku žádné záznamy o tom, že se dopustili závažných přestupků, případně aby v minulosti nebyli sankcionováni za vážné porušení právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy.

Jsem však zastáncem změny tohoto pojmu vzhledem k tomu, že předpokládáme špatné vykonávání povolání, které tvoří klíčový sektor evropského hospodářství, vytváří bohatství a pracovní místa a zabezpečuje mobilitu osob a zboží.

Měli bychom skutečně důkladně zvážit všechny skutečnosti, než usoudíme, že některá osoba nesplňuje požadavky na bezúhonnost potřebné pro výkon tohoto povolání, v případě že to nebylo prokázáno.

Za druhé bych chtěl zdůraznit význam zprávy pana Grosche o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy. Návrh tohoto usnesení obsahuje definici kabotážní přepravy, která ukončuje současnou právní nejistotu. Podle ní je možné v průběhu sedmi dní vykonat až tři po sobě jdoucí mezinárodní přepravy. Měli bychom však jít ještě dále a pokusit se o odstranění všech omezení v oblasti kabotáže a dosáhnout větší liberalizace národních trhů.

Nakonec bych chtěl ocenit snížení byrokratického zatížení, které přináší nový návrh usnesení v podobě zjednodušených formátů pro licence Společenství, kopií těchto licencí a osvědčení řidiče, které pomohou zkrátit časová zdržení zapříčiněná silničními kontrolami.

Dámy a pánové, potřebujeme dosáhnout účinnějšího a konkurenceschopnějšího dopravního odvětví.

**Rovana Plumb (PSE).** - (RO) Srdečně blahopřeji oběma zpravodajům k jejich práci. Chtěla bych hovořit o zprávě paní Ťicáúové. Vítám fakt, že zpráva obsahuje kvalitativní podmínky pro výkon povolání provozovatele silniční dopravy, jejichž cílem je zabezpečit poskytování kvalitních služeb ze strany provozovatelů, kterým byla udělena licence, nikoliv omezit jejich přístup k výkonu tohoto povolání. Bez ohledu na to, zda je řeč o přepravě osob nebo zboží, povolání provozovatele silniční dopravy v sobě zahrnuje činnosti, které jsou nezbytné pro rozvoj hospodářství Evropské unie v souladu s lisabonskými cíli na podporu hospodářské činnosti v evropském prostoru.

Domnívám se, že zavádění tohoto nařízení pomůže zvýšit počet pracovních míst a dosáhnout vyššího stupně bezpečnosti a korektnosti v odvětví silniční dopravy v Evropské unii. Ještě jednou blahopřeji zpravodajům.

**Reinhard Rack (PPE-DE).** – (DE) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, v Evropské unii jsme byli vždy hrdí – a většinou celkem oprávněně – na fakt, že se snažíme najít společný základ, společně pracujeme na dosažení řešení a že jsme v tomto směru velmi často úspěšní. Ne vždy je to však jednoduché. Dnešní společná diskuse o zprávách paní Ťicáouvé a pana Grosche nám v této souvislosti nabízí několik velmi dobrých, ale zároveň i několik výjimečně špatných příkladů. Dnes tu byly velmi často zmiňovány pojmy dvanáctidenní pravidlo a kabotáž.

Dvanáctidenní pravidlo patří mezi ty dobré příklady. Doufáme, že s sebou přinese i určité sociální výhody. Pro odvětví nízkonákladové turistiky však toto pravidlo představuje stále větší problém, přičemž nelze zapomenout, že se v této oblasti snažíme zohledňovat i zájmy spotřebitelů. Slyšeli jsme, že se pracuje na dosažení kvalitního kompromisu, který si však pravděpodobně vyžádá ještě trochu času. Pokud je to skutečně jen otázka času – a v tomto případě to tak skutečně je – potom bychom jim tento čas měli dopřát.

To samé se týká i pravidel pro oblast kabotáže. Všichni se shodneme v tom, že bychom rádi viděli lepší využívání různých infrastruktur. Tato skutečnost však přirozeně ovlivní mnohé oblasti, obzvlášť dopravní odvětví, přičemž zájmy členských států se v této věci výrazně odlišují. Nejsm si úplně jist, zda v případě kabotáže nesehrává určitou úlohu i „euromytologie“, vzhledem k tomu, že se o tomto tématu tolik let diskutovalo. Zajímalo by mě, zda v případě nákladních vozidel, která musíme předjíždět na dálnici – anebo i těch, která se předjíždět nesmějí – skutečně dochází k tak velkému počtu jízd bez nákladu, jak se neustále tvrdí. Možná by stálo za úvahu, aby tyto automobily jezdily s vyvěšenou vlajkou oznamující „jedu s prázdným nákladem“.

Ústředním tématem dnešní rozpravy však nejsou ani tak právní předpisy, o kterých budeme hlasovat, jako spíš to, jak je budou jednotlivé členské státy realizovat, uplatňovat a vykonávat.

**Gilles Savary (PSE).** – (FR) Vážený pane předsedající, chtěl bych v první řadě poděkovat oběma našim zpravodajům za vynikající práci, kterou odvedli. Zároveň doufám, že tento velmi důležitý balík opatření pro silniční dopravu bude mít svoji budoucnost i po dobu francouzského předsednictví a podaří se ho úspěšně dokončit. Chtěl bych se zaměřit na dva body.

Prvním z nich je kabotáž a termín, který si Evropský parlament v této souvislosti stanovil, jinými slovy automatická liberalizace trhu s kabotáží v roce 2014. V této souvislosti se vytváří přirozená nerovnováha mezi okrajovými a tranzitními zeměmi. Francie, Německo a pravděpodobně i Rakousko patří mezi země, v nichž se úplně přirozeně vykonává nejvíc kabotáže, přičemž je pozitivní, že jsme si v této souvislosti zvolili definici kabotáže, která zahrnuje kabotáž po vykonání mezinárodní jízdy. Zároveň to však znamená, že sociální otázka celkem určitě způsobí značnou nerovnováhu vzhledem k faktu, že se při pohybu v silniční dopravě uplatňuje zásada země původu. Z toho důvodu se domnívám, že by bylo mnohem moudřejší počkat, přesně v souladu s původním záměrem, na zprávu Komise, která by nám umožnila zhodnotit sociální disproporce ještě před přijetím rozhodnutí o termínu automatické liberalizace.

Druhý bod, o kterém chci hovořit, se týká výjimky pro dobu jízdy u řidičů autobusů. Nechci v této souvislosti zacházet do nějakých detailů, ale, jak jsem už řekl, považuji tento postup za nechutný. Na základě tlaku vyvíjeného ze strany nátlakových skupin byl předložen pozměňovací návrh k textu, který není ani původním textem. Tato otázka by se měla řešit prostřednictvím nového návrhu Komise, který by změnil zprávu, kterou v tomto Parlamentu známe pod označením „zpráva pana Markova“. Chtěl bych vám též připomenout, že i když zpráva pana Markova měla podobu směrnice, předkládáme k ní pozměňovací návrh, který má podobu nařízení. Dámy a pánové, nejsem – aha, bylo to nařízení, máte pravdu, bylo to nařízení – ale i přesto si myslím, že formáty musí být stejné a že bychom si neměli zvykat předkládat, pod tlakem ze strany nátlakových skupin, pozměňovací a návrhy k jiným než původním textům.

**Ari Vatanen (PPE-DE).** – Vážený pane předsedající, nechci tvrdit, že upřednostňuji zprávu pana Grosche nebo zprávu paní Ťicáouvé, chtěl bych se však, podobně jako můj ctěný kolega pan Savary, vyjádřit k tématu kabotáže. Diskuse o kabotáži se vedou už dlouhé roky. Přesně jak řekla jedna ze zainteresovaných stran: „Rada postupuje jako slímák“. Přesně tak pomalu totiž Rada v této otázce postupuje. Parlament, na druhé straně, začal konečně jednat. Kabotáž je o mnoho důležitější, než si uvědomujeme, přičemž musím v této souvislosti poznamenat, že nemohu souhlasit s poznámkami svého drahého přítele, pana Savaryho, v nichž vyjádřil svoje obavy z narušení sociálního trhu.

Co ve skutečnosti způsobíte, když nepovolíte vykonávání kabotáže? Způsobíte tím zbytečně vysoké náklady na přepravu; způsobíte tím, že prázdné a nenaložené nákladní automobily budou jezdit sem a tam.



Co je základní myšlenkou Evropské unie? Základní myšlenkou Evropské unie je otevřený trh a péče o občany. Když vytvoříme podmínky pro snížení dopravních nákladů, přinese to prospěch občanům EU, což znamená, že jim poskytneme přidanou hodnotu v jejich každodenním životě.

V současné době se už odevšad ozývají otázky: „Co to Evropská unie dělá?“ Vzhledem k neustálému nárůstu cen musí lidé své peníze musí doslova vydřít.

Zároveň se musíme vyvarovat protekcionismu. Musíme vytvořit podmínky, v nichž by mohli naši občané žít lepší život. Když snížíme náklady, pomůžeme tím našemu hospodářství, což v konečném důsledku přinese prospěch obyvatelům země. Uvedeme v této souvislosti jeden příklad – v obchodních vztazích mezi Finskem a Ruskem vykonávají v současnosti všechny dopravní činnosti ruští řidiči, což přináší prospěch finským občanům. Vůbec nechápu, proč by francouzští občané neměli mít prospěch z kabotáže – přičemž v tomto případě prosazujeme zájmy obou stran. Musíme říci „ano“ budoucnosti.

**Radovan Žerjav, úřadující předseda Rady.** – (SL) Souhlasím samozřejmě se všemi, kteří se domnívají, že tuto otázku musíme co nejdříve uzavřít.

Kabotáž je skutečně velmi citlivé téma. Bylo to jasně vidět na dnešní diskusi i na postoji jednotlivých členských států. Někteří z vás podporují úplnou liberalizaci, jiní jsou zastánci částečné liberalizace a další jsou v zásadě úplně proti jakékoli liberalizaci.

I přes rozdílné názory na tuto otázku je samozřejmě potřeba, abychom svoje stanoviska co nejvíce sblížili. Zároveň – přičemž chci říci, že s následujícími body absolutně souhlasím – musíme zohlednit i situaci malých a středních podniků a především environmentální otázky. Teď mám na mysli především takzvanou tranzitní kabotáž, i když bych toto téma nejrady vynechal.

Nevytížená silniční nákladní doprava je absurdní a nepřijatelná. Vzhledem k faktu, že se názory na tuto otázku různí, se domnívám, že předtím, než bude odvětví kabotáže úplně liberalizované, potřebujeme zavést přechodnou fázi nebo přechodné období.

Doufám, že Parlament zítra schválí navrhované pozměňovací návrhy, které pomáhají harmonizovat kabotážní služby v rámci Evropské unie. Především doufám, že podpoří navrhované zrušení prázdné silniční dopravy, na které jsem už upozorňoval, a na tomto místě bych na ně upozornil znovu. Tím bychom umožnili provádění kabotáže i na zpáteční cestě.

Podle mého názoru nejsou rozdíly mezi Parlamentem a Radou tak výrazné, aby nám zabránily v dosažení pokroku nebo dohody v relativně blízké budoucnosti.

Souhlasím také se všemi, kteří v této souvislosti připisují velký význam kontrole a monitoringu. Podlé mého názoru by tuto otázku bylo možné vyřešit prostřednictvím elektronických registrů, jejichž vytvoření se zatím jen plánuje. Na tomto místě bych však chtěl zdůraznit, že jsme velmi blízko dosažení dohody o časovém harmonogramu a reálném vytvoření elektronických registrů. Týká se to i tradičních prostředků kontroly, jakými jsou například digitální tachograf nebo přepravní list, které určitě všichni znáte.

Přestupky sehrávají také významnou úlohu vzhledem k tomu, že mohou vést k odebrání řídicího oprávnění. V této otázce musíme samozřejmě postupovat velmi obezřetně a citlivě, a především musíme být vnímaví k podnikům.

Několikrát bylo zmíněno i takzvané „dvanáctidenní pravidlo“. Rada v této otázce zatím ještě také nedospěla k žádnému rozhodnutí. Jsme si však vědomi – přičemž to je třeba říci velmi jasně – že v této věci probíhá dialog mezi sociálními partnery. Jsme samozřejmě ochotni o této otázce diskutovat, abychom přispěli k dosažení dohody mezi Parlamentem a Radou v co nejkratší době.

Ještě jednou bych chtěl poděkovat oběma zpravodajům, panu Groschovi a paní Ťičaiové, za konstruktivní výměnu názorů.

Slovenské předsednictví udělá vše, co bude v jeho silách, aby dosáhlo vzájemného sblížení rozličných stanovisek a zabezpečilo, aby výsledný kompromisní text pomáhal vytvářet účinnější a především – a to bych chtěl zvláště zdůraznit – konkurenceschopnější odvětví evropské silniční dopravy.

Doufám a věřím, že tento produktivní dialog bude i nadále pokračovat a že se nám v co nejkratší době podaří dosáhnout dohody s Evropským parlamentem.

**Leonard Orban**, člen Komise. – (RO) Velmi mě potěšila vznikající dohoda o základních bodech, které tvoří balík pro silniční dopravu. Teď mám na mysli především vedení záznamů a odnímání určitých způsobností v případech vážných porušení právních předpisů. Na druhé straně je jasné, že téma kabotáže v sobě zahrnuje více problémů. Přesto bych vám chtěl připomenout, že pojem dočasné kabotáže, který je v současnosti platný, vytváří závažné právní nejistoty. Tato situace je pro dotyčné odvětví prostě nepřijatelná. Žádné pravidlo není dokonalé, ale Komisí navrhované pravidlo – tři kabotážní přepravy v průběhu sedmi dní následujících po vykonání mezinárodní přepravy – je aspoň jasné a mnohem lépe kontrolovatelné.

Když se na to podíváme z pohledu jednotlivých členských států, toto opatření nepřináší ani více, ani méně kabotáže, přináší však kvalitněji vykonávanou kabotáž, je na jedné straně lépe kontrolovatelné a na straně druhé účinné z logistického hlediska. Těm, kteří si přejí více kabotáže, chci říci, že vnitřní trh se buduje postupně a musí kráčet ruku v ruce s harmonizací. Když jsem se už zmínil o harmonizaci, chtěl bych vám připomenout, že určité otázky související s daňovou, mzdovou a sociální harmonizací patří buď do pravomocí členských států, nebo je jich možné dosáhnout pomocí jednomyslnosti. V tomto kontextu tedy můžeme konstatovat, že úplná liberalizace trhu bez jakýchkoli záruk nebo bezpečnostních opatření, by nás vzhledem k faktu, že kabotáž představuje a priori dočasné opatření, zavedla zpět k dnešní právní nejistotě.

Evropská komise tedy akceptuje fakt, že liberalizace kabotáže je dlouhodobým cílem. Na druhé straně bychom však měli vývoji v této oblasti věnovat zvýšenou pozornost, přičemž právě tímto vývojem se bude zabývat zpráva plánovaná na rok 2012.

Na závěr bych chtěl říci, že jsem zaregistroval obavy a znepokojení vyjádřená při mnohých příležitostech a související s otázkou dvanáctidenních turistických zájezdů. Jestliže je Evropský parlament pro odložení hlasování o mezinárodní osobní dopravě, Evropská komise nebude proti, protože potřebujeme co nejdříve dosáhnout dohody o registrech a kabotáži. Zároveň však potřebujeme, aby sociální partneři mezi sebou dosáhli co nejkomplexnější dohody o otázce dvanáctidenního pravidla.

**Silvia-Adriana Țicău**, zpravodajka. – (RO) V první řadě bych chtěla poděkovat všem svým kolegům a kolegyním za jejich uvedená stanoviska. Podle mého názoru může toto nařízení o podmínkách pro výkon povolání provozovatele silniční dopravy přispět k lepší harmonizaci standardů uplatňovaných členskými státy, především pokud jde o finanční a odbornou způsobilost, a umožní vzájemné uznávání profesního postavení, čímž přispěje k profesionálnější, bezpečnější a kvalitnější službám v oblasti silniční dopravy.

Pokud jde o dvanáctidenní výjimku týkající se doby odpočinku řidičů autokarů v mezinárodní osobní dopravě, v této otázce se očekává uzavření dohody mezi zaměstnavateli a odborovými svazy, a z toho důvodu budou dva pozměňovací a doplňující návrhy ke zprávě o přístupu na trh autokarové a autobusové dopravy, které se zabývají touto oblastí, opětovně předloženy v podobě, která bude následně dohodnuta společně se sociálními partnery.

Chtěla bych poděkovat svým kolegům a kolegyním za jejich projevy a Komisi a Radě za jejich spolupráci.

**Předsedající.** – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra ve 12:00 hodin.

## 14. Situace Romů v Itálii (rozprava)

**Předsedající.** – Dalším bodem jednání je prohlášení Komise k situaci Romů v Itálii.

**Vladimír Špidla**, člen Komise. – (FR) Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, Komise rezolutně odsuzuje jakoukoli podobu násilí vůči Romům a žádá příslušné orgány ve všech členských státech, aby zabezpečily osobní bezpečnost všech lidí žijících na jejich území. Události, které se minulý týden odehrály v Ponticelli, nejsou izolovaným případem. Rasistické násilí podněcované politickým populismem, nenávisťnými projevy a médií je jevem, který můžeme sledovat v mnoha členských státech.

Komise kategoricky odmítá jakékoli očerňování Romů nebo jejich přirovnávání ke kriminálníkům. Orgány členských států se musí podobného chování nejen vyvarovat, ale musí dát zároveň příklad v boji proti rasismu a xenofobii. Jejich povinností je vyšetřit rasistické útoky a potrestat ty, kteří je podněcují a páchají.

Chtěl bych upozornit na jednu věc. Základním smyslem Evropské unie je překonat určitá stigmata, která po staletí charakterizovala evropskou historii: rasovou nenávist, pogromy a pustošení ohněm. Evropa podporuje právo každého muže, ženy a dítěte na ochranu před pronásledováním a diskriminací. To vyžaduje sociální

solidaritě, demokracii a právní stát a zároveň úctu ke každému člověku s odlišným původem, vyznáním, barvou pleti nebo způsobem života.

Neměli bychom zavírat oči před skutečnými problémy, kterým musí čelit Romové v Itálii a dalších zemích. Každý může vidět extrémní chudobu, sociální vyloučení, častou nezaměstnanost a nízkou úroveň vzdělání, kterou tato skupina lidí trpí. Tato situace vede k lidskému utrpení a sociálnímu napětí. Vytlačuje Romy na okraj společnosti. Toto mrhá talenty a potenciálem je kruté vůči Romům, ale představuje i velkou ztrátu pro Evropu.

Proč tato situace vlastně existuje? Romové nejsou méně inteligentní než většina ostatních lidí, nejsou to ani žebráci nebo rození kriminálníci. Co můžeme udělat, abychom dosáhli změny této situace? Buďme upřímní v souvislosti s tím, co může v tomto směru udělat Komise, a co musí udělat vlády jednotlivých členských států. Jak bylo správně zdůrazněno v závěrech Evropské rady z prosince 2007, které se v tomto Parlamentu setkaly s pozitivním ohlasem, členské státy musí udělat vše, co je v jejich silách, aby zvýšily začlenění Romů.

Pokud jde o volný pohyb občanů v rámci Evropské unie, směrnice 2004/38 je založena na dobře zažitých zásadách evropského práva. Mnohá její ustanovení jsou v platnosti již několik desetiletí. Součástí směrnice je v těchto otázkách i judikatura Evropského soudního dvora. Po vstupu Rumunska do Evropské unie mohou rumunští občané využívat stejnou svobodu pohybu jako ostatní občané Evropské unie. Rumuni se již více nepovažují za přistěhovalce ze třetích zemí. Považují se za občany Evropské unie. Za žádných okolností se s nimi nesmí zacházet méně výhodně než s ostatními občany Evropské unie, a Komise se postará o to, aby jejich práva byla dodržována.

Uvedená směrnice umožňuje členským státům, aby odepřely občanům Unie právo pobývat na svém území, pokud jsou tito občané neaktivní a nemají dostatečné prostředky. Cílem tohoto opatření je zabránit tomu, aby se uvedení občané stali zátěží pro systém sociálního zabezpečení dané země. Posouzení těchto prostředků však nemůže být automatické a musí zohledňovat chování každého jednotlivce.

Pravidla pro volný pohyb osob nebyla vytvořena proto, aby přinášela prospěch kriminálkům. Z tohoto důvodu uvedená směrnice umožňuje odepřít právo vstupu osobám, jejichž chování představuje skutečnou, aktuální a dostatečně závažnou hrozbu pro základní zájmy společnosti. Boj proti kriminalitě se však musí vést za plného dodržování zásad právního státu. Rozhodnutí o odepření vstupu je možno udělat jen na základě individuálního posouzení každého jednotlivého případu a při dodržování procesních záruk a základních podmínek. V případě okamžitého vyhoštění musí být tato naléhavost náležitě odůvodněna. Vyhoštění občanů unie představuje skutečně extrémní opatření. Je totiž omezením základních svobod garantovaných Smlouvou.

Většina klíčových oblastí souvisejících se začleněním Romů do společnosti, například vzdělání, zaměstnanost, sociální začlenění, veřejné zdraví, zlepšení infrastruktur a bydlení, patří do pravomocí členských států. Evropská unie je i navzdory tomu připravena převzít na sebe koordinační, podpůrnou a zprostředkovatelskou úlohu ve vztahu k vnitrostátním politikám. Pokud začneme všichni uplatňovat stabilní tlak, potom se nám určitě podaří dosáhnout požadovaných výsledků.

V oblasti, ve které má Evropská unie jasné pravomoci, tj. v oblasti boje proti diskriminaci, se zavazujeme zabezpečit uplatňování právních předpisů Společenství. Směrnice č. 2000/43 je důležitým nástrojem se širokým rozsahem uplatnění. Její provádění na vnitrostátní úrovni však musí být podporováno iniciativami zaměřenými na zvýšení informovanosti v oblasti práv a povinností. Aktivní sledování stížností orgány zodpovědnými za oblast rovných příležitostí a plná angažovanost ze strany občanské společnosti v tomto procesu kontroly jsou základními předpoklady pro jakékoli zlepšení této situace.

Události, které se minulý týden odehrály v Itálii, vyžadují naše společné úsilí. Naši romští spoluobčané potřebují naši solidaritu, aby prolomili začarovaný kruh sociálního vyloučení a násilí, které je výsledkem zoufalství. Toto propuknutí násilí si vysvětlují jako volání o pomoc. Jako vedoucí politické osobnosti máme povinnost dodávat každému jednotlivci naději na trvale udržitelné řešení těchto problémů. Se sociálním vyloučením je možné bojovat prostřednictvím cílených a na míru šitých programů financovaných prostřednictvím evropských strukturálních fondů, především Evropského sociálního fondu. Tyto programy by mohly zlepšit životní podmínky celého obyvatelstva, to znamená většin i menšin.

V naší reakci na výzvu ze strany Evropské rady a Evropského parlamentu v současnosti zkoumáme nástroje a politiky Společenství, jejichž vykonávání by mohlo podpořit začlenění romského obyvatelstva. Chtěl bych vyzvat italskou vládu a vlády dalších členských států k diskusi o výsledcích tohoto našeho společného úsilí, a zároveň je žádám, aby si vzali k srdci ponaučení, která z něj vyplynou.

(potlesk)

## PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI

*místopředsedkyně*

Velice děkuji, pane komisaři Špidlo. Sociální solidarita, demokracie, právní stát: přeji si, aby byl Parlament s těmito hodnotami více sžitý.

**Livia Járóka**, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Děkuji Vám, paní předsedající. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, situace Romů v Itálii a v celé Evropě je hrozná a trvá již několik desetiletí. Pro zlepšení této situace jsme učinili jen velmi málo; nedostatečné úsilí vyvíjejí i vlády, které usměřujeme nebo podporujeme, dokonce i vlády, které patří do našich vlastních politických skupin.

V otázce lepšího přístupu k Romům se za poslední desetiletí nepodařilo dosáhnout žádné zlepšení ani jedné – ať již levicové nebo pravicové – vládě, proto se domnívám, že je této otázce potřebné zajistit stále místo v programu a diskusích tohoto Parlamentu. Vyzýváme k ještě silnějšímu závazku ze strany politických skupin. Pokud chceme zabránit, aby se Romové stávali oběťmi ukrutností, které jsou výsledkem davové psychózy, domnívám se, že potřebujeme programy, Evropa potřebuje skutečné a správně vykonávané programy pro začlenění Romů.

Myslím si, že nestačí přednášet projevy v plenárních zasedáních a je absolutně zbytečné se k této otázce stavět jako k částečně politickému tématu, protože žádná vláda, ať již socialistická, liberální nebo konzervativní, nebyla schopna v této oblasti ničeho dosáhnout. Jsme proti současnému přetrvávajícímu nedostatku opatření zaměřených na řešení romské otázky v Evropě, stejně jako jsme proti kriminalitě a jakýmkoli odkazům nebo praktikám vycházejícím ze zásady kolektivní viny.

Podle mne je velmi důležité, aby italská vláda udělala vše, co je v jejích silách, aby dodržela svůj příslib a zabezpečila, že plánovaný bezpečnostní balíček nebude namířený vůči žádné konkrétní národnostní menšině, a zároveň zabránila hromadným deportacím. Ještě důležitější je však podle mně vzkaz, který můžeme z tohoto místa, z Evropy, vyslat dotyčným zemím, jakož i zodpovědnost, kterou na sebe musí Evropská komise převzít, aby zabezpečila zavedení minimálních požadavků pro dosažení dohody mezi členskými státy o tom, jak plánují v bezprostředně nadcházejícím období změnit situaci romských občanů v Evropě.

Myslím si, že je pro evropskou reputaci nevyhnutelné, ať již z morálního nebo konkurenčního hlediska, abychom ukončili prázdné řeči a místo toho se zaměřili na konkrétní kroky a realizaci seriózních plánů. To by mělo být naším hlavním záměrem. Myslím si také, že je naším úkolem podporovat a vyžadovat takový postup. Děkuji za pozornost.

**Martin Schulz**, jménem skupiny PSE. – (DE) Vážená paní předsedající, socialistická skupina v Evropském parlamentu požádala o konání této diskuse a já bych chtěl poděkovat panu komisaři Špidlovi, že se ve svém projevu dotkl základních oblastí, které je v této souvislosti třeba připomenout. Pane komisaři, děkuji Vám za Vaše jasné vyjádření.

Dovolte mi začít přednesením prosby, která je určená všem zde přítomným. Bez ohledu na to, zda patříme do levého nebo pravého křídla v tomto Parlamentu, máme společné hodnoty. Jsem velmi vděčný mnoha konzervativním poslancům a poslankyním tohoto Parlamentu, kteří se s námi shodují v názoru, že v souvislosti s problémy, které v této oblasti musíme vyřešit, musíme zvolit humanitární přístup.

Lidská důstojnost není v Evropské unii tématem, o němž by se dalo diskutovat. Vypalování táborů, nahánění lidí po ulicích – to je zkrátka nepřijatelné! Takový přístup vůbec nic neřeší. Pane komisaři Špidlo, děkuji Vám, že jste tuto základní hodnotu evropských politik umístil do středu svých poznámek.

Chceme přispět k řešení těchto problémů, a proto bych chtěl uvést jednu věc na pravou míru. Problém, o kterém tu dnes diskutujeme, není italským problémem, ale spíše problémem, který, i když se vyskytuje i v Itálii, se v posledních letech objevil všude v Evropské unii. Problémem je to, že národnostní menšiny nejsou v dostatečné míře začleněny do evropských společností. Tento problém postihuje obzvláště romské komunity, které jím trpí ve všech zemích Evropské unie.

Podobné události, jako ty, které se odehrály v Itálii, a vůči kterým tu dnes vyjadřujeme své pobouření, se odehrály i v jiných zemích Evropské unie. Proto bych chtěl ještě jednou zdůraznit, že teď nenastala chvíle, abychom ukazovali prstem na Itálii. Je to chvíle, kdy bychom měli uvažovat o tom, jak můžeme společně

s italskými orgány, tento problém vyřešit, především v zájmu romského obyvatelstva, které potřebuje naši okamžitou a přímou pomoc. Měli bychom ho vyřešit takovým způsobem, který by byl v zájmu místních orgánů obcí a malých měst, z nichž jsou některá doslova šokována rozsahem integrace, která se od nich vyžaduje. I starostové potřebují naši pomoc. Z tohoto důvodu považuji Váš návrh, pane komisaři, považovat o tom, jak bychom mohli těmto městům a obcím okamžitě pomoci prostřednictvím evropských fondů, za velmi rozumný.

Podle mně bychom všechno své budoucí úsilí měli zaměřit jedním směrem. V této chvíli bychom se neměli hádat o to, kdo je za tento stav zodpovědný, nebo kdo selhal v jaké oblasti. Měli bychom vyvinout kolektivní úsilí a na základě nedávných událostí prohlásit, že romská menšina potřebuje všechny členské státy a celé společenství evropských občanů a jejich ochotu začlenit tuto komunitu do naší společnosti. Zároveň musíme naléhat, aby i samotná romská komunita projevovala zájem o integraci do společnosti. Musí se to podařit, samozřejmě při plném respektování kulturní identity této menšiny.

Dnes jsem měl telefonický rozhovor s panem Frattinim, italským ministrem zahraničních věcí, v němž jsem mu chtěl objasnit, že socialistická skupina chce společně s Radou a Komisí dosáhnout řešení nejnaléhavějších problémů, protože si myslím, že prostě nesmíme připustit, aby se Romové stali terčem útoků ze strany lidí, kteří se chtějí oddávat populistickému pravicovému politikaření založenému na těchto nedostatcích. Je to naše společná úloha, a je to též důvod, proč jsme žádali o konání této diskuse.

(potlesk)

**Viktória Mohácsi**, jménem skupiny ALDE – Vážená paní předsedající, blahopřeji panu komisaři k výbornému projevu k tomuto tématu. Chtěla bych reagovat na protiromské pogromy v Neapoli z 13. května tohoto roku a na následné události v Itálii. Minulý víkend jsem se rozhodla vykonat určitý výzkum v terénu a navštívila jsem Řím a Neapol, kde jsem osobně pohovořila s místními obyvateli. Zároveň jsem požádala o bezodkladný zásah ze strany italských orgánů s cílem zabezpečit dodržování základních práv, ochránit Romy žijící v zemi před dalšími násilnostmi a rasistickou agresí a zmírnit protiromskou náladu a nenávisť, která v Itálii převládá. Dne 23. února jsem napsala dopis Silviu Berlusconiho. Společně s dalšími 88 nevládními organizacemi jsme v něm vyjádřili své hluboké znepokojení nad skutečností, že v politické kampani, která se v Itálii konala, byli Romové vykreslováni v negativním světle a celá romská menšina byla ve volební kampani zneužita jako obětní beránek, což je v naprostém protikladu s evropskými hodnotami. Nyní se můžeme na vlastní oči přesvědčit o následcích této kampaně.

Romský výjimečný stav byl vyhlášen, když média informovala o případu šestnáctiletého děvčete romského původu, které se v Neapoli pokusilo unést šestiměsíční miminko jeho matce. Na základě mé vyšetřovací mise je však tento příběh nepravdivý: policie nemá o tomto případu žádné záznamy a neprobíhá v něm ani žádné vyšetřování.

Dne 13. května použil gang přibližně 60 lidí Molotovovy koktejly, aby založil požár v pěti romských osadách v Neapoli. Podobné projevy násilí se objevily i v jiných italských městech, například v Miláně. Skutečně znepokojující je však to, že na základě informací, které jsem získala od policejních úředníků v Neapoli, neprobíhá v souvislosti s tímto případem žádné policejní vyšetřování. Musím říci, že se zdá, že italská vláda projevuje svou sílu vůči slabým a svou slabost vůči silným. Kdykoli je řeč o bezpečnostní otázce, jako první by se měly dostat na stůl organizované zločiny páchané zločineckou organizací Camorra. Místo toho však vláda chce mluvit o přistěhovalectví a romské otázce s cílem odvrátit pozornost od skutečných problémů v Itálii. Doufám, že italské orgány zabezpečí přiměřené a účinné vyšetření uvedených událostí z Neapole a Milána a odsoudí osoby zodpovědné za tyto činy – včetně veřejných funkcionářů, kteří vydávali nepřátelská prohlášení o Romech podněcující rasovou nenávisť – k nejvyšším možným trestům povoleným zákonem.

Vyzývám italské orgány, aby v plném rozsahu spolupracovaly s mezinárodními organizacemi a domácí občanskou společností s cílem dosáhnout rychle a účinně ukončení nouzového stavu v oblasti lidských práv Romů v Itálii. Zároveň vyzývám Evropskou komisi, aby vypracovala evropskou romskou strategii s cílem udělat z integrace Romů naléhavý a prioritní cíl a poskytovat usměrnění a koordinaci členským státům při jejich zodpovědnosti zabezpečovat dodržování práv svých občanů romského původu.

**Monica Frassoni**, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, Parlament není tím správným místem pro polemiky zaměřené proti jakékoli vládě. Je místem pro diskusi, zkoumání a hledání společných řešení problémů, které se týkají evropských občanů a znepokojují je – a události, které se v současnosti dějí v Itálii, se týkají mnoha Evropanů.

Jednotlivé incidenty se od sebe výrazně odlišují, pokud jde o jejich důležitost a závažnost: od útoků na Romy a úpadku a chudoby celých oblastí kontrolovaných kriminálními gangy, v nichž Italové a přistěhovalci bojují doslova o holé přežití, přes tragická vyhoštění, až po neuvěřitelná prohlášení hraničící s homofobií, která nedávno zazněla z úst překrásné nové italské ministryně pro rovné příležitosti.

Zanechme proto sterilní polemiky, držme se holých faktů a pokusme se zaměřit na to, co můžeme udělat pro zlepšení této situace, místo toho, abychom ji ještě více zhoršovali. Nesmíme však popírat fakta. Proč tu dnes diskutujeme o situaci Romů v Evropě a Itálii? Je to proto, že romská menšina je nejdiskriminovanější menšinou v Evropě a Evropský parlament se tímto problémem zabývá již dlouhé roky. Nejsme sice žádní dobrodinci, ale pokud chceme vykonat nápravu této situace, musíme určité epizody extrémního násilí, netolerance a rasismu nazývat pravým jménem.

Jak jsem právě uvedla, nejsme žádní dobrodinci. Ústředním tématem řešení, které se všichni pokoušíme najít, je zákonitost. Jinými slovy, dodržování všech pravidel. Mám tím na mysli pravidla, která brání lidem v krádeži a nezákonném přivlastňování si veřejného majetku, brání posílat děti žebrať nebo ženy do otroctví, ale též pravidla, která zakazují diskriminaci a pronásledování chudých a po desetiletí utlačovaných lidí, kteří si dnes již ani nedokážou vzpomenout, jaká je jejich národnost, a kteří se stali kočovníky ne proto, že by to byla jejich volba, ale proto, že jediná možnost, která jim ještě zůstala, je vést kočovnický způsob života. Dámy a pánové, taková je skutečná situace mnoha Romů v Itálii a v Evropě.

Na závěr bych chtěla poděkovat panu komisaři Špidlovi za jeho příspěvek, protože se rozhodl zaujmout odvážný postoj a objasnil nám některé otázky, které jsme v souvislosti se směrnicí 2004/38/ES vždy považovali za nedostatečně objasněné, a které byly místy italskou vládou nesprávně vykládány. Doufám, že jeho snaha o zavedení přehlednosti a jednoznačnosti bude i nadále pokračovat, a že ji i my podpoříme.

**Cristiana Muscardini**, *jménem skupiny UEN*. – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, důležitost hospodářské, energetické a bezpečnostní situace všech občanů Evropské unie měla tento Parlament zřejmě přimět k tomu, aby se odhodlal zastavit vlnu strachu, která se šíří všemi zeměmi Evropské unie.

Včera si však svým stranickým rozhodnutím zvolil jiný směr, i když to zřejmě bylo jen gesto pro média. Je jasné, že nejde o politické, ale jen částečně politické rozhodnutí, vzhledem ke skutečnosti, že v této diskusi nebudeme přijímat žádné usnesení. To hovoří za vše! Souhlasíme s papežovým názorem na solidaritu a velkodušnost. Dříve, než nastoupí solidarita, však musí existovat respektování zákona. Itálie je známa svou velkodušností. Zatímco jiné země nadávaly na státní příslušníky ze zemí mimo Společenství, odmítaly přijmout lodě s utečenci a ponechávali svému osudu lidi zavěšené na rybářské sítě nebo trosky lodí, aby se utopili, Itálie vždy vítala všechny státní příslušníky – bez ohledu na to, zda šlo o státní příslušníky EU, nebo státní příslušníky jiných zemí – s otevřenou náručí a velkodušností.

Objevily se samozřejmě i některé kruté násilné činy, které je třeba odsoudit, a které současná vláda skutečně odsoudila. Velmi by nás však zajímalo, proč paní Mohácsiová neupozornila na situaci Romů v Itálii již v minulém roce, před pěti měsíci nebo i před rokem a půl. Proč se Parlament touto otázkou zabývá právě dnes, pět týdnů před hlasováním, když se jí nebyl schopen jasně zabývat tehdy, když to bylo skutečně naléhavé? Ne, pane Schulzi, pokud by se tato rozprava konala pod názvem „Situace Romů v Evropě“, potom bychom mohli skutečně věřit, že jde o všeobecný problém. V tomto případě však jde o stranickou otázku, ale my potřebujeme politické řešení.

**Roberto Musacchio**, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, souhlasím s panem komisařem Špidlou: čelíme politickým krokům a událostem nebývalého významu. Směrnice a prohlášení Evropského parlamentu se musí uplatňovat všude, i v Itálii. Tato slova adresujeme současné vládě, jejíž kroky a prohlášení po převzetí moci v nás vyvolávají skutečné obavy a doslova nás šokují. Podobná slova jsme adresovali i předcházející vládě.

Boj proti diskriminaci a závazek integrovat romskou menšinu jsou zakotveny v parlamentních hlasováních. Právo na mobilitu a právo pobytu představují pilíře evropského občanství. Evropa musí zabezpečit vykonávání svých rozhodnutí. Evropské romské menšině, která byla pronásledována nacisty, musí být přiznáno právo na evropské občanství.

Události posledních dní považuji za nesmírně závažné: jde tu totiž o politické zneužívání strachu, například romofobie, s cílem získat na svou stranu podporu voličů; využívání strachu na získání hlasů. V tomto procesu dochází k potiskování politiky a demokracie, k otravě mírového spoluzití a ničení samotné Evropské civilizace, kterou má Evropa pěstovat. Tato diskuse musí přinést konkrétní výsledky: kontrolu činností na úrovni členských států, kontrolu činností na místní úrovni a kontrolu životních podmínek romského obyvatelstva.

**Gerard Batten**, jménem skupiny IND/DEM. – Vážená paní předsedající, to, co se v současnosti děje v Itálii, je příkladem toho, co se může stát, když se v Evropské unii setká realita s utopistickým idealismem. Idealismem v Evropské unii je vytvoření velkolepého a nového státu bez hranic prostřednictvím neomezeného a nekontrolovaného přistěhovalectví bez jakékoli diskriminace. Skutečnost je však taková, že takové hromadné a neregulované přistěhovalectví s sebou nese obrovské sociální problémy. Já a moje politická strana odsuzujeme nedávné násilnosti v Itálii, které byly páčány na lidech z důvodu jejich etnického původu.

Všichni jsme již slyšeli o úspěšném začlenění komunit do společnosti. Jak toho však chceme dosáhnout v tomto případě, když to obrovské počty přistěhovalců prostě neumožňují? Základním posláním Evropské unie je vytvořit velkolepý stát bez hranic. Tento cíl měl za následek, že v Evropě došlo v posledních letech k obrovským pohybům lidí, které se od pádu Římské říše nedají s ničím srovnat. Nový italský ministr zahraničních věcí, pane Frattini, chce zavést přísnější právní předpisy pro oblast přistěhovalectví. Jde o téhož pana Frattiniho, který v době, kdy zastával funkci komisaře EU, řekl, že Evropa potřebuje minimálně 20 milionů nových přistěhovalců z Afriky a zemí třetího světa. V současnosti, když pan Frattini již nebydlí ve vzdušném zámku Evropské unie a vrátil se ke své práci v reálném politickém světě, se tón jeho vyjádření změnil.

Politika otevřených hranic Evropské unie znamená, že žádný členský stát nedokáže kontrolovat, kdo smí nebo nesmí vstoupit na jeho území. V Británii to mělo za následek nezvládnutelný tlak na infrastrukturu, veřejné a sociální služby a bydlení. Způsobilo to nárůst onemocnění a kriminality. Za převážnou většinou organizovaného zločinu v Londýně, který je mým volebním obvodem, stojí zahraniční etnické gangy. Každá země by měla mít možnost vykonávat řízenou přistěhovalčskou politiku, aby si mohla vybrat typ a počet přistěhovalců podle svých potřeb. Kruté násilnosti v Itálii jsou přímým důsledkem toho, že Evropská unie převzala kontrolu nad oblastí, kterou by měly kontrolovat členské státy a která by měla patřit do jejich výhradních pravomocí.

**Luca Romagnoli (NI)**. – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, pokud se nemýlím, opakované obvinění španělských socialistů namířené vůči Itálii a jeho svrchovanému právu na vnitřní bezpečnost pocházejí od lidí, kteří si přísně hlídají své pobřeží, pro něž jsou Ceuta a Mellila ještě stále čerstvá záležitost a kteří řeší katalánský a baskický separatismus tak, že kladou politickou polemiku na stejnou úroveň s terorismem.

Vědí vůbec španělští a evropští socialisté jak velkodušně se Itálie zachovala vůči Romům? Vědí vůbec, kolik sociální péče, finanční podpory, vzdělání a zdravotní péče – v rozsahu, který nedostávají ani italské občany – od nás Romové dostali? Vědí vůbec, jaké procento protispolečenských přestupků se přisuzuje těmto „cestovatelům“? Chtěl bych se zeptat pana komisaře Špidly, který chrání děti žebrající na ulicích, prodávající růže a čistící přední okna automobilů na semaforových křižovatkách v italských městech, zkrátka zneužívané děti, jejichž procento často ani neznáme, proč se nepodnikají žádné kroky na analyzování DNA těchto dětí, které by měly hned dvojí účel: ochranu nezletilých a potvrzení jejich původu? Podle mne se nemýlím, pokud řeknu, že v Argentině existuje precedens vůči dětem *desaparecidos*.

Pane komisaři, podle mého názoru by neměly existovat žádné romské osady v Itálii, dokonce ani v Rumunsku nebo jiných zemích Evropské unie. Ve skutečnosti navrhuji, aby Evropská unie prosazovala vytvoření romského státu, možná někde ve východní Evropě, vzhledem ke skutečnosti, že většina Romů pochází právě z tohoto regionu, abychom umožnili Romům náležitým způsobem projevit svou identitu. Bylo by to pro jejich vlastní ochranu a kvalitnější samosprávu.

Znamenalo by to konec jejich diaspory. Mohli by si na svém území sami vládnout a samostatně ho spravovat, zlepšila by se kvalita jejich života a blahobyt, a dovolím si říci, že by se stejně zlepšila i ta naše!

**Stefano Zappalà (PPE-DE)**. – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jedna minuta na pokrytí tohoto tématu určitě nestačí. Bylo tu řečeno, že se nebude obviňovat italská vláda, ale v projevech, které tu zazněly, se velmi často uváděl populismus pravicové politiky.

Paní Mohácsiová řekla, že incident v Neapoli, který se týkal šestiměsíčního dítěte, nebyl pravdivý. Paní Frassoniová obvinila italskou ministryni při téže příležitosti. Vláda, která se ujala moci jen před šesti měsíci, je terčem ostrých obvinění ze strany španělských ministrů, i když ve Španělsku dochází k omnoho závažnějším incidentům.

Myslím si – vlastně jsem přesvědčen – že by bylo mnohem věrohodnější, kdyby pan komisař hovořil o solidaritě s občany ve všeobecnosti, nejen s určitou skupinou občanů. My všichni, i já osobně, podporujeme otázku univerzální solidarity. Myslím si však, že vláda má povinnost garantovat bezpečnost všech svých

občanů, nejen některých z nich. Má povinnost zabezpečit, aby všechny děti mohly žít ve stejných podmínkách, nejen některé z nich. Má povinnost usilovat o integraci, ne však tím způsobem, že ze své země vytvoří útočiště pro kriminálníky, jako se to děje v některých případech. Musí prostě chránit každého.

Paní předsedající, byla jste velmi velkodušná, proto Vás chci poprosit, abyste mě ještě nechala dokončit tuto myšlenku. Myslím si, že vláda by neměla a nesmí být obviňována, obzvláště vláda, která byla v Itálii zvolena absolutní většinou. Myslím si, že tato velmi citlivá a nesmírně důležitá otázka, na čemž se všichni shodujeme, se musí řešit seriózně, nikoli pomocí politických gest. Vždy jsem podporoval myšlenku, že Parlament a Evropská unie musí jednou a navždy opustit politické pózy a vytvořit důvěryhodnou evropskou integrační politiku bez útoků na jednotlivé vlády.

**Gianni Pittella (PSE).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, pan komisař Špidla měl pravdu, když řekl, že nedávné útoky na romské osady v Římě a Neapoli byly velmi závažným incidentem a že je musíme řešit hledáním odpovědí, které Evropy nezbaví viny, ale na druhé straně z ní neucíní ani obětivého beránka a nebude v nich zaznívat diskriminační a ponižující tón. Chtěla bych se omluvit panu Romagnolimu, který řečnil přede mnou. Podobné typy reakcí mohou vyvolat velmi nebezpečnou atmosféru, která by mohla přerůst v násilnost a rasismus.

Pane Zappalà, tato diskuse není žádným soudním procesem vůči Itálii nebo její vládě. Pan komisař vyslal jasný signál spolupráce. Od italské vlády očekáváme přesvědčivé a konkrétní odpovědi, které by splňovaly dva základní požadavky: integraci a bezpečnost. Mám tím na mysli přijetí, integraci a bezpečnost, které by byly v souladu se zákonem a prosazované státem, ne milicí a civilními hlídkami, které nás vracejí zpět do temného období dějin naší země, které bychom neradi znovu zažili. Některé titulky v dnešních novinách zněly: „Evropa začala soudní proces vůči Itálii“, nebo „Soudruh Schulz, Berlusconiho nepřítel, proti Itálii“. To je směšné.

Chtěl bych říci, že Itálie – země, o které panuje vysoké mínění a která je milovaná pro své civilizované hodnoty – žádá Evropu, aby splnila svou úlohu při posilování bezpečnosti a při podpoře integrace.

**Marco Pannella (ALDE).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych říci, že i přes závažnost těchto incidentů, kterou tu podle mne každý uznává, převládá v Itálii a v Evropě určitý způsob myšlení a ignorance této situace, což mne skutečně znepokojuje. Vždy je to chyba někoho jiného. Z tohoto důvodu žádám, abychom byli sebekritičtí a přiznali si vinu. V Římě a Neapoli jsme u moci již 15 let! V těchto městech, jakož i v celé Itálii, se začala vysílat hanebná televizní kampaň. Procento vysílacího času, v němž se odsuzují zločiny a vytváří psychóza strachu, se zvýšilo z 10 % až na 24 %.

Paní předsedající, chtěl bych jen říci, že tam, kde neexistuje žádná demokracie, není ani žádné místo pro Romy, a dokonce ani pro Italy. Itálie není demokracií, nedodržují se v ní zásady právního státu. Můžeme začít na tomto bodě a můžeme bojovat, a též doufat, avšak nikoli pomocí laciné morálky, kterou má až příliš mnoho z nás.

**Elly de Groen-Kouwenhoven (Verts/ALE).** - Vážená paní předsedající, hluboce mne zklamalo, že se předseda Barroso nedostatečně angažoval v řešení romské otázky. V tomto parlamentním období jsme přijali dvě společná usnesení o Romech, přijali jsme též zprávu o romských ženách a uskutečnili jsme několik setkání s Evropskou komisí. Mezi tím však ještě vzrostla protiromská nálada a očividně i veřejná akceptace rasismu. Je nejvyšší čas konat.

Uvedené útoky proti Romům v Itálii jsou jasným příkladem vládou podporovaného rasismu. Násilnosti páchané na romských obětech v Itálii mi připomínají protizidovské a protiromské pogromy z třicátých let minulého století. Politické taktiky pana Berlusconiho se podobají Miloševičovým etnickým čistkám v bývalé Jugoslávii.

Apeluji na vaši solidaritu a žádám vás, abyste vyvíjeli tlak na Evropskou komisi a Radu, aby vypracovala romskou politiku Evropské unie. Jsem přesvědčena, že předsednictví EU zaregistruje tuto diskusi a bude se jí na nejbližším summitu Evropské unie zabývat s větší vážností.

**Roberta Angelilli (UEN).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, i já bych chtěla uvést na pravou míru veškerá nedorozumění. Všechny násilné trestné činy a každou diskriminaci je třeba úplně jednoznačně odsoudit. Danou situaci však musíme náležitě posoudit a především se vyhnout pokrytectví, nebo, v tom horším případě, i politickému zneužívání. Omlouvám se za svou odměřenost, chtěla bych však umlčet pokusy mnoha dnešních řečníků, kteří se snažili hodit vinu za současnou romskou situaci v Itálii na Silvia Berlusconiho.



Pan Veltroni a pan Bassolino toho zřejmě vědí o vině dost, především pokud jde o špínu a bídu v nezákonných romských osadách. Chtěla bych však všechny požádat, abychom se snažili konat zodpovědně a seriózně, protože po všech zpožděních a výzvách k řešení této situace, které se setkaly s nezájmem, tento přístup skutečně potřebujeme.

Potřebujeme zdvojnásobit své úsilí, potřebujeme na chvíli zapomenout na to, že obyvatelé romských osad žijí v absolutně nelidských a nepřijatelných podmínkách, potřebujeme zapomenout na matku, které téměř unesli dítě, a na rodinu paní Reggianiové, kterou před necelým rokem znásilnili a zavraždili; tímto případem se bohužel zabýval i tento Parlament.

Naše návrhy, které předkládáme již léta, jsou velmi jasné: byly zapracovány do posledního usnesení Evropského parlamentu o situaci Romů v Evropské unii i do Evropské strategie v oblasti práv dítěte. Zaprvé, vyřešit problém romských osad, ve kterých v podstatě neexistuje bezpečnost a ochrana zdraví. Zadruhé, navrhnout drastická opatření, například ztrátu rodičovských práv, pro rodiče, kteří nutí svoje děti k žebrání, prostituci a dětské práci. Zatřetí, snížit předčasné ukončení školní docházky u romských dětí, které se v některých zemích pohybuje až na úrovni 75 %. Začtvrté, lépe využít fondy Společenství, které by měly být dostupné všem občanům romského původu, kteří mají zaměstnání, chtějí být začleněni do společnosti a posílají své děti do školy, a na druhé straně izolovat a repatriovat recidivisty.

Nakonec bych chtěla říci, že tuto výzvu adresuji celé Evropské unii, vzhledem k tomu, že uvedené problémy se týkají všech členských států, mezi jinými i těch, které se v této souvislosti bohužel nedávno zviditelnily.

**Umberto Guidoni (GUE/NGL).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane komisaři Špidlo, nedávné události v Itálii ve mně vyvolávají obrovské obavy. Vůči Rumunům a Romům se vytvořila atmosféra honu na čarodějnice, s velkým počtem trestních výprav a podpálených osad. Italská vláda vede fanatickou bezpečnostní kampaň, která zpochybňuje Evropu, Schengenskou smlouvu i svobodu pohybu v rámci Evropské unie.

Potřebujeme se opětovně zabývat bezpečnostní otázkou z pohledu právní kultury, vůči které není možné uplatňovat ustanovení výjimečného stavu. Zásady právního státu vyžadují, aby byla zodpovědnost za zločiny připisována jednotlivcům. Tato zodpovědnost se nesmí přisuzovat celým skupinám. Opuštění této zásady vytváří nebezpečný precedens, který povede k obviňování celých etnických skupin. Bezpečnostní požadavek je oprávněný, nesmíme se však uchýlit k jeho zneužívání v podobě podněcování nenávisti a xenofobie pro dosažení politických cílů.

Italská vláda by místo toho, aby označovala nezákonné přistěhovalce za trestný čin, měla raději účinněji využívat fondy Evropské unie ve svých integračních politikách. Krátce, potřebujeme v řádných evropských podmínkách znovu otevřít diskusi o vyhoštění Romů a potvrdit skutečnost, že existující právní předpisy se musí prosazovat, aniž bychom tím zpochybňovali právo občanů Evropské unie na svobodu pohybu. Jde totiž o nezpochybnitelné právo evropského občanství.

**Roberto Fiore (NI).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych říci, že ze současné situace obviňuji vládu, která celé dva roky umožňovala statisícům lidí vstoupit na své území a zároveň těmto lidem umožnila žít v podmínkách absolutní špíny a bídy, čímž vytvořila novou třídu proletářů. Obvinění by měli být i ti, kteří nepovažovali za potřebné zavést moratorium v době, kdy Rumunsko spolu s dalšími zeměmi vstupovalo do Evropské unie.

Domnívám se, že Itálie se uprostřed dalších naléhavých problémů, jakými jsou například odpadové hospodářství, zaměstnanost a bydlení, s tímto problémem nedokáže vypořádat. Romská otázka je nepřekonatelný problém, vzhledem ke skutečnosti, že tato „solidarita“ má podobu osad – jak jsme mohli vidět ve včerejším *Porta a porta* (italském programu o aktuálním dění, televizních novinách) – které jsou teoreticky sice legální, ale dochází v nich k soustavnému zneužívání dětí, a hygienické podmínky jsou doslova hrozné.

Jediná věc, kterou může Itálie ve své současné situaci udělat – a kterou musí Evropa podpořit – je: zaprvé, odložit platnost Schengenské smlouvy ve vztahu k Itálii minimálně o šest měsíců. Vzhledem k tomu, že Parlament přiznává, že romský problém je v současnosti v Itálii skutečně naléhavý, by platnost Schengenské smlouvy měla být odložena. Zadruhé, vytvořit v Itálii stejná pravidla pro nelegální přistěhovalce a trestné činy, jako v ostatních zemích. Zatřetí, uskutečnit jednání s Rumunskem, Bosnou, Makedonií a Srbskem – jinými slovy, s členskými zeměmi EU i se zeměmi mimo Evropskou unii – o humánní repatriaci italské romské populace.

**Mario Mauro (PPE-DE).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych zpochybnit slova pana Schulze, když hovořil o tom, že si přeje konstruktivní přístup k přijímání nevyhnutelných pravidel, která musí Romové, stejně jako všichni ostatní, dodržovat, pokud se chtějí účastnit projektu koexistence, který nazýváme Evropskou unií.

Soustavné porušování práv a důstojnosti těchto lidí, jakož i oběti rostoucího napětí v Itálii za posledních 18 měsíců, jsou příkladem protičení ze strany vlád a instituce, které na jedné straně hlásají porozumění a na druhé straně nechají žít lidské bytosti ve špíně a chudobě a umožní, aby byli okrádáni, znásilňováni a zabíjeni zločineckými skupinami.

Pane Schulzi, dámy a pánové, pokud jsme skutečně rozhodnutí najít řešení, potom si připustíme nejen to, že vláda pana Prodiho padla, ale i to, že levice a pravice musí usilovat o vzájemné akceptování. To nám umožní lépe zvládnout tento problém, v němž bychom v opačném případě byli drženi v šachu politikami staré školy a museli bychom odstranit přízrak v podobě pana Berlusconiho, abychom se zbavili pocitu viny za své chyby. Děkuji za pozornost.

**Adrian Severin (PSE).** – Vážená paní předsedající, v Itálii, v zemi, která si zaslouží naši úctu a lásku, se spojila populistická rétorika s extrémně pravicovými doktrínami s cílem podnítit nenávisť mezi etniky, podpořit protiromské pogromy a připravit půdu pro rasistické zákony. Fobie z Romů se bizarním způsobem zkombinovala s fobií z Rumunů. I když důrazně protestujeme proti nelidskému zacházení a diskriminaci v Barmě a v dalších vzdálených místech, počet poslanců EP, kteří se domnívají, že události v Itálii si žádají více, než jen umírněné jednominutové vystoupení, včera jen o šest osob převýšil počet těch, kteří si mysleli, že jde o události, které se svým charakterem poněkud vymykají průměru.

Problém v Itálii není romským nebo rumunským problémem, jak ho včera označil pan Daul. Rumuni a Romové jsou jen oběťmi. Stejně i Italové. Události a vývoj situace v Itálii jsou jen šokujícím vyjádřením trendu, který je přítomný i na mnoha jiných místech Evropy. Tento trend by se mohl rozšířit do celé Evropy. Proto je tento problém evropským problémem. K tomu, abychom tomuto problému zabránili, a abychom vyřešili romskou otázku, nepotřebujeme více útlaku, ale více integrace. Nepotřebujeme více policie, ale více spravedlnosti, především sociální spravedlnosti. Zároveň potřebujeme státy, které fungují, média, která nikdy nesměšují dohromady kriminalitu a etnický původ, a Evropskou unií, která dokáže přijmout a rozvinout skutečně komplexní a odvážnou evropskou strategii především pro romskou otázku, ale i pro mezikulturní vztahy ve všeobecnosti. Pokud v této zkoušce neuspějeme, potom se neapolské plameny rozhoří po celé Evropě.

**Milan Horáček (Verts/ALE).** – (DE) Vážená paní předsedající, více než 10 milionů Sintů a Romů žije v Evropské unii na okraji společnosti. Desetiletí romské inkluze, které začalo v roce 2005, dosud nepřineslo zásadní zlepšení této situace. Incidenty v Itálii nám jasně ukazují, že opatření proti vyloučení a diskriminaci, která se doposud přijala, mají jen malý účinek a vůbec se neprovádějí.

V lednu jsme znovu vyzývali k přijetí integrační strategie pro Romy a dnes jsme projednali a schválili rámcovou směrnici o nediskriminaci. Pogromy v romských oblastech v Itálii nám ukazují, jak naléhavě potřebujeme skutečné a komplexní politické řešení. Nepotřebujeme konfrontaci. Skutečné začlenění Romů do naší společnosti by bylo pravým důkazem, že demokracie, právní stát a lidská práva tvoří základy, na kterých je postavena Evropská unie.

**Mario Borghezio (UEN).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jak určitě víte, je na občanech naší země, aby požádali vládu o realistické, nikoli idealistické řešení kritického stavu v oblasti kriminality, včetně romské kriminality.

Ochrana lidských práv všemi dostupnými prostředky – přesně toto bylo potřebné vykonat v Ceutě, ale místo toho jsme mohli být svědky konspiračního mlčení mezinárodních socialistů. Souhlasíte se mnou, soudruhu Schulzi? Nejdůležitější je chránit poctivé lidi před nezákonným chováním jiných, včetně Romů. Já osobně povedu kampaň, aby vláda mojí země vyhlásila za trestný čin členství v gangu – gangu, který má podobu typického romského gangu dopouštějícího se krádeží, vloupání, a dokonce i závažnějších trestných činů.

Xenofobní násilí není charakteristickým rysem našich občanů, obzvláště ne obyvatel Kampánie a Neapole. Je znakem Camorry, proti které musíme bojovat. Lidé žádají bezpečnost, samozřejmě bez toho, aby se tím omezila humanitární a solidární opatření. Bezpečnost je však nejdůležitější prioritou a její záruka je nesmírně důležitá.

Prázdné řeči Komise nás nepřesvědčily: italská občana a občany celé Evropy žádají ochranu před nekontrolovaným přistěhovalectvím a před přílivem lidí, kteří se nerozhodli emigrovat proto, aby si našli lepší práci, ale aby páchali zločiny – jde o emigrující kriminálníky, nikoli o emigranty, kteří páchají trestné činy.

**Vito Bonsignore (PPE-DE).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, složitá situace v oblasti zákona a pořádku a přirozená reakce veřejnosti na četné případy násilí, které otrásl veřejným míněním v mé zemi, způsobily, že italská vláda přijala nová bezpečnostní opatření. Domnívám se, že musíme rezolutně odmítnout tvrzení, která označují ustanovení bezpečnostního balíčku, o němž v současnosti jedná italská Rada ministrů, za diskriminační, rasistické a vybočující z hranic vytýčených směrnicemi Společenství.

Prísna opatření proti nelegálnímu zabírání majetku, vyhoštění migrantů bez vízového oprávnění a vyšší tresty pro ty, kteří se dopouštějí protispolečenských trestných činů – všechna tato opatření jsou v souladu s evropským právem. Itálie je a zůstane otevřenou zemí s novou rozvíjející se integrační politikou, jež však není ochotna nadále tolerovat přítomnost nelegálních přistěhovalců na svém území.

Vítáme všechny občany EU i státní příslušníky ze zemí mimo EU, za předpokladu, že dodržují pravidla klidného spoluzití. Všichni, Evropská unie a jejich 27 členských států, musí přiložit ruku k dílu. Zároveň musíme celou situaci monitorovat s cílem zabezpečit dodržování lidských práv v celé Evropě.

**Claudio Fava (PSE).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, pokud dovolíte, budu se držet faktů. Fakta nám říkají, že vláda Silvia Berlusconiho opětovně zavádí do italského právního systému otázku rasy a systematickým porušováním základních zásad, na nichž je postavena směrnice 2001/38/ES, především základní zásady práva na svobodný pohyb osob, velmi rychle vytlačuje Itálii na okraj Evropské unie

Chtěl bych připomenout jen dva důsledky tohoto jednání: první z nich jsme mohli jen před několika dny vidět v Neapoli, když byli členové Camorry jmenováni zástupci orgánů činných v trestní řízení a Molotovovými koktejly vyháňali každého, kdo ještě zůstal v městských romských osadách. Druhý důsledek jsme dnes slyšeli od pana Romagnoliho, který přišel s návrhem, jehož původ není možno nijak přikrášlit. Jde totiž o absolutně neoriginální návrh: obnovit, vybudovat nebo vytvořit stát, do kterého by byli umístěni všichni romští občané. Pamatuji si totiž, že velmi podobný návrh předložil v souvislosti s Romy a židy i Goebbels v nacistickém Německu. Bylo to ještě před vypuknutím války, ve třicátých letech minulého století. Později ideu tohoto státu Romů a židů nahradila krematoria. Přesně takový je i skutečný odkaz ukrytý za návrhem, který jsme dnes slyšeli.

**Romano Maria La Russa (UEN).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, původně jsem chtěl promluvit jen jednou, ale po vystoupení pana Favy musím samozřejmě promluvit znovu. Paní předsedající, je mi to skutečně líto, ale na základě projevů, které tu dnes zazněly, se domnívám, že tato diskuse se nesla ve znamení odsuzujících, obviňujících a kárajících útoků na členský stát a jeho vládu, která byla zvolena výraznou většinou hlasů. Tato vláda je vinna jedině tím, že není levicová, jak by si to někteří přáli.

Není to naše vina, že Romové jsou v Itálii vnímáni téměř výlučně ve spojitosti s trestnými činy krádeží, loupeží, únosů dětí a zebření. Toto je obraz, který se vytvořil o Romech v Itálii, je to obraz, který si Romové, i navzdory našim nejlepším snahám, sami vytvořili. Ještě stále se pokouším najít v Itálii takového romského občana – zároveň vás chci poprosit, abyste mi dali vědět, pokud někoho takého znáte – který je legálně zaměstnaný a platí daně.

Neobviňujte mě z rasismu, buďte seriózní. Já se jen pokouším bránit poctivé Evropany – buďte tiše a vraťte se do svých galerií, vraťte se do svých galerií! – paní předsedající, byl jsem přerušen. Neobviňujte mě z rasismu, buďte seriózní. Já se jen pokouším bránit poctivé Evropany a poctivé Romy. Každý členský stát by měl stavět na první místo bezpečnost svých občanů, v opačném případě se budou tyto občany cítit oprávněni sami vykonávat spravedlnost.

Proto bych chtěl na závěr požádat poslance španělského parlamentu a španělské poslance Evropského parlamentu, aby se vzpamatovali, byli ticho a raději si více uklidili před svým vlastním prahem.

**Předsedající.** – Pane La Russa a pane Pannello, prosím vás, tady nejsme v italském parlamentu, chovejte se slušně a přestaňte s těmi gesty, rozumíte? Přestaňte, nebo jinak zavolám zapisovatele!

**Csaba Sógor (PPE-DE) - (HU)** Děkuji Vám, paní předsedající. Vědomí, že po Tibetu a Kosovu jsme se dostali až na půdu Evropské unie, mě naplňuje hrůzou. Nezapomínejme, že Romové jsou státními příslušníky Evropské unie, i oni jsou tedy občany EU. Sociální problémy a xenofobie jsou vždy navzájem propojené.

Velmi by mne potěšilo, kdyby naši socialističtí přátelé zdvihli své hlasy i tehdy, když socialista a bývalý komunistický kandidát na post ministerského předsedy, pan Walter Veltroni, byl ještě starostou, dožadoval se deportací nežádoucích elementů a pletl si Romy s Rumuny.

Nesmíme rovněž zapomínat, že otázka menšin má mnoho vrstev: máme tu Romy, nové přistěhovalce a také národnostní menšiny, ale všichni mají jeden společný charakteristický rys v tom, že každá země Evropské unie musí najít řešení jejich problémů. Minimálním řešením by bylo zřízení výboru pro lidská práva menšin od roku 2009 a zabezpečení jednotných právních předpisů v celé Evropské unii.

Na závěr bych chtěl říci několik slov o preventivní strategii. Úlohou Evropské unie by nemělo být jen hašení požárů, místo toho musí zaujmout takový postoj, že pokud neexistuje sociální bezpečnost, dodržování základních lidských práv a kulturní a územní autonomie menšin, neexistuje ani žádná Evropa. Děkuji za pozornost.

**Enrique Barón Crespo (PSE).** – (ES) Vážená paní předsedající, v první řadě bych chtěl poděkovat panu komisaři Špidlovi za jeho velmi jasný projev a za rychlost, s jakou Komise na tyto události zareagovala. Paní předsedající, dovoluji mi promluvit jménem bývalého poslance Evropského parlamentu, prvního španělského poslance romského původu, který byl zvolen před patnácti lety, pana Juana de Dios Ramíreze Herediy, který mi poslal dopis, který bych vám nyní rád přečetl:

*„Všichni jste určitě velmi dobře obeznámeni se smutnými událostmi, které v posledních dnech způsobily tolik smutku stovkám nevinných romských rodin, které se stali oběťmi rasistických útoků. My, Unión Romaní, si přejeme tuto diskusi, aby nikdo nemohl ignorovat fakt, že musíme za každou cenu bránit lidská práva a vždy stavět zákon před politické vášně.*

*My, evropští Romové, věříme v Evropu. Nikdo neobhajoval Evropu bez hranic vytrvaleji, než právě Romové. Z tohoto důvodu si myslíme, že zavádění svévolných omezení svobody pohybu osob v rámci evropského území by pro evropskou integraci, po které tak velmi toužíme, znamenalo výrazný krok zpět.“*

Paní předsedající, dovoluji mi na závěr oslovit pana komisaře Špidlu, který před třemi lety zde, v tomto Parlamentu, společně s panem místopředsedou Frattinim představil plán, cestovní mapu pro legální přistěhovalectví. Podle mého názoru odváděl pan místopředseda Frattini ve funkci komisaře kvalitní práci a doufám, že i on pomůže vyřešit současnou situaci v Itálii.

**Magda Kósáné Kovács (PSE).** – (HU) Děkuji Vám, paní předsedající. Ve městě Neapol vyplavala se šokující silou na povrch společenská realita, která byla dočasně ukrytá pod maskou symptomatického managementu. V Evropě složené z 27 zemí se tento problém již dále nedá řešit na úrovni členského státu. Žádá si mnohem komplexnější opatření na úrovni Společenství.

Tento problém se netýká otázky vztahů mezi národy nebo mezi starými a novými členskými státy, dokonce ani mezi romským a neromským obyvatelstvem. Tato krize pomohla zviditelnit beznadějnou situaci, v níž žije jeden milion občanů Evropské unie, balancujících na okraji společnosti na předměstích měst zasažených nezaměstnaností, žijících v nouzových příbytcích a nehygienických podmínkách, snažících se bez povšimnutí o přežití bez náležitě pomoci a vzdělávacích služeb.

Socialistická skupina v Evropském parlamentu nezůstala potichu. Podnikla konkrétní kroky a nevedla jen prázdné řeči. Zároveň prohlásila, že obviňovat romskou populaci za současnou situaci v oblasti veřejné bezpečnosti je ve sjednocené Evropě nepřijatelné.

To, do jaké míry se poučíme z událostí, jakými jsou například ty v Neapoli, a jakým nejlepším způsobem dokážeme použít prostředky Společenství na nápravu problémů, záleží jen na nás. Jako zpravodajka Evropského parlamentu pro romskou otázku nabízím panu komisaři naši spolupráci a žádám své kolegy poslance a poslankyně tohoto Parlamentu, aby následovali můj příklad.

**Giuseppe Gargani (PPE-DE).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, po tom, co jsem si pozorně vyslechl celou diskusi, bych chtěl předložit své konečné stanovisko.

Převážná část diskusí se nezabývala zprávou pana komisaře ani návrhem pana Schulze, abychom ignorovali konkrétní problémy nebo machinace určité země – konkrétně Itálie – a zaměřili se na všeobecný problém, kterým je – myslím si, že v tomto se všichni shodneme – otevřenost a projevení solidarity vůči těm, kteří vstupují na území různých zemí, vůči Romům, kteří mají bezpochyby specifický problém, ale zároveň i bezpečnost a zákonnost, protože bezpečnost a zákonnost podporují otevřenost a solidaritu, kterou musíme projevovat.

Měli jsme odpovědět na otázku pana komisaře, která zněla: „Co může Komise udělat?“ Myslím, že pan Barón Crespo nedávno řekl, že Komise může s podporou Parlamentu udávat hlavní směry: evropské směrnice, pokud se provádějí. Přesně jako v případě odpadů, i v tomto případě – v případě státních příslušníků EU a občanů ze zemí mimo EU – by mohla být směrnice vhodným řešením. Avšak nikoli tehdy, pokud Parlament, Komise a Rada nebudou uplatňovat solidaritu, pokud tento problém použijí pro diskusi, která se týká výlučně Itálie, a která je manipulační, vzhledem ke skutečnosti, že vláda zastává svou funkci jen několik hodin, několik dní.

Na druhé straně, pokud celý Parlament začne projevovat solidaritu – v souladu s vizí pana komisaře – potom podle mne budeme schopni najít řešení a dosáhnout výsledky.

**Ioan Mircea Pașcu (PSE).** - Vážená paní předsedající, když bylo Rumunsko ještě kandidátskou zemí, přednášeli nám kromě jiných i lidé jako je bývalý komisař Frattini, a zdůrazňovali přitom absolutní potřebu dodržování práv menšin, včetně Romů.

V současnosti, když jsme již členským státem, se mnoho romských občanů, evropských občanů, usadilo v jiných zemích, například v Itálii, a připojilo se k dalším Romům, kteří tam již žili – někteří z nich v osadách, které existují již 40 let.

Souhlasím s tím, že někteří z nich se dopustili trestných činů, za které musí být náležitě potrestáni, ale zevšeobecnování a podněcování agresivních a negativních nálad vůči všem Romům, včetně šíření nepravdivých zpráv v médiích, je prostě nepřijatelné. Pokud budeme tolerovat toto hrubé porušování klíčových evropských hodnot, kterých se tak rádi dovoláváme, a zavřeme oči před těmi, kteří se ho dopouštějí, pak vytváříme podmínky pro nejhorší možný scénář, který se co nejdříve úplně vymkne kontrole a přinese nevyčíslitelné následky pro celou Evropskou unii.

**Renate Weber (ALDE).** - (RO) Podle mne se tato rozprava mohla klidně jmenovat i Závažné porušení lidských práv v Itálii, vzhledem ke skutečnosti, že se v ní zabýváme nedostatečnými kroky ze strany italské vlády v souvislosti s neuvěřitelným násilím, kterému byla vystavena určitá konkrétní komunita. Toto násilí je bohužel výsledkem rasistických projevů, které se v posledních měsících objevovaly v části italského tisku a zaznívaly z úst předních italských politiků a které nám připomínají nejhorší období novodobých evropských dějin.

Italská vláda má povinnost odhalit a postavit před soud pachatele těchto násilných činů a nechat rozhodnout italskou justici. V opačném případě italská vláda závažným způsobem porušuje článek 6 Smlouvy o Evropské unii. Nestátní subjekty a kriminálníci se musí zodpovídat před italskou justicí. Italská vláda se musí zodpovídat před Evropskou unií. Přesně v tomto duchu se nesou ustanovení článku 6.

**László Tókécs (Verts/ALE).** - (HU) Vážená paní předsedající, podle odhadů žije v Rumunsku až několik milionů romských občanů. Místo toho, aby pro ně existovala zodpovědná sociální a menšinová politika, která by řešila jejich nepřijatelnou situaci, se však svět dozvídá o jejich osudu prostřednictvím senzacechtivých médií. I my jsme toho mohli být svědky v souvislosti s trestnými činy, kterých se Romové dopustili v Itálii.

Je skutečně politováníhodné a smutné, že až šokujícím událostem v Itálii se podařilo prorazit hranice sociální reakce Evropského parlamentu. Ještě smutnější je však to, že některé politické síly se k těmto událostem staví jako k zasahování do italských vnitrostátních záležitostí a snaží se z romské otázky vytlouci politický kapitál.

Zároveň se musíme postavit proti veřejným výrokům ze strany některých politických sil zaměřeným proti rumunským Romům s cílem podněcovat všeobecnou protirumunskou náladu. V první řadě, současná situace v Itálii není italskou vnitrostátní záležitostí, a není ani otázkou, která se týká výlučně rumunských Romů. Je otázkou, která se týká všech romských občanů žijících v Evropské unii, a která vyžaduje a zároveň nás opravňuje k více věcem, než jen k řešení založenému na individuálním přístupu, případně symptomatické nápravě.

**Giusto Catania (GUE/NGL).** - (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, v Itálii v současnosti probíhá politická a mediální kampaň zaměřená na očerňování přistěhovalců a Romů. Několik italských poslanců, například pan Fiore, pan Borghezio a pan La Russa, nám tu dnes odhalilo skutečnou tvář italské vlády, která, jak jsme všichni mohli na vlastní uši slyšet, jasně řekla, že musíme oddálat platnost Schengenské smlouvy, označit nezákonné přistěhovalce za trestný čin a vyhostit všechny Romy: v podstatě tím přirovnává Romy k zločincům.

Toto je skutečná tvář italské vlády. Cíl této kampaně je jasný i ze skutečnosti, že vláda jen nedávno ohlásila jmenování zvláštního romského komisaře. Následně, místo toho, aby byly zatčeny osoby zodpovědné za

podpálení romských osad v Itálii, došlo k zátahům na Romy. Výroky podobné těm, které jsme tu dnes mohli slyšet, často zaznívají z úst ministrů italské vlády.

Právě z tohoto důvodu vedeme tuto diskusi až nyní, paní Muscardiniová, a nevedli jsme ji již dříve. Stačí říci již jen jednu věc, kterou zároveň skončím: v Itálii žije 200 000 Romů. Osmdesát tisíc z nich má italskou státní příslušnost. Ze zbývajících 120 000 se až 50 000 narodilo v Itálii. Pokud bychom jim udělili italské občanství, pravděpodobně bychom tím vyřešili velkou část romského problému v Itálii.

**Vladimír Špidla**, člen Komise. – (CS) Dámy a pánové, děkuji za možnost vystoupit po vyslechnutí vaší debaty. Dovolte mi jenom několik velmi krátkých konstatování. Evropské dějiny naprosto jasně ukazují, že rasismus, etnická nenávisť a netolerance dříve či později vedly ke katastrofě, a to ve všech případech. Kdo se z dějin nepoučí, čas od času je musí prožít znovu. Odpovědí Evropy na lekci dějin je koncepce lidských práv. Lidská práva jsou nedělitelná a musí být hájena všemi ústavními systémy na kterémkoliv území Evropy, v kterémkoliv členském státě. Myslím si, že je povinností každého členského státu dostát a věnovat tomuto dostatečné úsilí.

Dovolte mi ovšem ještě další konstatování. Hovořili jsme dnes dopoledne o chudobě a sociálním vyloučení. Pravda je, že chudoba v Evropě je velmi individualizovaná, velmi souvisí s osobními okolnostmi s jednou jedinou výjimkou. Jste-li příslušníkem romské minority, a to prakticky kdekoliv v Evropě, jste až na výjimky ve stavu sociální exkluze a jste chudý. Tak to prostě je. Na druhé straně je zřejmé, že situace romských občanů není ve všech státech stejná a že se dají zaznamenat projekty a postupy, které jsou účinné a které situaci zlepšují. Stejně tak v debatě bylo jasně zřejmé, že situace menšin je velmi komplexní a jak jsem vyjádřil ve svém původním vystoupení, je to jistě v první řadě úloha členských států, ale je to nepochybně i úloha Evropské unie, Evropské komise, a proto jsem velmi rád, že už v červnu tohoto roku budeme předkládat Evropské radě určitý koncepční dokument, který se pokusí revidovat naši dosavadní politiku, která, dámy a pánové, je neúčinná. Bohužel je tomu tak a vyžaduje to naše velké a zásadní úsilí.

V debatě myslím bylo také velmi zřetelné, jak snadné je takovéto extrémní otázky přeměnit na politické nástroje. To je jedna z povinností všech demokratických sil zabránit takovéto manipulaci, která znemožňuje jakýkoliv účinný přístup.

Dámy a pánové, děkuji za názory, které jste vyjádřili, myslím si, že ukázaly zcela zřetelně mnohoznačnost této otázky. Snad jenom ještě jediná poznámka. Mezi všemi zazněla celá řada názorů, z řadou z nich nesouhlasím, to je samozřejmé, tak jako by někteří z vás nesouhlasili s mými názory. Ale zazněl tady jeden, který je zcela neakceptovatelný. Nevím již, který z poslanců jej pronesl, ale myslím si, že jste ho také zaznamenali.

**Předsedající.** – Rozprava je ukončena.

Děkuji Vám, pane komisaři. Přeji si, abychom o této otázce dokázali diskutovat klidně, humánně a důstojně, přesně tak, jak to často uvádí pan předseda Pöttering.

Pane Romagnoli, nezapomněla jsem na Vás. Podal jste žádost na základě článku 145, která je osobní, proto budete mít možnost promluvit po skončení rozpravy, to znamená nyní. Máte jednu minutu. Chci Vám jen připomenout, že na základě článku 145 se nesmíte dotknout podstaty diskusí, smíte jen vydat prohlášení k osobní věci nebo poznámce, o které si myslíte, že Vám byla neprávem přisouzena.

**Luca Romagnoli (NI).** – (IT) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, podle mne by tento sál měl být místem svobodné a intelektuální diskuse, nedá se toho však dosáhnout, pokud budeme tolerovat nezdvořilost a urážky, které nejsou nijak podložené.

Osobně jsem vždy odsuzoval a stále odsuzuji všechny formy násilí a diskriminace páchané vůči jednotlivcům i vůči společenstvím, a to kdykoli. Domnívám se však, že pokud přisoudíme právo na sebeurčení Palestincům, potom ho musíme uplatňovat i vůči ostatním, a přesně toto jsem měl na mysli, když jsem vyjádřil svůj názor na romskou otázku.

Je mi líto, že někdo moje slova překroutil. Je mi rovněž líto, že někteří poslanci a poslankyně tohoto Parlamentu se v souvislosti s mou osobou vyjadřovali způsobem, který si nezasloužím, a každý, kdo mě zná, mi to dosvědčí. Nikdo tu nechce zpochybňovat lidská práva. Dámy a pánové, nejsem žádný rasista ani xenofob, trvám však na právu na společenský řád, které by měl obhajovat každý, a na právu Itálie na naprostou svrchovanost.

**Předsedající.** – Byla předložena ještě jedna žádost. Sekretariát tuto záležitost zkoumá, protože nebylo uvedeno, o jaký druh žádosti jde. Jak víte, k této rozpravě se neváže žádné usnesení ani hlasování.

**Reinhard Rack (PPE-DE).** – (DE) Vážená paní předsedající, úplně chápu, že často není možné umožnit každému zájemci promluvit na základě postupu „catch the eye“.

Nerozumím však tomu, proč by se v takovém případě měl přidělovat čas na projev každé politické skupině. Tento postup výrazným způsobem narušuje rozdělení politických sil v Evropském parlamentu. V podstatě to znamená, že malá politická seskupení dostávají opakovaně o mnoho více prostoru, než jim náleží, vzhledem k jejich procentuálnímu zastoupení v Parlamentu. Jde o legitimní politický problém, který však ustanovení o postupu „catch the eye“ v jednacím řádu zapomněla zohlednit.

Chtěl bych též požádat, abychom v budoucnosti, když někdo požádá o slovo v souladu s jednacím řádem, této osobě skutečně poskytli prostor pro přednesení projevu.

**Předsedající.** – Zůstává nám ještě pět minut vymezeného řečnického času. Toto rozhodnutí bylo přijato na Konferenci předsedů, a jde tedy o správné množství času. Vaše připomínky však beru v úvahu.

### **Písemná prohlášení (článek 142)**

**Titus Corlăţean (PSE), písemně.** – (RO) Nárůst násilí proti romským přistěhovalcům a romskému obyvatelstvu v Itálii je přímým důsledkem extremistických projevů fašistického typu, podporovaných pravicovými a extremistickými pravicovými stranami v nedávno ukončené předvolební kampani v Itálii.

Italské orgány by měly vzít v úvahu skutečnost, že legislativní pozměňující a doplňující návrhy, které hodlají přijmout, musí důsledně dodržovat evropské normy a nesmí umožňovat žádné hromadné vyhoštění nebo nadále podporovat xenofobní postoj k občanům Společenství usídleným v Itálii.

Hlavní problém ve skutečnosti nesouvisí s kriminalitou. Tento problém se týká osobní zodpovědnosti a jako takový by ho měla italská justice sankcionovat podle italských právních předpisů. Prioritou je koherentní politika integrace do italské společnosti a podpora italského státu, včetně využívání evropských fondů v této oblasti.

Litujeme předcházejícího stanoviska liberální vlády v Bukurešti a skupiny ALDE v Evropském parlamentu, které odmítly prodloužení mandátu evropskému komisaři pro otázky menšin v Evropě, včetně otázek souvisejících s romským obyvatelstvem, jehož jmenovalo Rumunsko.

Rumunsko tak ztratilo důležitou politickou páku a možnost vytvářet evropská řešení týkající se otázky integrování romského obyvatelstva do Evropské společnosti.

**Corina Creţu (PSE), písemně.** – (RO) Vítám skutečnost, že Evropský parlament se rozhodl zorganizovat rozpravu o situaci romské komunity v Itálii. Je to signál, že se začal chápat skutečný rozměr tohoto problému: evropský rozměr. Otázka Romů je tak složitá, že konkrétní řešení historicky podmíněné situace může zabezpečit jen mobilizace energie celé Evropské unie. Proto potřebujeme strategii a společná opatření na kontinentální úrovni. Žádám kompetentní komisaře, aby v této souvislosti urychleně navrhli pracovní plán.

Domnívám se též, že povinností evropských fór je zaujmout pevný postoj ke způsobu, jakým italské orgány chápou uplatňování mimořádných opatření. Podpalování romských osad, noční výpravy, zatýkání bez zatykače a hrozby mobilizací armády v boji proti zločinu – to vše v 21. století odráží atmosféru bolestivé netolerance a představuje nebezpečnou situaci pro budoucnost EU.

Pokud přistoupíme k přijímání zákonů o etnické a rasové nesnášenlivosti, jsem přesvědčena, že povinností EU je zvážit přijetí možných sankcí proti vládám, které porušují základní hodnoty sjednocené Evropy.

**Rovana Plumb (PSE), písemně.** – (RO) Nedávné události v Itálii a xenofobní postoj zástupců pravicových a extrémních pravicových stran, které vytvořily novou vládu, proti Romům dokázal, že v roce 2008 jsou v Evropě, bohužel, přítomny projevy a činy fašistického charakteru.

Kriminalizování etnické skupiny je mimořádně nebezpečné, jakož i skutečnost, že politici a masmédia způsobem informování o trestných činech spáchaných Romy podporují myšlenku, že všichni zločinci pocházejí z romského obyvatelstva. Kriminalita je individuální a třeba ji trestat v souladu s právními předpisy italského státu.

Nárůst násilí proti romskému obyvatelstvu v Itálii ve slovech i skutcích je v důsledku jeho možných následků evropským problémem a jeho řešení spočívá v politice italských orgánů zaměřené na sociální integraci Romů. Evropská unie poskytuje mnohé fondy na financování těchto programů sociální integrace, které italské orgány výkonné moci mohou a měly by využívat.

Zadruhé, exekutiva Společenství by měla přijmout opatření týkající se diskriminace určitých etnických skupin na italském trhu práce, protože v této chvíli je Itálie daleko od dosažení cíle úplné zaměstnanosti.

**Theodor Dumitru Stoiloan (PPE-DE), písemně. – (RO)** Vítám stanovisko, které vyjádřila Evropská komise prostřednictvím hlasu evropského komisaře pana Vladimíra Špidly a odsoudila násilí proti Romům bez ohledu na to, kde k němu dochází.

Zdůrazňuji též potřebu Evropské strategie v oblasti začlenění romského obyvatelstva do hospodářského, společenského a politického života té Evropské země, v níž žijí.

Pokud nebudeme mít takovou evropskou strategii, každá země se bude občas pokoušet řešit problémy s romským obyvatelstvem použitím politik a prostředků, které nejsou slučitelné se základními lidskými právy, volným pohybem lidí v evropském prostoru. Proto připomínám Evropské komisi, že v listopadu 2007 Evropský parlament schválil usnesení o Evropské romské strategii.

Rumunsko, moje vlast, vynaložilo velké úsilí na začlenění romského obyvatelstva. Začaly se objevovat výsledky, ale posouzení účinnosti probíhajících programů vyžaduje mnohem více času. Z těchto programů uvedu zejména přípravu odborníků z řad romského obyvatelstva pro veřejnou správu a policii, snížení předčasného ukončení školní docházky romských dětí a rovněž jejich začlenění na univerzitách.

**Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO)** Jednou ze základních zásad Evropské unie je volný pohyb osob. Prostor svobody, bezpečnosti a spravedlnosti by měl zajistit bezpečnost a zejména respektování práv všech evropských občanů.

Současná situace romského obyvatelstva v Itálii zpochybňuje právě společné základní hodnoty, na kterých spočívá budování Evropy. Listina základních práv Evropské unie byla podepsána a přijata 14. prosince 2007. Evropská unie uznává hodnoty uvedené v článku 6 této listiny, v němž se uvádí, že „Unie se zakládá na nedělitelných a všeobecných hodnotách lidské důstojnosti, svobody, rovnosti a solidarity“ a „do středu své činnosti staví jednotlivce tím, že zavádí občanství Unie a vytváří prostor svobody, bezpečnosti a práva“. V článku 19 Listiny základních práv Evropské unie se též výslovně uvádí, že hromadné vyhoštění je zakázáno.

Žádám italskou vládu, aby zabezpečila dodržování práv a bezpečnost romského obyvatelstva v Itálii. Žádám italskou vládu, aby podnikla kroky proti všem formám diskriminace na základě státní nebo etnické příslušnosti.

Žádám Komisi, aby jako ochránkyně smluv přísně sankcionovala porušování základních práv evropských občanů a nedovolila přijímání zákonů a opatření, které by omezovaly volný pohyb osob.

**PŘESEDÁJÍCÍ: Diana WALLIS**

*místopředsedkyně*

## **15. Doba vyhrazená pro otázky (otázky na Komisi)**

**Předsedající.** – Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B6-0156/2008).

Následující otázky jsou určeny pro Komisi.

*První část*

**Předsedající.** – Otázka č. 29, kterou předkládá **Linda McAvan** (H-0306/08)

Věc: Obchodní praktiky týkající se biopaliv

Jaká opatření přijímá Komise, aby zastavila obchodní praktiky, které využívají polnohospodářské dotace USA?

Tyto praktiky spočívají v dopravě bionafty z Evropy do USA, kde se přidá určité množství paliva, které umožňuje obchodníkům požadovat v USA dotaci ve výši 11 p na litr. Potom se bionafta dopraví zpět a prodává se za ceny, které jsou nižší, než domácí. Podle odhadů tvoří součást tohoto podvodného postupu



až 10 % vývozu biopaliv z USA do Evropy. Není to nezákonný čin, ale vystavuje riziku evropský průmysl biopaliv. Jeho součástí je též zbytečná doprava přes Atlantik, což zvyšuje emisí skleníkových plynů.

Vyřeší tento problém kritéria trvalé udržitelnosti, která navrhla Komise, a postaví prodej takových biopaliv na evropském trhu mimo zákon?

**Marianin Fischer Bodel**, členka Komise. – Komise se nemůže vyjádřit k rozsahu údajných praktik uvedených v otázce, chápe však obavy týkající se dopadu daňových dotací USA na evropský průmysl.

Zdá se, že dotace zvýhodňují veškerou bionaftu bez ohledu na její původ, vyváženou z USA a vlastně prodávanou ve Spojených státech.

Podle průmyslových údajů vzrostl vývoz USA do Evropské unie ze 100 000 tun v roce 2006 na 1 milion tun v roce 2007, co se představuje přibližně 15 % evropského trhu.

Můj kolega, komisař Mandelson, na to upozornil svou americkou partnerku, obchodní zástupkyni Susan Schwabovou při více příležitostech. Jako možné řešení tohoto problému doporučil změnu amerických právních předpisů, například omezení této dotace na zboží prodávané ve Spojených státech. Ze strany Spojených států nebyla dosud žádná odezva a daňový dobropis zůstává v platnosti.

Komise by měla být připravena zvážit antisubvenční vyšetřování po přijetí náležitě zdokumentované stížnosti průmyslového odvětví Evropské unie, obsahující dostatečný důkaz o napadnutelných subvencích a újmě.

Vážená paní poslankyně se ptá, zda tento problém, který způsobily obchodní praktiky uvedené v otázce, vyřeší plán trvalé udržitelnosti, který Komise navrhla ve svém návrhu směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a který Komise přijala v lednu tohoto roku.

Schéma udržitelnosti stanovené směrnicí o obnovitelné energii se týká zabezpečení udržitelnosti biopaliv. Schéma má podpořit používání udržitelně vyráběných biopaliv a zároveň zabránit používání neefektivních biopaliv. Diskusi o 35 % si budete určitě pamatovat. Schéma udržitelnosti proto podobné obchodní praktiky, jaké se uvádějí v otázce vážené paní poslankyně, nevyřeší.

**Linda McAvan (PSE)**. - Vážená paní komisařko, jsem ráda, že se tím zabýváte. Myslím si, že je to skandál a výsměch celé naší práci, kterou děláme v souvislosti s klimatickými změnami. Pokud máme kritérium na úsporu skleníkových plynů, nedostaly by se tyto druhy biopaliv do konfliktu s kritériem udržitelnosti, protože se dopravovaly po celém Atlantiku a přispěly k emisím skleníkových plynů z dopravy, které v současnosti tvoří 5 % světového CO<sub>2</sub>?

Jak dlouho to bude trvat, pokud musíme čekat na stížnost průmyslového odvětví a na zahájení jednání o protiprávních dotacích? Obávám se, že než něco podnikneme, evropský průmysl zbankrotuje.

**Mariann Fischer Boel**, členka Komise. – Metoda výpočtu porovnání emisí skleníkových plynů z biopaliv s emisemi z fosilních paliv uvedená ve směrnici o obnovitelné energii postupuje podle postupu, který nazýváme přístup zohledňující životní cyklus, při kterém se bere v úvahu i úroveň emisí vznikajících při dopravě biopaliv v rámci Evropské unie i mimo Evropskou unii. V této souvislosti mi dovoluete znovu zopakovat, že snížení emisí skleníkových plynů z dopravy je jedním hlavních cílů politiky v oblasti biopaliv.

**Předsedající**. Otázka č. 30, kterou předkládá **Johan Van Hecke** (H-0332/08)

Věc: Evropský program potravinové pomoci určené nejchudšímu obyvatelstvu

Evropský parlament v roce 2005 schválil písemné prohlášení o udržitelnosti Evropského programu potravinové pomoci určené nejchudšímu obyvatelstvu. Toto prohlášení obhajuje program trvalé potravinové pomoci a roční rozpočet a vyzývá též k jejímu rozšíření. S cílem zabezpečit distribuci vyvážených potravinových dávek Evropský parlament vyzval k otevření programu pro nová odvětví, jako jsou odvětví vepřového masa, drůbeže a vajec.

Realizací tohoto prohlášení byla pověřena evropská komisařka pro zemědělství a rozvoj venkova Mariann Fischer Boelová. Skutečností je, že po třech letech stále nejsou žádné náznaky základu pro nové nařízení a že se učinily jen malé kroky. Dosud je úplně nejasné, jaké rozpočtové financování je k dispozici.

Potravinová pomoc je ve velké míře problémem Evropské unie, v které žije pod hranicí chudoby 16 % obyvatelstva. Může Komise zabezpečit program potravinové pomoci na Evropské úrovni? Naváže při tomto procesu dialog s nevládními organizacemi, které jsou aktivní v této oblasti?

**Mariann Fischer Boel**, členka Komise. – Evropský program potravinové pomoci 20 let významně přispíval k uspokojení potravinových potřeb osob trpících podvýživou, žijících ve Společenství.

Tento parlament dne 4. dubna 2006 přijal prohlášení o podpoře evropského programu potravinové pomoci určené nejchudšímu obyvatelstvu ve Společenství. Toto prohlášení vyzývá Komisi a Radu k poskytnutí víceletých rozpočtových prostředků a na zavedení série opatření na řízení programu. Velký důraz se též klade na potřebu zabezpečit lidem v nouzi vyváženou stravu.

Tento program ve skutečnosti začal již v roce 1987 v době bohatých přebytků zemědělské výroby, jako mimořádné opatření. V prvních letech se program potravinové pomoci spoléhal hlavně na dodávky z intervenčních zásob. Protože zásoby se v průběhu posledních let v důsledku postupných reforem společné zemědělské politiky snižovaly, Komise zavedla sérii změn na zabezpečení pokračování tohoto schématu a tyto změny umožňovaly nakoupit na trhu výrobky, které nejsou dostupné z našich intervenčních zásob, výměnu výrobků v rámci téže „rodiny“ a kombinovat nebo zahrnout intervenční výrobky a výrobky koupené na trhu.

Upraven byl i rozpočet, zejména kvůli zohlednění nedávného rozšíření Evropské unie. Rozpočet se zvýšil z 213 milionů EUR v roce 2004 na 305 milionů EUR v tomto roce 2008. Komise proto vynaložila veškeré úsilí na udržení fungování programu založeného na intervenčních zásobách i přes skutečnost, že tyto zásoby mizely. Proto můžeme skutečně říci, že jsme se dostali až na hranice možností tohoto programu.

Nyní nadešel čas na promyšlení budoucnosti tohoto programu, bez toho, aby se pustil ze zřetele jeho širší obraz. Útvary Komise již pracují s tímto cílem na hodnocení vlivu, které zkoumá možnosti do budoucnosti. Konzultace na internetu přitáhla obrovskou účast s více než 12 000 odpověďmi, které potvrzují velký zájem evropských občanů o tuto iniciativu.

Při realizaci tohoto programu sehrávaly skutečně klíčovou úlohu nevládní organizace, které budou klíčovým hráčem i v budoucnosti. Na semináři, který jsme organizovali v dubnu, vyjádřily přání udržet program potravinové pomoci pod správou generálního ředitelství pro zemědělství a zdůraznily též potřebu zavést určitý druh víceletého přidělování finančních prostředků a dodávání širšího sortimentu různých výrobků. Nyní zkoumáme tyto požadavky nevládních organizací a zůstaneme s nimi v úzkém kontaktu.

Po ukončení hodnocení vlivu mám v úmyslu v září tomuto Parlamentu předložit návrh umožňující pokračování tohoto projektu v budoucnosti, avšak na velmi pevném základě. Velmi pěkně vám děkuji za váš zájem a pozornost věnovanou tomuto velmi důležitému projektu.

**Johan Van Hecke (ALDE)**. – (NL) Vážená paní předsedající, v první řadě bych chtěl poděkovat paní komisařce za její velmi jasnou, úplnou odpověď, která též nabízí vyhlídky na větší životnost tohoto programu potravinové pomoci, založenou na v současnosti probíhajícím hodnocení.

Chci se jen zeptat, zda toto hodnocení bere též v úvahu skutečnost, že velký počet lidí stále očividně závisí na tomto programu potravinové pomoci a že téměř 16 % evropského obyvatelstva žije pod hranicí chudoby a zda bere též v úvahu současnou potravinovou krizi a velký růst cen potravin.

**Mariann Fischer Boel**, členka Komise. – Bereme v úvahu všechny vstupy, které dostáváme z našeho velmi otevřeného přístupu k tomuto procesu. Podle současných dostupných údajů využívá zvláštní program pro nejchudší obyvatelstvo 13 milionů obyvatel Evropské unie. Podle našich informací poptávka v současnosti neklesá.

**Andreas Mölzer (NI)**. – (DE) V mnoha případech nejvíc trpí nedostatkem dětí. Nedostatek potravin narušuje nejen fyzický rozvoj, ale i schopnost koncentrace a úspěch ve škole. To může mít potom vliv i na budoucí úspěch dítěte v životě. Jaká opatření se v rámci plánovaného programu potravinové pomoci přijímají v této problémové oblasti například prostřednictvím škol?

**Jörg Leichtfried (PSE)**. – (DE) Jsem přesvědčen, že to bude dobrý návrh, zejména proto, protože jste se též zmínili o potřebě vyvážené stravy. Je velmi důležité, aby to byl klíčový záměr. V této souvislosti by Komise mohla též doplnit další klíčový bod, totiž soustředit se na čerstvé organické potraviny. Každý má právo jíst výrobky, které mohou být o něco dražší, ale mnohem zdravější. Do jaké míry to budete brát v úvahu?

**Mariann Fischer Boel**, členka Komise. – Především, právě nyní vyhodnocujeme všechny nápady a informace, které jsme dostali.

V této souvislosti se pokoušíme posoudit, zda bychom své peníze měli nasměrovat specifickým způsobem. Ještě jsme neukončili naše interní diskuse, co se však týká dětí, můžeme říci toto: myslím si, že je nesmírně důležité, abychom dobrou výživu zabezpečili především našim mladým lidem, a proto v tomto roce uveřejníme též myšlenku (a doufám, že pro ni získáme plnou podporu) programu školního ovoce, spolufinancovaný členskými státy, který může dětem v určitém věku nabídnout možnost dostávat ve škole ovoce. Myslím si, že je to ve všeobecnosti dobrý nápad, aby mladí lidé získali dobrý návyk, který si, doufejme, zachovají po celý život.

Co se týče zvláštní priority ekologické výroby, myslím, že si musíme vybrat mezi dvěma ohni, protože pokud si vybereme ekologickou výrobu, získáme méně potravin, a myslím, bude velmi těžké udělat toto rozhodnutí.

**Předsedající.** – Otázka č. 31, kterou předkládá **Alain Hutchinson** (H-0338/08)

Věc: Spekulace a potravinová krize

Hlavním faktorem za rostoucími cenami a světovou potravinovou krizí jsou finanční spekulace. Rostoucí zájem investičních fondů přitahuje zejména trh s komoditami.

Je Komise připravena akceptovat, že pro prospěch malé skupiny lidí, se komodity jako je rýže nebo pšenice stávají předmětem spekulací, zatímco zároveň miliony lidí umírají hladem?

Plánuje Komise podniknout praktické kroky na ukončení všech finančních spekulací, které přímo ohrožují potravinovou bezpečnost milionů lidí?

Hodlá Komise podpořit i realizaci mechanismu na mezinárodní úrovni, který by zabránil zemím omezovat vývoz potravin, jejichž velké zásoby udržují, a všeobecněji, vykonávat všechny politiky, jejichž přímým důsledkem je zabránění nejzranitelnějším skupinám obyvatelstva uplatňovat jejich právo na potraviny?

*Druhá část*

**Mariann Fischer Boel**, členka Komise. – Komise se skutečně velmi obává vlivu současných vysokých cen v Evropské unii a též v globálnějším kontextu. Rozvojové země a nejzranitelnější skupiny obyvatel byly postiženy skutečně velmi nepřiměřeně a hrozí jim hlad, podvýživa a sociální nepokoje.

Oznámení, které dnes Komise představila, se pokouší analyzovat základní příčiny těchto vysokých cen. Komise představila sérii iniciativ proti krátkodobým vlivům potravinového cenového šoku, na dlouhodobější zlepšení zásobování zemědělskými výrobky, na zabezpečení potravinové bezpečnosti a na přispění ke globálnímu úsilí o řešení vlivu nárůstu cen na chudé skupiny obyvatel.

Co se týče základních příčin, světové dodávky snižuje velký počet faktorů působících současně: nepříznivé povětrnostní podmínky v hlavních zemích produkujících a vyvážejících obilí, hlavně Rusko a Ukrajina, které se dříve nazývaly obilnicí Sovětského svazu. Po tři po sobě následující roky jsme měli nepříznivé povětrnostní podmínky v Austrálii. Měli jsme vyšší náklady na energii. Měli jsme pomalejší růst výnosů a rostoucí celosvětovou spotřebu. Tyto přímé vlivy na nabídku a poptávku jsou významnými přispěvateli k cenám zemědělských komodit a k nárůstu, kterého jsme byli svědky.

Na pozadí růstu cen potravin a v návaznosti na krizi na finančním trhu došlo ke zvýšené aktivitě na finančních trzích s komoditami zaměřené na omezení cenových rizik nebo diverzifikaci investičních portfolií. Tyto aktivity mohly vést ke zvýšenému pohybu cen a nestálosti na termínovaných a spotových komoditních trzích a přispěly ke zvýšení základních cenových pohybů, jejich vliv na dlouhodobou tvorbu cen je však nejistý. Komise se v dnešním sdělení proto zavazuje, že bude pozorně sledovat činnosti investorů spekulujících na finančních trzích s komoditami a na jejich vliv na pohyb cen.

Oznámení poukazuje na to, že některé vyvážející země reagovaly na zvýšené ceny omezením vývozu. Indie zavedla zákaz vývozu, Vietnam a Thajsko vývozní omezení na rýži, Indonésie vývozní daně na palmový olej a Kazachstán zákaz vývozu pšenice. Takové daně a zákazy vývozu jsou zaměřeny na ochranu domácích trhů v krátkodobém horizontu před výpadky v zásobování a před cenovými otřesy. Vyvíjejí však další tlak na mezinárodní zemědělské trhy, zejména na úkor rozvojových zemí dovážejících potraviny. V střednědobém horizontu jsou taková omezení nepochybně špatnými tržními signály a nepodněcují producenty k investicím a zvyšování produkce a přispívají k nerovnováze na regionálních trzích.

Otázka velmi negativního vlivu vývozních omezení by se měla řešit na nadcházejících zasedáních WTO a jiných příslušných mezinárodních fórech. Komise je stále přesvědčena, že výsledky kola jednání v Dohá mohou rozvojovým zemím přinést významné potenciální výhody v podobě nových tržních příležitostí,

kteřé by mohly pomoci získat dodatečné příjmy z vývozu, stimulovat zemědělskou výrobu a zvýšit dostupnost potravin, a tím zmírnit vliv současného nárůstu cen potravin. Komise bude proto nadále pracovat na komplexní a vyvážené dohodě z Dohá.

Komise věří, že může počítat s podporou tohoto Parlamentu pro směr politiky představený v dnešním sdělení jako východisko při řešení problémů, kterým čelíme v této situaci s cenami, které se v některých oblastech skutečně rapidně zvýšily.

**Alain Hutchinson (PSE).** – (FR) Vážená paní předsedající, paní komisařko, děkuji vám za tuto poměrně dlouhou a zajímavou odpověď. V souvislosti s jedním z prvků, které spustily tuto krizi finanční spekulace se zemědělskými výrobky, bych se vás však chtěl zeptat, po skandálním chování určitých evropských bank – zejména KBC a Deutsche Bank, které, jak víte, organizovaly ve spojení se spekulacemi s potravinovými výrobky naprosto „neetickou“ reklamu... Chci se zeptat, co s tím Komise hodlá udělat.

Spolu s kolegyní, paní Carlottiovou, jsme 6. května napsali dopis panu předsedovi Barrosovi a ještě jsem nedostal potvrzení o jeho přijetí, doufám však, že jednoho dne dostanu odpověď. V dopise jsme požadovali a navrhli přijetí všech opatření zaměřených na zákaz a nyní přečtu text z dopisu: „nabízení, šíření nebo podporování finančních nástrojů v rámci Evropské unie, včetně investičního pojištění a zejména pojistných produktů spojených s investičními fondy, pokud jsou jejich výnosy přímo spojené se speculací s růstem cen potravinářských surovin“.

Mohli byste mi říci, jaké záměry má v tomto směru Komise?

**Mariann Fischer Boel, členka Komise.** – Budu velmi stručná, protože jsem se o tom zmínila ve svém prvním vystoupení. Možná proto bylo dosti dlouhé. V oznámení, které Komise dnes předložila, se zavazuje, že bude pozorně sledovat aktivity investorů spekulujících na finančních trzích s komoditami a vliv těchto spekulací na ceny.

**Danutė Budreikaitė (ALDE).** – (LT) Jako spotřebitelé pocítujeme účinky každého zvýšení ceny okamžitě. V cenovém řetězci, v kterém se spekuluje, jsou však vítězové a poražení a výrobci zemědělských produktů jsou nejčastěji v pozici poražených.

Co by se podle vašeho názoru mohlo udělat, aby růst cen zemědělských surovin byl úměrný celkovému nárůstu cen, jinými slovy, aby se zabezpečily spravedlivé ceny komodit a slušné životní podmínky producentů?

**Avril Doyle (PPE-DE).** – Vážená paní předsedající, i když plně uznávám dobrý úmysl paní poslankyně, která položila otázku, a skutečnou složitost problému, který před námi stojí, mohla by paní komisařka potvrdit, že ani ona ani její kolegové nemají v úmyslu v kolegiu komisařů zasahovat do fungování komoditního trhu, což by při tomto postupu mohlo nadělat více škody než užitku?

Paní poslankyni bych na její otázku odpověděla, že souhlasíme s cílem, nikoli s prostředky k jeho dosažení.

**Mariann Fischer Boel, členka Komise.** – Úplně souhlasím s položenou otázkou o následcích pro prvovýrobce, pro producenty. Situace je skutečně taková, že jsme byli svědky růstu cen, zejména v obilninovém sektoru. Když hovoříme o těchto mimořádně vysokých cenách, vždy se ráda ohlédnu trochu zpět na vývoj cen v minulosti, a když vezmeme posledních 30 let, ceny od prvovýrobců po celou dobu klesaly.

Neznamená to, že ceny v maloobchodním sektoru nerostly. Pokud však porovnáte ceny obilnin v roce 1975 a dnes a podíváte se na pevné ceny, ceny v roce 1975 byly v porovnání s dnešními dvojnásobné. Vidíme situaci, kdy jsou lidé zvyklí na skutečnost, že v Evropě se na potraviny vynaloží v průměru myslím jen 14 % příjmu a že tento podíl též po celé období klesal.

Když se ve sdělení hovoří o tom, co bude třeba udělat, tak je jasné, že se musíme podívat na celý řetězec. Přezkoumáním situace je pověřen komisař pro hospodářskou soutěž a v této etapě nevíme, zda bude výsledek pozitivní nebo negativní. Budeme však pozorně sledovat všechny příčiny zvyšování cen, které vidíme od konce srpna minulého roku.

**Předsedající.** – Otázka č. 32, kterou předkládá **Avril Doyle** (H-0271/08)

Věc: Komunikace a Lisabonská smlouva

Mohla by Komise v kontextu plánu D a nedávno zveřejněného sdělení Debate Europe – využití zkušeností získaných v rámci Plánu D pro demokracii, dialog a diskusi informovat o své komunikační strategii ve vztahu

k ratifikačnímu procesu Lisabonské smlouvy? Jaká konkrétní opatření Komise přijala na zabezpečení hladké ratifikace Lisabonské smlouvy?

**Margot Wallström, místopředsedkyně Komise.** – Na otázku o Plánu D a sdělení o Debate Europe mi dovozte říci, že komunikaci s občany o všech našich politikách a stanoviscích vnímám jako naši povinnost a též povinnost členských států a dalších instituce EU. I když hlavní zodpovědnost v souvislosti se smlouvou mají samozřejmě členské státy, informovat a vysvětlovat musí být připravena i Komise.

Naše nedávné oznámení Debate Europe se zaměřuje na podpoření aktivního dialogu mezi občany a činiteli s rozhodovací pravomocí, a i když se nevztahuje zvláště na Lisabonskou smlouvu nebo jen na Lisabonskou smlouvu samotnou, opatření přijatá v rámci Debate Europe mohou být spojena s komunikací o smlouvě.

Smlouva je jednou z našich komunikačních priorit na rok 2008. Naše aktivity se decentralizovaly a diferencovaly, aby odpovídaly vnitrostátní realitě v každém našem členském státě, a to je přiblížení se občanům uskutečňované v praxi.

Naši zástupci pracovali s informačními kanceláři členských států a Parlamentu na vytvoření národních komunikačních plánů reagujících na různé potřeby a tyto aktivity zahrnovaly kontakt se zainteresovanými stranami z jednotlivých členských států, vzdělávání novinářů, informační místa a subjekty vytvářející veřejné mínění, diskuse s občanskou společností a aktivity na školách a univerzitách.

Připravili jsme široké spektrum podpůrných materiálů, včetně prezentací v PowerPointu, podkladů pro projevy, otázek a odpovědí, přehledů údajů o různých oblastech, všechny s cílem pomoci komunikátorům poskytovat fakta o těchto otázkách.

A jak víte, v Bruselu zřídila Komise též webovou stránku v 23 úředních jazycích věnovanou smlouvě a kromě toho se před nedávnem obnovilo naše vlastní on-line fórum Debate Europe s diskusemi o smlouvě, které se ukazuje jako jedna z nejpobulárnějších oblastí s mnoha tisíci příspěvků.

**Avril Doyle (PPE-DE).** - Děkuji vám, paní komisařko. Proč tedy Debate Europe nefunguje? V Irsku se téměř celý čas strávil vysvětlováním nekonečného množství otázek, často důležitých, ale úplně nepodstatných vzhledem k obsahu Lisabonské smlouvy, což vytváří záměrně nebo z jiných důvodů strach a zmatek a vážně snižuje hodnotu pozitivní zprávy z Lisabonu. A při referendech EU je informovanost důležitá. Pro úspěšný výsledek tohoto referenda je rozhodující, aby voliči důvěřovali svým vlastním poznatkům o záležitostech, které obsahuje Lisabonská smlouva, aby poté, co se v první řadě rozhodnou vůbec hlasovat, hlasovali „ano“.

„Jak naznačuje veřejné mínění [v Irsku], úroveň vědomostí o smlouvě odpovídá spíše Nice 1 než Nice 2“, to nejsou moje slova, ale slova profesora Richarda Sinnotta. Paní komisařka, přestože Debate Europe, Komise a členské státy v současnosti propastně selhaly při komunikování o Evropě a způsobu jejího fungování a pochopení jejich současných smluv u více než 90 % našich občanů, jak nám nyní radíte komunikovat o pozměňujících a doplňujících návrzích k těmto smlouvám, pozměňujících a doplňujících návrzích k Evropě, aby se zabezpečil potřebný stupeň poznatků pro ratifikaci Lisabonské smlouvy? Selhali jsme při komunikování o Evropě, jak budeme komunikovat o pozměňujících a doplňujících návrzích k Evropě, které nikdo nerozumí?

**Margot Wallström, místopředsedkyně Komise.** –, Klíčovým slovem je především partnerství. Nemůžeme to dělat jen z Bruselu, nemůžeme to dělat ze strany Komise samotné: při komunikování o rozhodnutích, která jsme přijali společně, musíme pracovat společně. Myslím si, že Komise a instituce mají přidělené odlišné úlohy, například v porovnání s ministry, kteří samozřejmě také musí být všude v Irsku, jakož i ve všech ostatních členských státech v terénu, aby pomáhali, vysvětlovali, poslouchali a sdělovali, o čem to všechno je.

Domnívám se, že pokud začnete komunikovat o pozměňujících a doplňujících návrzích, obávám se, že v té chvíli jste již přišli o posluchače. Mám zkušenost, že mnohem lehčí je to tehdy, když komunikujete jasně o základních otázkách a přesně toto se pokouší náš zastupitelský úřad v Irsku dělat: komunikovat o různých základních otázkách. Víím, že po výzvě na předkládání nabídek se zúčastnili, myslím, 20 různých místních setkání, do kterých zapojili také politiky, irské politiky, aby se pokusili šířit informace a zapojit je do různých základních problémů. Možná to nebude stačit, ale musíme pokračovat tímto způsobem. Samozřejmě si myslím, že jednou z nejdůležitějších věcí je zaangažování médií. Zároveň je důležité respektovat velmi zvláštní zákony a nařízení týkající se diskusí před referendem, které v Irsku máte, a my se samozřejmě snažíme to dělat také tak.

My však máme povinnost komunikovat a zapojovat občany do politik a stanovisek, která přijímají instituce, a doufám, že v tom budeme moci pokračovat.

**Paul Rübige (PPE-DE).** – (DE) Existují nějaké výsledky průzkumu trhu a průzkumů veřejného mínění, které by ukázaly, jaké informace o reformní smlouvě evropští občané skutečně potřebují? Zaměřují se tyto činnosti i na evropské politiky od úrovně místní samosprávy po evropskou úroveň? Jaké informace se tu požadují a co uděláte pro zlepšení nabídky informačních kanceláří v hlavních městech?

**Justas Vincas Paleckis (PSE).** - Paní komisařko, zmínila jste se o referendu v Irsku a za tři týdny budou mít v této zemi velmi důležité, možná rozhodující hlasování. Všichni si pamatujeme na výsledek referenda v této proevropské zemi o Smlouvě z Nice přibližně před 10 lety.

Jaké poučení se vyvodilo z této nešťastné zkušenosti a jak se Komise zúčastňuje předreferendových diskusí v Irsku?

**Margot Wallström, místopředsdkyně Komise.** – Děkuji vám velmi pěkně za tyto důležité otázky. Co víme o veřejném mínění? Nuže, mnoho užitečných usměrnění získáváme z průzkumů veřejného mínění uskutečněných prostřednictvím Eurobarometru, z nichž můžeme též zjistit některé požadavky na informace. Samozřejmě, že kromě toho se uskutečňují různé průzkumy veřejného mínění v každém členském státě, které umožňují získat podrobnější informace a přizpůsobit tyto průzkumy specifikům jednotlivých zemí. Proto se domnívám, že máme celkem dobré základní poznatky o očekáváních a potřebách našich občanů, pokud jde o informace, i když si také myslím, že se to mezi jednotlivými členskými státy může trochu lišit.

Myslím, že jedním z ponaučení z Irsku bylo zjištění, že je potřeba velmi široké zapojení, a proto bylo vytvořeno národní fórum, myslím, že po mojí návštěvě a nedávné návštěvě pana předsedy Barossa jsme se pokusili zapojit a vyslechnout národní fórum a jeho potřeby a pokoušíme se reagovat na tyto potřeby prostřednictvím našeho zastupitelského úřadu, přičemž rovněž respektujeme, že referendum vždy představuje velmi zvláštní situaci: například musíte respektovat i legislativu McKenna, která platí v Irsku. To samozřejmě omezuje nebo stanovuje velmi jasná omezení vztahující se na to, co ministři nebo vláda mohou dělat.

Zároveň máme všeobecnou povinnost angažovat se a poskytovat informace, která se nám nedá odejmout a myslím, že takto jsme se naučili zaangažovat národní fórum a také dělat více pomocí médií a zejména s mladými lidmi, ale též se ženami, protože podle naší zkušenosti jsou to právě ženy, které se často cítí odcizené a vyloučené z diskusí. Toto je též oblast, kde musíme používat moderní komunikační nástroje jako je internet: dalším ponaučením je, že se musíme angažovat přes internet.

**Předsedající.** – Otázka č. 33, kterou předkládá **Justas Vincas Paleckis (H-0301/08)**

Věc: Užší spolupráce mezi zástupci Evropské Komise a Evropského parlamentu.

Komise se snaží o větší zapojení občanů do diskusí o záležitostech EU. Začátkem dubna tohoto roku oznámila Komise iniciativu Debate Europe. Záměrem je další rozšíření aktivit uskutečňovaných na úrovni členských států EU: konzultace s občany, výměna informací, poznatků a představ o EU a nabízení možnosti voličům setkávat se s úředníky EU.

V některých hlavních městech EU se říká, že zástupci Komise a Evropského parlamentu slabě spolupracují, když jde o poskytnutí lepší představy o tom, co se děje v EU a jejich seznámení s její agendou, institucemi a členskými státy. Zástupci Komise a Parlamentu často pracují odděleně a vzájemně kopírují své činnosti a neuskutečňují velké společné projekty.

Vynakládá se, vzhledem k blížícím se volbám do Evropského parlamentu v roce 2009 úsilí na zlepšení spolupráce mezi zástupci Komise a Parlamentu v různých zemích? Pokud ano, co se dělá konkrétně?

**Margot Wallström, místopředsdkyně Komise.** – Rok 2008 je klíčovým rokem na přípravu všech instituce na evropské volby v následujícím roce. V našem zájmu je pracovat společně, abychom v červnu 2009 dosáhli co největší účast voličů. Měla by k tomu přispět práce zahájená nedávným sdělením Debate Europe, které podporuje aktivní dialog o evropských záležitostech mezi občany a činiteli s rozhodovací pravomocí.

Komise a Parlament však v těchto oblastech již úzce spolupracují. V Bruselu i na úrovni našich zástupců a informačních kanceláří v členských státech. Minulý měsíc naše služby vytvořily novou pracovní skupinu zaměřenou na maximální zvýšení společného vlivu našich činností a též ve snaze o bližší spolupráci mezi zástupci Komise a Parlamentu a úřady. Chceme upravit Kodex chování z roku 2001 o pracovních vztazích, což nám otevře nové způsoby společné práce a ulehčí společné využívání zdrojů, jako jsou audiovizuální nástroje nebo nástroje na monitorování tisku.

Zavázali jsme se též, že našim cílem budou společné prostory v členských státech, takzvané Domy Evropské unie, a již v 25 z 27 členských států mají naše úřady společné prostory v téže budově. Jak víte, jsme v pilotním projektu třech těchto Evropských domů v Madridu, Dublinu a Tallinu se společným prostorem, který nazýváme evropský prostor pro veřejnost. Dokázali jsme rozšířit rozsah našich aktivit a zapojit se do kulturních činnosti a vědeckých akcí, jakož i podniků týkajících se mládeže. Máme nyní první zprávu o tomto pilotním projektu s evropskými prostory pro veřejnost. Zpráva vypadá velmi pozitivně a budeme pokračovat podle tohoto vzoru.

**Justas Vincas Paleckis (PSE).** – Paní komisařko, děkuji vám za vyčerpávající a jasnou odpověď. Jsem přesvědčen, že jste od přírody optimistka. Na druhé straně vaše pozice v Komisi si optimismus též vyžaduje. Jsem přesvědčen, že počítáte s ratifikací Lisabonské smlouvy ve všech zemích v tomto roce.

Chci se zeptat, jaký by byl podle vašeho názoru rozdíl mezi volební kampaní do Evropského parlamentu v roce 2004 a v příštím roce, když zohledníme, že to bude pravděpodobně po ratifikaci Lisabonské smlouvy?

**Margot Wallström, místopředsdkyně Komise.** – Budu velmi upřímná. Myslím si, že abychom zabezpečili vyšší účast voličů, musíme se mnohem více zapojit do mobilizace voličů i ze strany Komise, prostřednictvím našich zastupitelských úřadů. Nemůžeme být příliš opatrní. Myslím, že všichni musíme říci, že chceme aby evropští občané uplatnili své volební právo a tímto způsobem zapojíme členské státy znovu do partnerství, nikoli zaujetím politického stanoviska, ale skutečně jen mobilizováním voličů.

Spolu s Evropským parlamentem zkoumáme prostřednictvím Interinstitucionální skupiny pro informace a komunikaci, jak bychom to mohli udělat. Parlament již představil dobře a podrobně vypracovaný plán na volby do Evropského parlamentu a my k němu přispějeme nejlepším možným způsobem, využitím všech našich nástrojů a zejména našich zastupitelských úřadů. Společně s Parlamentem můžeme ujistit, že zvýšíme účast voličů.

**Margarita Starkevičiūtė (ALDE).** – (LT) Chtěla bych zdůraznit, že pro informační společnost je velmi důležité, aby měla připravené materiály ve všech jazycích EU. Velmi doufám...

– Budu hovořit anglicky. Možná mne neslyšíte, protože vidím, že paní komisařka je zaneprázdněná.

Právě jsem chtěla říci, že je těžké dostat informace v litevštině, protože já tu zastupuji Litvu. Pokud zkusíte zavolat bezplatné telefonní číslo Europe Direct a položíte otázku v litevštině, oznámí vám, abyste půl hodiny počkali. Knihy v litevštině je těžké najít dokonce i tady v Parlamentu v kanceláři pro návštěvníky, protože brožury jsou tu k dispozici jen v hlavních jazycích.

Chápu, že tu je velký problém s tlumočením a finanční problém, ale možná byste měli stanovit určité priority. Byla byste tak laskavá a zkontrolovala byste, jak střediska Europe Direct pracují v různých jazycích, jako to dělá například paní komisařka Kuneva?

**Mairead McGuinness (PPE-DE).** - Myslím, že situace je celkem jasná, že pokud máte občanům co říci přímo, budou poslouchat. Dnes jsme měli rozpravu o společnosti European City Guides, ale z hlediska reakcí ze strany Rady jsme dostali velmi málo a myslím si, že musíme občanům přinášet jasnější zprávy o tom, co tu v Evropské unii děláme, že jsme tu skutečně pro ně a ne pro to, abychom o nich jen hovořili.

Byla bych sice raději, kdyby se na úrovni členského státu postavili do čela místo zástupců Komise zástupci Parlamentu, ale samozřejmě bych to řekla, a budu naléhavě vyzývat k respektování a pozornosti ratifikačnímu procesu v Irsku. Toto je nepokojná doba a zprávy přicházející z WTO nám v tomto směru odvahu nedodávají. Myslím, že musíme mít na paměti skutečné obavy našich voličů.

**Margot Wallström, místopředsdkyně Komise.** – Ano, je to samozřejmě neustálý zápas ujistit se, že dokážeme poskytovat informace, že dokážeme zabezpečit tlumočení a překlad ve všech 23 úředních jazycích. Někdy nedokážeme úplně reagovat, například kvůli nedostatku tlumočnicků nebo když ještě nemáme kompletní personál, který by na tento požadavek dokázal reagovat, ale vaši poznámku беру na vědomí a také se na to podíváme.

Brzy navštívím i Litvu a jsem si jista, že o tom uslyším více, není to však způsobeno nedostatkem vůle Komise. Základem každé komunikace je, abyste mohli komunikovat ve vašem vlastním jazyce a rozumět tomu, co se říká také ve vašem vlastním jazyce. Proto se budeme nadále snažit ujistit, že na to poskytujeme všechny potřebné zdroje, proto plně respektuji vaši otázku a myslím si, že je velmi vážná.

Dalším bodem byla samozřejmě poznámka a my musíme skutečně začít tam, kde jsou občané. Musíme odpovědět na otázky občanů a samozřejmě pravdou je, že velmi zřídka se začnou ptát na ustanovení smlouvy nebo pozměňující a doplňující návrhy. Začnou otázkou „Co děláte s přistěhovalectvím? Co děláte s klimatickými změnami? Jak bojujete proti problémům, které vnímáme jako přeshraniční problémy a jak je řešíte?“

A na tyto otázky musíme odpovědět a v běžném jazyce. Myslím na to, co skutečně pomohlo a k čemu se hlásím, že jsme nyní začali s těmito souhrny pro občany, stručnými shrnutími všech předkládaných návrhů. V našem pracovním programu budeme mít též průvodní shrnutí pro občany a vidím, že to je velmi užitečné a tímto směrem musíme pokračovat.

**Předsedající.** – Otázka č. 34, kterou předkládá **Stavros Arnautakis** (H-0316/08)

Věc: Plán D pro demokracii, dialog a diskusi a Debate Europe

Plán D pro demokracii, dialog a diskusi, který Komise předložila v říjnu 2005, byl reakcí na období reflexí EU po záporném výsledku referend o ústavě. Domnívá se snad Komise dva a půl roku, že skutečně dosáhla cíle svého plánu? Pokud ne, proč? Jaké byly překážky? Co se týká nedávného sdělení Komise o projektu Debate Europe (duben 2008) na přiblížení občanů k Unii a jejím institucím, může Komise poskytnout podrobné informace týkající se oprávněných výdajů, částek, které budou mít k dispozici jednotlivé členské státy a organizace a příjemci, kteří budou vykonávat celoevropské konzultační projekty s občany? Jakým způsobem projekt poskytne rámec pro spolupráci mezi institucemi EU a zejména s Evropským parlamentem? Jakým způsobem přispěje k vytvoření elektronických sítí, na kterých budou podílet poslanci EP a poslanci vnitrostátních a regionálních parlamentů? Jakým způsobem vytvoří evropské prostory pro veřejnost v hlavních městech členských států? Jak se stane aktivnějším na místní úrovni?

**Margot Wallström**, místopředsedkyně Komise. – Mohu říci, že Plán D sehrával klíčovou úlohu při zkoušení nových metod pro organizace občanské společnosti na zapojení občanů ze všech společenských vrstev do diskusí o budoucnosti Evropy.

Pozváním náhodně vybraných občanů ze všech členských států, aby si společně sedli a diskutovali o agendě Evropské unie nám poskytl příklady diskusí, jaké jsme nikdy předtím neměli. Byla to skutečně vzrušující zkušenost. Jedním z hlavních poučení z této zkušenosti bylo, že musíme posílit rozhraní mezi občany a činiteli s rozhodovací pravomocí, protože pokud slíbíme, že budeme lépe poslouchat, co uděláme s tím, co uslyšíme? To chtějí občané vědět.

Plán D jsme se rozhodli prodloužit až do evropských parlamentních voleb v červnu následujícího roku. Tato nová etapa se nazývá Debate Europe (diskutujeme o Evropě). Na Debate Europe jsme vyčlenili 7,2 milionů EUR, z toho 2 miliony EUR na spolufinancování nadnárodních projektů a 5,2 milionů EUR na spolufinancování decentralizovaných výzev a činností podporujících místní projekty spravované zastupitelstvy.

O tom, kolik finančních prostředků mají k dispozici jednotlivé členské státy, nebo kteří příjemci se zúčastní těchto celoevropských konzultačních projektů nerozhodujeme předem. Závisí to na výsledcích výzev na předkládání návrhů, které v současnosti Komise rozbíhá centrálně i prostřednictvím našich zastupitelstev.

Domníváme se, že Debate Europe by měla též poskytnout účinný rámec pro meziinstitucionální spolupráci. Jedním z modelů byla závěrečná konference, která se uskutečnila v první etapě Plánu D v prosinci minulého roku. Kromě Parlamentu a Komise se jí zúčastnil i Výbor regionů a Hospodářský a sociální výbor. Myslím si, že se vhodně doplňovaly při řešení specifických problémů občanů a že tento druh spolupráce by se měl v rámci Debate Europe stát pravidlem i na vnitrostátní nebo regionální úrovni.

Doufáme též, že do těchto místních a regionálních aktivit můžeme zapojit mnohem více poslanců Evropského parlamentu. Právě jsem informovala tuto meziinstitucionální skupinu pro informace (tzv. IGI) o požadavku Parlamentu na zapojení do pilotní informační sítě. Připravili jsme a co nejdříve představíme Evropskému parlamentu výsledek našeho projektu: příprava na takovou síť, propojení poslanců národních parlamentů a Evropského parlamentu, a doufáme též, že přizveme i novináře, aby se zapojili do diskusí o evropských otázkách.

V pilotním projektu jsem již uvedla veřejné sféry, evropské prostory pro veřejnost. Podle tohoto vzoru můžeme pokračovat v Plánu D, učit se z dosavadní zkušenosti a zapojovat občany do více projektů a modelů, které, jak doufáme, dokážeme zřídit natrvalo, nejen jako něco, co běží po dobu šesti měsíců nebo podobně



a zabezpečit, abychom tímto způsobem mohli zainteresovat činitele s rozhodovacími pravomocemi spolu s evropskými občany.

**Stavros Arnautakis (PSE).** – (EL) Vážená paní předsedající, paní komisařko, problém nás všech spočívá ve skutečnosti, že Evropa je odříznutá od obyčejných lidí. Přes všechny dobré snahy Komise a nás poslanců Evropského parlamentu jasně vidíme, že informace se nedostávají k běžným občanům.

Chtěl bych se zeptat, které agentury přiblíží občany k Evropě, jak se to předpokládá v plánu Debate Europe.

**Margot Wallström, místopředsedkyně Komise.** – Samozřejmě, jednou z nových iniciativ je, že potřebujeme evropskou politickou kulturu a to, jak víte, jsme předložili. A Parlament to přijal, jakož i zapojení politických nadací, které mohou přispět k diskusi. Proto se tím musíme zabývat v pravidelných politických diskusích na všech úrovních. Záležitosti EU se musí lépe integrovat. Domnívám se, že pomůže tato iniciativa na podpoření evropských politických nadací.

Myslím, že to musíme provádět prostřednictvím médií, musíme mít evropská média přinášející zpravodajství o záležitostech EU, a to je důvod, proč máme novou internetovou strategii, novou audiovizuální strategii, budeme lépe vybavení, abychom mohli evropské záležitosti dávat do médií přinášejících zpravodajství do celé Evropy.

A myslím si, že musíme zabezpečit místa na shromažďování, veřejné prostory, a v této oblasti máme několik pilotních projektů, které by to měly umožnit. Myslím si, že tyto nadnárodní projekty, v rámci nichž jsme se zapojili do diskusí s občany, nám mohou dát užitečná ponaučení a zkušenosti, které snad jednoho dne budeme schopni zavést do praxe natrvalo.

Musíme však využít všechny tyto kanály, abychom byli efektivní nikoli v izolování, ale v zapojování občanů: jejich posloucháním, vysvětlováním a obhajováním toho, co děláme na úrovni EU.

**Georgios Papastamkos (PPE-DE).** – (EL) Vážená paní předsedající, před programem vnitřního trhu v roce 1992 byla předložena Cecchiniho zpráva o ceně za nejednotnou Evropu.

Plánuje Evropská Komise vypracovat zvláštní oznámení o ceně za nepřijetí Lisabonské smlouvy? Jakou cenu zaplatí Evropa, pokud se neschválí Lisabonská smlouva?

**Margot Wallström, místopředsedkyně Komise.** – Nejtěžší věcí je vždy říci, co se stane, pokud neuděláme to nebo ono. Chtěli bychom aktivně představit výhody, proč si myslíme, že je potřebná nová smlouva. Jak můžeme být efektivnější? Za Komisi jsme se pokusili vybrat a formulovat otázky a odpovědi, své různé podklady a to, co jsme dali na internet v takové formě, abychom aktivně a ofenzivně argumentovali, proč potřebujeme novou smlouvu a jaké problémy je potřebné řešit.

To bylo naše východisko, za Komisi jsme se angažovali též v pokusech vysvětlit, jakou cenu by mělo neodsouhlasení, protože si myslím, že to též ovlivní přesvědčení a důvěru občanů, zda skutečně dokážeme řešit velké problémy a výzvy, které jsou před námi.

**Předsedající.** – Otázky č. 35 až 39 budou zodpovězeny písemně. Otázka č. 40, kterou předkládá **Manuel Medina Ortega** (H-0268/08)

Věc: Omezení konkurence sportovními federacemi

Sportovní federace některých zemí EU se snaží zavést pro své členy pravidla, která omezují možnosti sportovců a sportů a žen v souvislosti s uzavíráním smluv a svobodu pohybu s jasným ohrožením právních předpisů EU, zkoumala Komise důsledky těchto postupů z hlediska volné soutěže?

**Neelie Kroes, členka Komise.** – Možnost uplatnění pravidel ES na sportovní odvětví potvrdilo mnoho případů přicházejících před soudy Společenství.

Například v rozsudcích ve věci Walrave a Donà Evropský soudní dvůr potvrdil, že pravidla založená na státní příslušnosti, která omezují pohyb sportovců, neodpovídají zásadě volného pohybu osob.

V rozsudku ve věci Bosman Soudní dvůr prozkoumal dva druhy omezení, při kterých zjistil, že nejsou slučitelné s volným pohybem osob. Zaprvé, z důvodu diskriminace na základě státní příslušnosti zakazuje pravidlo UEFA, které omezilo mnoha zahraničním hráčům z členských států EU možnost účasti na národních fotbalových šampionátech.

Zadruhé, odsoudil jako překážku volného pohybu osob pravidlo FIFA o přestupu hráčů, které požaduje v souvislosti s přestupy hráčů v rámci EU vyplácení odškodnění při přestupu po skončení platnosti smlouvy za hráče, kteří jsou státními příslušníky členského státu EU.

Případy Piau a Meca Medina byly prvními rozsudky Soudního dvora, při kterých se na tento sektor uplatnila pravidla hospodářské soutěže ES. Komise od té doby při posuzování, zda pravidlo přijaté sportovní federací nebo asociací porušuje články 81 a 82 postupovala podle metodického přístupu této judikatury. Proto se každé sportovní pravidlo, které by mohlo mít restriktivní účinky na soutěž, musí přezkoumat individuálně, aby se určilo, zda prosazuje legitimní cíl.

Komise musí být zároveň přesvědčena, že jakékoli účinky narušující soutěž vyplývající z takového pravidla jsou obsaženy v úsilí o ochranu tohoto cíle a jsou přiměřené jeho dosažení.

Komise se zabývala otázkou mezinárodních fotbalových přestupů, když zkoumala legálnost pravidel FIFA o odškodnění při přestupu hráčů před ukončením platnosti smlouvy. Toto vyšetřování bylo ukončeno v roce 2002 poté, co se FIFA zavázala, že upraví svá pravidla přestupů na základě určitých zásad zaměřených na usnadnění přestupů.

Bílá kniha o sportu, kterou Komise přijala 11. července 2007, se rovněž podrobně zabývala otázkami, jako je volný pohyb sportovců, zejména v průvodním dokumentu s názvem EU a sport: Pozadí a souvislosti.

V tomtéž legislativním balíku Komise přijala akční plán Pierra de Coubertina, který doporučuje, aby se opatření související se sportem přijímala na úrovni EU, a obsahuje mnoho návrhů, které by Komise měla zavést nebo podpořit v mnoha oblastech sportu.

Jedna taková oblast se týká volného pohybu osob s cílem bojovat proti diskriminaci na základě státní příslušnosti ve všech sportech. Tento cíl je třeba musí dosáhnout prostřednictvím politického dialogu, prostřednictvím doporučení, strukturovaného dialogu se zainteresovanými stranami a v případě potřeby prostřednictvím jednání o porušení, které iniciuje Komise proti členským státům.

Komise kromě toho uplatňuje předpisy ES o hospodářské soutěži na sportovní organizace, které řídí hospodářské činnosti. Komise přitom bere v úvahu zvláštnosti sportu.

**Manuel Medina Ortega (PSE).** – (ES) Vážená paní předsedající, paní komisařko, velice vám děkuji za vaši rozsáhlou a velmi podrobnou odpověď na mou otázku.

V krátkosti, jako doplňující připomínka k vysvětlení, které podala paní komisařka, soudím, že Komise v současnosti neuvažuje o přijetí žádných legislativních opatření, protože si myslí, že současná legislativa včetně smluv a judikatury je postačující, a proto je třeba jít cestou neformálních dohod s federacemi, kodexů chování a podobně.

Komise si nemyslí, že v současnosti jsou potřebná nějaká další opatření, prostě je třeba jen uplatňovat současné právní předpisy.

**Neelie Kroes, členka Komise.** – Správně. Vážený pan poslanec již vycítil, kam mířím. Evropský soudní dvůr rozhodl v rozsudku Meca Medina, že slučitelnost sportovních pravidel s předpisy ES o hospodářské soutěži se nemůže hodnotit takovým způsobem, že určité kategorie pravidel se vyhlásí *a priori* za vyňaté z uplatňování předpisů ES o hospodářské soutěži. Proto bude muset Komise nadále uplatňovat pravidla o hospodářské soutěži podle jednotlivých případů a odvoláváním se na přijatá rozhodnutí a platnou judikaturu.

Ostatně rozsudek Meca Medina poskytuje v tomto ohledu jasný metodický rámec. Aby se dalo posoudit, zda dané pravidlo porušilo pravidla EU o hospodářské soutěži, musí být jeho účinek přiměřený legitimnímu skutečnému sportovnímu zájmu, proto se tato zkouška přiměřenosti může uplatňovat jen v jednotlivých případech.

**Manolis Mavrommatis (PPE-DE).** – (EL) Vážená paní předsedající, paní komisařko, národní sportovní federace ve všech členských státech, zejména fotbalové federace, si pokaždé, když jejich činnosti zkoumá vláda, nahlas stěžují na základě stanov mezinárodních sportovních federací (FIFA, UEFA atd.). I když uznáváme nezávislost těchto federací, souhlasí EU se stanovami, které jsou v rozporu s vnitrostátními právními předpisy a ústavou země a považují se za nadřazené?

**Richard Corbett (PSE).** - Souhlasí Komise s tím, že pravidlo UEFA o domácích hráčích je slučitelné se smlouvou? Podporuje fotbalové kluby, aby část hráčů procházela přes jejich juniorské týmy a jejich akademie mládeže bez ohledu na státní příslušnost, a proto na rozdíl od pravidla FIFA 5+6, které se zakládá na státní

příslušnosti a bylo by jasně nezákonné, pravidlo UEFA je přiměřené, legitimní a bude kluby nutit investovat do přípravy svých mladých hráčů, nikoli se jen spoléhat na finanční svaly na mezinárodním trhu s přestupy.

**Neelie Kroes, členka Komise.** – Pokusím se tyto dvě otázky sloučit, protože se týkají stejné oblasti a cílem je boj proti diskriminaci na základě státní příslušnosti ve všech sportech. Domnívám se, že to je hlavní věc a takřka základní zásada. Tohoto cíle by mělo být dosaženo prostřednictvím politického dialogu, doporučení, strukturálního dialogu se zúčastněnými stranami a v případě potřeby prostřednictvím jednání o porušení.

Proto si myslím, že musíme vzít v úvahu, že linie soutěže, kterou jsem vysvětlovala předtím, je celkem jasná a že by se neměla napadat jinými způsoby myšlení.

**Předsedající.** – Otázka č. 41, kterou předkládá **Giovanna Corda (H-0269/08)**

Věc: Zvyšování cen a konkurenceschopnost.

V posledních měsících se v mnoha členských státech zaznamenalo větší zvyšování cen, zejména potravin, které vážně snížilo kupní sílu evropských občanů. Mnozí pozorovatelé naznačili, že kromě nárůstu ceny surovin došlo k nadměrnému zvýšení cen distribučními kanály a kromě toho k možným porušením svobodné hospodářské soutěže.

Může Komise uvést, zda má nějaké trvalé příznaky, které mohou upozorňovat na explozi určitých spotřebitelských cen, a také zda se nedávno po náhlém zvýšení cen zaznamenaném v určitých členských státech uskutečnila nějaká vyšetřování distribučních kanálů?

**Neelie Kroes, členka Komise.** – Komise je samozřejmě znepokojena nedávným nárůstem velkoobchodních a maloobchodních cen potravin a potravinářských výrobků. Má to důsledky pro občany Evropy a co je ještě vážnější, pro miliardy dalších na celém světě.

Inflace v oblasti cen potravin v EU se ve skutečnosti zrychlila v posledním čtvrtletí 2007. Nárůst cen zaznamenaný na spotřebitelské úrovni odráží nedávný vývoj hodnoty výrobků, nákladů a zisku v potravinovém dodavatelském řetězci. Je třeba poznamenat, že ceny hlavních potravinářských komodit se zvyšovaly po dobu několika měsíců a trvale překonávaly rekordní úrovně. Tento vývoj byl způsobený hlavně kombinací strukturálních podnětů: neustálé zvyšování celosvětové poptávky po potravinách, vznik trhu s biopalivy (jen velmi malý vliv) a více krátkodobých faktorů, jako jsou nepříznivé klimatické podmínky, které v roce 2007 způsobily snížení objemu produkce obilnin ve většině členských států EU a restriktivní vývozní politika některých klíčových dodavatelů na světový trh a všeobecně rostoucí zapojení investičních fondů na trzích se zemědělskými komoditami.

Přesto je třeba zdůraznit, že ceny surovin netvoří přesně úměrnou část cen potravin, zejména pokud jsou potraviny dále zpracovávány. Proto nedávný nárůst cen potravin v Evropské unii ovlivnily též některé další složky prodejní ceny a mám na mysli cenu energie a práce. Je třeba poznamenat, že tyto nárůsty cen nejsou nevyhnutelně spojeny s nedostatečným uplatňováním pravidel hospodářské soutěže. Jak jistě vážená paní poslankyně ví, hlavním cílem politiky hospodářské soutěže ES je, aby trh fungoval lépe ve prospěch spotřebitelů v EU.

Jak se uvádělo ve více odpovědích na nedávné parlamentní otázky, Komise spolu s vnitrostátními úřady pro hospodářskou soutěž tvořícími evropskou síť pro hospodářskou soutěž monitoruje trhy, aby zabránila a sankcionovala také narušení hospodářské soutěže, která by mohla poškodit spotřebitele. Komise koná jen tehdy, když má lepší možnost přijmout opatření, než vnitrostátní úřady pro hospodářskou soutěž. Jako první budou vyvíjet aktivitu vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, ale pokud toho nejsou schopny, zapojíme se my. Členské státy mají dobrou pozici na řešení problémů týkajících se maloobchodního sektoru, protože rozsah těchto problémů je často vnitrostátní.

Komise by však chtěla zdůraznit, že pokud by byla konkrétní narušení pravidel hospodářské soutěže potvrzena a podpořena právními a hospodářskými důkazy, nebudeme váhat přijmout opatření. Samozřejmě je důležité vzít v úvahu všechny významné faktory, které ovlivňují tyto trhy, a Komise bude nadále monitorovat spotřebitelské ceny, koncentraci maloobchodního trhu a všechna obvinění z jednání zaměřeného proti hospodářské soutěži. Za velmi důležitou úlohu považuje Komise monitorování trhu. V rámci přezkoumání jednotného trhu bude Komise analyzovat možné důvody selhání maloobchodních služeb při pohledu z perspektivy spotřebitelů i dodavatelů. Úrovně a rozdíly spotřebitelských cen mezi členskými státy se též monitorují ve výroční zprávě hodnotící tabulky spotřebitelských trhů. Jak víte, první vydání hodnotící tabulky bylo zveřejněno začátkem roku 2008 a bude se uveřejňovat každoročně.

Mezi hlavními screeningovými ukazateli jsou ceny. Některé cenové rozdíly, zejména v případě neobchodovatelných výrobků a služeb mohou být samozřejmě způsobeny rozdíly v příjmech mezi jednotlivými členskými státy. Přesto zejména velké rozdíly mezi členskými státy mohou svědčit o potřebě další kontroly. Kromě toho se Komise v rámci skupiny na vysoké úrovni pro hospodářskou soutěž v zemědělsko-potravinářském průmyslu dotkne problému vlivu distribučního sektoru na trh. Komise zahájí tuto iniciativu s cílem analyzovat potravinářský průmysl, který v posledních letech čelil novým rizikům a výzvám, které zpochybňovaly konkurenceschopnost tohoto sektoru.

V následujících týdnech Komise rovněž oficiálně zašle odpověď na písemné prohlášení Evropského parlamentu o vyšetřování a nápravě zneužívání pravomocí velkými obchodními domy v EU. Odpověď Komise poskytne kromě jiného určité vysvětlení v souvislosti s otázkami týkajícími se pravomoci kupujícího.

**Giovanna Corda (PSE).** – (FR) Jak víte, dnes dopoledne se v Kehlů setkali ministři Francie a Německa, aby jednali o cenových rozdílech mezi těmito dvěma zeměmi. U některých výrobků s vysokou spotřebou mohou tyto rozdíly dosahovat 30 %.

Mezi příčinami, o kterých diskutovali, se zmínili o rozdílech maloobchodních struktur a zejména o nedokonalé hospodářské soutěži v některých zemích. Internetový prodej by měl spotřebitelům umožnit tyto rozdíly využít nakupováním v zemích, v kterých jsou nejvýhodnější ceny. Mailová objednávka přes internet však někdy představuje problém. Například na některých německých internetových stránkách francouzští občané nemohou nakupovat.

Plánujete přijmout příslušná opatření, aby byl evropský vnitřní trh pro občany konečně skutečností?

**Neelie Kroes, členka Komise.** – Naprosto si uvědomuji důležitost vaší otázky a sladění jednotného trhu. Můžete si být naprosto jistá, že Komise učiní vše, co je v jejích silách, aby se jednotný trh realizoval i v oblasti maloobchodu.

**Danutė Budreikaitė (ALDE).** – (LT) Z vaší zprávy jsem pochopila, že Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž spolupracuje s úřady pro hospodářskou soutěž v členských státech. My občané však vidíme, jak se uskutečňují určité dohody, jejichž výsledkem je nárůst cen ve všech zemích současně a úřady pro hospodářskou soutěž zatím nedokáží najít žádné porušení zákona. Co byste řekli na základě vlastní zkušenosti, je to věc nedostatečné kvalifikace v členských státech nebo případ zneužití?

**Neelie Kroes, členka Komise.** – Zatím je odpověď jasně „ne“, ale uvědomujeme si, že si to vyžaduje naši pozornost, a nejen pozornost z hlediska probíhajícího monitorování. Udělali jsme to, že jsme to přidali do programu Evropské sítě pro hospodářskou soutěž a shromažďujeme informace ze všech členských států, které mají zkušenosti, některé dělají průzkumy, jiné analyzují, další se právě pokoušejí zjistit, co není v maloobchodní oblasti v pořádku. Francie, Německo, Spojené království, Belgie, všechny tyto státy mají k dnešní situaci rozdílné přístupy.

Zatím není žádný důvod říkat, že tu existuje kartel. Mohu vás ujistit, že jen co se dozvíme o kartelu, budeme konat, ale myslím si, že to není také zlé, protože vnitrostátní úřady pro hospodářskou soutěž jsou aktivní a sledují celou situaci v tomto sektoru.

**Předsedající.** – Otázky č. 35 až 39 budou zodpovězeny písemně. Otázka č. 44, kterou předkládá **Bernd Posselt** (H-0286/08)

Věc: Přístupová jednání s Chorvatskem

Domnívá se Komise, že přístupová jednání s Chorvatskem se ukončí do konce roku? Jaký je přesný časový harmonogram pro zbytek tohoto roku?

Otázka č. 45, kterou předkládá **Brian Crowley** (H-0308/08)

Věc: Současný stav postupu přistoupení Chorvatska do Evropské unie

Mohla by Komise poskytnout prohlášení o současném stavu ve věci žádosti Chorvatska o přistoupení do Evropské unie?

Otázka č. 46, kterou předkládá **Michl Ebner** (H-0315/08)

Věc: Ukončení přístupových jednání s Chorvatskem

Od zahájení přístupových jednání s Chorvatskem již tato země udělala výrazný pokrok vedoucí k otevření mnoha jednacích kapitol a je na dobré cestě ke splnění referenčních kritérií na otevření a uzavření dalších kapitol. Příznivý vývoj byl především v souvislosti se sladováním chorvatských právních předpisů s předpisy EU, ochranou menšin a v úsilí o dosažení reformy soudnictví. Chorvatsko si kromě toho nedávným rozhodnutím nezavést chráněné ekologické a rybolovné zóny uvolnilo cestu k rychlejšímu pokroku v přístupových jednáních. Tyto vítané úspěchy potvrzuje zpráva Parlamentu o pokroku Chorvatska z roku 2007, která v odstavcích 31 a 32 vyzývá ke zvýšené podpoře EU a zejména Komise Chorvatsku.

Jak Komise zvýší poskytovanou podporu? Za předpokladu, že Chorvatsko splní příslušná kritéria, předloží Komise na podzim roku 2008 předběžný časový harmonogram na ukončení přístupových jednání v roce 2009?

**Olli Rehn**, člen Komise. – Vážená paní předsedající, pan Posselt, pan Crowley a pan Ebner se ptali na současný stav přístupových jednání s Chorvatskem a můžeme jim odpovědět společně.

Tato jednání s Chorvatskem pokračují celkově dobře. Zatím byla otevřena jednání o 18 kapitolách z 35 a dvě z těchto kapitol jsme uzavřeli. Co se týká otevíracích referenčních kritérií, stanovili jsme 11 souborů referenčních kritérií. V sedmi z těchto 11 případů Komise vyhodnotila referenční kritéria jako splněná. V těchto případech členské státy nyní v Radě diskutují o našich doporučeních nebo se připravují na jednání stanoviska. Ve zbývajících kapitolách, jako je politika hospodářské soutěže a veřejné zakázky již Unie stanovila otevírací referenční kritéria. Chorvatsko však bylo pomalé při přijímání opatření potřebných ke splnění těchto referenčních kritérií.

Chorvatsko ještě stále pracuje na otevíracích referenčních kritériích pro kapitolu o soudnictví a základních právech, kde je mnoho závažných problémů v oblastech, jako jsou reforma soudnictví, boj proti korupci a návrat utečenců.

Přestože Chorvatsko vykonalo mnoho dobře odvedené práce na harmonizaci se 16 klíčovými kapitolami, kde máme uzavírací referenční kritéria, Chorvatsko v této etapě v žádné z těchto 16 kapitol neudělalo dost ke splnění všech uzavíracích referenčních kritérií. Vzhledem ke zbývajícím podmínkám, které ještě musí Chorvatsko splnit, není reálné předpokládat, že přístupová jednání by se mohla uzavřít v tomto roce 2008. Přesto Chorvatsko udělalo celkově velký pokrok, a proto by mohl být rok 2008 rozhodujícím rokem při jednáních Chorvatska o přistoupení do EU. Za předpokladu, že Chorvatsko splní množství podmínek, Komise v tohoto podzimním rozšiřovacím balíčku představí indikativní časový rozvrh nebo podmíněčný plán na ukončení ostatních technických jednání v roce 2009.

První podmínka, která se musí splnit je, že Chorvatsko musí v červnu tohoto roku, tj. v následujícím měsíci, splnit všechny otevírací referenční kritéria. Zadruhé, Chorvatsko musí dodržovat všechny právní povinnosti podle dohody o stabilizaci a přidružení a musí i nadále dodržovat všeobecné podmínky stabilizačního a přístupového procesu. A zatřetí, Chorvatsko musí urychleně zlepšit správu finanční pomoci EU v rámci programů PHARE a IPA.

Předseda Komise bude Chorvatsku nadále poskytovat významnou finanční a technickou pomoc, s cílem pomoci mu splnit požadavky členství v EU. Pokud Chorvatsko učiní dostatečný pokrok při plnění otevíracích a uzavíracích referenčních kritérií, Komise připraví a předloží v řádném čase potřebná doporučení členským státům na přijetí stanovisek na mezivládní konferenci. Tedy v krátkosti, rychlost postupu Chorvatska směrem k Evropské unii bude nakonec určena jeho vlastní schopností splnit nevyhnutelné podmínky. Pracovat a pokračovat můžeme tedy na základě skutečných zásluh Chorvatska.

**Bernd Posselt (PPE-DE)**. – (DE) Pane komisaři, znáte moje stanovisko, že pokud by zvítězila spravedlnost, Chorvatsko se mělo stát členem již dávno.

Nevyjadřuji tu však svůj osobní názor, ale názor tohoto Parlamentu. Parlament řekl, že jednání by se měla ukončit nejpozději v roce 2009. Společný parlamentní výbor před několika týdny na svém zasedání v Chorvatsku řekl, že všechny kapitoly by se měly otevřít v době slovinského předsednictví a uzavřít v době francouzského, nebo nejpozději českého předsednictví. Domnívá se Komise, že tento harmonogram je realistický a co dělá pro jeho urychlení?

**Brian Crowley (UEN)**. – Vážená paní předsedající, chtěl bych poděkovat panu komisaři za odpověď.

Dvě věci. Především, pokud jde o kapitolu o soudnictví a základních právech, v které se v souvislosti s jednáními objevuje mnoho problémů: jak můžeme Chorvatsku nejlépe pomoci pokročit v této oblasti?

Zadruhé, v souvislosti s rozdělováním finančních prostředků z programu PHARE a spravováním těchto finančních prostředků, kde jsou největší úskalí, která musí překonat chorvatský systém finančního řízení?

Zatřetí, když se vrátím k tomu, co řekl můj kolega, pan Bernd Posselt, mysleli jsme si, že jsme se dohodli, že by se to mělo ukončit velmi rychle. Pokud ještě zůstává 17 kapitol, o kterých se ještě ani nezačalo jednat, jak můžeme pokračovat tempem, které jsme chtěli?

**Olli Rehn, člen Komise.** – Děkuji za tyto velmi výstižné a důležité doplňující otázky. Komise pracuje s Chorvatskem jako s jakoukoli jinou kandidátskou zemí, takže postupujeme podle jednacích rámců jednomyslně schváleného Radou a členskými státy.

Naší úlohou a zodpovědností je monitorovat pokrok při plnění referenčních kritérií na základě naší poměrně nové metodiky referenčních kritérií, která byla vytvořena s cílem zlepšit kvalitu procesu přistoupení k EU a byla přijata s velmi silnou podporou Parlamentu koncem roku 2006. Znamená to, že když je nějaká země schopna otevřít jedno referenční kritérium a potom totéž kritérium uzavřít, tato země prokázala, že v příslušných tématech učinila dostatečný pokrok.

Uvedu vám jeden velmi konkrétní příklad: je to loďařství v Chorvatsku. Očekáváme, že Chorvatsko poskytne velmi konkrétní restrukturalizační strategii celého sektoru, jakož i pro všechny jednotlivé loděnice v tomto sektoru.

Před nedávnem se setkali místopředseda vlády Chorvatska a moje kolegyně, paní Neelie Kroesová, evropská komisařka pro hospodářskou soutěž, aby v této souvislosti prověřili situaci. Stále čekáme na trochu přesvědčivější úsilí chorvatských orgánů dokazující, že Chorvatsko bude schopné náležitě restrukturalizovat své loďařství, abychom se mohli pohnout kupředu v oblasti politiky hospodářské soutěže, kde je velmi kritickým referenčním kritériem státní pomoc.

Je to potřebné, aby se potvrdilo, že splnění těchto referenčních kritérií je skutečně v rukou chorvatské vlády a orgánů. Vždy jsme věděli, že některá referenční kritéria byla náročnější než jiná a Komise povzbuzovala Chorvatsko, aby usilovně pracovalo na splnění těchto složitých referenčních kritérií, zejména v oblasti reformy soudnictví, kterou uváděl pan Crowley, jakož i v další oblasti, o které jsem se zmínil, v loďařství.

Pokud jde o reformu soudnictví, poskytujeme Chorvatsku právní a technickou pomoc v rámci části nástroje představní pomoci zaměřené na budování institucí. Podporujeme budování partnerství a samozřejmě poskytujeme Chorvatsku své vlastní zkušenosti. Členské státy poskytují též posudky partnerských orgánů, které jsou důležitým kritériem pro posouzení, zda se Chorvatsko v této oblasti zlepšuje.

Takže rozpravy probíhají celkově dobře. Tempo jednání závisí v podstatě na tempu těchto kritických reforem, aby Chorvatsko nejdříve splnilo otevírací a uzavírací referenční kritéria.

**Předsedající.** – Otázka č. 47, kterou předkládá **Dimitrios Papadimoulis** (H-0295/08)

Věc: Pokrok v postupu přistoupení Bývalé jugoslávské republiky Makedonie (FYROM) k Evropské unii

Na tiskové konferenci, která se konala 5. března 2008 na summitu NATO v Bruselu komisař zodpovědný za rozšíření, pan Rehn, uvedl, že pokud by se Řecko a Bývalá jugoslávská republika Makedonie (FYROM) nedohodly na jejím názvu, mělo by to nepříznivý vliv na její přístup k Evropské unii. EU chce podpořit pokračování jednání pod záštitou OSN s cílem najít v blízké budoucnosti vzájemně přijatelné řešení problému názvu této země. Jaká opatření tedy Komise přijme, aby usnadnila obnovení jednání a nalezení vzájemně přijatelného řešení?

**Olli Rehn, člen Komise.** – Vážená paní předsedající, dovoluji mi prosím vysvětlit, že 5. března jsem se nezúčastnil summitu NATO. Možná jsem chtěl, ale summitu NATO jsem se nezúčastnil, jak se mylně uvádí v otázce. Místo toho jsem se zúčastnil týdenního zasedání Komise a na tomto zasedání jsme přijali sdělení Komise s názvem Západní Balkán: podpora Evropské perspektivy.

Následně jsem se k této otázce vyjádřil na tiskové konferenci a vážený pan poslanec se odvolává na toto prohlášení. V této souvislosti jsem na tiskové konferenci poznamenal, že hlavním problémem byla velká potřeba politické energie. Podpořil jsem vedoucí představitele obou dvou zemí při hledání modelu, který bude přijatelný pro obě dvě strany. Dělal jsem to veřejně i soukromě.

V odpovědi na otázku jsem vysvětlil, že rozhodnutí týkající se procesu přistoupení k EU přijímají členské státy na základě jednomyslnosti. V této souvislosti jsem vyjádřil svou obavu, že nevyřešení hlavního problému by mohlo mít negativní vliv na proces přistoupení země.

Mohu vás ubezpečit, že Komise bude nadále vyzývat zúčastněné strany, aby se konstruktivně zapojily do vyřešení hlavního problému. Komise však nemá na takové opatření žádné kompetence, žádné pravomoci, a proto by úsilí mělo pokračovat pod záštitou Spojených národů v rámci dvou důležitých rezolucí Výkonné rady OSN z roku 1993.

**Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL).** – (EL) Vážená paní předsedající, pane komisaři, děkuji vám za odpověď, která potvrzuje vaše vyjádření v Bruselu. Poděkoval jsem vám i 5. března ve své otázce na tiskové konferenci o této záležitosti.

Vzhledem k tomu, že v usnesení o perspektivách přistoupení Bývalé jugoslávské republiky Makedonie (FYROM) Evropský parlament nedávno uznal potřebu urychlit jednání s cílem dosáhnout všeobecně uznávaného řešení, dovoluji mi zeptat se: plánujete, společně s Parlamentem a uplatněním svých pravomocí, podniknout nějaké kroky před vypracováním zprávy na podzim?

**Olli Rehn, člen Komise.** – Nadále podporujeme obě dvě zainteresované země, aby našly řešení tohoto dlouhotrvajícího, řekl bych, že velmi dlouhotrvajícího problému. Plně důvěřujeme zprostředkovateli OSN panu Nimitzovi, který má jasný mandát na usnadnění rozhovorů mezi těmito dvěma stranami v rámci dvou kritických rezolucí Rady bezpečnosti OSN z roku 1993. Komise proto nemůže sehrávat úlohu zprostředkovatele. Nemáme žádné pravomoci, žádné kompetence, ale podporujeme obě dvě stany, aby přijaly velmi konstruktivní přístup, zabývaly se touto záležitostí a nakonec našly řešení.

**Bernd Posselt (PPE-DE).** – (DE) Pane komisaři, Komise má zodpovědnost, Komise je ochránkyní smluv. V dočasné dohodě se uvádí, že se nesmí dovolit aby se bilaterální problémy staly překážkou přístupu. Chtěl jsem vás požádat, abyste to potvrdil, a zeptat se, zda jste pozoroval nějaké úsilí ze strany makedonské vlády tyto problémy vyřešit a zda podle vašeho názoru v posledních měsících dosáhla Makedonie pokrok.

**Olli Rehn, člen Komise.** – Podle mého názoru máte skutečně pravdu, že země učinila přibližně za poslední půlrok výrazný pokrok z hlediska některých kritických reforem, jako je reforma soudnictví a reforma veřejné správy, jakož i v uplatňování zákona o policii.

Skutečně, v březnovém sdělení jsme stanovili osm referenčních kritérií založených na klíčových kritériích, klíčových prioritách přístupového partnerství, které odrážejí nevyhnutelné reformy, které, jak očekáváme, bude Bývalá jugoslávská republika Makedonie schopna uskutečnit a dosáhnout tak dostatečného pokroku, abychom mohli v naší podzimní zprávě navrhnout doporučení otevřít přístupová jednání.

Bude to záviset na konkrétních výsledcích reformních prací a samozřejmě se to odrazí v naší zprávě o pokroku, která se v současnosti připravuje.

Chtěl bych upozornit, že na přijetí doporučení Komise a zahájení přístupových jednání platí v Radě požadavek jednomyslnosti všech členských států EU, a proto, i když to vnímáme jako bilaterální záležitost, musíme brát v úvahu politickou realitu.

Co se týče našeho doporučení, to závisí výlučně na pokroku, kterého Bývalá jugoslávská republika Makedonie dosáhne při zavádění reforem do praxe.

**Předsedající.** – Otázka č. 48, kterou předkládá **Philip Claeys (H-0298/08)**

Věc: Evropské finanční prostředky poskytnuté turecké armádě na Kypru.

Zprávy v médiích tvrdí, že EU poskytla turecké armádě finanční prostředky ve výši 13 milionů EUR.

Může Komise potvrdit, že turecká armáda byla skutečně financována z evropských finančních prostředků? Pokud ano, které fondy a projekty se využívaly a jak dlouhou dobu? Kolik finančních prostředků turecká armáda celkově dostala? Kdo dal podnět ke schválení těchto finančních prostředků? Plánuje Komise v budoucnosti pokračovat ve financování turecké armády?

**Olli Rehn, člen Komise.** – Velmi rád odpovím na tuto otázku, protože to mohu udělat velmi stručně. Evropská unie neposkytl turecké armádě na Kypru žádné finanční prostředky uváděné v názvu otázky, kterou předložil vážený pan poslanec.

Evropská unie podporuje v Turecku v rámci předvstupního programu IPA projekt, který se nazývá Civilní příprava branců, a, samozřejmě, probíhá v Turecku, nikoli na Kypru. Účelem tohoto projektu je, aby turecké ozbrojené síly vychovávaly brance, kteří vykonávají vojenskou službu v oblasti lidských práv, rovnosti pohlaví, práv žen, práv dětí, ochrany životního prostředí, všeobecné zdravotní péče a v boji proti drogové závislosti: podle mého názoru vše velmi hodnotné cíle, na jejichž dosažení se program nazvaný Civilní příprava branců zaměřuje.

**Philip Claeys (NI).** – (NL) Chtěl bych poděkovat panu komisaři za odpověď, v této souvislosti však mám dvě krátké otázky. Především, jak pan komisař vysvětlí šíření takových informací tiskem? Tyto informace pocházejí z přehledů tisku a domnívám se, že byly uvedeny v publikaci tureckých Kypřanů.

Zadruhé, jak může pan komisař zaručit, že turecké jednotky, které okupují Kypr, nějakým způsobem nezískávají část těchto finančních prostředků, tedy, že tyto finanční prostředky nepoužívají na své účely?

**Olli Rehn, člen Komise.** – Je skutečně důležité, abychom odlišili myty od faktů a odstranili nedorozumění poskytováním konkrétních a objektivních faktických informací. Proto jsem velmi vděčný váženému panu poslanci za položení této otázky.

Potom, co jsem právě odpověděl na vaši otázku, jsem přesvědčen, že nyní můžeme poskytnout fakta, která napraví tato nedorozumění v médiích, na která poukázal pan Claeys.

Jak jsem již řekl, tento projekt běží v Turecku a spravují ho turecké ozbrojené síly, a to by měla být jasná odpověď na otázku předloženou váženým panem poslancem, kde tento projekt a program probíhá.

**Předsedající.** – Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

**Předsedající.** – **Tímto končím dobu vyhrazenou pro otázky.**

(Jednání bylo přerušeno v 19.55 hod. a pokračovalo ve 21.00 hod.)

**PŘEDSEDAJÍCÍ: Gérard ONESTA**

*místopředseda*

**16. Sdělení předsednictva: viz zápis**

**17. Složení politických skupin: viz zápis**

**18. Složení Parlamentu: viz zápis**

**19. Výběr a povolování systémů poskytujících družicové pohyblivé služby (MSS) (rozprava)**

**Předsedající.** Dalším bodem je zpráva (A6-0077/2008) paní Hallové jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku o výběru a povolování systémů poskytujících družicové pohyblivé služby (KOM(2007)0480 – C6-0257/2007 – 2007/0174(COD)).

**Viviane Reding, členka Komise.** – Vážený pane předsedající, chtěla bych nejdříve poděkovat Parlamentu za to, že se naléhavě zabýval návrhem Komise a vím, že to vůbec není lehké. Parlament učinil více než nemožné, abychom se dostali až sem a udělal to dobře.

Družicové pohyblivé služby představují sektor s velkým potenciálem pro Evropu, jehož aplikace sahají od vysokorychlostního přístupu na internet, přes mobilní vysílání, až k tísňovým službám.

Rozvoj konkurenčního vnitřního trhu pro družicové pohyblivé služby vytvoří významné úspory ze zvýšené výroby a efektivnějšího využívání spektra, a to vše ve prospěch podniků a spotřebitelů v celé Evropě. Rozhodující je však časové hledisko, pokud nechceme ztratit současnou příležitost pro družicové pohyblivé systémy.

Tato iniciativa zavádí celoevropské závazné výběrové řízení na výběr provozovatelů systémů poskytujících družicové pohyblivé služby a z více hledisek je skutečně velmi inovační. Proto jsem velmi vděčná za



vynaložené úsilí zpravodajce paní Hallové a za úsilí, které vynaložili všichni ostatní kolegové v Evropském parlamentu na podpoření shody v Parlamentu a v Radě ve velmi krátké době.

Ve zprávě je velký počet pozměňujících a doplňujících návrhů zaměřených na zahrnutí podrobných informací do legislativního rozhodnutí, jejichž řešení se původně plánovalo v průběhu výběrového řízení. Patří mezi ně podrobný popis výběrových kritérií, příslušné závažnosti těchto kritérií, délka trvání povolení vydaného příslušnými vnitrostátními orgány atd.

Legislativní texty zpravidla tak podrobné nebývají. Komise je však připravena přijmout pozměňující a doplňující návrhy Parlamentu. Tyto pozměňující a doplňující návrhy samozřejmě přispějí ke zvýšení úrovně transparentnosti a kromě toho hlavní prvky návrhu, zejména konkurenční charakter výběrového mechanismu, základní struktura výběrového řízení a významné etapy a kritéria výběru zůstaly většinou nezměněna.

Přes tyto další podrobnosti požádal Parlament a Rada pro vícero kroků při realizaci výběrového programu o zvláštní komitologické postupy.

Musím říci, že tyto postupy, které mohou být regulační nebo s kontrolu jsou méně pružné a časově náročnější, než postupy, které navrhla Komise. I když je Komise připravena reagovat pružně a přijmout tyto pozměňující a doplňující návrhy, mělo by být též jasné, že to může mít vliv na celkový časový rozvrh výběrového řízení. To je rozhodující, a proto skutečně vyzývám všechny strany zapojené do realizace, aby projevily pružnost při praktických opatřeních, která budou potřebná, aby se výběr provozovatelů systémů poskytujících družicové pohyblivé služby dovedl co nejdříve do úspěšného konce.

V tomto smyslu žádám též Radu, aby vynaložila veškeré potřebné úsilí na uzavření dohody před červnovou radou TELCO, aby se mohlo přijmout rozhodnutí. Víím, že naši odborníci v oblasti práva v Komisi, Parlamentu a zejména v Radě musí nyní udělat mnoho práce.

Na závěr, pozměňující a doplňující návrhy, které předložila paní Hallová, je Komise schopna podpořit. Návrhy odpovídají kompromisnímu textu slovinského předsednictví a dláždí cestu k prvnímu čtení.

Jsem přesvědčena, že tento rozumný kompromis získá širokou podporu Parlamentu.

**Fiona Hall**, zpravodajka. – Vážený pane předsedající, chci začít poděkováním všem, kteří pracovali na rozhodnutí o systémech poskytujících družicové pohyblivé služby. Neříkám to jen jako obvyklou zdvořilost, ale proto, že díky velké podpoře parlamentních kolegů a pomoci Komise při dodání doplňujícího textu přišlo rozhodnutí v tomto týdnu do pléna jako dohoda v prvním čtení. Chtěla bych též vřoucně poděkovat slovinskému předsednictví, které sdílí odhodlání Parlamentu dosáhnout brzkou dohodu v zájmu Evropské konkurenceschopnosti.

V únoru 2007 se členské státy dohodly, že uvolní rádiové frekvenční spektrum v pásmu 2 GHz, aby se zajistil harmonizovaný přístup k systémům poskytujícím družicové pohyblivé služby, zabránilo se rušení a fragmentaci na vnitřním trhu a otevřela se možnost globální konkurenceschopnosti evropské technologie MSS. Účelem dnešního rozhodnutí o MSS je výběr a udělení povolení provozovatelům těchto celoevropských systémů poskytujících družicové pohyblivé služby.

Rozdíly, které bylo potřebné v diskusi a v jednáních o tomto rozhodnutí překonat, byly spíše institucionální a geografické než politické. Zaprvé, poslanci Parlamentu měli obavy, že v předběžném návrhu Komise byly některé prvky výběru a udělování povolení, které měly více politický než čistě technický charakter, a proto nebylo vhodné použít při rozhodování o těchto podrobnostech komitologii. Poslanci Parlamentu a ministři členských států z okrajových oblastí EU byli velmi znepokojeni, že výběrová kritéria by mohla upřednostňovat jen ty provozovatele, kteří by mohli poskytovat služby pokrývající střed Evropy.

Poslanci Parlamentu vyjádřili též obavy, že výběrová kritéria neodrážejí často uváděný závazek Parlamentu v oblasti poskytování služeb veřejného zájmu a začlenění venkovských a méně rozvinutých regionů. Tyto problémy se vyřešily doplněním textu podrobným a přehledným zněním o důležitosti, kterou je třeba přikládat zeměpisnému pokrytí, službám veřejné bezpečnosti a ochrany a rozsahu služeb poskytovaných spotřebitelům ve venkovských a vzdálených oblastech.

Důležitý byl zejména kompromis, kterého bylo dosaženo před hlasováním ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, kterým se stanoví, že všichni žadatelé se musí zavázat, že budou poskytovat služby pokrývající minimálně 50 % obyvatelstva a nejméně 60 % celkové rozlohy území každého členského státu. I když se tím nedosahuje 100% pokrytí, které, jak víím, upřednostňovali někteří kolegové, myslím si, že v rámci daných

technických a hospodářských omezení odvětví to nabízí realistický kompromis. Členské státy si navíc ponechávají právo využívat frekvenční spektrum, v případě, že leží mimo oblasti systémů poskytujících družicové pohyblivé služby, na jiné účely a v době velkých katastrof mohou členské státy využívat systémy poskytující družicové pohyblivé služby pro tísňové služby.

Na závěr, domnívám se, že jsme dosáhli velmi dobré a rychlé dohody, z které budou mít prospěch občané i průmysl. Věřím, že k závěrečným podpisům může dojít v červnu, aby se umožnilo uveřejnění první výzvy k podávání žádostí ještě před létem, a doufám, že příště, když se členské státy a Komise rozhodnou, že potřebují celoevropskou službu v určitém frekvenčním pásmu, budou se na rozhodnutí o MSS dívat jako na vzor postupu, jak se dá dosáhnout rychlé dohody zapojením Parlamentu do vypracování podrobností textu.

**Ruth Hieronymi**, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – (DE) Vážený pane předsedající, chtěla bych též nejdříve poděkovat paní Hallové za její ambiciózní úsilí o dosažení rychlého výsledku u této složité zprávy. Ona to dokázala!

Zpráva byla těžká, protože před revizí balíčku reforem telekomunikací musela stanovit pravidla pro zvláštní případ celoevropských systémů poskytujících družicové pohyblivé služby. Je to zásluha Parlamentu a zejména zásluha zpravodajky, že jsme dokázali najít způsoby, jak vytvořit tato předběžná pravidla, která přesto vytvářejí dostatečný stupeň transparentnosti a skutečně spojují výjimečné rozhodnutí s výjimečnými okolnostmi.

Proto jsem velmi ráda a jménem Výboru pro kulturu a vzdělávání mohu říci, že dosažený výsledek podporujeme, protože obsahuje tři body, které jsou podle názoru našeho výboru důležité: zaprvé, rozhodnutí respektuje pravomoc členských států rozhodovat o způsobu přidělování frekvencí. Zadruhé, rozhodnutí je též spojeno se směrnicí o audiovizuálních mediálních službách, a zatřetí, posílí to též pluralitu médií a kulturní rozmanitost v rámci těchto služeb.

Nyní již můžeme jen doufat, že se splní naše přání, aby tato práce byla rovněž užitečná, a že skutečně budeme mít celoevropské družicové pohyblivé služby, jak očekáváme podle tohoto rozhodnutí.

**Jean-Pierre Audy**, *jménem skupiny PPE-DE*. – (FR) Vážený pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, mými prvními slovy bude blahopřání kolegyni, paní Hallové, zpravodajce v této složité záležitosti, za její ochotu spolupracovat se zpravodaji z politických skupin. Toto blahopřání patří i mé vynikající kolegyni, paní Nieblerové, předsedkyni Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, zodpovědného výboru, který udělal vynikající práci.

Navrhovaný kompromis je přijatelný. Je ovocem dlouhých diskusí, které jsme měli se slovinským předsednictvím, kterému blahopřeji ke kvalitní práci, která by nám měla umožnit dosáhnout dohody v prvním čtení, aby se mohly urychleně poskytovat družicové pohyblivé služby.

Paní komisařko, tato záležitost je velkým evropským úspěchem a je dobře udělaná, protože v budoucnosti se systémy poskytující družicové pohyblivé služby, jako je vysokorychlostní přenos údajů nebo mobilní televize budou vybírat na Evropské úrovni. Je to důkaz účinnosti, lepší hospodárnosti a výhod Společenství.

Uvědomujeme si kompromis. Prošli jsme dlouhou cestu a vítáme skutečnost, že Komise akceptovala nárůst služeb poskytovaných občanům, protože každý systém musí na začátku pokrýt 60 % území Unie a nejspozději po sedmi letech od začátku celé území. Teší mě, že hlavní kritérium pro požadované pokrytí bylo území a nejen obyvatelstvo, což znamená, že služba se bude poskytovat i našim venkovským a odlehlým oblastem. Záleží mi na tom, protože pocházím z venkovské oblasti, kde stále ještě trvá dlouho, než se začnou využívat výhody technologických infrastruktur, které mají velké městské oblasti, a souvisí to s rovnými příležitostmi pro občany, ať se nacházejí kdekoli na území Evropské unie.

Po přijetí textu Parlamentem a schválení textu Radou žádám Komisi, aby učinila vše pro rychlé vytvoření systémů poskytujících družicové pohyblivé služby za rozumné ceny, které se musí monitorovat. Tyto služby jsou velkými finančními a technologickými výzvami, znamenají však, že Evropa má příležitost zajistit si rozvinutý sektor v oblasti satelitních služeb.

A nakonec, doufám, že odvaha a brilantnost našich evropských výrobců jim umožní podřídit se tomuto politickému kompromisu a opět dokázat obrovskou schopnost technologického přizpůsobení.

**Catherine Trautmann**, *jménem skupiny PSE*. – (FR) Vážený pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, nakonec jsme se dostali k předvečeru hlasování v Parlamentu o pásmu S, které provozovatelé

a většina členských států tak velice očekávali. Registrujeme zájem o tyto frekvence, které se dosud nepoužívaly a dnes se uznává jejich schopnost přenášet mobilní televizi, údaje nebo tísňové služby, a Parlament to vyjádřil svým zvláštním závazkem.

Je pravda, že tato metoda nemůže být optimální. Při tomto trochu „impresionistickém“ přístupu, který spočíval ve vytvoření plánu využívání rádiového spektra krátkými tahy štětce, se projevilo několik omezení. Budeme se to snažit napravit při přezkoumání balíčku reforem telekomunikací. Konečný výsledek, kterého bylo dosaženo ve věci systémů poskytujících družicové pohyblivé služby v podstatě nabízí rovnováhu mezi politickou ambicí a hospodářskou uskutečnitelností. Parlament trval zejména na míře zeměpisného pokrytí, aby se zabránilo riziku digitální propasti mezi členskými státy a rovněž v nich. Zvažování kritérií pro „soutěž krásy“ je pravdivým odrazem příslušné váhy zájmu Parlamentu a evropských občanů zejména ve vztahu ke službám ve veřejném zájmu.

Ostatně možnost zabavení přidělených frekvencí v případě katastrofy je v souladu se současnými diskusemi v rámci Mezinárodní telekomunikační unie (ITU), kde se příspěvek telekomunikací při ochraně lidského života zkoumal minulý rok na světové konferenci.

Jako stínová zpravodajka za skupinu socialistů musím vyzdvihnout přátelskou spolupráci s naší zpravodajkou, paní Hallovou, a její absolutní odhodlání. Za účinný přínos chválím též slovínské předsednictví. Dostalo křest ohněm, když bylo postaveno před skutečně citlivou otázkou.

Nakonec chci pochválit ochotu naší paní komisařky, paní Redingové, technickou spolupráci mezi útvary Komise, sekretariátu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a právním a jazykovým expertem dvou společných zákonodárců, kteří nám umožnili vytvořit kvalitní text. Jsem též šťastná, že jsem předsedala dvěma dialogům, které pomohly objasnit body, které bylo potřeba prodiskutovat a vyřešit.

Vzhledem ke krátkému časovému rozpětí v souvislosti se satelitním programem a hospodářským a průmyslovým zájmům byl Parlament při finalizování dohody s Radou smířlivý. Je potřeba udělat značné a riskantní finanční investice a všichni chceme, aby to mělo úspěch. Proto končím toto vystoupení výzvou předsednictví a Komisi, aby se zavázaly, že budou respektovat časový plán na přijetí textu a uveřejnění výzvy pro kandidáty ještě před létem.

**Jaromír Kohlíček, jménem skupiny GUE/NGL.** – (CS) Vážený pane předsedo, milé kolegyně a kolegové, Evropská unie je v současné době jedním z klíčových partnerů v kosmickém prostoru. O tom ostatně svědčí ambiciózní plán vypuštění systému družic umožňujících satelitní navigaci Galileo. Veškeré systémy používající satelit by měly ke komunikaci používat stejné vyhrazené rádiové pásmo 1980 až 2010 MHz a 2170 až 2200 MHz. Je logické, že tato směrnice se snaží sjednotit roztržité předpisy jednotlivých států a stanovit jednotnou metodiku řízení o poskytování komunikačních frekvencí. Tyto frekvence by měly být u daného satelitu shodné pro všechny státy Unie. Tím má být eliminováno škodlivé rušení a zároveň v dané oblasti – komunikace se satelity – umožněn jednotný rozvoj sektoru. Pokud vezmeme v potaz, že Evropská unie v současné době v satelitní komunikaci pokrývá 40 % světového trhu, je nám jasné, že společný nediskriminační postup může toto významné postavení Unie v daném segmentu výrazně posílit.

Domníváme se, že navrhované řešení umožní daleko lepší rozvoj technické i ekonomické složky komunikací. Jedině společné řešení pro všech 27 států může překonat dosavadní národní administrativní bariéry. Daný sektor nabízí rozvoj kvalifikované práce, je proto žádoucí tento segment podpořit. Danou směrnicí podporuje celá skupina GUE/NGL.

**Nikolaos Vakalis (PPE-DE).** – (EL) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi na začátku říci, že jsem hrdý na práci, kterou děláme v Evropském parlamentu v rámci rozpravy o této zprávě.

Není to jen záležitost nových technologií. Hovoříme o důležité úloze, kterou sehraává celá oblast nových technologických aplikací při posilování společenské, hospodářské a územní soudržnosti EU a při transformaci tradičního hospodářství na znalostní hospodářství.

Dámy a pánové, dnes dáváme evropským občanům zprávu, že do sedmi let po zavedení systémů poskytujících družicové pohyblivé služby (MSS) bude moci každý poslední obyvatel nejvzdálenější vesnice v Unii využívat družicové pohyblivé a pozemní služby. Znamená to velmi rychlé internetové připojení, mobilní televizi, satelitní telefon a především státní ochranu a pomoc v případě přírodních katastrof.

Ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku jsme tvrdě bojovali, aby z těchto služeb nebyly vyřazeny žádné regiony. Pokud by se to stalo, zvětšila by se digitální propast mezi velkoměstskými centry a odlehlými regiony v každém členském státě a všeobecně mezi různými regiony EU.

Na závěr upřímně blahopřeji a děkuji zpravodajce paní Hallové a stínovým zpravodajům za kampaň, kterou vybojovali v Parlamentu a s Radou, aby zabezpečili zařazení těchto velmi důležitých požadavků do konečného legislativního textu, o kterém budeme zítra hlasovat.

**Atanas Paporizov (PSE).** - (BG) Vážený pane předsedající, chtěl bych pochválit zpravodajku, paní Hallovou, za její úsilí zajistit, aby všichni občané EU ze všech členských států měli přístup k družicovým pohyblivým službám.

Díky úsilí tohoto Parlamentu má kritérium celoevropského pokrytí nejvyšší váhu. Mezi dalšími kritérii bude též, zda systémy nabízené provozovateli poskytují služby v nejdlejších a řídko osídlených oblastech, nebo jiné služby všeobecného zájmu, jako je civilní ochrana a pomoc při zmírňování následků katastrof.

Toto usnesení je základem pro vytvoření reálných příležitostí pro uživatele individuálních nebo podnikových služeb ze zemí, jako je moje vlast, Bulharská republika, které se nenacházejí v centrální části území EU, aby měli přístup k celoevropským družicovým pohyblivým službám včetně přístupu k širokopásmovému internetu, mobilním multimediálním aplikacím, službám souvisejícím s civilní ochranou v případě přírodních nebo průmyslových katastrof, a samozřejmě to pomáhá zvýšit konkurenceschopnost zemí ležících v okrajových oblastech Evropské unie.

**Anni Podimata (PSE).** - (EL) Vážený pane předsedající, paní komisařko, i když rádiové frekvenční spektrum je veřejný statek, samotné tržní síly nemohou zabezpečit svět komunikace pro každého. Je potřebný dvojitý přístup politický a přístup hospodářských zájmů spotřebitele. Při přidělování frekvenčního spektra se musíme zaměřovat na jeho společenskou, kulturní a hospodářskou úlohu, nikoli jen na zvýšení příjmu poskytovatelů MSS nebo státních příjmů.

Paní komisařko, přiznám se, že nejdříve jsem byla zklamaná kritérii na výběr poskytovatelů MSS a zejména, vzhledem k celoevropskému pokrytí a celoevropskému poskytování satelitních služeb malým, 60% zeměpisným pokrytím Unie. V zemích, jako je Řecko, které mají mnoho horských oblastí a ostrovů, je problematické investovat všude do sítí na bázi optických vláken, a to je důvod, proč poskytování MSS získává na důležitosti. MSS umožňuje zabezpečit kompletní pokrytí všech členských států. To ulehčí životaschopný hospodářský rozvoj v souladu s cíli reformované lisabonské strategie.

Chtěla bych poděkovat zpravodajce, paní Hallové, a stínové zpravodajce z mé skupiny, paní Trautmannové. Díky jejich přispění a účinné spolupráci s Radou jsme se dopracovali k výrazně lepšímu návrhu usnesení.

**Zdzisław Kazimierz Chmielewski (PPE-DE).** - (PL) Vážený pane předsedající, cílem rozhodnutí Evropské komise, které Parlament hodnotí, je předložit harmonizované zásady přístupu k družicovým pohyblivým službám ve všech členských státech. Potřeba řešení na úrovni Společenství je samozřejmě oprávněná přeshraničním charakterem satelitních komunikací. Nesmíme však zapomínat na zvláštní význam tohoto řešení, a proto musíme věnovat náležitou pozornost dalšímu postupu. Musíme věnovat zvláštní pozornost tomu, že příslušná frekvenční pásma tvoří významný doplněk pozemních mobilních komunikačních sítí, hlavně v oblastech ohrožených jevem známým jako digitální propast. Nesmíme prostě dovolit nadměrné roztržštění využívání této části frekvenčního spektra, a co je horší, promrhat očekávané hospodářské výhody.

**Viviane Reding, členka Komise.** - (FR) Děkuji, vážený pane předsedající, děkuji Parlamentu a děkuji jeho zpravodajce, paní Hallové. Myslím si, že se zasloužili o satelitní sektor jako o hospodářské odvětví, především však prospěli evropským občanům, kteří budou využívat výhody družicových pohyblivých služeb: telefon, internet, televizi a také bezpečnostní služby, zejména v případě katastrofy. Proto tu máme službu, která bude pro naši velkou Evropu velmi důležitá.

Komise se mezitím bude snažit, aby co nejdříve zveřejnila výzvu kandidátům, a co nejdříve znamená před koncem léta.

Proto žádám Radu, aby konala rychle, velmi rychle, aby se ministři mohli rozhodnout do června, abychom potom mohli vše zavést do praxe, aby se rozhodnutí, které zítra přijme Evropský parlament, a musím říci, že dech vyrážejícím tempem, mohla uplatnit v praxi v zájmu našeho průmyslu a našich občanů.

Děkuji vám za tuto příkladnou práci!

**Fiona Hall, zpravodajka.** - Vážený pane předsedající, skutečně se to velmi dobře poslouchalo, když paní komisařka říkala, že Komise je pevně rozhodnuta pohnout se v této záležitosti kupředu ještě před létem. To by byly velmi vítané zprávy pro občany i pro samotný průmysl.

Dále bych chtěla prostě poděkovat všem za připomínky v této rozpravě a říci ještě jednou, že by to nebylo možné bez vynikající úrovně spolupráce všech, kteří se zúčastnili jednání o tomto rozhodnutí.

**Předsedající.** – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra ve 12.00 hod.

## 20. Ženy a věda (rozprava)

**Předsedající.** Dalším bodem je zpráva (A6-0165/2008) paní Thomsenové jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, o ženách a vědě (2007/2206(INI)).

**Stavros Dimas, člen Komise.** – (EL) Vážený pane předsedající, dovoluji mi nejdříve vyjádřit díky Evropskému parlamentu, zejména zpravodajce paní Thomsenové, za podporu politiky Komise v oblasti žen a vědy. Poděkovat chci rovněž zpravodajce z Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, panu Doverovi, za jeho konstruktivní přístup.

Souhlasíme s důvodovou zprávou paní Thomsenové, že odstranění diskriminace z hlediska pohlaví ve vědě předznamenává nové, výjimečné období evropského výzkumu, akademický růst a podpoření inovací. Komise si dobře uvědomuje, že mezi výzkumnými pracovníci a pracovníky existuje vážná nerovnováha. Poslední dostupné statistiky ukazují, že zatímco ženy představují více než 50 % absolventů všech univerzitních oborů, mezi profesory mají ženy jen 15 % zastoupení. V oblasti vědy, techniky a technologie tato čísla představují 34 % absolventek a 9 % profesorek. Komise souhlasí, že to je vážně mrhání talenty a zdroji a je to v protikladu se zásadou rovnosti.

Evropská Komise se problému nedostatku žen ve výzkumu věnuje od roku 1999. V pátém rámcovém programu poskytla Komise finanční podporu na studie a projekty v oblasti ženy a věda. Komise od roku 2003 zveřejňuje též statistiku zastoupení žen v evropském výzkumu She Figures. Další vydání bude uveřejněno v roce 2009.

A nyní více k věci, paní Thomsenová ve své zprávě podporuje cíl, aby v různých výborech v rámci rámcového programu bylo minimálně 40 % žen a 40 % mužů. Tento nezávazný cíl je stanoven od roku 2000 a přinesl velmi dobré výsledky. Například, účast žen ve výborech, které hodnotí výzkumnou práci, vzrostl z 10 % ve čtvrtém rámcovém programu na 34 % v šestém rámcovém programu. Ukazuje to, že když se na problém přiměřeně upozorní, pokroku se dá dosáhnout i v případě nezávazných cílů. Existence závazných cílů se z dlouhodobého hlediska může skutečně projevit jako kontraproduktivní, protože signalizuje diskriminaci mužů a většina mužů a žen s takovými cíli nesouhlasí.

Zpráva zdůrazňuje negativní vliv přerušování zaměstnání na vědeckou kariéru žen. V kontextu evropské výzkumné oblasti rozumí Evropská komise těmto obavám a podporuje přijetí politických opatření na usnadnění větší koordinace mezi profesionálním a rodinným životem. Vytváření sítě mezi vědeckými pracovníci může také podstatně přispět k přilákání většího počtu žen do vědy a klíčových pracovních míst. Proto jsme vytvořili Evropskou platformu vědeckých pracovníků, která slouží jako katalyzátor a vytváří vzory ve vědeckém výzkumu.

Jedním z hlavních cílů je zvýšení počtu žen v klíčových výzkumných místech. To přímo souvisí s cílem, na kterém se dohodly členské státy v roce 2005. Ženy by měly obsadit 25 % vyšších vedoucích míst ve veřejných výzkumných organizacích. Před nedávnem byla zveřejněna zpráva o této otázce pod názvem Mapování labyrintu: jak zabezpečit vyšší zastoupení žen na vedoucích místech v oblasti výzkumu. Zpráva dospěla k závěru, že transparentní a spravedlivé hodnocení samotné nepostačuje ke zvýšení zastoupení žen v rozhodovacích mechanismech. Musíme změnit všeobecně zaběhnutý pohled. Odborníci předkládají návrhy, jak by bylo možné rozšířit a více otevřít současnou vědeckou mentalitu a kulturu, výzvou dneška je však to realizovat. Tyto projekty pokračují v sedmém rámcovém programu a nyní jsou spojeny s realizací evropského výzkumného prostoru. Na konferenci, která se má konat v květnu 2009 pod záštitou českého předsednictví EU, se posoudí úspěch dosažený za posledních 10 let a rovněž se určí oblasti, které vyžadují další úsilí. Neocenitelný tu bude příspěvek Evropského parlamentu.

Komise přijala v březnu 2006 Plán pro dosažení rovného postavení žen a mužů 2006 – 2010. Tento plán tvoří rámec činnosti Komise a je výrazem našeho závazku podporovat ve všech našich politikách rovnost pohlaví na vnitřní i vnější úrovni. Naše priority jsou: sladění pracovního a osobního života, podporování stejné účasti žen a mužů v politických a hospodářských rozhodovacích orgánech, jakož i ve vědě a technologii,

a odstraňování genderových stereotypů v oblastech vzdělávání, školení a genderové kultury a také na trhu práce.

**Britta Thomsen, zpravodajka.** – (DA) Vážený pane předsedající, děkuji za možnost vyjádřit se. Jsem ráda, že dnes se můžeme zabývat otázkou žen a výzkumu, protože se domnívám, že to je ústřední otázka pro Evropu se zřetelem ke splnění Lisabonské strategie. Evropa musí vytvořit více pracovních míst, musíme vytvořit lepší pracovní místa a musíme být silnější ve výzkumu a inovaci. Ženy jsou důležitou součástí řešení každé z těchto tří úloh. Musíme mít více zaměstnaných žen a musíme mít vyšší zastoupení žen na manažerských pozicích a v rozhodovacích orgánech. Pokud máme v Evropě v následujících letech vytvořit až 700 000 míst ve výzkumu, musíme také lépe využívat základnu ženských talentů.

Na všeobecné úrovni jsem měla při vypracování této zprávy dva cíle. Zaprvé, chtěla jsem vymezit současný stav. Jaký je podíl žen ve výzkumu a proč je situace taková špatná? Zadruhé, chtěla jsem se podívat směrem kupředu a přijít s řešeními a návrhy, jak můžeme tuto situaci zlepšit. V současnosti situace není uspokojivá. Ženy tvoří v průměru jen 35 % výzkumných pracovníků pracujících ve veřejném sektoru a 18 % výzkumných pracovníků pracujících v soukromém sektoru. Navíc přesto, že ženy tvoří více než 50 % studentů v EU a dosahují 43 % doktorských titulů, zastávají jen 15 % významných akademických míst. V souvislosti se zastoupením žen v rozhodovacích a manažerských pozicích proto vidíme výraznou deformaci.

Naše vlastní, nedávno vytvořené instituce, například Evropská rada pro výzkum, také nesplňují kritéria rovnosti pohlaví. Z 22 členů této rady pro výzkum je jen 5 žen. Zdůraznila jsem také skutečnost, že ve většině evropských zemí je stále výrazně nedostatečné zastoupení žen ve vědeckých výborech, což je dalším příkladem nedostatečného zastoupení žen v rozhodovacích orgánech.

Chtěla bych říci trochu více o druhé, snad zajímavější části zprávy, a to o progresivních řešeních a návrzích. Pozorně jsem poslouchala příspěvky přednesené při konzultačním procesu, který se konal ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a jedním z bodů, který vyšel jasně najevo bylo, že je to především záležitost vypracování politik pro tuto oblast. Jestliže se tato oblast bude ignorovat na vnitrostátní i institucionální úrovni, nestane se nic. Proto jsem do své zprávy zahrнула požadavek, aby členské státy a Komise stanovily cíl minimálně 40 % žen ve všech přijímacích a hodnotících panelech. Domnívám se, že je to absolutně nevyhnutelné. Pokud máme tuto situaci změnit, musíme zabezpečit, aby bylo více žen v rozhodovacích orgánech a aby se úsilí o vytvoření nové kultury mohlo vyvíjet shora dolů. Vyzvala jsem též otevřenějším postupům při přijímání zaměstnanců. Zkušenost ukazuje, že uzavřené postupy přijímání zaměstnanců velmi upřednostňují muže, kteří si navzájem dokazují, že mají nejlepší kvalifikaci.

Ve zprávě jsem též vysvětlila, že pokud máme mít naději na relativně rychlou nápravu této situace, nesmíme se vyhybat pozitivním opatřením. Nakonec naše vlastní čísla naznačují, že v současnosti v této oblasti nejsou žádná přirozená pozitivní zlepšení. Proto jsem doporučila, aby se vyčlenily zvláštní finanční prostředky na podporu výzkumných pracovníků a abychom se soustředili na důležitost sítí a vzorů jako jednoduchých iniciativ, které přinesly v členských státech pozitivní výsledky. Dobré výsledky přinesly také velmi jednoduché iniciativy, jako věta, že ženy by se zejména měly ucházet o zaměstnání.

Proto má práce na této zprávě ukazuje, že existuje velké množství překážek. Samozřejmě je důležité, aby existovaly dobré příležitosti ke sladění života výzkumného pracovníka a rodinného života, které by umožňovaly vzít si mateřskou dovolenou, i když budete právě na doktorandském studiu, ale to je také záležitost kultury. Kulturní bariéry se samozřejmě mnohem obtížněji vyjadřují pomocí vzorce, ale podobně jako při mnohem hmatatelnějších bariérách je to ve skutečnosti záležitost zaměření pozornosti na některé deformace. Již nebudu dále pokračovat, ale těším se na vaše vyjádření ke zprávě.

**Den Dover, navrhovatel stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku.** – Vážený pane předsedající, je pro mne velkým potěšením uvítat každé slovo, které tento večer řekl pan komisař, a též pochválit zpravodajku, paní Thomsenovou, která odvedla na tomto velmi důležitém tématu skvělou práci. Je pro mne potěšením napravo od středu Parlamentu tleskat člence socialistické skupiny na druhé straně a z jiné země a přát jí vše nejlepší, protože vyvážila celý přístup, poukázala na nejdůležitější faktory související se skutečností, že dámy dospívají dříve než muži.

Jsou inteligentnější, tvrději pracují, mohou si podat žádost a i když dosahují vyšší vzdělání, na začátku výzkumné kariéry někdy propadnou. Je to často způsobené tlaky doma, v jejich osobních životech. Paní Thomsenová má pravdu, když se ve své zprávě a tento večer soustřeďuje a zaměřuje na tyto problémy.

Zpráva obsahuje konstruktivní nápady. Jediná věc, které bych se bránil, je stanovení konkrétních cílů, pokud jde o procentuální podíl žen, které by měly dosáhnout danou vědeckou hodnotou nebo pozici. Je to příliš

normativní. Na druhé straně však má tato zpráva mou absolutní podporu. Měl jsem tu čest vypracovat stanovisko Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. Děkuji za aktivní spolupráci stínovým zpravodajům za hlavní zprávu a za mé stanovisko. Je to příklad právního předpisu a zprávy v Evropském parlamentu, který nás ukazuje v nejlepší světlo, ve spolupráci a v zaměření se na potřeby výzkumu a průmyslu.

Na závěr chci říci, že minulý čtvrtek večer jsem jel s jedním ze svých kolegů z Holandska, panem Lambertem van Nistelrooijem, na oxfordskou univerzitu. Všichni vědci a výzkumníci tam byly ženy. Velmi to vítám.

**Předsedající.** Velice vám děkuji, pane Doveře. Děkuji vám zejména vzhledem k tomu, že kromě pana komisaře Dimase jste jediný muž, který se dnes večer zapojil do rozpravy. Mám jen řečníky ženského rodu.

**Edít Bauer, jménem skupiny PPE-DE. – (SK)** Děkuji pěkně, pane předsedající, pane komisaři, kolegyně a kolegové. Dovoďte, abych jménem stínové zpravodajky za lidovou stranu, paní Sartoriové, a svým jménem pogratalovala paní Thomsenové. Chtěla bych říci, že situace žen ve vědě je srovnatelná se situací žen v politice, i když ve vědě jsou poněkud více zastoupeny. Je tomu tak přesto, že zhruba 60 % absolventů univerzit jsou ženy. Vědecká kariéra vyžaduje vyšší nasazení přesahující osmihodinovou pracovní dobu. Soutěživost je stejně silná, ženy se často prosazují jen vyššími výkony než muži. Na tuto skutečnost mne upozornila starší kolegyně, když jsem před mnoha lety začala svou vědeckou kariéru.

Je oprávněná otázka, proč je zastoupení žen ve vědě tak nízké, proč nastává po čase odliv mladých vědeckých pracovníků, a tedy v konečném důsledku proč ztrácíme vědecké talenty? Pro ženy ve vědě má stav podmínek vytvořených pro sladování pracovního a rodinného života skutečně zásadní význam. Naplnění barcelonských cílů v této souvislosti je zvláště významné. Pokud ženy mají být úspěšné ve vědě, musí mít k dispozici služby, na které se mohou spolehnout, které jsou dostupné, kvalitní a přiměřené charakteru a požadavkům vědecké práce a dostatečně pružné.

Je však třeba zvažovat i otázku podpory vědy a vývoje všeobecně. Pokud totiž finanční ohodnocení patří k nízkým až nejnižším, není možné očekávat, že to bude přitažlivá profese pro mladé ženy nebo i pro mladé muže zakládající rodiny. Je třeba říci, že v zemích, zejména v nových členských zemích, kde podpora vědy a výzkumu nedosahuje ani 1 % HDP, je to skutečně velký problém. Skončím tím, že situaci ovšem není možné řešit na základě kvót, ale spíše změnou podmínek.

**Zita Gurmai, jménem skupiny PSE. – (HU)** Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v posledních letech se dramaticky zvýšil počet žen dosahujících vyšší vzdělání. Neprojevilo se to však ve zlepšení poměru žen a mužů ve vědeckých povoláních. Za posledních dvacet let se také zvýšil počet žen v oblasti inženýringu, ne však o tolik, jako v jiných povoláních nebo vědních oborech.

V důsledku problémů velká část vědeckých pracovníků opouští kariéru ve vědě, a to je nepřijatelné a iracionální. Ženy obtížněji postupují ve svém povolání. Je to vidět zejména s ohledem na mzdy. Ženy jsou méně zastoupeny ve vědeckých institucích. Výzkumné pracovníce jsou nuceny vybrat si mezi kariérou a rodinou. Dočasná přerušování vědecké činnosti žen z rodinných důvodů komplikují kariérní postup žen. Musíme se podívat na metody zaměřené na vytváření rovnováhy pracovního a soukromého života a uplatnit osvědčené postupy.

Uplatňování zásad rovnosti pohlaví v oblasti výzkumu a vývoje od nás požaduje i Lisabonská strategie. Musíme přijmout účinnější opatření ve všech oblastech vědy a prosadit transparentnější postupy přijímání zaměstnanců a požadavky na povýšení. Musíme se snažit zabezpečit rovnost pohlaví v univerzitním a neuniverzitním výzkumu a v řídicích orgánech těchto institucí.

Zpráva je vynikající a doporučuji její přijetí. Také blahopřeji své kolegyni, paní Brittě Thomsenové, která jako výzkumná pracovníce přezkoumala toto téma velmi důkladně. Děkuji vám za to.

**Siiri Oviir, jménem skupiny ALDE. – (ET)** Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, život v dnešním světě je prostřednictvím nových nebo vylepšených výrobků a služeb a technologického rozvoje stále více spjatý s vědou a technologií. Evropské vědkyně nepochybně k tomuto procesu přispívají.

Již se tu konstatovalo, že na univerzitách studuje více žen než mužů, a platí to také pro magisterské a doktorandské studium. Ve vědeckých a vzdělávacích institucích však na vyšších pozicích pracuje sedmkrát méně žen než mužů: průměr je 15 %. Proč? Po celá léta představovali oblast vědy převážně muži. Odůvodňovalo se to argumentem, že pravé poznání se dosahuje pomocí přesných a objektivních metod a logických diskusí, které jsou pro ženy méně přirozené než pro muže.

Skutečnost, že vědeckou instituci ještě i dnes tvoří převážně muži, je sama o sobě spíše výsledkem přímé asimilace mužskosti do vědeckého myšlení než výše uvedeného odůvodnění. Akademická věda ukázala, že představa, že objektivnost je možno ztotožňovat s mužskostí je mýtus. Dnešní realitou však je, že tento mýtus nepochybně ovlivňuje rozdělení zaměstnanosti a rozhodovací proces spojený s financováním vědeckého výzkumu.

Znevažující postoj posilují také média, v nichž se ženy představují povrchním, jednostranným způsobem. V médiích se ženy často představují ve starém postavení, hlavně jako členky ženských spolků, nikoli jako odbornice ve svých oblastech. Zároveň jsme učinili málo pro změnu situace a zvýšení příležitostí pro lepší zaměstnání žen. Abychom tento pohled rozšířený ve společnosti změnili, musíme začít doporučovat vědu oběma pohlavím od prvních vývojových stupňů jako zajímavou a atraktivní oblast. Z dětských knížek musí zmizet obrázky znázorňující ženy v zástěrách a muže v kosmických lodích.

Podporuji pozitivní opatření navrhovaná ve zprávě na povzbuzení a podporu vědeckých pracovníků ve formě pracovního poradenství zaměřeného na vědecké pracovníce nebo zvláštní programy na podporu zájmu dívek a žen o vědeckou kariéru. Nemohu však podpořit mechanické kvóty založené na pohlaví, protože nás zavazují k určité lhůtě a výsledkem může být kvantita místo kvality. Děkuji zpravodajce za výstižnou práci a omlouvám se.

**Hiltrud Breyer**, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážený pane předsedající, rovnost pohlaví je hodnotou a cílem Evropské unie. Avšak přesto, že se o tom mnoho napsalo, k diskriminaci dochází denně.

Bohužel, vnímání rovnosti existuje i ve vědě. Víme, že střední školu s maturitou absolvuje více dívek než chlapců a vysokoškolskou kvalifikaci má více mladých žen než mladých mužů. Ženy mají proto velmi dobré vzdělání, ale po ukončení univerzity narážejí na neviditelný strop. Čísla jsou k zamyšlení: ženy tvoří jen 15 % všech profesorů. Jen 15 % nejvyšších míst je obsazeno ženami, i když většinu absolventů univerzity a polovinu všech, kdo ukončili doktorát, tvoří ženy.

Ve vědě se též vyskytuje diskriminace v odměňování: ve výborech, které rozhodují o výzkumných projektech, je méně než 20 % žen. Téměř bychom mohli vycházet z předpokladu, že čím více peněz se na nějaký výzkumný projekt vynaloží, tím je menší pravděpodobnost, že do něj bude zapojena žena.

Pokud chceme udělat více, než prostě podporovat rovnost jen slovy, pak potřebujeme kvóty, ale tyto kvóty musí být ambiciózní, aby skutečně něčeho dosáhly. Rovnost pohlaví se musí uplatňovat ve všech oblastech vědy a tato rovnost se musí uplatňovat na minimálně 40 % nedostatečně zastoupeného pohlaví, tj. ženy, nikoli jen na 25 %. Proto, aby se udála změna, si musíme stanovit přesně tento ambiciózní cíl.

Na závěr mi dovoluje připomenout další téma, které je mi velmi blízké: víme, že v roce 2010 bude v Evropské unii chybět 700 000 výzkumných pracovníků. Proto musíme vynaložit veškeré úsilí a zabránit tomu, aby se z Evropské unie stala vědecká pustina. Dokonce se velmi brzy přehlížejí i velmi nadané dívky. Podpora velmi talentovaných mladých žen je záležitost, která je mi velmi blízká a chtěla bych požádat zpravodajku, aby na to kladla větší důraz.

**Ewa Tomaszewska**, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, v mé vlasti, v Polsku je průměrná úroveň vzdělání žen vyšší než průměrná úroveň vzdělání mužů. Povoláním fyzička, zaměstnaná na univerzitě ve Varšavě, jsem nezakusila žádnou diskriminaci na základě pohlaví. Cítila bych se ponížena, pokud by moje pracovní postavení nebylo dané mými vědomostmi a rozumovými schopnostmi, ale nějakým sekundárním znakem, jako je pohlaví.

Marie Skłodowska-Curie dosáhla svou prací a touhou po objevování výsledků, za které jí byla dvakrát udělena Nobelova cena. Rektorem mé univerzity je též žena, profesorka fyziky, která je v Polsku považována za jedničku.

I když realita, která určuje situaci žen ve světě vědy není všude stejná. Problémy jsou očividné, pokud se dozvíte, že v Evropské unii ženy tvoří jen 35 % vědeckých pracovníků zaměstnaných ve státním sektoru a vyšším vzdělávání a jen 18 % v soukromém sektoru. Někdy je to v důsledku rodinných povinností, které se upřednostňují před voláním vědy, ne však vždy.

Podle mého názoru jsou důležitá zjištění uvedena v této zprávě v odstavcích 2 a 3. Skutečně, v první etapě vzdělávání se dá nejjednodušeji ukázat, že věda sice může být náročná, ale je vždy zajímavá, a proto stojí za to vynaložit úsilí na objevení toho, co považujeme za zajímavé a čeho nemůžeme dosáhnout jiným způsobem, než vědeckým studiem. Stojí za to povzbuzovat každého, kdo má v úmyslu věnovat se vědecké práci. Tyto



schopnosti má mnoho žen a bylo by hanbou tento potenciál nevyužít. Příklady uvedené v odstavci 3 naznačují, že toto úsilí přináší výsledky.

Podle Lisabonské strategie, ale nezávisle na ní, je nesmírně důležité investovat do lidí a do jejich vzdělání. Zvyšuje to možnosti jednotlivce na trhu práce. Platí to i pro velmi specifický trh práce, kterým je oblast vědy. Proto je důležité při všech stážích, výměnách mezi vzdělávacími institucemi a při dalších takových příležitostech ke zlepšení pracovního místa, aby přístupová kritéria nebyla diskriminační.

**Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL.** – (SV) Děkuji zpravodajce, paní Thomsenové, za to, že poukázala na problém nerovnosti ve vědě a výzkumu. Ve společnosti se šíří nerovnost. Povědomí o nerovnosti v mnoha oborech se zvýšilo i prostřednictvím závazku a formování názorů ženskými organizacemi a mnozí si uvědomili negativní důsledky této nerovnosti pro společnost jako celek. Ale právě ve vědeckém společenství to bylo dlouho skryté. Proto je tato zpráva zvláště důležitá.

Zatímco EU zdůrazňuje úlohu výzkumu v hospodářském rozvoji, výzkum zůstává v mnoha případech nadále vyhrazen jen jednomu pohlaví. Ve veřejném sektoru jsou výzkumné pracovnice zastoupeny na úrovni 35 %, v soukromém sektoru je to jen 18 %. Vědecká rada Evropské rady pro výzkum má 22 členů, z nichž je pět žen.

Tato zpráva soustřeďuje pozornost na tento problém, ale podle mého názoru to nestačí. Úroveň ambicí musíme ještě zvýšit.

Mám připomínku k diskusi o rovnosti: musíme nadále bránit požadavek rovnosti slovy, že je potřebný pro hospodářský růst a rozvoj. Kdy budeme moci říci, že rovnost je samotným cílem, který se nemusí bránit z hospodářského hlediska? Stejná práva jsou lidská práva!

**Urszula Krupa, jménem skupiny IND/DEM.** – (PL) Vážený pane předsedající, zdá se, že v jednotlivých členských státech EU sehrávají ženy ve vědě různou úlohu. Ve velmi těžkých časech komunismu měly ženy v Polsku přístup k vědě a politickým právům podstatně dříve, než v mnoha zemích staré EU. Býval problém, a je stále i dnes, spíše ve slabé hospodářské situaci a v nepřehledných kritériích pro přidělování zdrojů vědeckému výzkumu, obvykle bez ohledu na pohlaví.

Přes tyto překážky je mnoho žen, které jako manželky a matky plní důležité společenské funkce, pracují jako ministryně, ředitelky, děkanky a profesorky na vyšších vzdělávacích institucích nebo jako lékařky a bez pocitu, že by byly diskriminované muži. V rozporu s tím, co říkají hluční feministé, v mé vlasti jsou ženy všeobecně respektovány, nemají komplexy, ale vědomí vlastní hodnoty a síly, s vědomím, že ve spolupráci s muži sehrávají důležitou úlohu ve všech oblastech života, přičemž však přikládají nejvyšší hodnotu ochraně života, ochraně manželství a rodiny a dalších nejvyšších hodnot.

Percentuální podíl studentek neustále roste a v roce 1990 byl již 51 %. Podle zpráv v zemích EU ve střední a východní Evropě tvoří ženy 38 % vědeckých pracovníků, i když velký počet žen pracuje v oblastech, v nichž jsou výdaje na vědecký výzkum nízké. Proto se jeví jako oprávněně navrhnout, aby se zpřístupnilo více finančních prostředků provázených podporou žen, aby se věnovaly vědecké práci, společně s dalším posilováním postavení žen, zejména prostřednictvím právních předpisů umožňujících sladění rodinného a pracovního života, včetně finančního a společenského uznání domácích prací, s cílem nabídnout skutečně svobodný výběr, ale bez parit nebo jakékoli změny definic výjimečnosti.

Percentuální diference ve vedoucích pozicích může být spojena s příliš velkým břemenem velké duševní a fyzické námahy, proto by se mělo zastoupení žen zavádět do praxe prostřednictvím uznávání a využívání znalostí a individuálních dispozic, společně se zlepšováním právních a hospodářských podmínek a pomocné infrastruktury, ulehčující sladění rodinného života se zaměstnáním.

**Zita Pleštinská (PPE-DE).** – Abychom mohli splnit cíle Lisabonské strategie, prioritou Evropské unie musí být vytvoření široké základny vědců schopných realizovat kvalitní výzkum na špičkové mezinárodní úrovni. Účast žen ve vědě neodpovídá potřebám výzkumu i přesto, že ženy dosahují vyššího vzdělání a ve větším počtu než muži. Z tohoto důvodu je potřeba soustředit se na výchovu a podporu špičkových vědeckých pracovníků, motivovat talentované ženy k vědecké kariéře vytvořením dobrých možností pro kvalitní vědeckou práci, zabezpečení adekvátního kariérního a finančního ohodnocení. V současnosti stále existují překážky, které brání ženám angažovat se ve vědních oborech. Svou úlohu sehrává i psychologické hledisko a někdy nedostatečná solidarita samotných žen vůči ženám.

Faktem je, že pro výzkumné pracovnice je složitější sladit pracovní a rodinný život. Přerušování vědecké činnosti z rodinných důvodů má negativní vliv na možnosti jejich kariérního růstu. Vědecká práce je práce nepřetržitá,

proto by bylo výhodné umožnit ženám pracovat i doma, pokud není jejich přítomnost na pracovišti nevyhnutelná. Problémy v oblasti mobility se týkají především žen, ony se zpravidla starají o děti, starší lidi nebo jiné závislé příslušníky rodiny. Ženy by přivítaly, kdyby se při vědeckých ústavech vytvořila zařízení pro malé děti.

Myslím si, že kvóty nevyřeší problém absence žen ve vědě, pokud ženy nebudou samy chtít změnit tento stav. Musí mít podmínky, více si důvěřovat a být navzájem solidární. Věřím, že výzvy v rámci sedmého rámcového programu a v programech vědeckého výzkumu budou podporovat projekty, které povzbudí ženy k vědecké kariéře. Důležité je, aby se výběr projektů uskutečňoval transparentně, proto by ve výběrových a hodnotících komisích měly mít ženy paritní zastoupení.

**Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE).** – (PL) Přesto, že ženy tvoří více než 50 % studentů v EU a dosahují 43 % doktorských titulů v EU, zastávají jen 15 % významných akademických míst a mezi výzkumnými pracovníky tvoří menšinu. Ve vládním sektoru a v sektoru vyššího vzdělávání tvoří ženy v průměru 35 % výzkumných pracovníků a v soukromém sektoru jen 18 %.

Analýzy ukázaly, že současné systémy přijímání do zaměstnání nejsou neutrální z hlediska rovnosti pohlaví. Existence „neviditelných stropů“ v případě žen pokoušejících se postoupit na vyšší vedoucí pozice je dobře zdokumentovaná a ovlivňuje všechny oblasti hospodářství, zejména ty, které souvisí s vědou a technologií. Komise a členské státy by měly co nejdříve zavést transparentní postupy přijímání zaměstnanců, aby zabezpečily vyvážené zastoupení z hlediska rovnosti pohlaví v orgánech na přijímání zaměstnanců.

Protože výzkum představuje pro hospodářský rozvoj Evropské unie životně důležitý sektor a v rámci Evropy je třeba zaměstnat dalších 700 000 výzkumných pracovníků s cílem plnit závazky Lisabonské strategie pro rozvoj a zaměstnanost, je velmi důležité plánovat vědu jako oblast otevřenou oběma pohlavím a zabezpečit náležité zastoupení žen ve vědecké oblasti. Pro dosažení tohoto cíle je důležité zabezpečit vhodné pracovní podmínky, které budou vyhovovat vědeckým pracovnícím společně s infrastrukturou umožňující bezproblémové propojení pracovního a rodinného života.

Nakonec chci poblahopřát zpravodajce, paní Thomsenové ke skvěle vypracovanému dokumentu.

#### **PŘESEDÁJÍCÍ: Edward McMILLAN-SCOTT**

*místopředseda*

**Danutė Budreikaitė (ALDE).** – (LT) Bohužel, přes právní předpisy, které přijala EU, a přes všechna prohlášení a naše diskuse zůstává rozměr uplatňování hlediska pohlaví i v oblasti vědeckého výzkumu neuspokojivý.

Přestože na univerzitách v EU je velký počet studentek, ženy tvoří jen 18 % výzkumných pracovníků pracujících v soukromém sektoru a jen 15 % výzkumných pracovníků na významných akademických pozicích. Ve státním sektoru a sektoru vyššího vzdělávání jsou ženy zastoupeny jen na úrovni 35 %. Ženy pracující ve vědeckém výzkumu jsou kromě toho mnohem méně placeny než jejich mužští kolegové a jejich práce obvykle sestává spíše z vyučování než z výzkumu, což jim zřídka umožňuje dosahovat uznání.

Naléhám na Komisi a členské státy, aby zvýšily své úsilí na podporu žen, jejichž cílem je vědecká kariéra. Při úvahách, jak je podpořit, nemůžeme přehlížet rodinný rozměr, pružnou pracovní dobu, zlepšení instituce péče o děti a přizpůsobivost rodiny.

**Avril Doyle (PPE-DE).** – Vážený pane předsedající, vítám tuto důležitou diskusi o ženách v oblasti vědy a technologie, protože já sama jsem přišla z vědeckého prostředí. V zásadě souhlasím se zprávou paní Thomsenové, která se snaží stanovit překážky zodpovědné za nedostatečnou účast žen ve vědě a souhlasím, že ve většině evropských vzdělávacích systémů nadále přetrvávají genderové stereotypy.

Zpráva upozorňuje na další faktory, které přispívají k nedostatečné účasti žen v této oblasti a bohužel i v mnoha dalších pracovních oblastech. Mezi tyto faktory patří negativní vliv přerušování vědecké činnosti z rodinných důvodů a omezení mobility z důvodu zodpovědnosti vůči rodině. Schvaluji její výzvu Komisi a zejména členským státům, aby přijaly pozitivní opatření ve více oblastech: vzdělávání, péče o děti, sociální zabezpečení, mateřská dovolená a zpřístupnění přiměřeného financování s cílem zlepšit vyhlídky žen, které se snaží pokračovat ve vědecké činnosti nebo se k ní vrátit po vychování dětí.

Kvalifikované ženy potřebujeme na všech úrovních společnosti, a skutečně potřebujeme ženy s vědeckým vzděláním i v politice, ale myslím si, že toho nikdy nedosáhneme stanovením kvót na zastoupení žen a mužů. Místo toho bychom se měli zaměřit na transparentnější přijímání zaměstnanců, programy školení, posilování

vytváření sítě mezi vědeckými pracovníci, dávání výzkumných pracovníků za vzor a samozřejmě zpřístupnění přiměřeného financování na podporu žen v oblasti vědy při zachování spravedlnosti a rovnosti. Jsem přesvědčena, že většina vědeckých pracovníků by s tím souhlasila.

V roce 2003 byl v mé vlasti, v Irsku, založen Vědecký, technický a technologický výbor (SET), který má vydávat doporučení ke strategiím zaměřeným na zvýšení počtu žen a dívek, které si na druhém stupni vybírají vědecké předměty a vyšší matematiku, a na zvýšení počtu žen, které si na třetím stupni vybírají kurzy vědy, techniky a technologie. Tomuto výboru předsedá profesorka Jane Gromsonová z Trinity College Dublin, uznávaná akademická pracovnice.

Máme také organizaci známou jako WITS, Ženy v technologii a vědě, jejíž činnost byla slavnostně zahájena v roce 1999. Máme irskou vědeckou nadaci, která rozběhla čtyři programy na řešení nedostatečné účasti žen v irské vědě a technice.

Tyto programy se zaměřují na povzbuzení a rozvoj trvale udržitelných mechanismů a postupů, které zabezpečí, aby výzkumné pracovnice měly stejnou příležitost soutěžit na základě své vědecké kvalifikace, znalostí a schopností.

**Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE).** - (BG) Vážený pane předsedající, pane komisaři, zpráva *Ženy a věda* je velmi dobře zaměřena a zabývá se účastí žen na vědeckém výzkumu, který je jedním z nejdůležitějších rozvojových procesů. Její význam je dán skutečností, že načrtává strukturu vědeckého rozvoje a poskytuje řešení klíčového aspektu, tvorby lidských zdrojů ve vědě. Ženy sehrávají významnou úlohu na univerzitách, výzkumných ústavech a v soukromém sektoru. Nedostatečná úroveň zapojení žen do řízení a rozhodování ve vědě, nízký procentuální podíl žen s titulem doktor přírodních věd, profesorek nebo členek akademií souvisí s veřejnými stereotypy a problémy žen na jejich cestě za vědeckou kariérou.

Musíme uplatnit pružnou pracovní dobu, rozvinout poskytování služeb, které podporují ženy a poskytují možnosti výběru a seberealizace. Významnější úloha žen ve vědě by se neměla považovat jen za další politiku rovnosti pohlaví. Je to poslání, které lépe využívá velký potenciál žen, aniž by upadalo do dalšího extrému. Ženy by se kvůli oddanosti vědě neměly vzdát svého přirozeného cíle, vytvoření rodiny a mateřství. Pro mladé vědecké pracovnice by měla platit zásada dvojnásobné priority: rodina i kariéra.

**Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE).** - (FR) Vážený pane předsedající, pane komisaři, myslím si, že náš cíl je stejný, chceme dosáhnout parity, nejsme však jednotní v tom, jak jí dosáhnout.

Pane komisaři, vaše statistiky jsou dobře zpracované, dokazují, že cesta je dlouhá a namáhavá a že zavedením kvót na jmenování do výborů jste učinili správnou věc, protože bez aktivní politiky nenajdeme ženy, protože na jejich nalezení musíme mít nejdříve vůli je najít.

Čím výše tady vyjdeme po žebříčku, tím větší je zdrženlivost ve věci jmenování žen, a co je úplně špatné a nelogické, že ve vzdělávacím sektoru jsou ženy převážně ve většině, ale v akademických prostředích chybí.

Proč je tomu tak? Myslím si, že je potřeba udělat analýzu. Musíme vyzvat členské státy, a možná by pan komisař mohl vyvíjet určitý tlak na členské státy, aby určily hodnotící kritéria a vyjasnily tak situaci na univerzitách.

Kritéria výběrových řízení profesorů často nejsou stejná. Ženy vždy dostávají otázku: „Jak si zařídíte péči o děti?“ Mužů se na to nikdy neptají, a proto v této diskusi všichni hovoříme o zodpovědnostech souvisejících s péčí o děti. Bylo by to tak i v případě, že bychom hovořili o mužích? Proč problém neobrátime, a navíc to žádný problém není. Mít rodinu je velké potěšení, je to poklad i pro muže, proč bychom nemohli své názory změnit?

Myslím, že je potřebné revidovat jmenování profesorů společně s postupem a kladenými otázkami a Komise by měla přijmout cílené opatření, abychom pokročili v oblastech nových technologií. Co se týče kritérií hodnocení výjimečnosti, myslím si, že nemůžeme činit žádné úlevy.

**Gabriela Crețu (PSE).** - (RO) Vážení kolegové, představím velmi stručně tři problémy. V bývalých socialistických zemích vypadá situace ještě dramatičtější, protože předcházející politika rovnosti pohlaví vedla k rozvoji významného segmentu žen, které byly aktivní v oblasti vědy. Na druhé straně změna způsobila drastické snížení finančních prostředků přidělovaných na výzkum a pokles počtu výzkumníků. Dnes bývalé výzkumné pracovnice prodávají pojištění, jsou státními zaměstnankyněmi nebo opustily své země původu s mnoha negativními následky: mrhání lidskými zdroji, velká nespokojenost a překážky rozvoje.

Druhým problémem je, že dnes sehrávají činnosti hromadné komunikace, vztahy s veřejností a reklamní společnosti významnou úlohu včetně hospodářské úlohy v hrubém domácím produktu. Ti všichni využívají výzkum v humanitních a společenských vědách, v nichž pracuje mnoho žen. Přesto jim tradiční hierarchie věd neposkytuje dostatečné společenské uznání a funguje jako nepřímá diskriminace výzkumných pracovníků v těchto oblastech.

**Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE).** – (EL) Vážený pane předsedající, pane komisaři, zpráva paní Thomsenové se dotkla citlivého aspektu mojí vlastní zkušenosti. Doktorát na Sorbonně jsem dostala tehdy, když jsem již byla matkou tří dětí a můj manžel měl čtyři. Musela jsem se izolovat od světa dalšího výzkumu. Snaha o dosažení vynikajících výsledků v oblasti vzdělávání se vám dostane do krve a když jste nuceni ji opustit, cítíte se velmi nešťastní. Nyní musím říci, že mnohem později, když jsem měla více dětí, mi německá univerzita, která nabízí program speciálně pro matky, poskytla příležitost pokračovat ve výzkumu, v němž nezávazně pokračuji dosud. Možnosti proto existují, a proto by se pro plné využití lidských zdrojů mělo do plánování výzkumných programů a míst ve výzkumu začlenit rodinné hledisko. Domnívám se, že závazné cíle potom již nebudou potřebné a změní se vnímání přispěvků žen k výzkumu.

Proto je plánování nevyhnutelné, aby ženy mohly být akceptovány v souladu s konkrétní etapou jejich profesionálního života. Kvůli několika rokům, v nichž žena nemá jinou možnost, než být vyloučená, přichází o radosti akademického světa po celý zbytek svého života a společnost ztrácí to, co žena může nabídnout. Výzkumným pracovnícím by se měla proto poskytnout možnost účastnit se programů. V pozdější etapě by účast žen na výzkumných programech měla být kritériem pro hodnocení kvality univerzit.

Chtěla bych vám též připomenout zprávu, kterou jsme předložili minulý rok, v níž jsme prohlásili, že od univerzitních studií a dále by mělo být možné sladit profesionální a rodinný život .

**Małgorzata Handzlik (PPE-DE).** – (PL) Vážený pane předsedající, blahopřeji své kolegyni k velmi dobré zprávě. Pokud má být dosaženo zásad Lisabonské strategie, je důležité větší zapojení do vědeckého výzkumu. Zpravodajka zdůrazňuje, že pokud se mají realizovat zásady této strategie, Evropa potřebuje dalších 700 000 výzkumných pracovníků. Jsem přesvědčena, že zapojení a potenciál samotných žen bude znamenat, že budou tvořit vysoký procentuální podíl v této skupině.

Jsem však znepokojena návrhem na zabezpečení genderové rovnováhy v hodnotících výborech a v komisích na přijímání zaměstnanců. Jako politička bych nebyla ráda, kdyby se moje činnosti hodnotily výlučně přes prizma mé příslušnosti k určitému pohlaví. Byla bych raději, kdyby se moje práce posuzovala podle její kvality a výsledků.

Zajímavý je návrh na zvýšení zájmu mladých lidí o pokračování vzdělávání ve specifických a technických oblastech. Tento návrh by mohla doprovázet činnost na podporu vědy jako oblasti, která je zajímavá pro práci a profesionální rozvoj žen i mužů. Mám pocit, že návrhy umožňující sladit pracovní kariéru s rodinným životem stojí za úvahu. Mělo by se na ně hledět ze širšího hlediska, v souvislosti s podporou účasti žen na trhu práce.

**Miroslav Mikolášik (PPE-DE).** – (SK) Evropa dnes potřebuje, tak jak právě kolegyně řekla, více než 700 000 výzkumných pracovníků, a to si myslím, že je alarmující. Ženy by mohly tuto mezeru zaplnit. Současné statistiky ukázaly, že ženy dosahují vyššího vzdělání než muži, přesto tvoří jen třetinu výzkumných pracovníků ve veřejném sektoru a jen 18 % v soukromém sektoru. Jsem přesvědčen, že v první řadě je nevyhnutelné odbourávat genderové stereotypy, které ovlivňují nejen volbu studie mladých žen, ale i proces rozdělování práce, financování výzkumu a přijímání žen do zaměstnání.

Souhlasím, že je nutné zabezpečit uplatnění žen v evropských a národních programech, nikoli však prostřednictvím kvót. Zároveň podporuji myšlenku vyvinout nové formy flexibilního pracovní doby, které ženám umožní pokračovat ve výzkumné práci, i když se stanou matkami. To může výrazně napomoci k vyššímu zastoupení žen ve vedoucích vědeckých pozicích.

**Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE).** – (RO) Tato zpráva má významný finanční vliv na finanční prostředky Společenství, které by se mohly použít na boj proti nerovnosti pohlaví v oblasti vědy i na vnitrostátní rozpočty členských států.

Především bychom měli připomenout, že nestačí mluvit jen o finančních prostředcích, které jsou dostupné prostřednictvím sedmého rámcového programu v oblasti rozvoje a výzkumu. Výzkumnou a rozvojovou činnost by mohly podporovat velké sumy v Evropském fondu pro regionální rozvoj nebo Evropském sociálním fondu. A proto bychom neměli znevýhodňovat účast žen podmínkami stanovenými ve výzvách

k návrhům, kterými byly tyto programy zavedeny. Navíc je potřebné, aby některé rozpočtové řádky financovaly vyšší účast žen ve výzkumných programech nebo granty s financováním Společenství.

Kromě toho, po vytvoření Evropského technologického institutu bychom měli v akademickém složení nové instituce zabezpečit stejné zastoupení mladých studentek na doktorandské úrovni.

**Marios Matsakis (ALDE).** - Vážený pane předsedající, jako jeden z velmi mála mužů, kteří se zúčastnili této důležité rozpravy, a sám jako vědec cítím potřebu říci toto:

Jako praktický lékař jsem za svou dlouholetou zkušenost zjistil, že ženy jsou právě tak dobrými vědeckými pracovníci, ne-li lepšími, než muži. Podle mého názoru byla jediným problémem žen při dosahování nejvyššího postavení velmi těžká volba, když se musely rozhodnout, zda mají být na plný úvazek matkami a na částečný úvazek vědeckými pracovníci, nebo naopak. Ženy se vždy rozhodly být matkami na plný úvazek.

Proto cítím, že tato zpráva je velmi důležitá. Blahopřeji zpravodajce, potřebujeme však praktické způsoby na pomoc matkám při dosahování nejvyššího postavení, nejen teoretické plány.

**Stavros Dimas, člen Komise.** – Vážený pane předsedající, chtěl bych poděkovat všem řečníkům v dnešní noční rozpravě za jejich velmi pozitivní příspěvky. Politika Komise týkající se rovnosti pohlaví má dva hlavní aspekty, účast žen ve výzkumu a genderový rozměr výzkumu. V prvním se pokoušíme řešit přítomnost žen na všech úrovních kariérního žebříčku a genderové rozdíly v různých nejdůležitějších oblastech. V druhém aspektu se zaměřujeme na podobu výzkumu a zohlednění genderové rozmanitosti ve výzkumu. Komise je, jako vždy, vázána podporou rovnosti pohlaví ve výzkumu.

V souvislosti s kvótami se domníváme, že cíle, jako je 40% úroveň zastoupení pro ženy i muže v různých expertních skupinách a hodnotících panelech v sedmém rámcovém programu, jsou objektivní a vyvážené a přinášejí dobré výsledky. Budeme nadále usilovat o dosažení těchto cílů a doufáme, že tímto způsobem zvýšíme počet žen s povoláními v oblasti vědy. Naše snahy již přinášejí výsledky a chci vám poděkovat za podporu v našem úsilí na zlepšení situace v souvislosti s lepším začleněním žen do vědy a výzkumu.

Děkuji za připomínky a dobrou spolupráci.

**Britta Thomsen, zpravodajka.** – (DA) Vážený pane předsedající, děkuji za možnost vyjádřit se. Pane komisaři, dámy a pánové, děkuji vám za připomínky. Teší mne, když slyším, že sdílíte moje obavy a vize o budoucnosti evropského výzkumu. Pokud jde o vyšší uvedené kvóty, domnívám se, že došlo k malému nedorozumění. Nehovořím o kvótách pro výzkumné pracovníky, je však naprosto jasné, že jednou z nejvýznamnějších překážek zaměstnávání a využívání základny ženských talentů je složení komisí pro přijímání zaměstnanců. Je to proto, protože nejsou genderově neutrální, a proto se domnívám, že s tím musíme něco udělat. Tento problém nemůžeme nadále ignorovat a doufat, že zítra se vyjasní a že se to vše stane samo od sebe. Nyní musíme požadovat politická opatření. Komise je v této záležitosti samozřejmě progresivním hráčem, protože před několika lety se na Generálním ředitelství pro výzkum vytvořila jednotka pro ženy a výzkum. Zaostávají členské státy. V souvislosti se zabezpečením změny v rámci univerzitních a výzkumných institucí bude důležitý jejich závazek.

Chtěla bych znovu poděkovat za spolupráci Radě, Komisi a kolegům poslancům. Zvláště musím poděkovat zejména za spolupráci výzkumným pracovníkům a Evropské platformě vědeckých pracovníků, která mě velmi potěšila.

**Předsedající.** – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra.

#### **Písemná prohlášení (článek 142)**

**Mihaela Popa (PPE-DE), písemně.** – (RO) Jako učitelka matematiky jsem se zabývala jevem neustále se snižujícího přístupu mladých žen k vědě.

Pokud vezmeme v úvahu statistiku, která ukazuje, že stále méně mladých žen si vybírá vědecké fakulty, na kterých se intenzivně vyučuje matematika, fyzika, biologie nebo chemie, návrh zprávy Evropského parlamentu o ženách a vědě považuji za aktuální.

Zkušenosti, které mám v oblasti vzdělávání, mne nutí říci, že neustále klesající zapojení žen do vědy je záležitostí mentality, v žádném případě schopností.

Z tohoto důvodu považuji pro Evropskou unii za důležité zahájit více programů, které podporují rovné příležitosti a změnu mentality týkající se přístupu mladých žen k vědě. Organizování programů na výměnu zkušeností a soutěže na Evropské úrovni již od raného věku mohou dodávat mladým lidem sebedůvěru a odvalu a motivovat je, aby šli na technické školy.

Potřebujeme co nejvíce evropských programů přispívajících k rovným příležitostem rozvíjením tvořivosti, logického myšlení, intuice a výměny nápadů na Evropské úrovni.

## 21. Zákaz vývozu a skladování kovové rtuti (rozprava)

**Předsedající.** – Dalším bodem programu je doporučení společného stanoviska Rady na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o zákazu vývozu a skladování kovové rtuti do druhého čtení, předložené Výborem pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

(11488/1/2007 – C6-0034/2008 – 2006/0206(COD)) (zpravodaj: Dimitrios Papadimoulis) (A6-0102/2008).

**Dimitrios Papadimoulis, zpravodaj.** – (EL) Vážený pane předsedající, dovoluji mi začít poděkováním stínovým zpravodajům ze všech politických skupin. Bez jejich pomoci a přispění bych s Radou nemohl dosáhnout uspokojivého kompromisu.

Pokud se text schválí přesně v takovém znění, jak byl dohodnut s Radou a bez pozměňujících a doplňujících návrhů, kompromisní text může představovat významný krok směřující k realizaci strategie Společenství týkající se rtuti. Text ukončí nejen vývoz kovové rtuti, ale i určitých důležitých sloučenin rtuti, které se v EU vyrábějí ve velkých množstvích.

Hlavní evropští vývozci rtuti dodávají každoročně přibližně 1 000 tun ze současných celosvětových 3 600 tun. Navrhované nařízení, o němž jednáme, se zabývá 12 000 tunami rtuti, které se v následujících letech stanou přebytečnými a připraví cestu dalším opatřením přijímaným na mezinárodní úrovni. Nezapomínejme, že rtuť je celosvětově znečišťující látka, která nezná žádné hranice. Zabývat se jí je prioritní záležitostí a mezinárodním zájmem. Nařízení významně přispěje k posílení vedoucí úlohy EU v rozhovorech vedených pod záštitou programu OSN pro životní prostředí a také k přijetí mezinárodní dohody o rtuti.

Nejdůležitějšími ustanoveními kompromisního textu jsou tato:

Rozšiřuje rozsah zákazu na vývozy zahrnující nejen kovovou rtuť, ale i rumělkou, chlorid rtuťnatý, oxid rtuťnatý a směsi s obsahem rtuti nad 95 hmotnostních %.

Výslovný zákaz byl zaveden na míšení kovové rtuti s dalšími vyváženými látkami.

Byl předložen zákaz vývozu rtuti a určitých sloučenin rtuti.

Společnostem, které působí v průmyslu alkalických chloridů a čištění plynů byla uložena povinnost oznamovat Komisi a uveřejňovat informace o množstvích uskladněné rtuti nebo rtuti odeslané na likvidaci.

Byla zavedena doložka o přezkoumání, která požaduje, aby Komise přezkoumala situaci a aby nejpozději do 15. března 2013 předložila zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Tato doložka obsahuje návrhy na další opatření.

Odsouhlasilo se, že se mají přijmout opatření na výměnu informací do 1. ledna 2010, s uvážením zákazu vývozu všech výrobků obsahujících rtuť.

A na závěr, podle odsouhlaseného textu se kovová rtuť, která se již nepoužívá v průmyslu alkalických chloridů nebo vyrobená v jiných průmyslných podnicích, bude považovat za odpad a bezpečně se uskladní. Podařilo se nám zavést i podmínky pro přijímání kovové rtuti před její konečnou likvidací na základě výzkumu jejího tuhnutí.

Dámy a pánové, na závěr mi dovoluji říci, že podle mne je důležité, aby se kompromisní text, kterého jsme dosáhli s Radou, schválil beze změn a doplnění, které by nás vrátily zpět na začátek a značně by zpozdily přijetí opatření na ochranu životního prostředí a veřejného zdraví. Věřím, že zítřejším hlasováním uděláme krok vpřed, který zabezpečí dostatečnou úroveň ochrany veřejného zdraví a životního prostředí.

**Stavros Dimas, člen Komise.** – (EL) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych vyjádřit díky a poblahopřát zpravodaji, panu Papadimoulisovi, k jeho vynikajícímu příspěvku k nařízení o zákazu vývozu

kovové rtuti, a také členům Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin za jejich pozitivní a konstruktivní přístup.

Toto nařízení uplatňuje dva postupy, které uvedla Komise ve sdělení Radě a Evropskému parlamentu z roku 2005 o strategii Společenství týkající se rtuti. Přijetí tohoto nařízení bude významnou etapou při uplatňování této strategie, protože zakáže vývoz kovové rtuti ze Společenství, který tvoří přinejmenším 25 % celosvětových dodávek.

Hlavním cílem navrhovaného nařízení je omezit celosvětové dodávky rtuti zákazem vývozu kovové rtuti z EU a jejím bezpečným uskladněním.

Nařízení se zabývá zejména 12 000 tunami rtuti, které se v následujících letech stanou přebytečnými, protože se postupně vyřadí z činnosti technologie rtuťových článků v průmyslu elektrolýzy alkalických chloridů.

Nařízení zabrání vývozu přebytečné rtuti do třetích zemí a jejímu používání při těžbě zlata a podobných nezákonných činnostech, které výrazně přispívají k akumulaci rtuti v životním prostředí.

Úsilí Parlamentu o další rozšíření působnosti a zlepšení textu této legislativní iniciativy přineslo ovoce. Zabezpečilo, aby se nařízení v jeho odsouhlasené podobě stalo účinným prostředkem na ochranu veřejného zdraví a životního prostředí.

Chtěl bych poděkovat institucím a všem, kteří se zúčastnili tohoto procesu s cílem dosáhnout dohody ve druhém čtení. Chtěl bych vyzdvihnout zejména konstruktivní úlohu Evropského parlamentu při formování této uspokojivé dohody.

V případě některých důležitých bodů Parlament trval na překročení rámce původního návrhu Komise. Dovolte mi zdůraznit zejména tři otázky, které byly ústředními body jednání:

- Rozsah zákazu vývozu.
- Datum nabytí účinnosti.
- Bezpečné a hospodářsky výhodné konečné zneškodnění kovové rtuti.

Komise chápe záměr Parlamentu zajistit pro tyto základní body optimistické cíle a je ochotná navrhované změny přijmout.

Komise bude samozřejmě pozorně hlídat správné uplatňování a dodržování všech ustanovení nařízení a bude též zkoumat nutnost přijetí dalších opatření.

Tento návrh významně přispívá k cíli snížit riziko vystavení lidí a životního prostředí rtuti. Připravuje cestu na přijetí dalších opatření na mezinárodní a celosvětové úrovni. V každém případě pokračují mezinárodní jednání pod záštitou programu OSN pro životní prostředí. Přijetím tohoto nařízení vyšleme jasný signál týkající se závazku EU na vyřešení tohoto problému.

Kromě již schválených pozměňujících a doplňujících návrhů č. 42 až 63, bylo předloženo pět nových pozměňujících a doplňujících návrhů týkajících se využití oblasti Almadén v Španělsku jako prioritní oblasti na bezpečné uskladnění kovové rtuti. Komise chápe pravděpodobný hospodářský vliv uzavření rtuťových dolů na tento region. Výzkumný program koordinovaný společností MAYASA, která tuto oblast vlastní, dostává v rámci financování z fondu LIFE více než 2 miliony EUR. Tento program zkoumá metody bezpečné likvidace kovové rtuti. Jeho zjištění budou užitečná při stanovení podmínek na přijímání rtuti na konečnou likvidaci uvedených v pozměňujícím a doplňujícím návrhu č. 56 k navrhovanému nařízení.

V případě, že oblast Almadén splní uložené podmínky a získá potřebná povolení, mohlo by se o ní zřejmě uvažovat jako o místě na bezpečné uskladnění rtuti. Komise však nemůže odůvodnit upřednostnění výhradně jedné oblasti navrhované v pozměňujících a doplňujících návrzích č. 37 až 41, a proto tyto pozměňující a doplňující návrhy nemůže přijmout.

Abych to shrnul, Evropská komise je schopná přijmout kompromisní balíček, který byl odsouhlasen na trojstranných jednáních, tj. pozměňující a doplňující návrhy č. 42 až 63. Komise je spokojena s dohodou o nařízení v druhém čtení. Pozměňující a doplňující návrhy č. 37 až 41 však nebyly schváleny a nemohou být přijaty.

**Martin Callanan**, jménem skupiny PPE-DE. – Vážený pane předsedající, nejdříve chci poděkovat panu Papadimoulisovi za to, že tuto zprávu dostal do Parlamentu. V plné míře chápu, že to musel být velmi těžký a časově náročný proces.

Musím však vyjádřit svou nespokojnost se závěrečnou etapou tohoto procesu, konkrétně neformálními setkáními, která se konala s Radou s cílem dosáhnout dohody ve druhém čtení. Vedl je pan Papadimoulis sám, bez pozvání ostatních stínových zpravodajů. Myslím si, že to je politováníhodná situace.

Moje skupina vcelku podporovala společné stanovisko původně přijaté Radou, protože si dobře uvědomuji potřebu pokusit se dohodnout na rychlém provedení tohoto nařízení. Moje skupina souhlasí s hlavními body, které byly předmětem obav některých členských států, zejména s potřebou zachovat možnost bezpečného trvalého uskladnění a potřebou dodržet přibližně dohodnuté datum provedení.

Většina těchto otázek se řešila a vyřešila. Dvě specifické otázky však nejsou vyřešeny. Především je to postavení Almadénu, které uváděl komisař. Nemyslíme si, že kompromisní pozměňující a doplňující návrhy jsou dostatečně daleko: domníváme se, že by se měly uvést konkrétní údaje o problémech způsobených v Almadénu, jedné z primárních oblastí pro těžbu rtuti ve Společenství, a myslíme si, že by se měly řešit. Parlament o nich hovořil v obou etapách a myslíme si, že by měly být ve společném stanovisku.

Další záležitost, kterou jsem zklamáný, je, že do kompromisního balíčku se konkrétně zahrnul odkaz na možný zákaz vývozu tlakoměrů. Toto ve společném stanovisku nebylo a moje skupina to nepodpořila. Jsem zklamáný, že Rada při jednání panu Papadimoulisovi připustila tento bod. Proto jsem znovu předložil pozměňující a doplňující návrh na jeho vypuštění z konečného balíčku.

A nakonec bych chtěl poděkovat Komisi a panu Papadimoulisovi a zejména slovinskému předsednictví, které, jak vím, na tom tvrdě pracovalo. Není jejich chybou, že naše parlamentní postupy potřebují podle mého názoru v těchto záležitostech vážnou reformu.

**Miguel Angel Martínez Martínez**, jménem skupiny PSE. – (ES) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, španělští socialisté budou hlasovat solidárně a soudržně s oblastí Almadén ve Španělsku, která bude vážně postižena textem, o kterém jednáme a o kterém budeme zítra hlasovat.

Oblast Almadén a její obyvatelé, moji krajané, žili po staletí z rtuti, která se získávala v jejich dolech, které jsou největšími doly na těžbu tohoto kovu v Evropě i na světě. V posledních letech překonaly značnou hospodářskou a sociální recesi, protože z různých důvodů se těžba rtuti postupně omezovala. Nyní rozhodujeme o zákazu jejího vyvážení.

My jsme se proti tomuto celému procesu nepostavili, protože chápeme zdravotní důvody, které jsou za tím, ale svoje úsilí jsme zaměřili jiným směrem, na rozvoj mechanismů umožňujících oblasti Almadén a jeho přilehlým oblastem pohnout se kupředu pomocí restrukturalizace jeho činnosti založené na zkušenostech a pracovních schopnostech jeho obyvatel a s využitím výjimečného přírodního prostředí.

V Almadénu jsme hovořili o Evropské unii jako o společenství solidarity. Vysvětlili jsme lidem, že instituce Společenství se o ně budou nadále starat, že dostanou pomoc, aby mohli pokračovat v úsilí, které uskutečňují s pomocí španělské vlády, regionální vlády Castile-La Mancha a provinční rady Ciudad Real, a tento závazek potvrdila všechna prohlášení Parlamentu.

Zprvė, vždy se doporučovalo, aby Evropská unie a její Komise poskytly zdroje a mechanismy na podporu restrukturalizace činností v oblasti Almadén, aby v důsledku uzavření tradičního důlního průmyslu netrpěli lidé. Zadruhé se doporučovalo, aby se při posuzování místa na uskladnění rtuti, stanoveného ve směrnici pro tento kov, který se v Evropě objevil, nebo se objeví, přednostně uvažovalo o oblasti Almadén.

Tato doporučení vycházela ze zkušeností, které se zde nasbíraly při nakládání se rtutí, a z elementární skutečnosti, že v Evropě se většina rtuti již celkem bezpečně uskládňuje v oblasti Almadén. Toto se tehdy rozhodlo a nijak se to nezmění tím, co přijmeme zítra, ale pozměňující a doplňující návrh předkládaný parlamentními skupinami na základě dosaženého konsensu, který, jak se zdá, má též podporu Rady a Komise, znamená, aniž by se v něm uváděl Almadén, že předcházející závazky zůstávají plně v platnosti. I když bychom byli raději, kdyby to bylo uvedeno jednoznačněji a budeme proto hlasovat pro pozměňující a doplňující návrhy, které tak činí, chápeme, že text který bude přijatý, je dostatečně závazný a bude nadále podporovat takový výklad tohoto textu, který umožní oblasti Almadén konsolidovat společensko-hospodářskou obnovu, která je již v plném proudu.



**Marios Matsakis**, jménem skupiny ALDE. – Vážený pane předsedající, chtěl bych poblahopřát panu Papadimoulisovi k vynikající zprávě a náročné práci, kterou vynaložil na zajištění dobré spolupráce se všemi stínovými zpravodaji i se zástupci Komise a Rady.

Cílem projednávaného návrhu je zákaz vývozu kovové rtuti ze Společenství a zabezpečení, aby se rtuť nevrátila na trh a bezpečně se uskladňovala v souladu s opatřeními č. 5 a 9 uvedenými ve strategii Společenství týkající se rtuti, v jejímž případě jsem měl tu čest být zpravodajem a kterou Parlament přijal před dvěma lety. Taková opatření jsou nevyhnutelná, aby se omezilo další přilévání tohoto velmi jedovatého těžkého kovu do globální nádrže.

Po složitých jednáních bylo dosaženo dohody s Radou a pokud vím, schválily ji všechny politické skupiny. Tato dohoda se zakládala na přijetí kompromisního balíčku všemi stínovými zpravodaji. Bohužel, po této dohodě byly předloženy pozměňující a doplňující návrhy jménem skupin PPE-DE a PSE, které, pokud se odhlasují, budou znamenat kolaps celého kompromisního balíčku a tato záležitost půjde do smířčího jednání, s nevyhnutelným dalším zpožděním přijetí opatření na ochranu veřejného zdraví a životního prostředí před pokračujícím znečišťováním rtutí.

Pokud jde o tyto pozměňující a doplňující návrhy, kromě principiální otázky návratu zpět k počáteční dohodě tu jsou také silné argumenty týkající se podstaty věci, které zpravodaj oznámil všem poslancům Parlamentu jasným způsobem, a proto nyní není potřebné jeho argumenty opakovat.

Stačí říci, že moje skupina návrh podporuje a dodrží svou dohodu se zpravodajem o kompromisním balíčku a může jen doufat, že ostatní politické skupiny učiní totéž. Uvědomme si, že malé, krátkodobé místní nebo národní výhody by neměly zastínit velké, dlouhodobé, globální úspěchy.

A nakonec mi dovoluňte ujistit španělské kolegy, že lidé v oblasti Almadén budou mít mou plnou podporu při svých oprávněných požadavcích, kterých je podle mého názoru možno plně dosáhnout prostřednictvím kompromisního balíčku, nikoli jeho odmítáním.

**Carl Schlyter**, jménem skupiny Verts/ALE. – (SV) Vážený pane předsedající, chci poděkovat panu Papadimoulisovi za umožnění dobré spolupráce. Myslím si také, že spolupráce s Radou šla dobře, i když jsme měli spory o obsahu.

Nejdříve musíme připomenout, že rtuť je toxický a nebezpečný těžký kov. Na začátek trochu kritiky. Domnívám se, že je zvláštní, že zatímco zakazujeme vývoz nebezpečného odpadu a my sami prakticky úplně přestáváme používat rtuť, snažíme se odsunout zákaz vývozu, aby průmysl měl čas snížit svoje zásoby ještě dříve, než se definuje jako odpad. Je to nebezpečná chemikálie, kterou, jak víme, v přírodě rozptýlí rýžovači zlata a která zničí životní prostředí v dalších zemích. Ve skutečnosti jsem chtěl mnohem dřívejší datum nabytí účinnosti zákazu.

Ale kompromis je kompromis. Místo toho mohu být rád, že dobrovolná opatření průmyslu jsou nyní zahrnuta do právních předpisů, takže se skutečně budou uplatňovat, a že zákazem vývozu se pokryjí všechny potřebné doplňky, například rumělková ruda, oxidy a chlorid rtuťnatý (kalomel). Tímto způsobem jsme získali alespoň úplný právní předpis.

Co se týče způsobu, jak vyřešit odpad, hovoříme o celkem malých množstvích. Představte si 10 000 tun kapalné rtuti. Nezabralo by to velký prostor, ve skutečnosti by se to vešlo do prostoru zde před pódiem, odpovídá to objemu 10 kubických metrů. Ne více. Přitom je to obrovské množství rtuti. Skutečně mnoho molekul. Ani jednu z nich nesmíme uvolnit do životního prostředí. Jediným způsobem, jak skutečně uplatňovat právní předpisy EU týkající se odpadu je neuskładňovat rtuť na trvalou likvidaci v tekutém skupenství. Na vyjasnění této záležitosti byl proto pro mou skupinu rozhodující článek 7, jinými slovy článek, v němž se vracíme k otázce tuhnutí odpadu. Bez přezkoumání této metody nemůžeme dosáhnout žádné trvalé likvidace. Dnes jsem měl radost, když jsem dostal e-mail od švédské organizace na zpracování odpadu (*det svenska avfallsbylaget*), v němž se hovoří o tom, že nyní se staví pokusný provoz, který již dokáže zpracovat 500 kg odpadu a převést ho na nerozpuštěnou, tuhou formu. Když se k této záležitosti vrátíme v roce 2010, zaručuji Vám, že likvidace v pevném skupenství bude bezpečnou metodou splňující právní předpisy EU.

**Thomas Ulmer (PPE-DE)**. – (DE) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jak právě řekl pan Schlyter, 10 tisíc tun je velmi velké množství. Abych vám poskytl představu o tomto množství, stačí to na otrávení asi 4 milionů lidí denně.

Asi před rokem jsme o tomto materiálu diskutovali v prvním čtení. Dohodla se uspokojivá regulace kovových sloučenin rtuti a rtuti. Zabezpečilo se, aby se tento materiál nevracel zpět do Evropské unie. Dostatečně se zhodnotilo i bezpečné skladování. Vzhledem k rostoucí toxicitě rtuti mají aktuální omezení smysl, i když bych v mnoha oblastech rád viděl dalekosáhlejší omezení. Kompromis funguje velmi dobře a v této chvíli bych chtěl poblahopřát panu Papadimoulisovi k jeho práci. Nesplňuje všechna očekávání, ale velké množství z nich splňuje.

Jako bývalý místní a regionální politik jsem měl též velké pochopení pro naše španělské poslance, kteří museli najít také řešení problému Almadén, které bude schůdné pro každého. Kompromis je však tak hodnotný, že nesmíme připustit, aby kvůli této otázce neuspěl. Před zítřejším hlasováním by Komise měla mít dost času na vypracování nějakého vhodného prohlášení. Je důležité přijmout kompromis nyní, protože v opačném případě tu je riziko, že nedosáhneme dohody v tomto funkčním období Parlamentu.

Chtěl bych připomenout další záležitost: strategie týkající se rtuti ještě není úplná. Dvě skupiny odborníků Komise nadále klasifikují amalgam jako bezpečný. S tímto názorem nemohu souhlasit.

**Pilar Ayuso (PPE-DE).** – (ES) Vážený pane předsedající, pane komisaři, skupina Evropské lidové strany (křesťanských demokratů) a evropští demokraté se vrátili k některým pozměňujícím a doplňujícím návrhům, které byly přijaty velkou většinou v prvním čtení a které se vztahují na Almadén, největší a nejstarší důl na světě.

Důl v Almadénu je uzavřen od roku 2003. Almadén je však hlavním vývozcem rtuti v Evropské unii a stále pokračuje ve významné hospodářské činnosti spojené se rtutí, protože ji prodává prostřednictvím smluv podepsaných společnostmi Mayasa s dalšími společnostmi v odvětví elektrolyzy alkalických chloridů. Tyto smlouvy platí do května 2011.

Almadén by měl být v nařízení výslovně uveden, protože to je jediná oblast v Evropské unii, která je přímo a negativně zasažena zákazem vývozu a protože má nejlepší techniky a odborníky na manipulaci se rtutí.

Důl má též kapacitu na uskladnění veškeré kapalné rtuti v Evropské unii v hloubce 200 metrů v enklávě křemencové a sopečné skály s vysokou mírou nepropustnosti, kterou ověřil ředitel pro trvale udržitelný rozvoj a integraci GR pro životní prostředí Evropské Komise, pan Mäkelä, a slovinský ministr životního prostředí, kteří tuto oblast navštívili v březnu 2007.

**Milan Gaľa (PPE-DE)** - (SK) Děkuji za slovo pane předsedající. Zpráva kolegy Papadimoulise uvádí jako jeden ze zdrojů zásob rtuti v Evropě dentální amalgam. Dovolte mi uvést několik zajímavých čísel. Stomatologové v Evropské unii spotřebují ročně 1 25 tun rtuti. Ročně udělají více než 200 milionů rtuťových výplní. Naši občané nosí ve svých ústech více než 1 100 tun rtuti. Amalgamový odpad, který obsahuje 50 % rtuti, vzniká při zpracování dentálního amalgamu, při jeho aplikaci, při odvrtávání původních výplní, při kremaci zesnulých. Zdrojem rtuti jsou i extrahované zuby a možný průnik do spodních vod při pohřbívání.

Do ovzduší se stomatologická rtuť dostává i při spalování komunálního odpadu. To vše řadí stomatologické praxe na druhé až třetí místo v produkci rtuťového odpadu v Evropské unii. Jsem rád, že zpráva reflektuje i uvedené skutečnosti.

**Bogusław Liberadzki (PSE).** – (PL) Stanovisko socialistické skupiny v Evropském parlamentu a zároveň španělské stanovisko představil můj kolega, pan Martínez Martínez. Proto bych chtěl hovořit nikoli tolik o rtuti jako o specifickém příkladu regionu, jehož základní činnost prochází obrovskými změnami. Jako zástupce nové země, které prošla obdobím transformací začátkem devadesátých let, znám tuto bolest, kterou regiony prožívaly. Proto bych chtěl s největším uspokojením zdůraznit, že Evropská unie a také Parlament nechtějí ponechat Almadén jeho osudu. Jiná otázka již je, zda budou stačit 2 miliony EUR. I když nejdůležitější věcí je náš přístup k této záležitosti, a to je velmi cenné.

**Avril Doyle (PPE-DE).** – Vážený pane předsedající, chtěla bych poděkovat všem zainteresovaným za jejich příspěvky. Nechápu, proč zpravodaj vystavil riziku dohodu ve druhém čtení a přijetí nařízení před diskusemi UNEP v říjnu 2008, kde, doufejme, dosáhneme právně závazné dohody o této velmi důležité oblasti.

Vystavil ji riziku kvůli nedostatečné spolupráci při trojstranném dialogu a při diskusích. Možná pan komisař ví, proč se možnost využít diskuse v této etapě nerozšířila na všechny stínové zpravodaje nebo alespoň na klíčové stínových zpravodaje, kteří projevíli zájem.

Mám vážné procedurální výhrady k tomu, co se stalo, co polarizovalo velmi důležitou rozpravu a zprávu, která by se v opačném případě mohla při zítřejším hlasování bez problémů ukončit.

**Stavros Dímas, člen Komise.** – (EL) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, podle dohodnutého textu hned poté, co zákaz vývozu nabude 15. března 2011 účinnost, se rtuť, která se již nebude používat v průmyslu elektrolýzy alkalických chloridů ani vyrábět v jiných průmyslových podnicích, bude považovat za odpad a bezpečně se uskladní.

Komise nejpozději do 1. ledna 2010 zorganizuje výměnu informací mezi členskými státy a dalšími zúčastněnými stranami s cílem posoudit vhodnost přijetí dalších opatření. Komise na základě dostupných vědeckých údajů a současného výzkumu možností bezpečné likvidace rtuti nejpozději do 1. ledna 2010 doporučí příslušné požadavky na podniky a podmínky přijímání kovové rtuti. Členské státy budou monitorovat uplatňování nařízení a jeho vliv na trh a oznámí to Komisi. Komise může, pokud to bude považovat za vhodné, navrhnout přezkum nařízení nejpozději do 15. března 2013.

Do navrženého kompromisního balíčku byla zařazena některá klíčová ustanovení. Nejdůležitějším z nich je rozšíření zákazu vývozu tak, aby pokrýval nejen kovovou rtuť, ale i rumělkou a dvě běžné sloučeniny rtuti, chlorid rtuťnatý a oxid rtuťnatý. Jak již dříve řekl pan Papadimoulis, zakázán je i vývoz směsí s obsahem rtuti více než 95 hmotnostních %.

Výslovně bylo zakázáno míšení kovové rtuti s jinými látkami s cílem vyvážit kovovou rtuť. Dohodl se upravený časový plán, který je skutečně náročnější, než plán navrhovaný v původním návrhu, i když současně zabezpečuje dostatečný čas na přijetí vhodných opatření v každé etapě. Zabezpečilo se vynětí sloučenin rtuti používaných ve výzkumu a vývoji a pro lékařské nebo analytické účely.

Společnostem, které působí v průmyslu elektrolýzy alkalických chloridů a čištění plynů, byla uložena povinnost oznamovat Komisi a uveřejňovat informace o množstvích uskladněné rtuti nebo rtuti odeslané na likvidaci. Doložka o přezkoumání požaduje, aby Komise znovu přezkoumala situaci a nejpozději do 15. března 2013 o tom předložila zprávu Evropskému parlamentu a Radě, v níž, pokud to bude považovat za vhodné, navrhne další opatření. Komise může ubezpečit Parlament, že uplatňování nařízení se bude pečlivě monitorovat a veškerá další potřebná opatření se navrhnou v příslušném čase.

Komise zároveň realizuje ostatní postupy, na které se vztahuje strategie týkající se rtuti. Aktivně jedná o přijetí mezinárodních opatření v rámci programu OSN pro životní prostředí. Přijetím tohoto nařízení ještě před jednáními o navrhovaných mezinárodních opatřeních, která se plánují v říjnu 2008, prokáže EU svůj závazek a odhodlání. Přichází to v pravou chvíli a zvyšuje důvěryhodnost EU mezi partnery. Proto je důležité, abychom se na tomto kompromisním textu dohodli.

A na závěr, vážený pane předsedající, Komise je připravena přijmout navrhované kompromisní pozměňující a doplňující návrhy č. 42 až 63, které se odsouhlasily v rámci trojstranných rozhovorů. Jak jsem řekl, v případě, že oblast Almadén splní uložené podmínky a získá potřebná povolení, mohlo by se s ní zřejmě počítat jako s místem na bezpečné uskladnění rtuti. Komise však nemůže odůvodnit upřednostnění výlučně jedné oblasti navrhované v pozměňujících a doplňujících návrzích č. 37 až 41, a proto tyto pozměňující a doplňující návrhy nemůže přijmout.

**Dimitrios Papadimoulis, zpravodaj.** – (EL) Vážený pane předsedající, ještě jednou vřele děkuji zpravodajům ze všech politických skupin. Bez jejich účinné spolupráce při každém kroku tohoto dlouhodobého úsilí a při každé etapě úspěšných trojstranných rozhovorů (které byly velmi efektivní), bychom nemohli dosáhnout tohoto uspokojivého kompromisu.

Dámy a pánové, původní stanovisko Rady obsahovalo jen jeden pozměňující a doplňující návrh Evropského parlamentu. Předložený kompromis ukazuje, že do dohody s Radou se zahrnula důležitá stanoviska přijatá Evropským parlamentem v prvním čtení společně s konstruktivním příspěvkem Komise. Tento úspěch musíme chránit. Chápu obavy a požadavky našich španělských kolegů týkající se Almadénu: dovolte, abych vám připomněl, že toto znění jsme přijali v prvním čtení na moje vlastní doporučení. Musíme však být celkem realističtí. Tento návrh nepřijímá Rada ani Komise a takovou žádost nepředložila Radě dokonce ani španělská vláda. Pokud bude Parlament zítra v otázce Almadénu příliš horlivý, riskujeme, že přehlédneme významný pokrok, který Parlament učinil a nedokážeme využít uspokojivý kompromis. Zpozdíme též přijetí opatření na ochranu veřejného zdraví a životního prostředí, protože v průběhu roku končí současné parlamentní období. Existuje vážné nebezpečí, že Rada se vrátí zpět na začátek k svému původnímu stanovisku, které je velmi vzdálené od stanoviska, které jsme přijali v prvním čtení. Proto vás vyzývám, abyste zítra hlasovali ve prospěch této dohody. Ještě jednou děkuji stínovým zpravodajům, zástupcům Rady a Komise za společné úsilí, které jsme vynaložili na dosažení této dohody.

**Avril Doyle (PPE-DE).** - Vážený pane předsedající, byla bych ocenila, kdyby byla mohla na mou otázku odpovět Komise nebo zpravodaj, ale vidím, že se tak nestalo. Možná, že to samo o sobě znamená odpověď.

**Předsedající.** – Možná to učiní písemně.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra.

### **Písemná prohlášení (článek 142)**

**Gyula Hegyi (PSE), písemně.** – (HU) Rtuť je jedním z nejznámějších a nejnebezpečnějších těžkých kovů. Poškozuje nervovou soustavu a imunitní systém a je škodlivá zejména pro novorozence a děti. Vítám podnět k zákazu vývozu rtuti, protože přes omezení zavedená v minulých letech její používání významně nekleslo. Místo toho se přesunulo z rozvinutého světa do rozvojových zemí. Evropská unie je největším světovým vývozcem, a proto můžeme doufat, že když toto nařízení nabude účinnosti, budeme svědky celosvětového snížení používání rtuti.

Když se používá rtuť, může se dostat též do potravin, které se poté objeví na trzích Evropské unie. Z tohoto důvodu máme nejen globální zodpovědnost za snížení znečišťování rtutí v rozvojovém světě, ale je to i v našem zájmu.

Považuji za osobní úspěch a za úspěch socialistické skupiny v Evropském parlamentu, že zákaz vývozu se vztahuje i na chlorid rtuťnatý (kalomel) vzhledem k tomu, že rtuť se dá snadno převést na kalomel a náklady na její převedení zpět na rtuť jsou minimální. Pokud bychom nezahrnuli toto ustanovení, vývozcí kovové rtuti by mohli snadno obcházet dodržování tohoto nařízení.

## **22. Zelená kniha o zlepšení postupů demontáže lodí (rozprava)**

**Předsedající.** – Dalším bodem je zpráva pana Johannese Bloklanda jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o zelené knize o zlepšení postupů demontáže lodí (2007/2279(INI)) (A6-0156/2008).

**Johannes Blokland, zpravodaj.** – (NL) Na pobřežích jižní Asie se demontují obrovské námořní lodě určené k vyřazení v ekologicky nevyhovujících a lidsky ponižujících podmínkách. Sociální normy tu neplatí. V samotné Bangladéši přišlo v průběhu několika let o život v důsledku práce na demontáži lodí 200 lidí.

Na demontáž lodí se nasazuje mnoho dětí, protože se lehce dostanou do malých prostor. Bez jakékoli ochrany musí odstraňovat jedovaté látky. Tyto látky poté končí v životním prostředí, s katastrofálními následky pro rybolovný průmysl a průmysl cestovního ruchu. Bohužel, i mnoho lodí z Evropy končí tímto způsobem na pobřežích například Indie, Pákistánu a Bangladéše. Vysoké ceny oceli, nízké mzdy, nedostatečné bezpečnostní předpisy a chybějící opatření na ochranu životního prostředí jsou samozřejmě finančně přitažlivé.

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jasně prohlašuje, že tyto postupy jsou eticky nepřijatelné a že se nesmí nadále tolerovat nelidské a ekologicky škodlivé podmínky související s demontáží lodí. Na vyřešení tohoto problému nebude stačit úsilí jediného členského státu ani samotné Evropské unie. Bez ohledu na to, co budeme dělat v následujících letech, stále je naléhavě potřeba celosvětové řešení problému. Bohužel, je třeba říci, že na celosvětové úrovni se dosud nedosáhlo mnoho.

Evropská Komise právě proto uveřejnila zelenou knihu. Hlavním cílem, kterého chceme dosáhnout, je ochrana životního prostředí a veřejného zdraví, aniž by se problémy přenášely na jiné země. S přijetím opatření již nemůžeme dále čekat vzhledem ke skutečnosti, že mnoho námořních lodí, které se v současnosti plaví pod evropskou vlajkou, bude potřeba v následujících letech demontovat. Výbor pro životní prostředí navrhuje konkrétně tato opatření. Aby se zabránilo neplnění ustanovení nařízení o přepravě odpadu, musí se zavést pokyny umožňující rozlišit, kdy je loď skutečně lodí a kdy je odpadem. Uplatňování a prosazování nařízení o přepravě odpadu se musí zlepšit pomocí přísnějších kontrol a monitorováním ze strany přístavních orgánů v členských státech, přičemž přístavní státy musí mít pravomoc prohlásit, že loď je na vyřazení.

Musí se vypracovat seznam námořních lodí, které se pravděpodobně za několik let budou muset demontovat. V Evropské unii se musí rozvinout průmysl konkurenceschopné a ekologické demontáže lodí, například v loděnicích, o kterých se v současnosti diskutuje. V rámci rozvojové pomoci se do zařízení na demontáž v jižní Asii musí přenést know-how a technologie, aby se jim pomohlo dodržovat bezpečnostní

a environmentální předpisy. Mimochodem, demontáž námořních lodí v Bangladéši je mimořádně lukrativní činnost, na které se dá vydělat dostatečné množství peněz, postačující na rychlé zavedení přijatelných pracovních podmínek při demontážních pracích.

Chtěl bych zdůraznit, že je stále důležité, abychom pokračovali v práci na dvou úrovních. Především musíme převzít zodpovědnost za své vlastní evropské loďstvo a pracovat na dosažení celosvětové dohody. V této chvíli se nemůžeme soustředit jen na jednu z těchto otázek. Odpověď, kterou jsem často dostával od loďařského průmyslu je, že tato zelená kniha by zabránila přípravě úmluvy IMO nebo ji zpozdila. Nesouhlasím s tím. Spíše se domnívám, že my, Evropská unie, skutečně očekáváme tuto úmluvu IMO a v pravý čas budeme lépe připraveni na její plnění. Kromě toho jsem pevně přesvědčen, že Evropská unie by se chtěla co nejdříve vzdálit těžkým podmínkám, které existují v jižní Asii.

Teší mě, že ve Výboru pro životní prostředí i ve výborech, které byly požádány o stanovisko, je vysoká úroveň shody v této otázce. To je v každém případě dobrý začátek. Domnívám se, že plenární zasedání může tento postup podpořit. Též se zdá, že členské státy jsou nyní schopné přijmout opatření. Minulý čtvrtek, odplula loď *Otopan* z Nizozemska do Turecka poté, co úřady daly loď vyčistit, výsledkem čehož bylo odstranění veškerého nebezpečného odpadu. Toto je možné na základě nařízení o přepravě odpadu. Vývozní povolení bylo předtím zamítnuté, protože nebyly splněny podmínky. Tentýž čtvrtek mě navštívila delegace z nevládní organizace, která se zavázala ke zodpovědné demontáži lodí v jihovýchodní Asii. Musím vysvětlit, že tito lidé mnoho let bojovali za zodpovědnou demontáž lodí v jejich zemi a tyto lidi nesmíme nechat bez povšimnutí.

Právník z Bangladéše, lidé z Indie: věnovali se této věci léta a cítím, že je v tom musíme podpořit a toto usnesení musíme přijmout. Očekávám, že uslyšíme, co má pan komisař Dimas v úmyslu udělat v blízké budoucnosti se zřetelem k vybudování průmyslu zaměřeného na zodpovědnou demontáž lodí v těchto zemích a na zpřístupnění zdrojů, aby toho bylo dosaženo.

**Stavros Dimas, člen Komise.** – (EL) Vážený pane předsedající, asi před rokem Komise přijala zelenou knihu o zlepšení postupů demontáže lodí. Od té doby došlo k vývoji, zejména v Mezinárodní námořní organizaci (IMO), která připravuje návrh dohody o recyklaci lodí a její schválení se očekává v květnu 2009. Nedávné zprávy v médiích však opět odhalily deprimující skutečnost postupů používaných při demontáži lodí v některých částech jižní Asie. Proto jsem zvláště spokojený s podporou, kterou Evropský parlament poskytl iniciativě Komise na zlepšení postupů demontáže lodí.

Asi 90 % všech velkých lodí vyřazených na celém světě v roce 2007 se demontovalo na pobřežích jižní Asie, zejména v Indii a Bangladéši. Mnohé z těchto lodí byly z EU. Odhadujeme, že jedna čtvrtina celosvětové flotily se plaví pod vlajkou členského státu EU a asi 40 % všech plavidel vlastní společnosti se sídlem v EU.

Demontáž lodí na pobřežích jižní Asie se často vykonává v otřesných podmínkách: absolutně bez ochrany proti jedovatým nebo znečišťujícím látkám a životy dělníků jsou ohroženy. Jen z velmi malého počtu lodí se před jejich příchodem do demontážních přístavů odstraní nebezpečné materiály. To, co právě pan Blokland řekl o čištění lodě v Nizozemsku, je velmi důležité. Když se lodě dostanou na místo určení, uvedené odpadové materiály se odstraňují způsobem, který je pro životní prostředí nebezpečný a škodlivý. Na vyřešení této situace jsou již zavedeny mezinárodní předpisy a právní předpisy Společenství. Basilejská úmluva a nařízení o přepravě odpadů se však velmi často porušují a země určení je velmi zřídka dodržují pod záminkou, že loď je na své poslední plavbě.

Podle čísel, která máme k dispozici počet vyřazených lodí stále roste a příslušná pravidla by se měla proto náležitě přizpůsobit. Určitý pokrok v této oblasti signalizuje návrh úmluvy IMO o recyklaci lodí. Pravděpodobně bude schválena v roce 2009 a co se nás týče, musíme udělat vše, co se dá, aby tato úmluva byla silná a účinná. Úmluva se však nebude vztahovat na válečné lodě, na lodě, které jsou majetkem státu ani na jiné lodě ve službách státu. Navíc její zavedení může trvat pět nebo šest let. Úmluva bude kromě toho účinná jen tehdy, pokud ji bude doprovázet přijetí opatření na vnitrostátní a regionální úrovni. Jak řekl pan Blokland, některé členské státy již začaly přijímat opatření, ale mnoho dalších ještě nezačalo ani podrobně plánovat strategii. Z tohoto důvodu je důležité přijmout opatření ve správnou dobu a na úrovni Společenství.

Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ještě jednou vám děkuji za vaši zprávu a za podporu, kterou Komisi v souvislosti s navrhovanými opatřeními poskytnete. Zpráva obsahuje zajímavé a užitečné myšlenky, které při navrhování strategie pečlivě přezkoumáme.

Chtěl bych poděkovat zejména zpravodaji, panu Bloklandovi, za jeho úsilí a panu Hammersteinovi, panu Evansovi a dalším členům Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a Výboru pro dopravu a cestovní ruch za jejich přínos.

**David Hammerstein**, *navrhovatel stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku*. – (ES) Vážený pane předsedající, děkuji panu komisaři Dimasovi a děkuji panu Bloklandovi za tuto velmi důležitou a potřebnou zprávu, protože i když Mezinárodní námořní organizace již nějaký čas připravuje nové právní předpisy o ekologičtější demontáži lodí, která by pracovníkům v zemích třetího světa na jihu způsobovala méně zdravotních problémů, ratifikace a celosvětové dodržování těchto právních předpisů může trvat léta.

Mezitím by v následujících deseti letech mohla demontáž lodí v důsledku nových předpisů zakazujících cisternové lodě s jednoduchým trupem dosáhnout maximální úrovně. Počet lodí, které bude třeba demontovat, bude narůstat.

Evropská unie nemůže čekat na změnu mezinárodních předpisů, musí konat nyní, jít v čele změn, podporovat zelené audity demontáže lodí a vytvořit společně s průmyslem fond na internalizaci environmentálních nákladů i na pomoc společnostem na jihu, které již nesou mnoho environmentálních a zdravotních nákladů tohoto problému.

Musíme též zavést preventivní politiku prostřednictvím zásady povinné náhrady nebezpečných materiálů na lodích, protože lodě, které odcházejí na demontáž do Asie, nejsou dopravními prostředky. Ne. Jsou nebezpečným odpadem a my tento nebezpečný odpad vyvážíme, což evropské právní předpisy zakazují. Je čas převzít zodpovědnost a konat eticky a morálně.

**Robert Evans**, *navrhovatel stanoviska Výboru pro dopravu a cestovní ruch*. – Vážený pane předsedající, dnes večer jsem tu možná jediným člověkem, který byl skutečně přímým svědkem postupu, o kterém tu hovoříme. Jako vedoucí delegace pro vztahy se zeměmi jižní Asie jsem byl v Bangladéši a viděl jsem loděnice.

V chudých čtvrtích uprostřed opravovaných a demontovaných lodí a nesnesitelného hluku žily, spaly a vařily si jídlo celé rodiny. Okolo lodí si hrály děti, vybíraly kriketové míčky zpod lodí, zatímco nad nimi se používaly acetylenové hořáky.

Je nepřijatelné, aby se evropské lodě – a v této etapě se žádná z nich neplavila pod evropskou vlajkou, připluly již jako místní lodě nebo z jiného místa na světě, demontovaly v takových podmínkách.

Výbor pro dopravu a cestovní ruch se domnívá, že EU by měla převzít iniciativu a podpořit opatření na celosvětové úrovni s jasným cílem ukončit současné postupy a způsoby demontáže lodí, zejména v části jižní Asie. Jak však uvedl pan Blokland, demontáž by se vzhledem k jejímu hospodářskému významu pro tyto země neměla úplně, ani okamžitě zastavit.

Souhlasím se zpravodajem, když uvádí, že musíme pracovat na globální strategii, která zabezpečí, aby všichni, kdo se účastní na recyklaci lodí, převzali svůj díl odpovědnosti za způsob jejího vykonávání, za bezpečnost, práva dělníků a za ochranu životního prostředí.

A nakonec, myslím si, že bychom měli též podpořit rozvoj konkurenceschopného a ekologického evropského průmyslu recyklace lodí. Do té doby se však členské státy musí zavázat, že státem vlastněná pravidla a staré válečné lodě se budou demontovat bezpečným a environmentálně vhodným způsobem.

**Françoise Grossetête**, *jménem skupiny PPE-DE*. – (FR) Vážený pane předsedající, pane komisaři, můžeme připustit, aby lodě, které se mají sešrotovat, znečišťovaly pláže jižní Asie, protože odmítáme převzít svou odpovědnost za jejich demontáž? Jižní Asie, která přijímá většinu našich lodí, přijímá, bohužel, znečišťující látky, jako azbest, pyraleny, oleje a uhlovodíkové kaly, které končí v půdě, písku a v moři, a to není jediná věc.

Na demontáži těchto lodí pracují děti, protože se mohou lehko dostat do malých prostor a bohužel, bez jakékoli ochrany odstraňují toxické materiály. Jsou levnou pracovní silou a trpí chronickými nevyléčitelnými chorobami.

Z etického hlediska je to nepřijatelné, zejména když lodě pocházejí z Evropy, a takto končí na plážích Indie, Pákistánu a Bangladéše. Evropská unie, která je částečně zodpovědná za tyto sociální a environmentální problémy, musí ve spolupráci s Mezinárodní námořní organizací (IMO) přijmout vhodná opatření na zastavení sociálního a environmentálního dumpingu, který pramení z hospodářských stimulů.

Některá opatření je třeba přijmout naléhavě, aby se stanovila omezení pro recyklaci lodí, a tato opatření by měla zahrnovat požadavky na certifikaci a oznamování. Do návrhu a stavby lodí by se měla začlenit perspektiva budoucí recyklace a měla by se zabezpečit zařízení na recyklaci lodí. Naléhavě potřebujeme vybudovat zařízení, která se budou z hlediska lidských práv, zdraví a bezpečnosti považovat za nejlepší svého druhu.

Potom, aniž bychom chtěli jižní Asii připravit o tento velký trh, musíme též zabezpečit zařízení v evropských loděnicích, abychom mohli tento odpad získávat pro sebe, a poté rozvinout to, co bychom mohli nazvat ekologicky racionální demontáž lodí, a to vše by mohlo sloužit jako základ mezinárodní dohody.

**Linda McAvan**, jménem skupiny PSE. – Vážený pane předsedající, jsem ráda, že Komise předkládá návrhy a teší mě, že se EU konečně zabývá tímto problémem, protože o něm víme již dlouho. Podmínky, které pan Robert Evans právě popsal, nejsou pro tento Parlament ničím novým a nejsou ničím novým ani pro Komisi. Přitom nyní je konec května. Máme zelenou knihu a slyšíme, že v květnu 2009 očekáváme přijetí návrhu Komise, to znamená, že to bude v období, kdy tato Komise bude končit a uprostřed Evropské předvolební kampaně.

Zaujímalo by mě, jak chceme mít vůbec někdy něco zavedené do praxe, abychom mohli řešit stovky lodí, které Komise identifikovala. Ví se, že od roku 2010 se bude muset demontovat 800 cisternových lodí s jednoduchým trupem. Pane komisaři, zaujímalo by mě, zda se můžete vyjádřit k tomuto velmi krátkému časovému harmonogramu, který si necháváme na provedení právních předpisů. Bylo by také lepší, kdyby EU mohla dokončit právní předpisy v tomto Parlamentu před ukončením vašeho mandátu.

Socialistická skupina podpoří pana Bloklanda. Podpořili jsme vše, co udělal v rámci tohoto postupu a děkujeme mu za jeho tvrdou práci. Podpoříme též pozměňující a doplňující návrhy, které návrh posílí, nepodpoříme však ochrannářské pozměňující a doplňující návrhy. Neusílujeme o zastavení demontáže lodí v asijských zemích, protože, jak právě upozornil pan Robert Evans, jde o pracovní místa a tyto kovy jsou pro tyto země hlavním zdrojem surovin. Chceme však předběžné čištění, které, jak zdůraznil pan Blokland, je docela možné. Musíme investovat do zvláštních čisticích činností v Evropě, aby lidé v rozvojových zemích měli při demontáži lodí mnohem bezpečnější prostředí.

Podporujeme i vytvoření fondu na demontáž lodí. Viděla jsem, že skupina PPE-DE požádala, aby se o návrzích hlasovalo odděleně. Doufám, že na zítřejším plenárním zasedání nebudou hlasovat proti fondu.

Doufám, pane komisaři, že můžeme konat rychle a že dokážeme do sbírky zákonů dostat něco na zvládnutí obrovského nárůstu lodí určených na demontáž v roce 2010.

**Marios Matsakis**, jménem skupiny ALDE. – Vážený pane předsedající, blahopřeji panu Bloklandovi za jeho, podle očekávání, vynikající zprávu a za velmi dobrou spolupráci, kterou nabídl všem stínovými zpravodajům.

Předmět této zelené knihy je velmi důležitý a zároveň velmi znepokojivý. Většinu demontáže lodí, tak jak se v současnosti dělá, by mohli mnozí oprávněně charakterizovat jako zločin s ohledem na zdraví lidí a také s ohledem na životní prostředí.

Většina této demontáže, jak všichni víme, se odehrává na plážích a březích řek na indickém subkontinentu bez zájmu, nebo s minimálním zájmem o nejzákladnější pravidla ochrany lidí a životního prostředí před znečištěním různými toxickými látkami, včetně velkého počtu karcinogenních látek.

Kromě toho se s pracovníky na těchto demontážních místech zachází s krajní neúctou vůči jejich lidským a pracovním právům a jejich důstojnosti, a to ani nemluvíme o využívání práce dětí ve skutečně otřesných podmínkách, které se v některých případech jen málo liší od otroctví dětí v jeho nejhorší formě.

Byl předložen malý počet pozměňujících a doplňujících návrhů, většinou s podporou zpravodaje. Budeme se držet postoje zpravodaje, s výjimkou pozměňujícího a doplňujícího návrhu č. 1, v jehož případě nejsme schopni najít žádné rozumné vysvětlení, proč se nesetkal se souhlasem pana Bloklanda, a budeme pro něj hlasovat kladně a doufáme, že ostatní učiní totéž.

Doufejme, že poskytnutím naší plné podpory této zelené knize se demontáž lodí, bohužel pro loďařský průmysl velmi potřebná, bude v budoucnosti dělat ekologicky, sociálně a hygienicky bezpečným způsobem a že obyvatelstvu rozvojových zemí zabezpečí velmi potřebný, ale řádně a bezpečně dosažený příjem.

Doufejme, že myšlenky této zprávy se přemění co nejdříve do právní formy a že její rozsah se rozšíří tak, aby zahrnoval vojenské i obchodní lodě.

A nakonec mi dovoluďte říci, že souhlasím s předcházejícími řečníky, že naším konečným cílem by měla být celosvětově přijatelná strategie demontáže lodí.

**Kartika Tamara Liotard, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL)** V první řadě bych chtěla co nejsrdečněji poděkovat svému kolegovi, panu Bloklandovi, za jeho vynikající zprávu. Mám pocit, že velmi dobře uvedl obrovské problémy, které vznikají v chudých zemích v důsledku demontáže evropských lodí. Důsledky pro pracovní podmínky i pro životní prostředí jsou často vážné a EU nesmí utíkat od své zodpovědnosti.

Kromě jiného se pan Blokland rozhodl jít cestou přísnějších mezinárodních právních předpisů. Jsem určitě zastánkyní takových právních předpisů, ale obávám se, že dosažení hmatatelných výsledků tímto způsobem bude trvat velmi dlouho. Evropa musí přijmout opatření nyní a nemůže čekat na zbytek světa. Musí se vytvořit účinné předpisy na demontáž lodí. Tyto předpisy by měly zahrnovat ustanovení v tom smyslu, že evropské lodě se v zásadě mohou demontovat mimo EU jen tehdy, pokud majitelé mohou prokázat, že to není možné vykonat v rámci EU. Navíc, lodě určené k sešrotování, které obsahují azbest nebo jiné nebezpečné látky, by se měly v každém případě demontovat na evropském území.

Nemůžeme připustit, aby naše odpady způsobovaly velké problémy někde jinde na světě. Když loď přestane být vhodná na používání, musíme o ní přestat přemýšlet jako o lodi. Pak se stane odpadem a podle toho se s ní musí zacházet. Nepovolujeme, aby se jiný nebezpečný odpad snadno dostával z EU bez záruk týkajících se způsobu jeho dalšího zpracování, a proto není důvod, proč bychom tak měli činit s loděmi určenými k demontáži.

Kromě toho by se měl klást důraz na zpracování v rámci samotné Unie, jako je to v případě celé evropské politiky v oblasti odpadů. A nakonec, účinným prvním krokem, který můžeme podniknout skutečně hned zítra, je seznam hanby majitelů lodí a členských států, které si daly demontovat lodě podle metod, které škodí životnímu prostředí a lidem. Odpovědnost za zodpovědnou demontáž lodě musí vždy spočívat na vlastníkovi a úlohou členských států je ověření, zda to probíhá správným způsobem.

**Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI)** Vážený pane předsedající, pane komisaři, děkuji vám za vaši vynikající práci, a totéž platí i pro pana Bloklanda.

Zelená kniha o zlepšení postupů demontáže lodí, která leží před námi je, upřímně řečeno, klasickým příkladem globální nerovnováhy, která je výsledkem průmyslového rozvoje a úsilí velkého počtu různých agentur konečně něco udělat s jejími negativními následky. Zodpovědnost průmyslových zemí se dostává do popředí právě v situacích, kdy rozvojové země snášejí neúnosné sociální a environmentální škody, protože jiní pokračují v snahách o dosahování hospodářských výhod.

Negativní následky demontáže lodí jsou do očí bijící. Z důvodu přísnějších ekologických, zdravotních a bezpečnostních požadavků v průmyslových zemích se většina světových námořních lodí demontuje v Bangladéši, Pákistánu a Indii. Demontážní loděnice sotva splňují zdravotní a ekologické normy a s toxickými látkami, jako je například azbest, zacházejí lidé oblečení v krátkých kalhotách a sandálech. Běžně se též využívá dětská práce.

Náprava je těžká. Demontáž lodí je pro tyto země výnosným obchodem nejen z hlediska vlivu na zaměstnanost a finanční výhody, ale i kvůli opětovnému získávání surovin. Například Bangladéš získává 80 – 90 % ocele z demontovaných lodí. Nízké náklady a chybějící základní předpisy z ní zároveň dělají hospodářsky přitažlivé podnikání, které v praxi vyúsťuje do obrovského rozsahu environmentálního dumpingu a lidské tragédie.

Nárůst nevýnosné demontáže v EU pomocí podpory však není trvale udržitelnou možností. Místo toho by se měla přijmout opatření na přímou pomoc rozvojovým zemím zabývajícím se demontáží, která by podstatně znásobila environmentální a sociální přínosy. Lodě po částečné demontáži nebo čištění prakticky nejsou způsobilé pro plavbu a například po odstranění azbestu se většina lodí již nemůže pohybovat.

Z tohoto důvodu by se pomocná opatření měla zaměřit na vytvoření certifikovaných demontážních loděnic, v nichž by používané demontážní postupy odpovídaly západním pojmům bezpečnosti a ekologické přijatelnosti. Celosvětově by měl existovat seznam schválených demontážních loděnic určený pro lodní společnosti a aby se tento systém stal skutečně mezinárodním, klíčovou úlohu při jejich certifikaci by měla mít Mezinárodní námořní organizace. To by tento problém vyřešilo. Rozvojové země potřebují hospodářské a materiální výhody, které přináší demontáž, a lodní společnosti v průmyslových zemích, které jsou vystaveny rostoucímu tlaku, potřebují, aby se tato situace změnila.

**Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL)** Vážený pane předsedající, několik slov uznání zpravodaji, panu Bloklandovi, který, jako vždy, opět odvedl skvělou práci. Pan Evans uváděl, že viděl demontáž lodí v Bangladéši.



Na druhé straně polské východní hranice, která je také evropskou hranicí, jsem viděl případy nedemontáže lodí, jinými slovy, někde na mořském pobřeží byla skládka rybářských lodí, osobních lodí a nákladních lodí a dokonce i vojenské lodě a proplachovala je voda. Takže hovoříme o prvním kroku, kterým je demontáž. Jako druhý krok by se jevil určitý druh povinnosti demontáže. A nakonec tu je třetí krok, recyklace nebo stanovení druhů materiálů používaných na stavbu lodí, jak jsou tyto materiály do lodě zabudovány a jak se takové materiály dají zpětně získat. Toto je postup, který zahajujeme. Jako ekonom, spíše než idealista, se domnívám, že máme před sebou dost dlouhou cestu, ale je velmi dobře, že tuto cestu nastupujeme a doufejme, že ve světě najdeme následovníky.

**Silvia-Adriana Țicău (PSE).** - (RO) Také bych chtěla poblahopřát panu Bloklandovi k jeho zprávě. Unie přijala mezinárodní právní předpisy a pravidla na postupné vyřazování cisternových lodí s jednoduchým trupem jako reakci na nehody s účastí cisternových lodí, jako například lodí Erika a Prestige. Odhaduje se, že do roku 2015 se vyřadí a odešle na demontáž přibližně 1 300 cisternových lodí s jednoduchým trupem.

Náklady na demontáž lodě jsou velmi vysoké a z hospodářského hlediska znemožňují recyklaci lodí. V mnoha členských státech jsou ještě stále lodě, které jsou velmi staré a ve špatném stavu zakotvené u pobřeží nebo dokonce uvízlé na březích vnitrozemských vod. Proto si myslím, že zvláštní pozornost by se měla věnovat oblastem delty a ústí, kde mohou mít uvízlé lodě negativní vliv na životní prostředí. Uvízlé lodě často pravidelně blokuji vodní dopravu a způsobují významné hospodářské škody.

Mezinárodní námořní organizace pracuje od roku 2007 na povinném mezinárodním systému pro ekologickou demontáž lodí, k tomuto postupu přispěla i Evropská unie. Budoucí mezinárodní smlouva a zodpovědné zapojení členských států budou důležité pro vyřešení problémů souvisejících s demontáží lodí.

**Stavros Dimas, člen Komise.** - (EL) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji vám za vysokou úroveň diskuse dnes večer. V souvislosti s návrhy Komise je vaše zpráva mimořádně povzbudivá.

Dovolte mi zmínit se o třech problémech, na které jste poukázali. Zaprvé, vyzýváte členské státy a Komisi k účinnějšímu prosazování nařízení o přepravě odpadu. Vyzýváte též Komisi, aby vypracovala seznam lodí, které se v několika následujících letech budou pravděpodobně muset dát do demontážních loděnic. Přezkoumáme možnost vypracování takového seznamu. Musíme také sestavit seznam zařízení, které splňují vyšší normy, který navrhla paní Grossetêteová. Navíc souhlasíme, že na vyřazené lodě se musí uplatňovat přísnější nařízení o přepravě odpadu.

Komise má v úmyslu poskytnout potřebná vodítka. Od orgánů členských států očekávám, že zabezpečí, aby lodě nedostaly povolení k opuštění přístavů EU, pokud je jasné, že se posílají na demontáž do rozvojových zemí. Kromě toho, vzhledem k tomu, že většina lodí evropského původu se bude demontovat a změnit se na odpad mimo vody Společenství, musí se skutečně uzákonit závazný mezinárodní režim.

Zadruhé, musíme přezkoumat otázku rozvoje konkurenceschopného průmyslu na demontáž lodí a předběžné čištění lodí v EU bez ohrožení životaschopnosti jihoasijských demontážních loděnic. Evropské loděnice nejsou schopné soutěžit s demontážními loděnicemi v jižní Asii. Pak nepřípadá v úvahu zachování nebo umělé návrat převážné části trhu demontáže lodí do Evropy. Můžeme však zabezpečit požadavek, aby se válečné lodě, jiné lodě, jejichž vlastníkem je stát, nebo lodě, které dostávají státní pomoc, demontovaly v Evropě nebo v zemích OECD výlučně v zařízeních, která jsou ekologická. Mohli bychom snad požadovat, aby se lodě, které se plaví pod vlajkami členských států, demontovaly výlučně v plně autorizovaných a certifikovaných zařízeních. Předčištění by se mělo stát běžným postupem, aby se stalo přístupným.

Na závěr, vidím, že podporujete návrh na vytvoření fondu na demontáž lodí. Žádáte Komisi, aby přezkoumala možnost zavedení povinného pojištění jako záruky ekologické recyklace. Komise přezkoumá existující možnosti. Zodpovědní pracovníci v lodní dopravě nás informovali, že nová mezinárodní úmluva o recyklaci lodí bude spolupracovat s tržními silami, aby se vyřešil problém demontáže lodí. Určitě nechceme vytvořit zbytečné administrativní nebo finanční překážky. V každém případě musíme věnovat pozornost vývoji, nesmíme váhat přijmout regulační opatření, pokud řešení tohoto problému nebude schopen zabezpečit trh. Vaše stálá podpora bude mít rozhodující význam při zabezpečení změny směrem k lepším podmínkám demontáže lodí.

**Johannes Blokland, zpravodaj.** - (NL) Především bych chtěl poděkovat za slova uznání všem řečníkům, zejména panu komisari Dimasovi. Rád bych řekl uvedl připomínku.

Jsem přesvědčen, že zřízení tohoto fondu pro demontáž lodí má mimořádný význam. Tento fond by se měl naplnit příspěvky majitelů lodí, samozřejmě nikoli státními dotacemi. Myslím si, že to není vůbec potřeba.

Po určité době se začne financovat sám, stejně jako recyklační fond pro stará vozidla. Jsem šťastný, že podobným způsobem uvažuje i komisař. Musíme být velmi rychlí, a proto by snad mohlo být dobrým nápadem uzavřít co nejdříve dohodu s evropskými majiteli lodí, aby v každém případě dávali demontovat lodě zodpovědně. Víím, že lodní společnost P&O Nedlloyd Maersk si dala v Číně zodpovědně demontovat asi 20 lodí a zodpovědnou demontáž zabezpečila zejména dodáním potřebných zařízení.

Domnívám se, že musíme majitele lodí upozornit zejména na jejich sociální zodpovědnost a dát jim na vědomí, že to tak již skutečně dále nemohou dělat, tj. prodat loď za velké peníze. Loď se poté před konečnou demontáží prodá ještě desetkrát. Musíme přijmout úplně odlišný přístup k demontáži a podle mého názoru je možné přesvědčit majitele lodí, aby to učinili, zejména vzhledem ke vší publicitě okolo této otázky v minulých letech.

Při vykonávání demontážních prací se často porušují místní právní předpisy a požadavky ministerstev pro sociální věci a životní prostředí. Bylo mi také sděleno, že v Bangladéši nejsou problémem vnitrostátní právní předpisy, ale uplatňování těchto právních předpisů. Proto si myslím, že tam mohou být vyhovující zařízení, ale nevyužívají se.

Pan Matsakis se také ptal, jakou námitku mám proti jeho pozměňujícímu a doplňujícímu návrhu. Problém je, že z tohoto pozměňujícího a doplňujícího návrhu vyplývá, že v rozvojových zemích se nemohou nadále tolerovat ekologicky škodlivé podmínky při demontáži lodí. Tyto podmínky se však nemohou nadále tolerovat nikde, včetně například východní Evropy, kde se lodě skutečně ještě příležitostně demontují nezodpovědnými metodami. Proto je nepřiměřené soustředit se výlučně na rozvojové země, zejména když se dále specifikuje, že její výkon není povolen na místech, jako je Dálný Východ. Proto mám pocit, že toto doplnění je zbytečné.

Nemohu bohužel podpořit pozměňující a doplňující návrhy, které předložila paní Liotardová, protože jsou velmi ochranné. Pan Liberadzki poukázal na důležitý problém, konkrétně na to, že jsou také lodě, které jsou uloženy někde jinde, rezaví a nic se s nimi nedělá. Musíme řešit i tento problém. Na závěr bych chtěl ještě jednou všem velmi poděkovat.

**Předsedající.** – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra.

## **23. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis**

## **24. Ukončení zasedání**

*(Jednání se skončilo ve 23.40 hod..)*